

1st

33042

10

28

5

10

10

10

10

10

24

10

10

10

10

10

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Sala Est. Tab. Núm.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

~~Num. 28. cap. 5. num. 24.~~

28 1^a

33042

b16548954(1)

IOANNES VVALDER

Pueris doctrinae studiosis,

S. P.

Anuel Moschopolus, Grammaticus omnium, ni fallor, qui superiore seculo literas instaurarunt, idem longe diligentissimus ac doctissimus. Liceat mihi, si quis aut de magistri huius autoritate rogat, aut de eiusdem doctrinae utilitate quaerat, liceat inquam mihi isthuc grauissimi usquequaque hominis testimonium, Philippi nimirum Melanchthonis nostri proloqui. Eo sane neque tutius uosmet ad alterius fidem applicueritis, neque ipse, pro ea qua dignus est scriptor ille laude, uerius aliquod elogium pronuntiare poterim. Quam enim est ab homine tum omni doctrina & uirtute ornatissimo, tum in iudicando minime falso, doctissimum aliquem, atque eundem diligentissimum, praesertim in ea arte praedicari, quae sua germana professione omnium honestarum doctrinarum dicitur & est fundamentum quo, Fabio teste, nisi fideliter substructo, quicquid superstruxeris, euersum iri est necesse. Tam certe ut cum maximum. Atqui uel unum hoc satis nobis esse debet, ad amplectendum hunc nostrum praeter ceteris omnibus grammaticum: qui quasi doctus architecton dimensam iam domum animo habens, ita acer & subtilis perscrutator est omnium eorum, quae ad solidam fundamenti locationem pertinent, ut nullum rudus tam uile & abiectum uideatur, quod ipse intactum negligat, & non ad farturam apte apparet ac concinnet. Atque ut unum e plurimis proferamus, exemplo nobis sint ea, quae statim primo aditu uestibuloque super accentus ratione edisserit ac docet. Primo enim quid sit *πρωσδια* quaerit: quo explicat

to, quoniam uocem compositam esse apparet, secundo quibus nam ex partibus componatur peruestigat. At neque hoc contentus, tertio quæ sit singularum partium, quæque in iisdem, quarum interest literarum uis & natura, explicat & excutit. Quibus omnibus cognitis et perspectis, demum quotuplex sit accentus, eodem quo prima ista pondere examinat & expendit, nihil prorsus eorum, quæ & in hac parte cognoscenda sunt, præteriens aut omitens. Ad hunc eundem modum per reliqua quoque omnia totius artis præcepta nunquam non sui similis, talem se ubique ostendit, qualem elogiū illud eum esse prædicauit: hoc est non minus in docendo diligentem & attentum, quam, quod tamen ad summum, in discendo aliquando doctus euaserit et eruditus. Ac mirum hercle sine dubio mirum, ut solerter in singulis inquirendis & inueniendis ita se gesserit, nauumque & infatigabilem usque adeo declararit, dum etiam ad fastigia ista literarum, apiculos inquam & notas spirituum & tonorum, primæ uæ illius linguæ origini, tanquam nihil ad sui integritatem facientia, plane ignota, perreptarit, paruis que his se euoluerit & expedierit. Sed uoluit profecto, cuius rei singularem quandam utilitatem apud se esset exploratus, eiusdem utilitatis quoque fructum alijs præbere: uidelicet intelligens, quam necessarium sit interioribus his pueros sua ingenia acuerre, & quam iucundum eruditioribus suam hinc scientiam exercere. Cum igitur eadem puto & sentiatis, & ad illa ipsa, quæ uobis olim maximo ornamento fore intelligitis, uestrapte sponte feramini, nulla fortasse erit causa, cur aut ab alio uehementior aliqua admonitio instituatur, aut ullis hortatibus uobiscum agatur: quin, quod nostrum, gratulemur uobis potius, quod cum eorum studiorum, quorum

munus Græca que dicitur Minerua sibi uendicat, profectum quam maxime certum & confirmatum futurum cupiatis, eius uobis doctoris copia & potestas facta sit, cuius solius præceptis pro tanto desyderio uestro recte imbuti informari que possitis: atque isthuc ipsum a nobis in uos proficisci gaudeamus. De Theodoro Gaza sic accipite: me duos duntaxat illius priores τῶν εἰς τὴν γὰρ libros, Latina ista interpretatione exclusa, ad uos nunc dedisse. Ita enim uisum ex doctioribus quibusdam, ut quæ ab alijs de nominum & uerborum declinatione, multifariam id quidem, scripta essent, in eandem quoque rationem tradita a tanto uiro & præcepta, integre & debita cum sua dignitate haberentur, nam id hæcenus in hoc authore, coactatis sic inuicem, alterum alterius causa, Græcis & Latinis, fieri minus licuisset. Placuit: neque uobis idem non placitum & probatum iri dubitauit. Effecimus enim, ut dilatatis iam prius adeo in angustum coactis, & seipsum explicaret, & germanum se, quod est facilem & apertum sui studiosis ostenderet: animaduersis etiam istis ob scriptoris aciem & breuitatem in speciem obscuris, & ad suum ipsorum expositorem, Urbanum scilicet, reiectis. Porro neque illud prætereundum esse duxi, si quæ forte nimium aliena ab aliorum editionibus uidebuntur, ea nos ad duorum ipsius authoris exemplorum constantiam & fidem emendasse: quorum alterum Baptiste Guarini fuit, Ferrariæ Gaza docente descriptum, alterum uero Codri Vrcei Bononiensis. Illorum amborum incorruptam integritatem editis alteris posterioribus libris, magis spero intelligetis. Dominus Christus diuini sui spiritus largitate ac munere completi uos uelit, incepta que & cogita-

tionem uestrorum studiorum ita prouehere, ut omnes illorum accessiones siue fortunæ siue dignitatis quantæcunque, & commodis proximi concedant, & gloriæ illius, cui uni hominibus die semper que debetur, seruiant.

ἈΡΧὴ Σὺν Θεῷ Ἀγίῳ

τῶν ὁρωτημάτων βραχυβλήτων,
πρὸς τὸ Μανθὴλ Μοχοπόλου.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Ὅτι προσωδία; ποῖα τῶσις ἐγγραμματικῶν φωνῶν ὑγιᾶς κατὰ τὸ ἐπαγγελικὸν ἢ λέξεως ἐκφορμὴν, μετὰ τῶν σιωπῶν σιωπῶν πρὸς μίαν συλλαβὴν ἢ κατὰ σιωπῶν διαλέκτου ὁμολογουμένῃ, ἢ κατὰ τὸν ἀναλογικὸν ὄρον ἢ λόγον.

Ὅτι προσωδία; ποῖα τῶσις ἐγγραμματικῶν φωνῶν ὑγιᾶς κατὰ τὸ ἐπαγγελικὸν ἢ λέξεως ἐκφορμὴν, μετὰ τῶν σιωπῶν σιωπῶν πρὸς μίαν συλλαβὴν ἢ κατὰ σιωπῶν διαλέκτου ὁμολογουμένῃ, ἢ κατὰ τὸν ἀναλογικὸν ὄρον ἢ λόγον. Ὅτι προσωδία; ποῖα τῶσις ἐγγραμματικῶν φωνῶν ὑγιᾶς κατὰ τὸ ἐπαγγελικὸν ἢ λέξεως ἐκφορμὴν, μετὰ τῶν σιωπῶν σιωπῶν πρὸς μίαν συλλαβὴν ἢ κατὰ σιωπῶν διαλέκτου ὁμολογουμένῃ, ἢ κατὰ τὸν ἀναλογικὸν ὄρον ἢ λόγον. Ὅτι προσωδία; ποῖα τῶσις ἐγγραμματικῶν φωνῶν ὑγιᾶς κατὰ τὸ ἐπαγγελικὸν ἢ λέξεως ἐκφορμὴν, μετὰ τῶν σιωπῶν σιωπῶν πρὸς μίαν συλλαβὴν ἢ κατὰ σιωπῶν διαλέκτου ὁμολογουμένῃ, ἢ κατὰ τὸν ἀναλογικὸν ὄρον ἢ λόγον.

Πόσαι προσωδία; δέκα. ὀξεία, βαρεῖα, ὑπερβαρῆ, μακρά, βραχεῖα, δασεῖα, φιλῆ, ἀπίστροφα, ὑφῆ, καὶ ἰσοδισολῆ.

Εἰς πόσα διαιροῦνται αἱ δέκα προσωδία; εἰς τίσσαρα. εἰς τίνες, εἰς χρόνους, εἰς πνύματα, καὶ εἰς πλάτη.

Handwritten signature and decorative flourishes in dark ink.

Περί τόνων.

Τί ἔστι τόνος; ἐπίτασις, ἢ ἀνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν ὀφθαλμικῶν ἔχουσα. πόθεν τόνος; πᾶσι τὸ τένον τὸ τανύω. πόσοι τόνοι; τρεῖς, ἢ ὀξεῖα, ἢ βαρεῖα, ἢ ἠριτωμελῆ. πόσοι τόνοι κυλιῶν; δύο, ὀξεῖα, ἢ ἠριτωμελῆ. ἢ γὰρ βαρεῖα, συλλαβικῶς τόνος ἔστι, ἢ ὀκυλιῶν. Τί ἔστι ὀξεῖα; ποιότης συλλαβῆς ἠδὲ τεταμένην ἔχουσα φθόγγον. πόσοι τόποι τῶν ὀξεῖων; τρεῖς, ἢ λήγουσα, ἢ ἀπαλήγουσα, ἢ ἠριτωμελῆ. Πῶς καλεῖται τὸ ἠριτωμελῆ; ἢ ἀπαλήγουσα, ἢ ἠριτωμελῆ. Πῶς καλεῖται τὸ ἠριτωμελῆ; ἢ ἀπαλήγουσα, ἢ ἠριτωμελῆ. Πῶς καλεῖται τὸ ἠριτωμελῆ; ἢ ἀπαλήγουσα, ἢ ἠριτωμελῆ. Πῶς καλεῖται τὸ ἠριτωμελῆ; ἢ ἀπαλήγουσα, ἢ ἠριτωμελῆ.

Περί χρόνων.

Πόσοι χρόνοι; δύο, ἢ μακρὰ ἢ βραχεῖα. Τί ἔστι χρόνος; συμμεῖωσις ἐκτετακτομένης; ἢ συσπλομένης φωνήεντος. Τί ἔστι μακρὰ; συμμεῖωσις ἐκτετακτομένης φωνήεντος. Τί ἔστι βραχεῖα; συμμεῖωσις συσπλομένης φωνήεντος.

Περί πνευμάτων.

Πόσα πνευμάτια; δύο, ἢ διασεία, ἢ ἠριτωμελῆ. Τί ἔστι πνεύμα; ποιότης συλλαβῆς τρεῖς ποσὸς τὰ φιλὰ σύμφωνα εἰς διασεία γνῆσι τῆ σιωθῆσθ, ἢ φυλάττουσα αὐτὰ οἷα εἰσὶ. Τί ἔστι διασεία; ποιότης συλλαβῆς τρεῖς ποσὸς τὰ φιλὰ σύμφωνα εἰς διασεία γνῆσι τῆ σιωθῆσθ. Τί ἔστι ἠριτωμελῆ; ποιότης συλλαβῆς φυλάττουσα τὰ σύμφωνα γνῆσι τῆ σιωθῆσθ οἷα εἰσὶ. Πόθεν διασεία; πᾶσι τὸ διασεία τὸ ἀδιτακτικὸν μέγεθος, ἢ τὸ σδύματι τὸ ὄμοιον. πόθεν ἠριτωμελῆ; πᾶσι τὸ φῶ τὸ λεπτεπίλετον.

Περί παθῶν.

Πόσα παθή; τρία, ἢ ἀπόστροφος, ἢ ὑφάν, ἢ ὑποδιασολῆ. Τί ἔστι παθή; φωνῆς πεπονημένης συμμεῖωσις, τὰ ἐκβλήψιμ παθόντα, κατὰ ἠνωμελῆ, καὶ ὑποδιασολῆ. Τί ἔστι ἀπόστροφος; συμμεῖωσις ἐκβλήψιμ φωνήεντος, ἢ φωνηέντων φωνήεντος μέγεθος οἷον

οἷον τῶν ὀξείων φωνηέντων ἢ οἷον βραχέων ἐγώ. Ἄντι πόσων φωνηέντων τῶν ἠριτωμελῶν ἢ ἀπόστροφος; ἀντι τρεσάρων. ἀντι βραχέων α, ἀντι τῶν ο τῶν μικρῶν, ἀντι βραχέων ι, ἢ ἀντι τῶν ε. ἀντι τῶν α, οἷον ἀρα ὄξος, ἀρ ὄξος. ἀντι τῶν ο, οἷον τῶν εἰκόν, τῶν ἐμόν. ἀντι βραχέων ι, οἷον ἠδὲ ἡμίμ, ἐφ ἡμίμ. ἀντι τῶν ε, οἷον φέρῃ εἰπέ, φέρῃ εἰπέ. Τί ἔστι ὑφάν; συμμεῖωσις συναφῆς δύο λέξεων. πόθεν ὑφάν; πᾶσι τῶν ὑποπροθεσίων, ἢ τὸ γν.

Τί ἔστι ὑποδιασολῆ; συμμεῖωσις διασείσεως λέξεων. πόθεν ὑποδιασολῆ; πᾶσι τῶν ὑποπροθεσίων, καὶ τὸ διασείλω τὸ διαχωρίζω.

ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗΣ.

Τί ἔστι τέχνη; σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγραμμένων πρὸς ἑτέρας ἀρχῆς συντετακτομένης γνῆσι τῆ βίω. πόθεν τέχνη; πᾶσι τὸ ἐξῆν ἢ τὸ νδς, ἐχονόν. Ἐ συγκοπῆ ἢ προσθῆκη τῶν τέχνη. ἔστι γὰρ τὸ σημαίνῃ ἢ τέχνη ἢ πλάττω.

ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΜΗΣ.

Τί ἔστι σιγμή; συμμεῖωσις ἠδὲ τέλει φωνήεντος ἠδὲ τέλει λέξεως ἀναπνοῆς χάρις, ἢ ἠριτωμελῆ τῶν τέλει. πόσαι σιγμαί; πρῶς, τέλει, μέση, ὑποσιγμή. Τί ἔστι τέλει σιγμή; συμμεῖωσις ἠδὲ τέλει φωνήεντος ἠδὲ λέξεως. Τί ἔστι μέση σιγμή; συμμεῖωσις ἠδὲ τέλει λέξεως ἀναπνοῆς χάρις. Τί ἔστι ὑποσιγμή; συμμεῖωσις ἠδὲ τέλει λέξεως ἀναπνοῆς χάρις, μεθ' ὃ δούβυς ἢ τέλει ἔστι σιγμή. μετὰ τῆ δὲ τῶν ὑποσιγμῶν, δούβυς ἢ τέλει. μετὰ ἢ τῶν μέσων, ἢ δούβυς ἢ τέλει, ἀλλ' ἢ ἢ ὑποσιγμῆ, ἢ ἐτόβα μέση.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

Τί ἔστι γραμματική; ἐμπειρία τῶν πᾶσι παικταῖσι τῶν συγγραφοῦν ὡς ἠδὲ τὸ πολὺ λεγομένη. πόθεν γραμματική; πᾶσι τὸ γράμμα, τὸ ἢ γράμμα; πᾶσι τὸ γράφω. Πόσα μέρη τῆ γραμματικῆς; ἔξ, πρῶτον, ἀνάγνωσις ἐν φεῖν κατὰ προσώδιον. δεύτερον, ὀξυγῆσις κατὰ τὸν φωνηέντων περικλῆς τρόπον. τρίτον, γλωσσῶν τε ἢ ἰσοειδῶν προχῆρος ἀπόδοσις. τέταρτον, ἐτυμολογίας εὑρεσις. πέμπτον, ἀναλογίας ἐκλογισμός. ἕκτον, κείσις ποιημάτων. ὅ δ' ἢ καλῶς ἔστι πᾶσι τῶν τῆ τέχνης. Πόσα ὄργανα τῆ γραμματικῆς; τέσσαρα, γλωσσικῶν, ἰσοειδῶν, μετρικῶν, ἢ τεχνικῶν. Τί τὸ τέλος τῆ γραμματικῆς; τὸ μὴ εἶ ποτε ἀκρετάνην, μήτε πρὶ μίαν λέξιν, μήτε περὶ πλείονας. τὸ γὰρ ἡμερτάνην πρὸς μίαν λέξιν, βαρβαρισμός ἔστι. τὸ δὲ πρὸς πλείονας

λων, ἢ ἐν προτακτικῇ συλλαβῇ, οἷον κλειπαῖρα ἢ φιλιακτικῇ, οἷον ὀχμαῖον. τῶν δὲ ἀφώνων, τὰ μὲν φιλαφιλῶν ἡγέται, τὰ δὲ δασεία δασίων, κῆ τὰ μέσα μέσων. πλὴν τὸ μ β @ κ Ϛ Δ προσηγνῆται ἐν προτακτικῇ συλλαβῇ κῆ ὑποτακτικῇ, ὅθεν ποτε δὲ τὰ Δ αὐτῶν, κῆ τὸ κ κῆ π Ϛ τ ὁμοίως. κῆ τὸ φ κῆ χ τῶ Δ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Ἰδίαι συλλαβῆς; σωίελδυσισ βύλαχισον δύο γραμματῶν. καταχρηστικῶς δὲ κῆ αἰ μονογράμματι, συλλαβαί λέγονται, οἷον αε. Εἰς πέντε διαιεῖται ἡ συλλαβή; εἰς τρία, εἰς μακράν, εἰς βραχείαν, κῆ εἰς κοινήν. Κατὰ πόσους τρόπους γίνεται ἡ συλλαβή; κατὰ πολλούς. ἢ ἄξ ἐνός συμφώνου κῆ ἐνός φωνήεντος, οἷον κατὰλογος. κῆ τὸ ἀνάπαλιμ, ἢ γοῶν ἄξ ἐνός φωνήεντος κῆ ἐνός συμφώνου, οἷον ἄρμα. ἢ ἔξ ἐνός συμφώνου κῆ δύο φωνηέντων, οἷον ταῦρος. κῆ τὸ ἀνάπαλιμ, οἷον οὖς. ἢ ἐκ δύο συμφώνων κῆ ἐνός φωνήεντος, οἷον κροθῶς. κῆ τὸ ἀνάπαλιμ, οἷον ἔλα. ἢ ἐκ δύο συμφώνων κῆ δύο φωνηέντων, οἷον πλέσρον. φύσιμ ἔχοντος Ϛ ἐνός συμφώνου προσηγνῆς Ϛ ἔτῶν. ἢ ἐκ τριῶν συμφώνων @ ἐνός φωνηέντος, οἷον στρατός. ἢ ἐκ τριῶν συμφώνων @ δύο φωνηέντων, οἷον στρατός. ἢ ἔξ ἐνός συμφώνου @ ἐνός φωνηέντος, κῆ ἐνός αὐθις συμφώνου, οἷον σῆς. ἢ ἔξ ἐνός συμφώνου, κῆ δύο φωνηέντων, κῆ ἐνός συμφώνου, οἷον βοῦς. ἢ ἔξ ἐνός συμφώνου, κῆ ἐνός φωνηέντος, κῆ δύο συμφώνων, οἷον σαρξ. ἢ ἐκ δύο συμφώνων, @ ἐνός φωνηέντος, κῆ ἐνός συμφώνου, οἷον προτήω. ἢ ἐκ δύο συμφώνων, κῆ δύο φωνηέντων, κῆ ἐνός συμφώνου, οἷον προῖξ. ἢ ἐκ δύο συμφώνων, κῆ ἐνός φωνήεντος, κῆ δύο αὐθις συμφώνων, οἷον σφιγξ. ἢ ἐκ τριῶν συμφώνων, κῆ ἐνός φωνηέντος, κῆ ἐνός συμφώνου, οἷον στραγαλιῶδες. ἢ ἐκ τριῶν συμφώνων, κῆ ἐνός φωνηέντος, κῆ δύο συμφώνων, οἷον σράγξ, ἀφ' οὗ τὸ στραγαλιῶδες, @ ἡ στραχηρία. ἢ ἐκ τριῶν συμφώνων, @ δύο φωνηέντων, κῆ ἐνός συμφώνου, οἷον βύς οἰστῶς, βύς οἰκτρῶς. ἢ ἐκ δύο φωνηέντων, οἷον αἶμα. ἢ ἄξ ἐνός φωνηέντος καταχρηστικῶς.

πόδι μακρῆς συλλαβῆς.

Τί ἴδιαι μακρῆς συλλαβῆς; ἢ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν, ἢ μνημιώμενον,

νον, ἢ μίαν τῶν διφθόγγων. Κατὰ πόσους τρόπους γίνεται ἡ μακρῆ συλλαβή; κατὰ ὀκτώ. φύσει μὲν τρεῖς, θέσει δὲ πέντε. @ φύσει μὲν, ἢτοι ὅταν δῆ τῶν μακρῶν στοιχείων ἐπιφέρηται, οἷον ἦρος. ἢ ὅταν ἔχη φῆ τι τῶν διχρόνων κατὰ ἐκείνου παραλαμβάνοντο, οἷον πρᾶγμα ἢ ὅταν ἔχη μίαν τῶν διφθόγγων, οἷον αἴας. θέσει δὲ, ἢτοι ὅταν εἰς δύο σύμφωνα λήγῃ, οἷον ἄλας. ἢ ὅταν δύο σύμφωνα ἐπιφέρηται, ἐκείτι ἀφώνου πῶ ἀμεταβάτου, ἢ δύο ἀμεταβάτου, οἷον ἴσκμα. ἢ ὅταν εἰς σύμφωνον λήγῃ κῆ τὴν ἐξῆς ἔχη ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου, οἷον ἔργον, ἐκλεψίς. ἢ ὅταν εἰς διπλοῦν σύμφωνα λήγῃ, οἷον ἄραψ. ἢ ὅταν διπλοῦν σύμφωνα ἐπιφέρηται, οἷον ἔξω.

πόδι βραχείας συλλαβῆς.

Τί ἴδιαι βραχείας συλλαβῆς; ἢ ἔχουσα βραχὺ φωνῆεν, ἢ διχρόνον κατὰ συσολίω παραλαμβάνοντο.

πόδι κοινῆς.

Τί ἴδιαι κοινῆς συλλαβῆς; ἢ διωαμλίν μακρῆ ἐπὶ ἢ αὐτὴ κῆ ἢ βραχεῖα. Κατὰ πόσους τρόπους γίνεται ἡ κοινῆ συλλαβή; κατὰ τρεῖς. ἢτοι ὅταν εἰς φωνῆεν μακρὸν λήγουσα, @ εἰς μέτρον λόγου καταπερασοῖ, εἶτα τὴν ἐξῆς ἔχη ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου. οἷον, ἔτι μοι αἰτῆ ἐοσί, θεοὶ νύ μοι αἰτίοι εἰσίμ. ἢ ὅταν βραχεῖα οὖσα, καταπερασοῖ εἰς μέτρον λόγου. οἷον, νίσορα δ' ἐκ ἔλαθην ἰαχὴ πίνοντάπερ ἔμπης. ἢ ὅταν βραχεῖ φωνηέντι ἢ διχρόνω κατὰ συσολίω παραλαμβάνοντο ἐπιφέρηται δύο σύμφωνα γῆ συλλήψις διελονότι. τὸ μὲν δ' ὀύτερον, ἀμετάβατον. τὸ δὲ ἡγούμενον, γῆ τῶν ἀφώνων. οἷον, πάτροκλέ μοι δαίη πλέσρον κεχαρισμένε θυμῶ.

ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΣ.

Τί ἴδιαι λέξεις; μέτρον ἐλαχιστον τοῦ κατὰ σὺνταξιμ λόγου.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΥ.

Τί ἴδιαι λόγος; πρῆξις τε κῆ ἐμμέτρον λέξεως σὺνθεσις διανοίαιμ αὐτοτελῆ διελούσα. Πρῆξιμ λόγος; παρὰ τὸ λέγω. Ρόξα μέρη τοῦ λόγου; ὀκτώ. ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, αὐτωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα κῆ σὺνδῆσιμ.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ
ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

ἴδιον ὄνομα; μέρος λόγου πῶτικόν, σωμα ἢ πρᾶγμα
σημαίνον. σῶμα μὲν, οἶον λιθῶ. πρᾶγμα δέ, οἶον πα-
λεια. κοινῶς τε καὶ ἰδίως λεγόμενον. κοινῶς μὲν, οἶον
ἄνθρωπος, ἵππος. ἰδίως, οἶον σικκράτης, πλάτων.

πῶτικόν ὄνομα; παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω.

Πόσα παρέρπεται τῷ ὀνόματι; πέντε. γῆν, εἶδη, γήματα,
ἀειθεροί, πῶσις.

πῶσις γῆνους.

Τί ἴδιον γῆνους; πῶτικῆς λέξεως χαρακτήρ, σημαίνων τὸ φῶ-
ν ἄρσεν, ἢ θήλυ, ἢ ὀλιότερόν τι διακρίνον. πῶτικόν γῆνῶ; πα-
ρὰ τὸ γείνομαι τὸ γῆνῶμαι. πόσα γῆνῶ; τρία. ἀρσενικόν, θη-
λυκόν, καὶ ὀλιότερον. Τί ἴδιον ἀρσενικόν γῆνῶ; οὐ προτάσ-
σεται κατ' ἄρθρον καὶ ἐνικλῶ πῶσιμ ἄρθρον τὸ ἦ, οἶον ὁ αἶας.

Τί ἴδιον θηλυκόν γῆνῶ; οὐ προτάσεται κατ' ἄρθρον καὶ ἐνι-
κλῶ πῶσιμ ἄρθρον τὸ ἦ, οἶον ἡ μούσα. Τί ἴδιον ὀλιότερον γῆνους;
οὐ προτάσεται κατ' ἄρθρον καὶ ἐνικλῶ πῶσιμ ἄρθρον τὸ τό,
οἶον τὸ βῆμα. Τινὲς δὲ προσέθηκα καὶ ἄλλα δύο γῆνῶ, καὶ τὸ
μὲν ὀνόμασσαν κοινόν, τὸ δὲ ἐπίκοινον. Τί ἴδιον κοινόν γῆνῶ; οὐ
διώκεται προτάσεται κατ' ἄρθρον καὶ ἐνικλῶ πῶσιμ καὶ τὸ
ὄ τὸ ἄρθρον, καὶ τὸ ἦ, οἶον ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ ἵππος
καὶ ἡ ἵππος. Τί ἴδιον ἐπίκοινον γῆνους; τὸ μετὰ μίαν φωνὴν ἰγ' ἐνός
ἄρθρου, ἢ μόνον ἀρσενικῶ, ἢ μόνον θηλυκῶ δηλοῦν τὰ δύο γῆνῶ, οἶον
ὁ λόραξ, ὁ ἀρξίω καὶ ἡ θήλεια. καὶ ὁ ἀετὸς, ὁμοίως ἰγ' ἢ χελιδόν.

πῶσις εἶδους.

Τί ἴδιον εἶδους; φωνῆς εἰκὼν, τὴν γῆ αὐτῆς δηλοῦσα πρώτῳ ἢ
δευτέρῳ θέσιμ. πῶτικόν εἶδος; παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω. Πόσα
εἶδη; δύο. πρωτότυπον, ἰγ' παρὰ γῶγον. Τί ἴδιον πρωτότυπον;
τὸ πρωτόθετον ἰσάχον, καὶ μὴ ἔχον προκάταξιν ἴνα, ἢ αἰτίαμ
τῆς αὐτῆς γῆνέσεως, οἶον πᾶς. Τί ἴδιον παρὰ γῶγον; τὸ ἀπότινος
παραγόμενον, οἶον ἀρξίος ὁ πολεμικός. πόσα εἶδη τῶν παρα-
γῶγον; ἐπὶ τὰ πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ἰσπεθε-
τικόν, ἰσποκοριστικόν, παρῶνον, καὶ ῥηματικόν. Τί ἴδιον πα-
τρωνυμικόν; τὸ ἀπὸ πατρὸς ἰσχηματισμῶνον, καταρχησικῶς δὲ
ἀπὸ προγόνου, οἶον πηλείδης ὁ ἀχιλλεύς, καὶ αἰακίδης. πόσοι
τύποι

τύποι τῶν πατρωνυμικῶν ἀρσενικῶν; τρεῖς. ὁ εἰς δῆς, ὁ εἰς ὠν,
ὁ εἰς ἀδῖ. οἶον ἀτρείδης, ἀτρείων, ὑράδῖ, ὁ εἰς ὕρα πᾶς.

Πόσοι τύποι τῶν πατρωνυμικῶν θηλυκῶν; τρεῖς. ὁ εἰς ἰς, ὁ εἰς ας, ὁ εἰς
νκ. οἶον πριαμῖς, ἡλιάς, ἢ τῷ ἡλίου θυγάτηρ, ἀδρασινη, ἢ τοῦ
ἀδραίου. ἴδιον δὲ ὅτι ἀπὸ μητέρου οὐ σχηματίζει πατρωνυ-
μικόν εἶδῶ ὁ ὄμηρος, ἀλλ' οἱ μεταγενέστεροι. Τί ἴδιον ἰσπεθε-
τικόν; τὸ ἰσπὸ τῶν κτῆσιμ πεπρωκὸς ἰσπεθετικῶν τῶν ἰσ-
κτιμῶνον, οἶον πλατωνικόν βιβλίον, ἐκτόρεσ χιτῶν. Τί
ἴδιον συγκριτικόν; τὸ σύγκρισιμ ἔχον ἢ ἐνός πῶς γῆν ὁμοιογενῆ,
ὡς ἀχιλλεύς ἰσχυρότερος αἰαντῶ. ἢ ἐνός πῶς πολλοῦς ἑτερογε-
νῆς, ὡς ἀχιλλεύς ἰσχυρότερος τῶν τρώων. Πόσοι τύποι τῶν
συγκριτικῶν; τρεῖς. ὁ εἰς τέρ, οἶον ὀξύτερος. ὁ εἰς ὠν λαθαρόν,
οἶον λαλλίω, βελτίω. καὶ ὁ εἰς σων, οἶον κρείσσων, ἥσων.

Τί ἴδιον ἰσπεθετικόν; τὸ κατ' ἐπίτασιμ ἐνός πῶς πολλὰς πα-
ραλαμβάνοντων γῆν συγκρίσιμ. Πόσοι τύποι τῶν ἰσπεθετι-
κῶν; δύο. ὁ εἰς τάς, οἶον ὀξύτατος. ἰγ' ὁ εἰς σος, οἶον κώλλισος.

Τί ἴδιον ἰσποκοριστικόν; τὸ μέισιμ τῶν πρωτότυπῶν ἀσυγκρί-
τως δηλοῦν, οἶον ἀνθρωπίσκος, μερακύλλιον. Πόσοι τύποι τῶν
ἰσποκοριστικῶν; ἑξ. ὁ εἰς σκος, οἶον ἀνθρωπίσκος. ὁ εἰς υλλίω, οἶον
μερακύλλιον. ὁ εἰς υδρίω, οἶον λογύδριω. ὁ εἰς ἰω, οἶον ἀνθρώ-
πιω. ὁ εἰς αξ, οἶον λίθαξ. Ἐπὶ θηλυκῶ ὁ εἰς ἰς, οἶον νκίς. Τί
ἴδιον παρῶνον; τὸ παρ' ὄνομα ποικιλῆ, οἶον θεῶν, τρύφων.

Τί ἴδιον ῥηματικόν; τὸ ἀπὸ ῥηματῶν παρηγομῶνον, οἶον Φιλί-
μων, νοήμων.

Περὶ γῆματῶν.

Τί ἴδιον γῆμα; λέξεων ποσότης, ὑφ' ἧν τόνον ἰγ' ἐν τῶν δῆμα
ἀδιαστάτως ἀγομῶν γῆν ἀπλότην ἢ σιωπῆσιμ. Πόσοι γῆμα; ἀπὸ
τῶν ἰσχηματῶν παθητικῶν παρακρίμῶν, οὐ τὸ δῆμα γῶ ἀχρησῶν.

Πόσα γῆματα; τρία. ἀπλοῦ, σιωπῆσιμ, παρασιμῶνθετον.

Τί ἴδιον ἀπλοῦ γῆμα; τὸ ἐκ μίαν λέξεως σιωπῆσιμ, οἶον
ἵππος. Τί ἴδιον σιωπῆσιμ γῆμα; τὸ ἐκ δύο λέξεων συγκρίμε-
νον, οἶον Φιλίππος. Τί ἴδιον παρασιμῶνθετον γῆμα; τὸ ἐκ τῶν
σιωπῆσιμ παραγόμενον, οἶον Φιλίππιδης.

Περὶ ἀειθεροῦ.

Τί ἴδιον ἀειθερός; σωρεία μονάδων, ἢ μονάδων σιωπῆσιμ.

Γόθην ἀριθμὸς; παρὰ τὸ ἀλίξω τὸ σωμαθροίξω, ἀλιθμὸς ἢ ἀ-
ειθμὸς. Γόθοι ἀειθμοί; βῆς. ἐνικός, δ' ἡμὸς, ἢ πληθυντικός.

Τί ὄζει ἐνικός ἀειθμὸς; ὃ ἐν σημαίνων, οἶον αἴας. Τί ὄζει δ' ἡ-
μὸς ἀειθμὸς; τὸ δ' ὄνο σημαίνων, οἶον ἀεανθε. Τί ὄζει πληθυντικός
ἀειθμὸς; ὃ βῆς καὶ πολλὰ σημαίνων, οἶον ἀεανθόν.

Περὶ πῆψεως.

Τί ὄζει πῆψις; ὀνόματος, ἢ ὀνομασικῆ κατὰ τὸ τέλος γινομέ-
νη κίνησις. Γόθην πῆψις; παρὰ τὸ πίπσω. Γόσαι πῆψος;
πῆψτε. ὀρθή, γνηκῆ, δεξικῆ, ἀτιαξικῆ, Ἐ κληρικῆ. Γόσαι κυρί-
ως πῆψος; τίος ἀεθόν. ἢ γὰρ ὀρθή εἰ λέγεται κυρίως πῆψις, ἀλλὰ
καταχρηστικῶς.

Ἐποπείπῃκε δὲ τῶν ὀνομασίων ταῦτα, ἃ ἢ εἶδη προσεγορεύον-
ται, κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον, πρὸς ἕχον, ὡς πρὸς ἕ-
χον, (τὸ κατὰ διαφορῶν ἐσιδὼ τὸ αὐτὸ λεγόμενον, καθὸ λεγόν)
τὰ ὁμώνυμα. τὸ κατὰ διαφορῶν μὲν τῶν ἀειθμῶν, ἢ αὐτῶν δὲ ἐσίας
ὄζων, καθὸ λεγόν) τὰ σιώνυμα) ἐθνικόν, ἐρωτηματικόν, ἀεί-
σομ, ἀναφορικόν (ὃ ἢ ὁμοιωματικόν, ἢ ἢ δ' ἐθνικόν, καὶ ἀνταποδλι-
κὸν καλεῖται) πρὶν πῆψικόν, ἐπιμεριστικόν, πρὶν κληρικόν, ὡς πρὶν-
κτικόν, πεποιμητικόν, γνηκόν, εἰδικόν, ταξικόν, ἀειθμικόν,
ἀρελελυτικόν, ἢ μετ' ἐσσιασικόν. Τί ὄζει κύριον ὄνομα; τὸ ἐπὶ τῷ
ἀτόμῳ λεγόμενον, οἶον σωκράτης, πλάτων. Τί ὄζει προσηγορι-
κόν; τὸ κινῶν ἐσίαν σημαίνων, οἶον ἀνθρώπος, ἵππος. Τί ὄζει
ἐπίθετον; τὸ ἐπὶ κυρίῳ ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον, Ἐ χωρὶς αὐ-
τῶν οὐ διαμένον λεγόμενον, οἶον ἀνδρῶν, ταχύς. Γόθην
λαμβάνονται τὰ ἐπίθετα; ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν ἢ ψυχῆς, ἢ τῶν
συμβεβηκότων αὐτῇ, καὶ ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ σώματος, ἢ τῶν
συμβεβηκότων αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκτός. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἢ
ψυχῆς, οἶον φρόνιμος, μαρῶς, θεωρητικός. ἀπὸ δὲ τῶν τοῦ σώμα-
τος, οἶον μέλας, πύκτος. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτός, οἶον πλούσιος,
πῆψις. Τί ὄζει πρὸς ἕ; τὸ πρὸς ἕτερον ἔχον ἡμίση, καὶ αὐτὸ
ὁ πρὸς ὄζει, ἕτερον εἶναι λέγεται, οἶον πατήρ, υἱός, δούλος, δε-
σπότης, μέγα, μικρόν. Τί ὄζει ὡς πρὸς ἕ ἔχον; τὸ πρὸς ἕτε-
ρον μὲν λεγόμενον, κατ' ἐναντιότητα δὲ φθαρτικόν, οἶον νύξ,
ἡμέρα, θάνατος, ζωή. Τί ἔστι ἐθνικόν; τὸ ἔθνος δηλω-
τικόν, οἶον φρεξ, γαλάκτης. Τί ἔστι ἐρωτηματικόν; ὃ Ἐ
πευ

πρὸς ἕτερον λέγεται, τὸ ἀπόκρισιμ ζητοῦν ὠρισμένῳ, οἶον τίς,
ποῖος, πῶς. Τί ὄζει ἀείσομ; τὸ μὴ δηλοῦν ὠρισμένῳ, ὃ
ζητῆ τὸ ἐρωτηματικόν, οἶον ὅστις, ὅποιο, ὅπως. Τί ὄζει
ἀναφορικόν; τὸ πρὸς ἕτερον ἀναφερόμενον, ἢ ὁμοιωματικῶς, ἢ
δρακτικῶς, ἢ ἀνταποδλιτικῶς, οἶον οἶος, ὅσος. Τί ὄζει πρὶ-
ν κληρικόν; τὸ δὲ ἐνικού ἀειθμοῦ πληθῶν σημαίνων, οἶον δῆμος,
χορὸς, ὄχλος. Τί ὄζει ἐπιμεριστικόν; τὸ ἐκ δύο ἢ Ἐ πλείο-
νων ἐπὶ ἕν ἔχον πῶν ἀναφορῶν κατὰ διαίρεσιμ ἢ συνάψιμ, οἶον
ἕτερος, ἐκάτερος, ἕνας, ἄλλος. Προσχητῶς μερίζονται τὰ
ἐπιμεριστικῶν; τετραχῶς. εἰς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ'
ἕνα, ὡς ἐκάτερος. εἰς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. καὶ πολλοὶ καθ'
ἕνα, ὡς ἕνας. Τί ὄζει πρὶν κτικόν; τὸ ἢ μιᾶ φωνῆ δηλοῦν
τὸ πρὶν ἔχον καὶ τὸ πρὶν ἔχον, οἶον δαφνῶν, κριτῶν. Τί
ὄζει ὡς πρὶν κτικόν; ὅπου τύπου μὲν ἔχει πρὶν κτικόν, ἐρμη-
νείαν δὲ ἢ διώξιμ οὐδ' ἀμῶς. οἶον ἀκαθεῶν μὲν πρὶν κτικόν,
ἀπατεῶν δὲ καὶ λυκαῶν, ὡς πρὶν κτικόν. Τί ὄζει πεποι-
μητικόν; τὸ πρὸς τὰς τῶν ἡγῶν ποιότητας μιμητικῶς λεγόμενον,
οἶον φλοῖστος, φροῖστος, ὀργασμός. Τί ὄζει γνηκόν; τὸ δι-
νωμένον εἰς εἶδη διακριθῆναι, οἶον ζῶν, φυτῶν. Τί ὄζει εἰ-
δικόν; τὸ ἀπὸ γνήσιος διακριθῆναι, οἶον βούς, ἵππος, ἄμπελος, ἐ-
λαία. Τί ὄζει ταξικόν; τὸ τάξιμ δηλοῦν, οἶον πρῶτος, δευ-
τέρος. Τί ὄζει ἀριθμικόν; τὸ σημαίνων ἀριθμόν, οἶον εἰς,
δύο, τρεῖς. Τί ὄζει ἀπολελυτικόν; ὃ καθ' ἑαυτὸ νοῦται,
οἶον θεός, λόγος, ἄγγελος. Τί ὄζει μεθυσσιασικόν; τὸ μετέχον
ἐσίας τινός, οἶον πυνθίος, λίθινος, δροῦίνος.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ἰ ἐστὶ ρῆμα; μέρος λόγου ἀπῶτον ἐν ἰδίῳ μεταχρη-
ματισμοῖς διαφορῶς χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας
ἢ πάθους, ἢ οἰδ' ἕτερου, ὄζει δὲ προσώπων σημασι-
κόν, ὅτε καὶ ψυχῆς διαθεσῆς δηλοῖ. Γόθην ρῆμα;
ἀπὸ τῶν εἶρημαι παθητικοῦ παρακειμένου, οὗ τὸ θέμα εἶρω εἶρω.
Ἐπὶ τῷ ῥ; διασῆμα. τὸ ῥ πάσης λέξεως ἀρχὸν διασῆμα,
ὡς ἐξ ἡμισείας ὄν φωνῆν.

Πόσα παρὰ πέταται τῶν ρῆματι; ὀκτώ. ἐγκλίσις, διαθεσῆς,
εἶδη, χῆματι, ἀριθμοί, πρόσσπα, χρόνοι, καὶ συζυγία.

Περί ἔγκλισεω.

Τί ὄντι ἔγκλισις; βδλμα ψυχῆς δὲ φωνῆς σημαίνοντον.
Πόσαι ἔγκλισες; ὡσάντε. ὀρεισική, προσακτική, δυκτική, ὑπο-
τακτική, κὶ ἀπαρέμφατος. Πόσαι κυρίως ἔγκλισες; τέσσα-
ρα. ἢ γὰρ ἀπαρέμφατος ὀλέγεται κυρίως ἔγκλισις, ἀλλὰ κατὰ
χρηστικῶς, ἐπεὶ ὁ βδλμα ψυχῆς διλοῖ.

Περί διαδισεω.

Τί ὄντι διαδισις; δρασῖς ἢ πῆσις, ἢ αἷς διατίθηται ἢ ψυχῆ ὡς
ἐνεργεῖται ἢ πῶς ἄρα. Πόσαι διαδισες; τρεῖς. ἐνεργεια, πᾶ-
θῶ, μεσότης.

Περί εἰδῶν.

Πόσαι εἰδῆ; δύο. πρωτότυπον, κὶ παραγωγον. πρωτότυπον
μὲν, οἶον ἀρδω. παραγωγον δὲ, οἶον ἀρδ' ἄνω.

Περί σχημάτων.

Πόσα σχήματα; τρία. ἀπλουῦ, σιώθετον, παρασιώθετον. ἀ-
πλουῦ μὲν, οἶον φρονῶ. σιώθετον δὲ, οἶον καταφρονῶ. παρασιώ-
θετον δὲ, οἶον ἀνταγωνίζομαι, ὀλιππίζω.

Περί ἀριθμῶν.

Πόσοι ἀριθμοί; τρεῖς. ἐνικός, δυκός, καὶ πληθυντικός. ἐνι-
κός μὲν, οἶον τῦπῶ. δυκός δὲ, οἶον τῦπῶν. πληθυντικός δὲ,
οἶον τῦπῶν.

Περί προσώπων.

Τί ὄντι πρόσωπον; λέξις ἢ λέγει τις πῶδι ἑαυτοῦ, ἢ πῶδι τοῦ
πῶς ὅν διαλέγεται, ἢ πῶδι ἑτέρου ἀπόντῶ. Πόσα πρόσωπα;
τρία. πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. Τί ὄντι πρῶτον πρόσω-
πον; λέξις ἢ λέγει τις πῶδι ἑαυτοῦ, οἶον λέγω ἐγώ. Τί ὄντι δὲ-
ύτερον πρόσωπον; λέξις ἢ λέγει τις πῶδι τοῦ πῶς ὅν διαλέγεται,
οἶον λέγεις σύ. Τί ὄντι τρίτον πρόσωπον; λέξις ἢ λέγει τις
πῶδι ἑτέρου ἀπόντῶ, οἶον λέγει ἑκεῖνῶ.

Περί χρόνων.

Τί ὄντι χρόνῶ; τὸ συμπαρεκτικόν τῆ συστάσεως ἢ κῶμα
διασημα, ὡ πᾶσα μετρεῖται κινήσεις, εἴτε ἀσέρον, εἴτε ζῶον, εἴ-
τε ἐτινοῦ τῶν λινθμῶν, διαμετρεῖται δὲ εἰς τρία, εἰς τὸ γνέ-
σῶς, τὸ παρεληλυθός, καὶ τὸ μέλλον. ἀπ' αὐτοῦ κὶ αἱ ἐνεργεια
τοῦ ῥηματῶ καὶ τὰ πάθη τὰ κατὰ τὸν χρόνον γινόμενα.
χρόνοι

χρόνοι λέγονται, καὶ διαροῦνται εἰς ἕξ, εἰς γνέσῶτα, πῶραταλικόν,
πῶρακείμνον, ὑπορωτέλικόν, ἀόριστον, καὶ μέλλοντα. Τί ὄντι
γνέσῶς; ὁ γνέσῶμιλιν καὶ ἀπλήρωτον ἔχων τὴν σημασίαν. Τί ὄντι
πῶραταλικός; ὁ πῶραταμιλιν καὶ ἀπλήρωτον ἔχων τὴν σημα-
σίαν. Τί ὄντι πῶρακείμνον; ὁ τὴν γνέσῶμιλιν, ἢ τὸ πᾶθῶ ἔχων
πῶρακείμνον τῶ γνέσῶπι. Τί ὄντι ὑπορωτέλικόν; πῶρακεί-
μνον ὡς πληρωμῶν. Τί ὄντι ἀόριστον; ὁ ὡδι τοῦ παρεληλυ-
θῶτῶ μὲν λεγόμενον, καὶ ὡς πληρωμῶν σημασίαν ἔχων, μὴ ἔ-
χων ὡρισμένου καιροῦ ἢ γνέσῶμιλιν αὐτοῦ ἢ ἢ πᾶθῶς. Τί ὄντι
μέλλον; ὁ μὴ ὡ γινόμενος.

Περί συζυγίας.

Τί ὄντι συζυγία; ἀκόλουθῶ ῥηματῶν κλίσεις. πόσαι συζυ-
γίαι; δεκατρεῖς. ἕξ τῶν βαρυτῶ ὡ ῥηματῶν, τρεῖς τῶν πρῶτω-
μῶν, καὶ τέσσαρα τῶν εἰς μί.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Πί ὄντι μετοχή; λέξις μετέχουσα τῶν ῥηματῶν κὶ τῶν
ῥημάτων ἰδιότητος. Καὶ τί μετέχει ῥημάτων
καὶ τῶν ῥημάτων; τὸ μὲν ὄνομαζός, γῆν καὶ
πῶσεις. τὸ δὲ ῥηματῶ, διαδισις, χρόνος καὶ συζυ-
γίας. Διαπί μετὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα αὐτῆ ἐπέχθη; διότι τῶ
τῶν ῥημάτων ἰδιότητος, ἀ ὡφλον προταχθῆναι. κὶ τὸ μετέχον αὐτῶ
δύο ἐπὶ, καὶ μὴ ἑτέρου μετῶ λόγῳ. πᾶσα πῶς πετι τῆ μετῶ-
χῆ; ὀκτώ. γῆν, εἰδη, σχήματα, ἀριθμοί, πῶσεις, διαδισις, χρόνοι,
καὶ συζυγίαι.

ΠΕΡΙ ἈΡΘΡΩΝ.

Πί ὄντι ἀρθρον; μετῶ λόγῳ πῶλικόν, πῶρασσόμενον ἢ
κλίσεως τῶν ὀνοματῶν, κὶ ὑποτασσόμενον. πό-
σα ἀρθρα; πῶς τὸ ἀρθρὸν τὸ ἀρμόζω.

Πόσα πῶς πετι τῶ ἀρθρῶ; τρία. γῆν, ἀριθμοί, πῶσεις.

Εἰς πόσα διαροῦνται τὰ ἀρθρα; εἰς δύο. εἰς προτακτικά,
καὶ ὑποτακτικά.

πᾶσα ἀρθρα προτακτικά τῶν ἀρσενικῶν ὀνοματῶν; δέκα.
ῥημῶν μὲν τέσσαρα. ὁ, τῶ, τῶν. δυκῶ δὲ δύο, τῶ, τῶν.
πληθυντικά δὲ τέσσαρα, οἱ, τῶν, τοῖς, τῶν. πόσα ὑποτακ-
κά τῶν ἀρσενικῶν ὀνοματῶν; δέκα. ἐνικά μὲν τέσσαρα,
b 3

ος, ε, ω, ομ. Δυνικά δὲ δύνω, ω, οϊμ. πληθυντικά δὲ τέσσαρα, οί, ωμ, οίς, ες.

Πόσα προτακτικά τῶν διλυκῶν ὀνομάτων; δέκα. ἑνικά μὲν τέσσαρα, ἢ, φη, τῆ, τῶ. Δυνικά ἢ δύνω, τῆ, ταῖμ. πληθυντικά ἢ τέσσαρα, αἰ, τῶμ, ταῖς, τῆς. ὡσα ὑποτακτικά τῶν διλυκῶν ὀνομάτων; δέκα. ἑνικά μὲν τέσσαρα, ἢ, ἦς, ἦ, ἦμ. Δυνικά δὲ δύνω, ἢ, αἶμ. πληθυντικά δὲ τέσσαρα, αἰ, ὦμ, αἶς, αἶς.

Πόσα προτακτικά τῶν ἐπιτόμων ὀνομάτων; δέκα. ἑνικά μὲν τέσσαρα, τὸ, τῶ, τῶν, τῶν. Δυνικά δὲ δύνω, τῶ, τῶν. πληθυντικά δὲ τέσσαρα, τῶν, τῶν, τῶν, τῶν. ὡσα ὑποτακτικά τῶν ἐπιτόμων ὀνομάτων; δέκα. ἑνικά μὲν τέσσαρα, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ. Δυνικά δὲ δύνω, ὁ, οἶμ. πληθυντικά δὲ τέσσαρα, ὁ, ὦμ, οἶς, ὁ.

Ἰσίου δὲ, ὅτι τὸ ὦ φη ληλυκῆς ἐκ ἀφθρον ὄσιν, ἀλλὰ ληλυκῶν ἐπίρρημα. ὅθεν γὰρ ἔχει ἰδίωμα ἀφθρον. Φιλεῖται γὰρ. τῶν φωνητικῶν ἀρχομνίων ἀφθρον δασυμομνίων, καὶ τῶν ἀφθρων προτακτικά ἐχόντων καὶ ὑποτακτικά, τῶν ὅθεν κοινῶν φαίνεται ἔχον. καὶ τῶν ἀφθρων πρόσκλητον γῆν ὁ δεικνύται, καὶ πρόσκλητον ἀφθρον, ὅθεν ὦν πάντων τῶν γῆν καὶ ὦν πάντων τῶν ἀφθρων τὸ αὐτὸ λέγεται. τῶν ἀφθρων τρίτη προσώπων ὄντων, ὅθεν δὲ ὄντων προσώπων ὄσιν. ἔλεγε δὲ ὅτι ἄλλως μὴ εἶναι ἀφθρον. ἐπεὶ τῶν πηλυκῶν ἢ κληλυκῶν τῶν γῆν ὄσιν θείας ἔχουσι ἢ ἐλάττωνα, ὅθεν ἢ μείζονα, ὅθεν ἢ μείζονα γῆν ἔχουσι τῶν ὄσιν τῶν θείας ὄ.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Ἰσίου ἀντωνυμία; λέγεται αὐτὸ ὀνόματος πᾶσα λαμβάνουμένη, προσώπων ἀρχομνίων δεικνύται. ὡθεν ἀντωνυμία; πᾶσα τῶν αὐτῶν πρόθεσιμ, καὶ τὸ ὄνομα.

Τότῳ, μέγα ὄνομα μόνον μικρὸν, τὰ ἢ παρὰ αὐτὸ μέγαλα, οἶον αἰώνυμος, δυσώνυμος.

Πόσα πᾶσι πεταὶ τῶν ἀντωνυμίας; ἕξ. γῆν, εἶδη, γῆματα, ἀειμοί, πῆσεις, πρόσωπα.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Ἰσίου πρόθεσις; λέγεται πρόσθετον πάντων τῶν λόγων μερῶν, γῆτε σιωθεσι τῶν σιωτάξ. γῆ μὲν τῶν σιωθεσι, οἶον καὶ τῶν σιωθεσι, εἰσφορῶν. γῆ δὲ τῶν σιωτάξ, οἶον ὦν φη ἀπικῆς, ἢ φη ἀπικῆς.

Πόσα πρόθεσις; πῆ μὲν φωνῶν ὀκτωκαίδεκα, τῶν δὲ σημαίνουμένων ἐπτακαίδεκα. ἢ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἢ περὶ τὸ αὐτὸ σημαίνουσι, καὶ γῆ τῶν ἀμα ὀφείλουσι λεγέσθαι, ὡς γῆ τῶν, ἔκτωρ δὲ ἀμφὶ περιερώφρα καλλιτροχας ἵππους. καὶ μονοσύλλαβοι μὲν ἕξ, γῆ, εἰς, ἕξ, σῶν, πῶς, πρό. Δισύλλαβοι δὲ δισυκαίδεκα, αἶα, λατῶ, ὄξ, μετῶ, πῶα, ἀντῶ, ἕδη, πῆ, ἀμφὶ, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ.

Πόσα πᾶσι πεταὶ τῶν πρόθεσι; ὡς γῆτε. τὸ ὀφείλουται. πᾶσα γὰρ πρόθεσις εἰς ἐπιπέθειται τόνον, ὀφείλουται. τὸ βραχυκαταληκτέμ. πᾶσα γὰρ πρόθεσις βραχυκαταληκτέμ, πῶν φη εἰς καὶ ἕξ, αἶ ἕδη καὶ ὄν καὶ ἐκ λέγονται. τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αἶφειδαι. τὸ ὄξ. φιλοῦ συμφάνου ἐκφείδαι, πῶν τῆς ἀμφὶ. καὶ τὸ φιλοῦδαι. πᾶσα γὰρ πρόθεσις ἀπὸ φωνητικῶν ἀρχομνίων φιλοῦται, πῶν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ. τὸ γὰρ ὑπὸ σῶς λεφέως ἀρχον δασυέται, πῶν τῶν ἀολικῶν. οἶ γὰρ ἀολοῖς ἀγνοῦσι τῶν διασῶν.

Πόσα τῶν πρόθεσιων ἀνασρέφονται; ἕξ. ἢ μετὰ, ἢ πᾶσα, ἢ ὦν, ἢ πῆ, ἢ ἀπό, καὶ ἢ ὑπό.

Ἰσίου ὅτι ἢ γῆ πρόθεσις προσλαμβάνει τὸι, καὶ γίνεταί γῆ, καὶ μετὰ γέταί εἰς ῥηματικῶν σημασίαν. ὡς γῆ τῶν, οὐκ γῆ ἐκείνου δούλ, οὐτ' ἐλδύθερ. ὅθεν ἢ τὸ γῆστε. ἢ δὲ πῶς προσλαμβάνει τὸι, καὶ ἐκδίδει τὸρ, καὶ τρέπει τὸ σ εἰς τ, καὶ γίνεταί ποτί, ὡς γῆ τῶν, διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δίδ. λέγεται δὲ καὶ μετὰ τῶν, οἶον πρὸς τῶν ἴλιον.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Ἰσίου ἐπίρρημα; μέρ ὁ λόγου ἀκλιτον, κατὰ ῥηματὸς λεγομνιον, ἢ ἐπιλεγόμενον ῥηματι. πᾶσι πέταται δὲ τοῖς ἐπίρρημασι εἰσθ. καὶ γῆμα. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ πρῶτότυπα, τὰ δὲ πᾶσα ἄλλα. καὶ τὰ μὲν ἀπλά, οἶον πᾶσαι. τὰ δὲ σιωθετα, οἶον πρῶπαλαι.

Πόσα ὄσιν τὰ ἐπίρρηματα; ὡς πᾶσα. ἢ γὰρ χρόνου δικλωτικά εἰσιν. οἶον νῦν, τότε, αὖθις, τόφρα, ὄφρα, τῶς, ἔως, πῶνικα, ἦνικα, ἀφ, ἔπειτα, μετέπειτα. ἢ καιροῦ παρασατικά, οἶον σήμερον, αὔριον, χθές, ὁ καὶ ἐχθές λέγεται. ἢ μισότητ, οἶον καλῶς, σοφῶς. ἢ ποσότητ, οἶον

δεις, βεις, τριάκεις, πεντάκεις, πολλακεις, ολιγακεις. η ποιότητος, οϊου βοτρυδιου, αγγελιδου. η θωπικα, οϊου ανω, κατω, εξω, εσω, παρξω, ενωπιου, κατωμονας, χαμα, ενθεν, ενθα, οθεν, επικενα, μακραν.

Τη θωπικων σχεδς εισι βεις η εν τόπω, η εις τόπον, η εκ τόπου. οϊον οικου, οικασε, οικοθεν. η δυχης σιμανλικα, οϊου, ειθε, αιθε οφελου. η γετλιασικα, οϊου, ια, εα, ωμοι, οϊμοι, παπα. η θαυμασικα, οϊου βαβαα, φδου. η αρευλικα, οϊου ε, εδ αμωσ, ερωι. η πζαβο λης η ομοιωσεως, οϊου ωσ, ωσ πρ, καθα, καθα πρ, ηυ, ηυ τε. η εισασ μω, οϊου ισως, τάχα, τυχου. η ταξεως, οϊου εφης, εφειφης. η αβροισεως, οϊου αρθλω, αμα, κλιθα, αλις. η πζακελδισσεως, οϊου αγε, φερε, δδωτε, εια, εδδωρο, ιδι. η συγκελισσεως, οϊου μαλλου, ηπου. η ερωτισσεως, οϊου ποθεν, ποδ, πωλικα, πως. η υδιτασσεως, οϊου λιαμ, αγαν, πων, μαλιστα, σφοδρα. η θεβαιωσεως, οϊου δηλαδιν, διπθεν, πωντως, αμιλυ. η θεπικα, οϊου αναγνωσιον, πλδυσιον. η λατωμοτικα, οϊου να, νη. η απωμοικα, οϊου μαλ. η θεασμω, οϊου εν, αι, διδδ, δυαμ.

Γόθεν γίνονται τα υδιζήματα; ακρ πάντων τωμ μερωμ τ λόγου. ακρ ονοματ, ως ακρ τδι φρονιμων, τφ φρονιμωσ. ακρ ρηματ, ως ακρ τ αρω, τ αρθλω. ακρ μετοχης, ως ακρ τ υδιτικων, τφ υδιτασσεως. ακρ αρθρω, ως ακρ τδι τι, τφ τηδε αιτι τδι ενταυθα. ακρ αντωνυμιασ, ως ακρ τ τωτων τφ ετωσ. ακρ προθεσεωσ, ως ακρ τ ανω, τφ ανω. ακρ υδιζήματ, ως ακρ τδι εγης, τφ εγ, υτρω. ακρ σιωδ' εσμων, ως ακρ τδι μ, ε, εν, τδι γε τφ μλωιωγε, αιτι τ μαλλου μλν εν.

Διατί λεγονται μεσότητ, τφ θαλωσ, τφ σφωδ, ε τφ εληλαθιασ ττότω; διδδ ακρ τφ γηρικησ τωμ πληθωλικωμ γίνονται, η τοισ τρισί γηρισμ βσι κοινη.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Πί βσι σιωδ' εσμοι; λεφισ σιωδ' εσα πάντα τφ ελλα μίρω τφ λόγω. εις διανοιαν μετα ταξεωσ ε τφ εριμωειασ λιχλωσ πληρωσα. ε γίνετου ακρ τφ σιωδ' εμ τφ δεσμειμ.

Γόσοι τρέποι τωμ σιωδ' εσμων; οκτώ, οι μλν γωρ εισι συμπλεκτικοί, οι δε διαζυκτικοί, οι δε σιωμαπτικοί, οι δε παρασιωμαπτικοί, οι δε αλλολογικοί, οι δε απορηματικοί, οι η συλλογιστικοί, οι η πζαπληρω-

πζαπληρωματικοί. Τίνδ εισι συμπλεκτικοί; όσοι τωμ εριμωειαμ επ' απερον εκφερομλινω σιωδ' εσμ. εισι δε οιδε, μ, δε, τε, ιγ, αλλα, ημν, ηδε, ιδε, ακρ, αυταξ, ηβι, λεγ, αυ. Τίνδ εισι διαζυκτικοί; όσοι τωμ μ φρασιμ σιωδ' εσμ, ακρ δε πρωγματ εσ πζαγμα δισωσμ. εισι δε οιδε, η, ητοι, ηε. Τίνδ εισι σιωμαπτικοί; όσοι υπζεξιμ μλν εδ κλδσι, σημαίνουσι δε ακλουθιαμ κωμ ταξιμ. εισι δε οιδε, ει, επρ, εδ η, εδληπερ. Τίνδ εισι παρασιωμαπτικοί; όσοι μεθ' υπαρξεωσ κωμ ταξιμ δηλουσιμ. εισι δε οιδε, επε, επειπρ, επειδ η, επειδληπερ. Τίνδ εισιμ αλλολογικοί; όσοι επ' αποσθεσ αιτιασ παραλαμβανονται. εισι δε οιδε, ινα, οφρα, οπως, γνεκα, ουνεκα, γαρ, καθο, καθοτι, καθοσομ. και διδδ διότι παρα τοισ νωμ, οι οι παλαιοι διήρωι. Τίνδ εισιμ απορηματικοί; οβσι επαπορυντες εωθ' αμλν χρωδ. εισι δε οιδε, ακρα, κατα, μωμ. τίνεσ εισι συλλογιστικοί; οβσι πωσ τασ υδιφορας τε ιγ συλλήφεισ τωμ αποδ' εφεωμ εν δισκενται. εισι δε οιδε, αλλα, αλλαμλν, τίνωμ, τοιγαρωι, τοιγαρωι. Τίνδ εισι παραπληρωματικοί; όσοι μέτρον, η κωμωδν γνεκην παραλαμβάνονται. εισι δε οιδε, δη, εα, νυ, ο και νωμ γραφεται, ακρ ου τφ τίνωμ. ποσ, τοι, δλω, αρ, δητα, περ, πω, μλν, αυ, αυ, οωμ, λεγ, γε. τίνεσ δε προστιθεασι και γιαντιωματικούς. Τίνδ εισιμ γιαντιωματικοί; οι δηλωωτδν τφ γιαντιωμ τφ δλωάμει τφ πρωγματ, οϊου εμπεκ, ομωσ.

Ισιωμ οτι πολλοι σιωδ' εσμοι, οι αυτοι ακρ πολλωμ τρέπωμ λεγονται, ως ο αλλα, ε συμπλεκτικός η συλλογιστικός. ο αυ, ε συμπλεκτικός η παραπληρωματικός.

ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ
 τῶν ἀρσενικῶν λιανῶν.
 ΚΑΝΩΝ ΠΡΩΤΟΣ.
 περὶ ἐνικῶν.

ἰας, ποῖα μέρη λόγῳ ὄσιν; ὀνόμαζες. ποῖον
 γένος; ἀρσενικῶν. ποῖα εἶδος; πῶς γίνονται.
 ποῖα εἶδος τῶν πῶς γίνονται; ῥηματικῶν.
 ποῖα ῥηματῶν; ἀπλῶν. ποῖα ἀειθμοῦ;
 ἐνικῶν. ποῖας πῶσεως; ὀρθῆς καὶ θυθείας
 τῶν ἐνικῶν.

Ὁ αἰας, ποῖα μέρη λόγου εἰσὶ; δύο ὁ ἀρθρον, αἰας ὄνομα.
 Ὁ αἰας, ὁ κανὼν; οὐκ ἔχει. αἰ ἀρχαὶ καὶ τὰ θέματα λιανῶν
 οὐκ ἔχουσιν. ἂν τῶν λέγονται αἰ ἀρχαί, καὶ ἐπὶ τῶν
 τὰ θέματα; ἐπὶ μὲν τῶν ὀνομαζῶν, αἰ ἀρχαί. ἂν δὲ τῶν ῥημα-
 τῶν, τὰ θέματα.

Ὁ αἰας, ποῖον τόπου ἔχει; ἔχει παραληγοσύνης. πῶς
 καλεῖται τὸ ἐπὶ ἔχει παραληγοσύνης ἔχον τὴν ὄξιν; παροξυθνον
 καὶ βαρύθνον.

Πόθεν γίνεται τὸ ὁ ἀρθρον; ἐκ τοῦ τὸς ἀρσενικοῦ δια-
 ρευῶ, ὅπου ἀποβολῆ τῶ τ, γίνεται ὄς. καὶ ἵνα μὴ σιωπηρῶς
 ἔσθ' ὑποτακτικῶ ἀρθρῶ ἔσθ' ὄς, ἀποβολῆ τοῦ σ, ἢ τοῦ σφο-
 δροῦ τόνου, γίνεται ὄ. Τὸ ὄ, ποῖον τῶν ἀρθρων προτακ-
 τικοῦ, ἢ ὑποτακτικοῦ; προτακτικοῦ. Διόρισον. καὶ δὲ προ-
 τακτικῶ μὲν ὄ, ὑποτακτικῶ δὲ ὄς. Τί διαφέρει τὰ προτακ-
 τικὰ τῶν ὑποτακτικῶν; διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν προτακτικά,
 ἢ πνδύματα ἢ τόνους ἐπιπέχονται. τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἢ πνδύ-
 ματα ἔχονται.

Ὁ αἰας, τὸ ο; μικρόν. παῦ ἀρθρον ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς ἢ
 ἐνικῆς πῶσεως, ἂν μὲν ἀρσενικοῦ ἔσθ' οὐδιστέρου γένους βρα-
 χυκατα-

χυκαταληκτῆ, καὶ ὄξιν τῶ ο μικροῦ γροφεται. ἂν δὲ θυλικῶ
 μακροκαταληκτῆ, ἢ ὄξιν τῶ η γροφεται. μακρῶν ὄξιν ἢ βρα-
 χύ; βραχύ βραχέα δύο, ἢ φιλον, ἢ ο μικρόν. ἂν ἔσθ' ο τί πνδύ-
 μα; διασῶν. παῦ ἀρθρον ἀπ φωνήντ ἔσθ' ἀρχή φων διασῶντ,
 ἐκ αὐτῆς ἔσθ' λόγῳ τὸ ἔλ λιλιλικῆς ἢ φιλιμῆς. ἔσθ' ἀρθρῶ ὄξιν.

Πόθεν αἰας; πῶς τὸ αἰάξω τὸ θυλιμῶ. τῶτον ὁ μέλλω αἰάσω.
 ἢ ἀποβολῆ τῶ ω, ἢ μεταθέσει τῶ τόνου, αἰας. θυλιμῶν γὰρ ἔπαθεν
 ἄξιν.

Τὸ αἰ; δίφθογγον. αἰάσω αὐτὶ τῶ θυλιμῶ, δίφθογγον. ἔασω
 δὲ αὐτὶ τῶ αἰαταλέφω, φιλον. Τὸ αἰ, μακρῶν ὄξιν ἢ βραχύ;
 μακρόν. αἰ δίφθογγοι πᾶσαι φύσει μακρῆ εἰσιν. ἂν ἔσθ' αἰ τί
 πνδύμα; φιλιμῶ. ἢ αἰ δίφθογγος γὶ ταῖς ὑπερ μίαν συλλαβῶν λέ-
 ξει φιλιμῶ (εἰ μὴ τὸ μ' ἐπάγοι) οἶον αἰάξωμαι τὸ γίγνεται πομαι,
 αἰας, αἰάξω ὁ νέος, ἔσθ' ἄμοια. αἰμα ἢ ἔσθ' αἰμύλος διασῶνται, ἔσθ'
 αἰμασι. σσημείωται τὸ αἰάξω τὸ ἕρατῶ ἔσθ' καταβαλῶ, καὶ αἰάξω
 καὶ τὸ ἐσθῶμαι ἢ προκείνω, διασῶνόμενα. ἂν τῶ αἰ τίνα τό-
 νου; ὄξιν. μακρῶν πῶ μακρῶν ἢ πῶσι αἰάται.

Τὸ ας; μακρόν. τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύνοντα εἴτε ὀνόμαζα, εἴτε με-
 τοχά, ἐκτένοντο, οἶον αἰας, θάας, αἰνείας, λέξας, τυφας, ποιήσας.
 σσημείωται τὸ μέγας, ἔσθ' τὸ λάας ἢ τοι λίδος, βραχυμῶμενα.

Ὁ αἰας πῶς κλίνεται; πῶ αἰάξω. ὁ λιανῶν; τὰ εἰς ας καταθρόν
 ὀνόματα διούλαβα, βαρύνοντα, μακροκατάληκτα, ὄξιν τῶ ντ
 κλίνονται. αἰας αἰαντῶ, θάας θάαντῶ. Ποῖον λέγεται κα-
 θαρόν; τὸ μὴ ἔχον ὀπίσθεν σύμφωνον.

Τοῦ αἰαντῶ, ποῖα μέρη λόγου εἰσὶ; δύο. τοῦ ἀρθρον, αἰ-
 αντῶ ὄνομα. Τὸ τοῦ, ποῖον τῶν ἀρθρων; προτακτικῶν.
 Διόρισον. καὶ δὲ προτακτικῶ μὲν τῶ, ὑποτακτικῶ δὲ, οῦ.

ἂν τῶ τῶ; περὶ αἰαντῶ. πᾶσαι γνηκὴ καὶ θυλικὴ μακρο-
 καταληκτῆς, ἐπὶ ἔσθ' μακρῶν ἔχουσι τὸ τόνου, πῶσι αἰάται. ἐπὶ τῶ
 αἰ, τίνα τόνου; ὄξιν. πῶ δύο συλλαβῶν περὶ αἰαντῶ ἢ τίθετο.

Ὁ τόνου ἐπὶ τίνας; ἐπὶ τὴν προπῶσα γένους, ὡς ἐπὶ θυλιμῶ ἢ
 γνηκὴ, ἐπὶ τῶ αἰαντῶ τὴν συλλαβῆς ἔχουσι τὸ τόνου, ἐφ' ἧς ἢ θυθεία. Τὸ
 αν μακρῶν ὄξιν ἢ βραχύ; μακρόν. φύσιν ἢ θέσιν; θέσιν. πάντα τὰ ὄξιν
 πῶ ντ κλίνόμενα, εἰ μὴ σιωπηρῶς ὑπομῶνοι, τῶ ἐπὶ τὴν ἰδίαν θυθεί-
 ας φύσιν μακρῶν γὶ τῶ γνηκὴ εἰς διέσιν μεταποιῶσιν, οἶον χαλῆας

παντός ἀριθμῶ τὸ ἔχει. Ἐπὶ τῶν τῶν προτέρω; πρῖνω μὲν. πᾶσα γνηκὴ καὶ δδλκὴ μακροκατάληκτῶ. Ἐπὶ τῶν; ὄξασιν. ἐπάνω θέσει μακρᾶς πρῖνω μὲν οὐ τίθεται.

Διατί καταβιβάζει τὸν τόνον; μακρᾶς ὄσης ἂν τέλος, οὐ δυνάται προπαροξυσθῆναι λέξις. Τὸ τοῦ; μακρόν. αἰ δὲ φθογοὶ πᾶσαι φύσει μακραὶ εἰσι. Καὶ οὐ λέγῃ ὁ ἰανῶν, ὅτι ἦαι καὶ ἢ οὐ δὲ φθογῶ γῆ τέλει λέξεων εὐρισκόμεναι αὐτὶ βραχέων λογίζονται; ναί, ἀλλ' ὅταν προσλάβωσι τὸ ν ἢ τὸ σ, τὸν ἴδιον χρόνον φιλάτῃσι, καὶ εἰσὶ φύσει μακραὶ.

Ἡ ἄληπτικὴ τῶν δυνικῶν; ὦ ἀιαντε. ὁ ἰανῶν; τῶν δυνικῶν καὶ τῶν πληθωτικῶν ὡς ἢ ὄρθη, οὕτω καὶ ἢ ἄληπτικῆ.

ΠΕΡΙ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ.

Ἡ δύθεια τῶν πληθωτικῶν; οἱ ἀιαντε. ὁ ἰανῶν; πᾶσα δύθεια δυνικῶν εἰς ε λήγουσα, προδέσει τὸ σ ποιῆ τῶν δυνικῶν τῶν πληθωτικῶν. Τὸ οἱ; δὲ φθογοῦ. πᾶσα δύθεια πληθωτικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φωνῆν λήγουσα, εἰς ε δέλη λήγῃ. μακρόν ὄση; ἢ βραχύν; βραχύν. ἦαι καὶ ἢ οὐ δὲ φθογοῦ γῆ τέλει λέξεων εὐρισκόμεναι αὐτὶ βραχέων λογίζονται, πλὴν τῶν δυνικῶν, καὶ τῶν ἐπιρρημάτων, καὶ τῶν ἀπὸ σωματέσεως γινομένων. δυνικῶν μὲν, οἷον τύπτοι. ἐπιρρημάτων δέ, οἷον οἶκοι, πᾶσι τῶν πάλαι. τὸ τὸ γὰρ ἐπιρρημάτων βραχυκαταληκτῆ, καὶ δῆλον ἀπὸ τῆς πρόπαλαι. ἀπὸ σωματέσεως δέ γινομένων, οἷον λαπφοὶ, ληδοί.

Ἐπὶ τῶ οἱ; διασείαν. πᾶν ἀρθρον ἀπὸ φωνῆς ἡστος. Τὸ οἱ, ποιοῦ τῶν ἀρθρων; πρόσκλητικῶ. διόρισον. καὶ εἰσι προτακτικῶν μὲν οἱ χωρὶς τόνου, ὑποτακτικῶν δέ οἱ μετὰ τόνου.

Ἡ γνηκὴ τῶν πληθωτικῶν; τῶν αἰάντων. ὁ ἰανῶν. πᾶσα γνηκὴ πληθωτικῶν κοινῆ εἰς ὠν λήγῃ ἂν παντὸς γνήσιος.

Διατί ἔρηκτοι κοινῆ; διότι οἱ δλωρεῖς εἰς τῆς ἀπροφίερασι τῆς πρῖνω μὲν γνηκῆς τῶν πληθωτικῶν, τῶν μυσῶν ἢ πασῶν, μουσῶν λεγοντῶν καὶ πασῶν. Τὸ τῶν, τὸ ἂν τέλους; μέγα. καθόλου ἢ γνηκὴ τῶν πληθωτικῶν μακροκατάληκτῆ, καὶ εἰς τὸ ὠ μεγάλου γράφετῃ.

Ἡ δδλκὴ τῶν πληθωτικῶν; τοῖς ἀιασιν. ὁ ἰανῶν; πᾶσα δδλκὴ ἐνικῶν εἰς ε ἐκφανοῦ μνημον λήγουσα, πῶ τῶ ε δδλκῶν

τὸ σ, παρατηρησάμεν τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺ αὐτῆ ἀκουσθῆναι σοιχῆα. εἰ δὲ οὐ σύμφωνον ἔχει πῶ τῶ ε, καὶ τὸ ν πῶ τῶ σ προσλαβοῦσα, εἰ καὶ ἢ δύθεια τῶ τ' ἔχῃ γῆ δὲ φθογῶ, καὶ αὐξήσασα τῆ παραλήγουσα ἐκτάσει δδλκῶν, ἢ προδίκη φωνῆ γνηκῆ οἰκείως ἔχοντῶ προστεθῆναι, εἰ πρῖνω μὲν τῶν μὴ δυνάμενων σὺ αὐτῆ ἀκουσθῆναι σοιχῆα, βραχυτέρη ἢ παραλήγουσα αὐτῆς καταλιποῦ τῆς παραλήγουσης τῶν ἄλλων πῶσιων, τῶν δδλκῶν τῶν πληθωτικῶν ποιεῖ, οἷον ἀιαντῆ αἰασιν, βοῖ βουσί, πηλεῖ πηλεῖσι, λέοντι λέουσι, θεράποντι θεράπουσι. Τί παρατηρησάτο γῆ τῶν; τὸν καὶ τὸ τ.

Καὶ τί προσελάβε; τὸ σ. ἴδιον ὅτι ἢ δδλκῆ τῶν πληθωτικῶν, πῶ τῶ ε τὸ σ θέλει ἔχῃ, γῆσι τε μὲν δυνάμεν, γῆσι τε δὲ γῆσι γῆα. δυνάμεν μὲν, ὡς φοίνισιν. γῆσι γῆα δὲ, ὡς ἀιασιν. Ἐπὶ τῶ τοῖς; πρῖνω μὲν. πᾶσα γνηκὴ καὶ δδλκὴ μακροκατάληκτῶ. Τὸ α; μακρόν. ὅτι κατὰ τῶν παραλήγουσα ἰσοχρονῆν θέλει τῆς ἄλλης πλαγίως ἢ δδλκῆ τῶν πληθωτικῶν. γῆσι τε δὲ καὶ μέγιστον χρόνον θέλει ἔχῃ, ὡς ἂν τῶ λέοντῶ λέουσι, καὶ λέγοντῶ λέγουσι. μετὰ τῶ ν γῆα φει, ἢ χωρὶς τῶ ν; ἢ μετὰ τῶ ν, καὶ χωρὶς τῶ ν. τὸ γὰρ ἐφελκυστικῶν ὄση γῆ τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων ὄση εἰς ε, ἢ εἰς ε φιλόμ λήγουσι, καὶ γῆ τῆς δδλκῆς τῶν πληθωτικῶν, φωνῆντῶ ἐπιφρομῶν, συμφώνου δὲ ἂν ἐτι.

Ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθωτικῶν; τοῖς ἀιαντε. ὁ ἰανῶν; πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ε λήγουσα, προδέσει τὸ σ ποιῆ τῶν αἰτιατικῶν τῶν πληθωτικῶν. Καὶ ἄλλως πᾶσα δύθεια πληθωτικῶν εἰς ὠν λήγουσα, τροπῆ τῆ εἰς ε ποιῆ τῆ αἰτιατικῶν τῶν πληθωτικῶν. Τὸ τας; βραχύν. αἰ μὲν εἰς ε λήγουσαι δύθειαι τῶν πληθωτικῶν ἐκτείνουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν, αἰ δὲ εἰς ὠ συσέλλασιν.

Ἡ ἄληπτικὴ τῶν πληθωτικῶν; ὦ ἀιαντε. ὁ ἰανῶν; τῶν δυνικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Πόθεν θόας; πῆα τὸ θεῶ τὸ βῆα. Τὸ θεῶ; μικρόν. τί ἔχοντα τὸ ε ἐγκείμενον γῆ τοῖς ῥήμασιν ἔχουσι τὸ ἀντιπαρακείμενον γῆ τοῖς ὀνόμασιν, οἷον θεῶ θόας, τρέχῶ τροχός, λέγω λόγῶ.

Πως κλίνεται; τῷ θόαντ. ὁ καινῶν; ὡς τῷ αἰαντ. Ἐπί τῷ θο; ὁφείαμ. ἐπάνω βραχέας.

ΚΑΝΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ὄβρι κοχλίας; πῶς τὸ κοχλ. λέγοντ δὲ οὕτω πάντα τὰ ἔχοντα ὄσρα κα κυκλωτικῶν. Τὸ κο; μικρῶν. τὸ ο εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως, εἴτε ἤδη τὸ μέσον ἔχον ἐπαγόμενα δύο σύμφωνα γν' ἀπὸ τῆς κ' ἐκινῶντα λέξῃ, γν' ἴσιν μὲν εἴτε τῷ ο μικροῦ γράφεται, γν' τισι δὲ εἴτε τῷ ω μεγάλου. γν' τισι εἴτε τῷ ο μικροῦ; γν' τούτοις. ὄγκος, ὄχλος, ὄσμος, κοχλίας. γν' τισι εἴτε τῷ ω μεγάλα; γν' τούτοις. ὠχθῶν, ὠχθα, ὠσθη, ὠσθηρα, ὠσθηρ. Τὸ κο μακρῶν ὄβρι ἢ βραχῦ; φύσει μὲν βραχῦ, εἴτε δὲ τὰ ἐπαγόμενα σύμφωνα διώταται καὶ μακρῶν εἶναι καὶ βραχῦ. ἀφωνοὶ γὰρ ὄβρι πρὸ ἀμεταβόλου. ὠν ἐπαγομένην, κοινῇ γίνεται συλλαβὴ ἢ φύσει βραχέα. Τὸ χλι; ἰ. τινὰ εἰς ας ἀρσενικά βαρύνοντα εἴτε τῷ ἰ τῶν πῶς ἀλγούσων ἔχοντα, εἴτε τῷ ἰ ἔχουσι αὐτῶν, καὶ τινὰ εἴτε τῷ ἰ καὶ διφθόγγῳ. εἴτε μὲν τῷ ἰ ταῦτα, κοχλίας, αἰαντίας. εἴτε δὲ τῷ ἰ καὶ διφθόγγῳ, αἰαντίας, ἐρμείας, αὐγείας, πῆρας ὄως. παρίας δὲ λίθου, ἰ. Τὸ χλι μακρῶν ὄβρι ἢ βραχῦ; βραχῦ. τὰ εἰς ας ἀρσενικά βαρύνοντα τῷ ἰ μόνῳ παραληγόμενα συστέλλει αὐτῷ. Τὸ ας; μακρῶν. τὰ εἰς ας ἀρσενικά βαρύνοντα.

Πως κλίνεται; τῷ κοχλίε. ὁ καινῶν; τὰ εἰς ας καθαροῦ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ βαρύνοντα εἰς α ἔχει τῷ γενικῶν. κοχλίας τῷ χλίου, αἰνείας αἰνείου.

Ἡ δὲ δὲ κλ; τῷ κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῷ οὐδέα τῶν δὲ δὲ κλ ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τῷ φωνήντ. εἴτε οὐδέα, ἢ μέλλονος ἀντισοίχου. Καὶ ὡς μετὰ τῷ φωνήντ. εἴτε οὐδέα, ἢ μέλλον. ἀντισοίχου; μετὰ τοῦ φωνήντ. ποίου; τοῦ μακροῦ α. Τῶ α πῶς προσγράφει; ἰ. πᾶσα δὲ δὲ κλ ὑπὸ παντὸς ἀριθμοῦ, τὸ ἰ ἔχει.

Ἐκφωνεῖτ, ἢ ἐκ ἐκφωνεῖται; οὐκ ἐκφωνεῖται. ἔαν δὲ μετὰ μακροῦ φωνήντ, οὐκ ἐκφωνεῖται.

Ἡ ἀλλοιωτική; τῶν κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα οὐδέα ὅταν ἔχη τῷ ἀλλοιωτικῶν ἰσοσύλλαβον μετὰ τῶν αὐτῶν φωνήντων, εἰς αὐτῶν ἔχει λήγουσαν. Τὸ αν, μακρῶν ὄβρι ἢ βραχῦ; μακρῶν. πᾶσα

πᾶσα ἀλλοιωτικὴ εἰς α λήγουσα, τῷ ἰδέα οὐδέα ὁμοτονῶν θέλη ἰγ ὁμοτονῶν.

Ἡ ἀλλοιωτική; ὡς κοχλίε. ὁ καινῶν; τὰ εἰς ας ἰσοσυλλαβῶν κλινομένη, ἀρβόλη τῷ σ ποιεῖ τῷ ἀλλοιωτικῶν. Τὸ α, μακρῶν ὄβρι ἢ βραχῦ; μακρῶν. πᾶσα ἀλλοιωτικὴ τῶν ἰσῶν χρόνον θέλη ἔχει τῷ ἰδέα οὐδέα, ἢ ἐλάττωσα, οὐδέποτε δὲ μέλλονα. γν' αὐτὰ οὐκ ἀπὸ τῷ οὐδέα ἢ ἀλλοιωτικῶν γέγονε, καὶ ἔχει τῶν χρόνον αὐτῷ.

Περὶ δὲ κλ.

Ἡ οὐδέα καὶ ἀλλοιωτικὴ τῶν δὲ κλ; τῷ κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα δὲ κλ ἐνικῶν εἰς α ἢ εἰς ω μέγα λήγουσα, ὁμοφώνου καὶ ὁμοτονῶν ἑαυτῷ ἔχει τῷ οὐδέα καὶ ἀλλοιωτικῶν τῶν δὲ κλ.

Τὸ α; μακρῶν. ὁμοίως.

Ἡ γενικὴ καὶ δὲ κλ τῶν δὲ κλ; τῶν κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα οὐδέα καὶ ἀλλοιωτικὴ δὲ κλ εἰς α λήγουσα, προσθεῖσθαι τῷ ἰ καὶ ν, ποιεῖ τῷ γενικῶν καὶ δὲ κλ τῶν δὲ κλ.

Περὶ πληθυντικῶν.

Ἡ οὐδέα τῶν πληθυντικῶν; οἱ κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα οὐδέα καὶ ἀλλοιωτικὴ δὲ κλ εἰς α λήγουσα, προσθεῖσθαι τῷ ἰ ποιεῖ τῷ οὐδέα τῶν πληθυντικῶν. Τὸ α; διφθόγγου. πᾶσα οὐδέα πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φωνῶν λήγουσα, εἰς ἰ θέλει λήγειν. Τὸ α; βραχῦ. ἢ αὐ καὶ ἢ οἱ διφθόγγου.

Ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν; τῶν κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν κοινῇ εἰς ω λήγει ὑπὸ παντὸς γένους.

Ὁ τόνος ὑπὸ τῶν; ὑπὸ τῶν λήγουσας. αἰ εἰς α λήγουσαι οὐδέα τῶν πληθυντικῶν πρὸς ὅσιν τὰς γενικὰς αὐτῶν, οἷον μεσοῦν, κοχλίε κοχλίε, πλὴν τῷ ἀγίαι ἀγίαι, καὶ τῶν ἄλλων, ἢ ἀρσενικὰ ἔχουσι βαρυνόμενα. ἀπολυνθοῦσι γὰρ αἰ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.

Ἡ δὲ κλ τῶν πληθυντικῶν; οἱ κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα οὐδέα πληθυντικῶν εἰς α διφθόγγου λήγουσα, προσθεῖσθαι τῷ σ, ποιεῖ τῷ δὲ κλ τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ ἀλλοιωτικὴ τῶν πληθυντικῶν; οἱ κοχλίε. ὁ καινῶν; πᾶσα οὐδέα πληθυντικῶν εἰς α διφθόγγου λήγουσα, προσθεῖσθαι τῷ ἰ εἰς σ ποιεῖ τῷ ἀλλοιωτικῶν τῶν πληθυντικῶν. Τὸ α; μακρῶν.

κρόμ. ἀε βλ εἰς αε λήγσαι εὐθέαι τῶν πληθωτικῶν. Ἡ λη-
τικῆ; ὡ κοχλίαι. ὁ κανὼν; τῶν διηκῶν καὶ τῶν πληθωτικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθμ ανείας; παρὰ τὸ αἰνθ-ὀπαινος. ἄινος δὲ πόθμ
γίνεταυ; παρὰ τὸ αἰνθ τὸ ἔπαινω. Τὸ αε; δίφθογγον, ἀπ τῶ
αἰνω. αἰνω τὸ ἔπαινω, δίφθογγον. ἐνω δὲ τὸ μιγνύω, ψιλόν.

Καὶ ἄλλως. αἰνος ὀπαινω, δίφθογγον. ἕνος δὲ ὁ χρῶνθ, ψι-
λόν. Ἐπί θρ νει; ὀφείαμ. μακρὰ πθ μακρὰς δ περιπαῖται.

Πῶς κλίνεται; ἔ ανείου. ὁ κανὼν; ὡς τοῦ κοχλίου.

ΚΑΝὼΝ ΤΡΙΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

ὀθμ λαχης; ἀπ τὴ ἔλαχον δυντέρου ἀοείσα, οὐ
τὸ θέμα λήχω ἄχρησον. Τὸ λα; βραχύ. ἀπ τῶ
ἔλαχον δυντέρου ἀοείσου. ἔτι δὲ καὶ ἀπ μὲν βα-
ρυτόνων θεμάτων ἀε βραχέας παραλήγεται ὁ
δυντέρθ-ἀοείσθ. Ἐπί τῶ λα; ὀφείαμ. ἐπάνω βραχέας πε-
ριπαῖται οὐ τίθητ. Τόχμ; η. τὰ εἰς ης ἔχοντα τὴν γενικὴν
ἢ εἰς τος, ἢ εἰς ου, ἢ εἰς ους, ἅπαντα διὰ τὴν γραφεται. εἰς τος, ὡς
λάχης λάχηςτος. εἰς ου, ὡς χύσης χύσου. εἰς ους, ὡς διμοδφῆς
διμοδφῆςθ καὶ διμοδφῆς.

Πῶς κλίνεται; τοῦ λαχηςθ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ης βαρύνοντα
ιαμβικά μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ τ, εἰς τος ἔχει τὴν γενικὴν. λάχης
λάχηςτος, λέβης λέβητος.

Ἡ κλητικῆ; ὡ λάχης. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ης, ἢ εἰς ὡς ὀνόματα διὰ
λαδαροῦ τοῦ θς κλιόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν πῆ εὐ-
θεία, οἷον ὁ λάχης τῶ λαχηςθ, ὡ λάχης. ὁ γέλως τοῦ γέλωτος,
ὡ γέλως.

περὶ πληθωτικῶ.

Ἡ ὀδτικῆ τῶν πληθωτικῶν; τοῖς λάχισιμ. ὁ κανὼν; ὡς
τοῖς ἄιασι.

ΠΑΡΑΔΕΙΔΜΑ.

Πόθμ λέβης; παρὰ τὸ λέβω τὸ αωγῆσω. Τὸ λε; ψιλόν.
ἀπ τοῦ λέβω, ἐκβολῆ τοῦ ι.

ΚΑ

ΚΑΝὼΝ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

ὀθμ χύσης; παρὰ τὸ χυσός. τὸ δὲ χυσός; παρὰ τὸ
χύομαι. ῥύετ; γὰρ ὁ χυσός διδόμενος ἀνθρώπου ἀπ
ἀνδρῶν. Τόχμ; ψιλόν. τίνα διὰ τὴν ῥήματα,
καὶ φέρηκτικῶς γραφόμενα καὶ παθητικῶς διὰ τῶ
ν ψιλοῦ γραφεται; καὶ τίνα δια φλο καὶ δίφθογγου; διὰ μὲν τ
ν ψιλῶ, ταῦτα. θύω, λύω, ῥύομαι, μιλῶ, αἰνώ τὸ τελεῶ, καὶ
ἕτερα. διὰ δὲ φλο καὶ δίφθογγου, ταῦτα. οἷω τὸ ὑπολαμβάνω
ποικιλῶς, ὁ καὶ παθητικῶς γραφεται κρινῶς. καὶ οἷω τὸ κομίζω
ἄχρησον γὰ τῶ φνέσῳτι, γὰ δὲ τῶ μέλλοντι γὰ χήσει. Ἐοῖδ τὸ μο-
νώ περιπαῖται, ἀπ' οὐ οἷος ὁ μόνος, καὶ ἕτερα. Τόχμ, μα-
κρόν ὄσμ ἢ βραχύ; μακρόν. τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ ῥύομαι, καὶ δια-
κρύω, καὶ ἰσχυρῶ καὶ μὲν τὸν φνέσῳτα ἔχουσι Ἐ μακρόν καὶ βρα-
χύ τὸ ν, καὶ δὲ τὸν μέλλοντα ἀε μακρόν. Ἐπί θρ χμ; ὀφείαμ.
μακρὰ πθ μακρὰς δ περιπαῖται.

Πῶς κλίνεται; τῶ χύσου. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ης βαρύνοντα ἁπὸν
δισκὰ εἰς τ' ἔχθ τὴν γενικὴν, χύσης χύσε, πέρσης πέρσου.

Ἡ κλητικῆ; ὡ χύση. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ης ἰσοσυλλάβως κλινο-
μενα, εἰμὴ παρὰ ῥήμα εἰν παρηγγελία, ἢ τὸ τ' ἔχοι, ἢ ἐθνικὰ εἰν, ἀ-
ποβολῆ τ' σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν. εἰπομεν εἰμὴ παρὰ ῥήμα εἰν πα-
ρηγγελία, δια τὸ ὀροφῆτης, ὡ ὀροφῆτα. εἰπομεν εἰμὴ τὸ τ' ἔχοι,
διὰ τὸ ὀθύτης, ὡ θύτα. εἰπομεν εἰμὴ ἐθνικὰ εἰν, διὰ τὸ ὀπέρσης,
ὡ πέρσα. εἰ γὰρ τὸ λυεῖς ὀνόματος λέγῃς τ' π (ὅτι γὰρ Ἐ κύριον
ἔνομα ὁ πέρσης) καὶ ἀκβολῆ τ' σ ἐγ' τῶ ἔχθ τὴν κλητικὴν.

περὶ διηκῶ.

Ἡ εὐθεῖα καὶ ἀτιατικῆ τῶν διηκῶν; τῶ χύσα. ὁ κανὼν; πᾶ-
σα ὀδτικῆ ἐνικῶ εἰς η λήγουσα, τροπῆ τῶν εἰς α, τὴν εὐθεῖαν
καὶ ἀτιατικὴν τῶν διηκῶν ποιεῖ. Τόχμ; μακρόν. ὡς ἐπιτο-
πλέσων ἢ εὐθεῖα καὶ ἀτιατικῆ τῶν διηκῶν πῆ ὀδτικῆ τῶν ἐνι-
κῶν ὁμοτονεῖν θελεῖ καὶ ὁμοχρονεῖν.

περὶ πληθωτικῶ.

Ἡ εὐθεῖα τῶν πληθωτικῶν; οἰ χύσαι. ὁ κανὼν; πᾶσα εὐ-
θεῖα καὶ ἀκβολῆ διηκῶν. Ἐπί θρ χμ; περιπαῖται. πᾶσα
φυσῆ μακρὰ πθ βραχέας κλητικῆς.

d 2

Ἡ γενική τῶν πληθυντικῶν; τῶν χρυσῶν. Διατί περι-
παῖται; αἰ εἰς αἰ λήγασαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πέσης, ποίου μέγος λόγου ὄντος; ὀνόματος ἔθνικοῦ καὶ κυρία.
Τὸ περ; φιλόμ. τὸ καταρχὴν λέξεως, ἢ κατὰ τὸ μέσον, ἔχου
ἐπαγομένην δύο σύμφωνα, ἢ τὸ ἐν μετ' ἑαυτοῦ ἢ ἀπὸ λέξε, ἢ
ἴσοι μὲν δὲ τῶν φιλοῦ γράφεται, ἢ τῶν δὲ δὲ ω μεγαλοῦ.
ἢ τίσι δὲ τῶν φιλοῦ; ἢ τούτοις. ἔχασθ, ἔχασθ, λέμβθ τὸ
μικροῦ πλοῖου, πγίνθος, νέσωρ, βέβυξ, πέρσης. ἢ τίσι δὲ ραι
διφθόγγου; ἢ τούτοις. αἰκνομ τὸ δειπνομ, αἰσχθ, αἰσχύν, καὶ
ὄσα συγκέται ἀπ' αὐτῶν. Τὸ πρ μακροῦ ὄντος ἢ βραχύ; μα
μρόν θείσθ. τὸ ρ καὶ τὸ σ ἐκτένθ αὐτό. Ἐπὶ τῶν περ; ὄξαιμ. ἐ-
πάλω θείσθ μακρῶς πρῶτον ὄντος τίθεται. ἑλκτικῆ, ὦ πέρσα.
εἰ δὲ ἔθνικα εἶν, δὲ τῶν ἔχθ τῆν.

ΚΑΝΩΝ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Γενεῖνικῶν.

ὄντος δημοδγής; παρὰ τὸ δ' ἡμθ, καὶ τὸ διγθθ
ἢ δειάμεις. αἰ ὠφλε γράφεται δὲ δ' ὄσ, ἀλλὰ
τὰ εἰς ὄσ ὀνόματα ἢ πρ σιωθείσθ τ' ἐπαγομένης λέ-
ξεως τ' ἀρ συμφώνως ἀεχομένης, ἀρ βάλωσι τὸ σ, αἰ
φυλάττουσι τὸ ο, οἶον θεός θεόδωρος, λόγος λογοποιός, καὶ δ' ἡ-
μθ δημοδγής. ἢ πολλοῖς δὲ καὶ τὸ ο εἰς ε τρέπεται, ὡς μνό-
λαθ μνέλαθ. ποίου γήματθ; σιωθέου. Τὸ δ' η; ἢ
δημος ὄσλος. ἢ δ' ἔμμος δὲ ὄ φόβος, διφθόγγου. Καὶ ἄλλως. τὰ
εἰσώτα δλωκῶς τρέπει δὲ εἰς α, δὲ τ' ἢ γράφεται, οἶον δημος
ὅτι δαμθ, σήμερον ὅτι σάμερον, ἡμῶν ὅτι ἑμῶν. Τὸ μο;
μικροῦ. τὰ εἰς ὄσ ἀρσενικά καὶ θηλυκά, καὶ τὰ εἰς ὄσ δ' ἑτέρα εἰς
ου ἔχουσι τὴν γενικήν, καὶ διὰ τὸ ο μικροῦ γράφεται. Τὸ
διε; φιλόμ. ἐκ τ' διγθθ. τὰ διὰ τ' αἰνω ῥήματα διὰ ραι διφθόγ-
γου γράφεται, πλὴν τῶν ἔχόντων ὀνόματα, διὰ τ' ο μικρῶ, οἶον
πγίνωμα ὅτι πόνθ, μγίνω ὅτι μόνθ, σγίνω τὸ σγινῶ, ὅτι σό-
νθ, οἶς ἠκολούθησε καὶ διγθθ τὸ δειάμεις. Τὸ σ μετὰ τῶν θ
ἢ συνκλίσει δειν, ἢ ἢ διασκείσθ; ἢ συνκλίσει δειν. ἀφ' οὗ φθάσει ἢ
ἀρχὴ λέξεως σύμφωνα συμφώνου προηγμένα, οὐκέτι αὐτῶ
χωρίζεται, ἀλλ' ἢ μέσῳ λέξεως εὐρεθῶσι.

Γῶς

Πῶς κλίνεται; τῶν δημοδγῶν. ὁ κανὼν; οἰ ἰωνδθ ἢ οἰ ποιη
τὰ τὰς εἰς ὄσ ληγῶς γρηκῶς, τὰς ἀρ τῶν εἰς ὄσ διφθῶν γινομέ-
νας, δὲ τ' εὐος προφέρουσι. Τὸ σιωθήμελον; δημοδγῶν. ὁ κα-
νὼν; ἐκ ἔχθ. τὰ σιωθήμελῶνα κανόνως ἐκ ἔχθ. καὶ πῶς ποι-
εἰς τὴν σιωθήμελον; τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν ε διφθόγγου κινῶται. καὶ
τὸ ἀπὸ τῶν; ὅ ποιῶ. τὰ ὠθι δειχόμενα ἀπὸ τῶν, κατὰ τ' γρηκῶν συ-
ναίρου ἐκ ὠθι δειχόνται, καὶ τὰ ἐπὶ δειχόμενα σιωθήμελον, ἀπὸ
καὶ ἐκ ἐπὶ δειχόνται.

Ἡ δεικτική; τῶν δημοδγῶν, ὡς τῶν αἰανθ. Τὸ σιωθήμελον;
δημοδγῶν. τὸ ε καὶ ι εἰς τὴν ε διφθόγγου κινῶται. Τί ὄσι κινῶ-
σι; δύο φωνηγῶν σιωθήμελον, καὶ ἀμφοτέρων ἀλλοιωμένων,
οἶον δημοδγῶνα δημοδγῶν. ἢ τῶν γῶν, οἶον δημοδγῶνθ δημο-
δγῶν. Τί ὄσι σιωθήμελον; δύο φωνηγῶν σιωθήμελον, καὶ
ἀμφοτέρων φυλάττουμένων, οἶον δημοδγῶνθ, δημοδγῶνθ. ἢ ταῦ-
θα δὲ καταχρηστικῶς θά τῶν αὐτῶν θά τῶν λαμβανῶνται. Τὸ
νε; διφθόγγου. τὸ ε καὶ ι, εἰς τὴν ε διφθόγγου κινῶται. ἴσιον
ὅπ' ἡνίκα προηγῶται τὸ ι καὶ τῶν, εἰς ι μακροῦ γίνεται ἢ κινῶται.
ἡνίκα δὲ τὸ ε τῶν, εἰς τὴν ε διφθόγγου.

Ἡ αἰτιατική; τῶν δημοδγῶν, ὡς τῶν αἰανθ. Τὸ σιωθήμε-
λον; τῶν δημοδγῶν. τὸ ε καὶ α, αὐτὸ μὲν ρ αἰτιατικῆς τῶν ἐ-
νικῶν εἰς η κινῶται, αὐτὸ δὲ ρ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, εἰς
τὴν ε διφθόγγου. μετὰ τῶν γράφθ, ἢ χωεῖς τῶν; κρινῶς μὲν
χωεῖς τῶν, ἀπὸ τῶν δὲ μετὰ τῶν. οἰ γὰρ ἀπὸ τῶν, ὠθι τῶν κινῶν
προσλαμβάνουσι αἰ τὸν αὐτὸν τῶν σιωθήμελῶν αἰτιατικῶν, τῶν
δημοδγῶν λέγοντόν, καὶ τῶν αἰσοφάνων. τὰ δὲ ἐπιθέτα καὶ
αὐτοῖς ὡς οἰ κρινοὶ προφέρουσι.

Ἡ κλητική; ὡς δημοδγῶν. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ὄσ εἰς ὄσ ἔχοντα τὴν
γρηκῶν, εἰς ὄσ ποιῶ τὴν κλητικῶν, καὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, εἰ
σωθήμελον εἰς ι αἰσῶνα. Τὸ ἀπὸ τῶν; ὡς δημοδγῶν. ὁ κανὼν;
οἰ ἀπὸ τῶν τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὄσθ ἢ κλητικῶν.

πρὶ δεικθ.

Ἡ ὀρθία αἰτιατικῆς τῶν δεικθῶν; τῶν δημοδγῶν. Τὸ σιωθήμε-
λον; τῶν δημοδγῶν. ὁ κανὼν; τὰ σιωθήμελῶνα κανόνως ἐκ ἔχθ
σι. καὶ τῶν ποιῶ τὴν σιωθήμελον; τὰ δύο εἰ αὐτὸ μὲν ρ δι-
θείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δεικθῶν, εἰς η κινῶται. αὐτὸ δὲ ρ δι-
θείας

d 3

τῶν πληθυντικῶν, εἰς τὴν διάφορον.

Ἡ γνηκὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυνάμεων; τοῖν δημοδογνέων. Τὸ σωρημελίον; τοῖν δημοδογνέων. ὅ ἐ καὶ ἢ οἱ διάφοροι, εἰς τὴν οἱ διάφορον λεινᾶται. ἠδὲ τῶν νομ, περιπατωμλίω. πᾶσα σωμάρισις ἔξ ὀφείας καὶ βαρέας περιπατωμλίω πιεῖ.

περὶ πληθυντικῶν.

Ἡ δύθεα τῶν πληθυντικῶν; οἱ δημοδογνέων, ὡς οἱ αἰαντες.

Τὸ σωρημελίον; οἱ δημοδογνέας. Τὸ νες; διάφορον. τὰ δύνει.

Ἡ γνηκὴ τῶν πληθυντικῶν; τῶν δημοδογνέων. ὁ κανὼν; πᾶσα. Τὸ σωρημελίον; τῶν δημοδογνέων. ὅ ἐ καὶ ὦ μέγα εἰς ὦ μέγα παλιν λεινᾶται. ἐπὶ τῶν νομ; περιπατωμλίω. πᾶσα σωμάρισις.

Ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν; τοῖς δημοδογνέσι μόνως, ὡς τοῖς αἰασι. Διατί οὐ ποιεῖ σωρημελίον; διότι οὐκ ἔχει καθευδύοντα τὰ φωνήεντα ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων πῶσεωμ, ἀλλ' ἔχει μελοσυλλαβῆσαν τὸ σ.

(μόνος, ποῖς μέγας λόγος ὄσιν; ἐπερῆματῶν. ποῖς τ' ἐπερῆματῶν, μεσότητος. πῶθεν γίνεται; ἀπ' τ' ἴσων γνηκῆς τῶν πληθυντικῶν, ἢς ἢ δύθεα ὁ μόνος, ὅ ἢ μόνος ἀπ' τ' ἴσων. Τὸ μος; μακρόν. τὰ ἔχοντα τὸ ἐ γνηκῆς ἢ τῶν ῥήμασι. Τὸ νες; μέγα. τὰ εἰς ὡς ἐπερῆματα ἐκ τ' γνηκῶν πληθυντικῶν γιγνόμενα ἐπ' αὐτ' ἔχουσι τὰς γραφὰς ἢ αὐτὸν τόνος.

Ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν; αὐτὸ δημοδογνέας, ὅ δημοδογνέας. Τὸ νες; διάφορον. ὅ ἐ καὶ ἢ ἐπὶ μὲν τ' αἰτιατικῆς τῶν ἐνικῶν, εἰς ἢ λεινᾶται. ἐπὶ δὲ τῶν αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν εἰς τ' δὲ διάφορον. καὶ ἄλλως. πᾶσα δύθεα πληθυντικῶν εἰς εἰς λύνετα, ὅ σωρημελίον ἢ τὸ τέλος, τ' ἴδιον αἰτιατικῶν ἔχῃ ὁμοτονον ὅ δὲ τ' αὐτὸ γραφομλίω, διπλονότι ὅ τ' κλητικῶν.

Ἡ κλητικὴ; ὡς δημοδογνέας, καὶ ὡς δημοδογνέας. ὁ κανὼν τ' δυνάμεων καὶ τῶν.

Παράδειγμα.

Πόθεν αἰτιατικῆς; ἐκ τῶν αὐτῶν προθέσεως, καὶ τῶν δοτικῶν. Τὸ αν; μακρόν. ὅ ν ὅ τ' ἐκτείνει αὐτό. ἐπὶ τῶν αν; ψιλόν. πᾶσα πρόθεσις ἀπ' φωνήεντῶν ἀρχομλίω ψιλόντα. Τὸ ἴ; ι.

πᾶσα

πᾶσα πρόθεσις βραχυκατακλιτῶν. μακρόν ὄσι ἢ βραχύν; μακρόν. τὸ σ ὅ τὸ ἐκτείνει αὐτό.

ΚΑΝΩΝ Ἑκτος.

περὶ ἐνικῶν.

Ὅθεν πάσι; πᾶσα τὸ παρῆμα τὸ παρῆμα. πᾶσα με γὰρ τῶν πληθυντικῶν αὐτῶν θάνατον, ὅτε ἠὲ ἔρως.

Τὸ πα; βραχύν. ἀπ' τῶν προθέσεως, πᾶσα πρόθεσις βραχέας θέλει πᾶσα λύνετα. ἠδὲ τῶν πα; ὄσειαν. ἐπάνω βραχέας περιπατωμλίω. Τὸ εἰς; ἢ τὰ εἰς ἔχοντα τὴν γνηκῆ, ἢ εἰς ὄσι, ἢ εἰς ὄσι, ἢ εἰς καθευδύον τ' ὄσι, ὡς ἠδὲ τῶν πλείστον εἰς τ' ἢ ἢ γράφῃ. εἰς ὄσι, ὡς πάσις πάσις ὄσι. εἰς ὄσι, ὡς ὄσις ὄσις. ὄσι καθευδύον τῶν ὄσι, ὡς ὄσις ὄσις. καὶ ὡς ἠδὲ τῶν πλείστον εἰρηται, ὅτι πολλὰ καὶ εἰς τῶν ψιλόν γράφεται. οἶον σὺς σὺς, χλαμύς, χλαμύς. ἢ εἰς τῶν εἰς καὶ διάφορον, οἶον κλητικῶν κλητικῶν, αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς. Τὸ εἰς; βραχύν. τὰ εἰς ἢ βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, συσέλλει τὸ ἰ, εἰς, δέσις, μῆσις, πάσις, ἔσις, ὄσις. τὸ ὄσις ἐκτείνουσι οἱ ἀθηνοὶ, καὶ τὸ θηλυκῶν, καὶ τὰ ὁμοία σωθῆτα.

Ὅ πάσις πᾶσα κλίνεται; τὸ πάσις ὅ κανὼν; τὰ εἰς ἢ κλητικῶν, εἰς τῶν κλητικῶν κλίνεται κλητικῶν; ἀδωνίς κλητικῶν, δέλις κλητικῶν, πάσις κλητικῶν. Διατί εἴπε κλητικῶν, διότι οἱ ἰωνοὶ, χωρὶς τῶν κλητικῶν αὐτὰ, πάσις, δέλις.

Ἡ αἰτιατικὴ; τὸν πάσις, ὡς τὸν αἰαντα. καὶ πάσις, ὡς τὸν κηλίαν.

Ἡ κλητικὴ; ὡς πάσις ὅ κανὼν; τὰ εἰς ἢ ἀρχομλίω τὸ σ ποιεῖ τὴν κλητικῶν. καὶ ὡς πάσις ἀθητικῶν. ὁ κανὼν; οἱ ἀθηνοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὄσις ὅ κλητικῶν.

περὶ πληθυντικῶν.

Ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν; τοῖς πάσις. ὁ κανὼν; πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἢ ἐκφωνεμλίω. Τὸ πᾶσα τῶν ὄσι; τὸ δὲ. Διατί; διότι τὸ δυνάμεω τῶν τὸ δὲ μετὰ τῶν σ γῆ συλλήψῃ εἶναι. τὸ δὲ σ μείλει τὸ δὲ ποιεῖ διπλοῦ τὸ ρ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν ἀδωνίς; πᾶσα τὸ τὸ ἀδωνί τὸ ἀδωνί. ὅσον δὲ πᾶσα τὸ ἀδωνί, ἀπ' οὗ καὶ τὸ ἔχῃ προσγεγραμμένον. Τὸ α; μακρόν.

τὸ αὐτὸ εἰς α μακρὸν λινάται. ἐπὶ τῷ α; ψιλῷ. τὸ α πῶ τ' ἄφιδῶται, ἄδλωνις, ἄδρανις, ἄδκιμονῶ πλῆν τ' ἄδης. καὶ ἄλλως. τὸ ἐπιτάκτον α ψιλῶται, ὡσπερ καὶ τὸ σόρηνικόν. πλῆν τῶ ἄλλοις, ὃ γίνεται ἀπ' τῶ σόρηνικῷ α, καὶ τῶ λυῶ. ὁμοῦ δ' ασιωῆται καὶ ἄδης, ἀπ' τῶ α σόρηνικῷ τ' τῶ εἰδῶ. Τὸ δ' ω; μέγα. τὰ ἀπ' ἑνὸς τῶν ἢ μελλόντων ἢ πρὸς ληψίμ συλλαβῆς γινόμενα ὀνόματα, εἰς τῶ ω μεγάλου γραφεται, οἷον ζω ζῶν, ἄδω ἄδλωνις, παύσω παυσάλη.

ΚΑΝὼΝ ἙΒΔΟΜΟΣ.

πρὶ ἐνικῶ.

ὄβην ἔφης; πρὸ τὸ ὄπῳ τὸ βλέπω, ὅπερ ἔδην ἄχρηστον γνῶσιν τοῖς χρόνοις, πλῆν τῶ μίση μείλλοντο, οἷον ὄψομαι, τ' τῶ παθητικῷ πρὸς ἀφελῆς, οἷον ὄψῃ. ὄξυν γὰρ ὁ ὄξυς ὄρεξ' καὶ ἐκπληκτικόν, ὡσπερ καὶ ὁ λέων. Τὸ ο; μικρόν. τίνα εἰς τῶ ὄπῳ ῥήματα εἰς τῶ ο μικρῶ γραφεται; καὶ τίνα εἰς τῶ ω μεγάλου; εἰς μὲν τῶ ο μικρῶ ταῦτα, ἰσπῆω τὸ ἰσπῶ καὶ τὸ τέμνω, προσνόπῳ τὸ προσκρῶ, ἀφ' ὃ πρόσκομμα. εἰς ἡ τ' ω μεγάλου, σκῶπῳ τὸ λειδορῶ, ὅζ' οὐ σκῶμμα ἢ λειδορεῖα. ἐπὶ τῶ ο πῶ ὄψομαι; ψιλῷ. τὸ α ε ο πῶ δ' ασιῶ ὄψα ψιλῶται, ἄφεις, ὄψις, ἔβην, ἔφεις. τίνα τόνου; ὄρεξ' αμ. ἐπαύω βραχίαιας.

Πῶς ἁλίνεται; τῶ ὄψομαι ἁλινῶς. ὁ ἁλινῶν; τὰ εἰς ις προσηγορικῶ, μὴ ὄντα πρῶτονμα, μὴ ἢ μακροκατάληκτα, εἰς ἁλινῶ τῶ ος ἁλίνεται κοινῶς. Τὸ σωρημελίου; ἀπ' ἔφ' τὰ ἐπισηχόμενα ἀπικῶ. (πρόβην γίνεται κοινῶς; ἀπ' ἔφ' ἁλινῶν γρηκῆς τῶν πληθυντικῶν, αὐτὴ ἢ δὴ βῆα ὁ κοινός. κοινόν δ' ἔδην, οὐ μετέχουσι τὸ λάχισον δύο. κοινῶς, ποῖς μέρους λόγῳ ἔδην; ἐπερῆματ'.

ποῖς τῶν ἐπερῆματῶν; μεσότητ'.) τ' ἰωνικῶς ὄφει. ὁ ἁλινῶν; οἱ ἰωνεῖς καὶ οἱ ποιηταὶ τὰς εἰς ος ληγῶν γρηκῆς, τὰς ἀπὸ τ' εἰς εἰς ὀρθῶν γινόμενῶς εἰς τῶ εος προφέρουσι. (πρόβην γίνεται ἰωνικῶς; ἐκ τῶ ἰων ἰων τ' ἰωνικός, τ' ἀπ' ἔφ' ἁλινῶν γρηκῆς τῶν πληθυντικῶν ἐπερῆμα μεσότητ' ἰωνικῶς. Τὸ τι; καὶ τὸ ω; μέγα. ἰων ἰων τ' ἰωνικός, καὶ μέγα. ἰόνιον δ' ἐπὶ λαγ' ἰ. τ' μικρόν.

ἄπ' τῶ ι; ψιλῷ. τὸ α ε ι ο πρό φωνήεντ' ὄντα ἢ δῖωσασι, ψιλῶται. πλῆν τῶ ἰημ, ὅπερ ἀφ' μετὰ προθεσεως γραφεται, οἷον ἀφίημι, τ' πρῆμι, καὶ ἰόρεως, τ' ἰερχῶς, ὃ ἁλίνεται ἰερχῶντος.

ἰωνικός

ἰωνικῶς τὸ ι; καὶ τὰ εἰς κος ἁπικῶς εἰς ποτε διφθόγγῳ πρὸς ἀλλήλῳ πλῆν τῶ ἁρσενικός, δύβοφικός, διαρφικός, καὶ δ' ἐκελευκός.) τ' ὄφεις; ἀπικῶς. ὁ κανὼν; ἀπικῶς ἢ τ' γρηκῆς ταύτης πρὸς ποτε τὸ ο μικρόν εἰς ω μέγα καὶ τὸ πρὸ ἀλλήλων φωνῆν εἰς ε μεταβαλλασίμ. ἐπὶ τῷ ο, τίνα τόνου; ὄρεξ' αμ. πῶ δύο συλλαβῶν περιωμῶν οὐ τίθεται. καὶ ἔλεγει ὁ κανὼν, ὅτι μακρῶς ἔσσης ἀπὸ τέλους, οὐ δῖωται προπρὸς φωνῶν λέξεις; ναί. ἀλλὰ οἱ ἀπικῶ ἄπ' τῶν ἰδιῶν γρηκῶν καὶ δὴ βῆα πρὸς ἀλινῶσι τὸν κανόνα, ὁκνοῦντων μεταπερῆμα ἢ μεταπείσιν αὐτὸν τόνου οὐ κοινῶς. ἁπ' φθῶσσω ἢ προπρὸς φωνῶν πῶσσι, τ' τὰς ἀπ' αὐτ' ἀπικῶς πῶσσι προπρὸς φωνῶν ἔχουσι. (πρόβην ἀπικῶς; ἀπ' τῶ ἀπικῶς ὀνόματος, ὅπερ ἢ ἀπὸ κῶ ἀπικῶς. ἐπὶ τῷ α; ψιλῷ. τὸ α πῶ τ' ἢ ἑνός ἢ διττοῦ, ψιλῶται, οἷον ἀτάκω ποικτικῶς τὸ κηπίω ζῶ, ὃ καὶ ἐπιτάκω γραφεται, καὶ ἀπικῶς. Τὸ τι; καὶ τὰ εἰς κος ἁπικῶς.) Τὸ φε; ψιλῶν. καὶ τὸ πρὸ ἀλλήλων φωνῆν εἰς ε μετεβαλλασίμ.

ἢ ὀδικῆ; τῶ ὄψομαι κοινῶς. Τὸ σωρημελίου; τῶ ὄψομαι. τὰ δύο μ εἰς α μακρὸν λινάται. τ' ἰωνικῶς; ὄφει. Τὸ σωρημελίου; ὄφει. καὶ εἰς τῶ ε διφθόγγῳ λινάται.

ἢ ἀπικῶν, τῶ ὄψομαι; ὡς τ' κοιλίαν. Διατὶ ἐκλίνουμι καὶ ὄψομαι ὡς πείριστα; ἢ μὲν ἀναλογία ἀπικῶ καὶ ταύτας τὰς ἀλλοικῶς διχῶς ἁλίνονται, ὡς καὶ τὰς τῶν ἑχόντων ἄπ' ἔφ' ἁλινῶν γρηκῆς σύμφωνου κατὰ τῶν ληγῶν ὁμοίως βαρυσωμῶν. ἀλλὰ κηβόλου ἀπικῶ ἁπικῶ ἢ γρηκῆς ἔφ' εἰς α ἀπικῶς εἰς ἁπικῶ φωνίαν, ἔφ' ὡν ἢ γρηκῆς εἰς ος δὴ καθαρῶ διχῶν πρὸ ἀλλήλων.

ἢ κληκῆ; ὡς ὄψομαι κοινῶς. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ις ἀπικῶ τ' σ ποιῆ τ' κληκῆ. τ' ὄψομαι; ἀπικῶς. ὁ κανὼν; οἱ ἀπικῶ τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὄρθας καὶ κληκῆς.

πῶ δὲ δικῶ.

ἢ δὴ βῆα καὶ ἀλλοικῶ τῶν δὴ βῆα; τῶ ὄψομαι. Τὸ σωρημελίου; ἀπ' ἔφ' ὡν λινῶν ἁπικῶ τῶν ἐνικῶν ἢ σωραεῖ, τῶ τῶν ἔφ' ἢ δὴ βῆα καὶ ἀπικῶ τ' δὴ βῆα, ἔφ' ἢ γρηκῆ καὶ δὴ βῆα τ' δὴ βῆα, ἔφ' ἢ γρηκῆ τ' πληθυντικῶν, σωραεῖσιν ἐπισηχῶ. ἄλλως τε. καὶ τὸ ι καὶ εἰς α μακρὸν ὅζ' ἀνάγκης κινῶται, ὅπερ εἰς ποτε δῖωται κληκῶν εἰν ἄπ' τ' δὴ βῆας τ' δὴ βῆα. Τὸ ἰωνικόν; ὄφει.

c

Τὸ σιωπηρμῶν; οὐκ ἔχει. ὦν τινῶν ἢ γρηκῶν.
 Ἡ γρηκῶν καὶ δὲ κεν τῶν δυνικῶν; τοῖν ὀμοίῳ κοινῶς, καὶ ὀ-
 φείων ἰωνικῶς, ὀ φείων ἀπικῶς. ὀ κενῶν; ἀπικῶν ἢ γρηκῶν ὀ
 δυνικῶν ταύτης τρέπουσι τὸ μικρὸν εἰς ὠ μέγα, προσγράφοντες
 καὶ τὸ ι, ὀ τὸ παραλήγου φωνῆν εἰς ε μεταβολλοῦσι, καὶ ἀνα-
 βιβάζουσι τὸν τόνον. Τὸ ὦν; μέγα. τροπῆ τοῦ ὀ μικροῦ εἰς ὠ
 μέγα. Τὸ φει; ψιλόν. ὀ τὸ πῶραληγ) φωνῆν. διατί οὐκ ἔχει
 βλήθη τὸ ι, ἀλλὰ προσγράφη; διότι πᾶσα δωτικὴ ὑπὸ πάντων
 ἀειμῶ τὸ ι ἔχει.

περὶ πληθυντικῶν.

Ἡ δυνεῖα τῶν πληθυντικῶν; οἱ ὀμοίῳ. Τὸ σιωπηρμῶν; ὀμοίῳ.
 τὸ ι καὶ εἰς ἰ μακρὸν ληνᾶται. Τὸ ἰωνικῶν; ὀφείδ. Τὸ σιωπηρ-
 μῶν; ὀφείδ. τὰ δύο εἰ ὑπὸ γῆ τῶν δυνεῖας καὶ ἀπικῶν τῶν δυνικῶν, εἰς
 ἢ ληνᾶται. ὑπὸ δὲ τῶν δυνεῖας τῶν πληθυντικῶν, εἰς τὴν δὲ διφθογγον.

Ἡ γρηκῶν τῶν πληθυντικῶν; τῶν ὀμοίῳ κοινῶς, ὀ φείων ἰω-
 νικῶς, ὀ φείων ἀπικῶς. ὀ κενῶν; ἀπικῶν δὲ τῶν γρηκῶν ταύτης τὸ
 παραλήγου φωνῆν εἰς ε μεταβάλλουσι, καὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

Ἡ δωτικὴ τῶν πληθυντικῶν; τοῖς ὀμοίῳ κοινῶς, καὶ ὀφείσι
 ἰωνικῶς.

Ἡ ἀιτιατικὴ; ὀμοίῳ. ὀ κενῶν; πᾶσα δυνεῖα πληθυντι-
 κῶν εἰς ὀ ληνᾶται, εἰς ας ποιεῖ τὴν ἀιτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὸ σιωπηρμῶν; ὀμοίῳ. τὸ ι καὶ α εἰς ἰ μακρὸν ληνᾶται. Τὸ
 ἰωνικῶν; ὀφείας. ὀ κενῶν; πᾶσα δυνεῖα πληθυντικῶν. Τὸ σιωπη-
 ρμῶν; ὀφείας, ὡς ὀμοίῳ δυνεῖας.

Ἡ ἰλιτικὴ; ὀμοίῳ. ὀμοίῳ, ὀμοίῳ φείδ, ὀμοίῳ φείας. ὀ κενῶν;
 τῶν δυνικῶν ὀ τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἢ ὀφεί.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν μάνης; πῶς τὸ μῶσομαι τὸ λητῶ. Τὸ μαν; μακρὸν. φύ-
 σι ἢ δέσφ; δέσφ. τὸν ὀ τὸ τ ἐκτείνῃ αὐτό. ἐπὶ τῶ μαν; ὀφεία.
 ἐπὶ τῶ δέσφ μακρῶς περιπαῶ.

ΚΑΝΟΝ ὈΚΔΟΟΣ.

περὶ ἰνικῶν.

ὀφει χαείδ; πῶς τὸ χαείδ, χαείτ, χαείτῶς. καὶ ἢ
 συγκοπῶν χαείας. Τὸ χα; βραχύ. ἐκ τῶ χαείδ. τὸ ἢ
 χαείδ ἀπὸ τῶ ἐχάρω δυνεῖας ἀειμῶ, ὅπῃ ποιητικῶς
 γράφεται

γράφεται. πῶς ἢ τοῖς κοινῶς ἀειμῶν. Τὸ ε; ι. τὰ διὰ τῶν εἰς
 παράγωγα τῶν γραφῶν φυλάττουσι ἀφ' ὧν παράγονται, οἷον
 φωνῆ φωνῆς, λιμῆ λιμῆς, ἔρσι ἢ ἔρσι, ἔρσις ὀ ἔρσις, καὶ
 χαείδ χαείδ. ἴσιον δὲ ὀ χαείδ χαείτ, ὡφείδ εἰναι, ἀλλ' οἱ
 δυνεῖας χαείτ, ἰλιουσι, ὡς δέμει δέμει, καὶ πλιουσι
 τὸ σ δέμει. ἐπεκράτησε δὲ ὀμοίῳ καὶ πᾶσα τοῖς κοινῶς. Τὸ
 ε; βραχύ. τὰ εἰς ις, εἴτε ἀρσενικῶς εἴτε θυλικῶς, συεῖλαι τὸ ι.

Τοῖς; διφθογγῶν τὰ εἰς ες καθαροῦ παράγωγα καὶ μεταχῆ λε-
 γόμενα, ἀφ' ὧν παράγονται, εἰς τῶν διφθογγῶν γράφεται, οἷον χαεί-
 δ ὀ μετέχων χαείδ, ἔρσις ὀ ἔρσις, ἀγλῆς ὀ λαμπῆς, θυός
 βαμός, ἀφ' ὧν τὸ θυ, καὶ τὰ ὅμοια.

Πῶς ἰλιεῖται; τὸ χαείτ. ἰλιουσι; τὰ εἰς ες διφθογγο-
 καταλκτα ὑπὸ μίαν συλλαβῆν, εἰς τὸν τὸν ἰλιουσι, χαείας
 χαείτ, λιμῆς λιμῆτ. Τὸ ε; μονοσύλλαβον, ἐκ
 ἀντικεῖται τῶν ἰλιουσι διὰ τὸν μόνον ἰλιουσι, καὶ τὰ εἰς αὐ-
 τοῦ ἀκολουθοῦντα αὐτῶ, οἷον οὐδέις οὐδέις. συμβαίνει δὲ
 καὶ τὸ ἀντιπροσῶν. τὰ γὰρ εἰς ες διὰ τὸν τὸν ἰλιουσι, διὰ
 διφθογγῶν γράφεται εἰς ἀνάγκης. τὸ δὲ ἰλιουσι ἰλιουσι,
 οὐδέις οὐδέις, ἰλιουσι ἰλιουσι, καὶ μάνης μάνης,
 οὐχ ἰλιουσι ἔχουσι τὴν διὰ τὸν τὸν ἰλιουσι. ὅθεν οὐκ ἀντικε-
 ται τῶν λόγων, εἰ διὰ τὸν γράφονται διὰ τὸν τὸν ἰλιουσι. ἴ-
 σιον δὲ ὀ τὰ εἰς σ ληνᾶται μετὰ διφθογγῶν, ὡς ἐπιτοπλῆσι
 ἀποβαλλουσι τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆν καὶ τῆ γρηκῶν, οἷον
 βασιλεὺς βασιλέως, χαρίεις χαρίετ. ὡς ἐπιτοπλῆσι ἔρη-
 ται, διὰ τὸ ἰλιεῖς ἰλιεῖς, παῖς παιδῆς, δαῖς δαυτός, σαῖς
 σαυτός, καὶ ἔτερα. Τὸν; μακρὸν δέσει. πᾶντα τὰ διὰ τὸν τὸν
 ἰλιουσι.

Ἡ ἰλιτικὴ; ὀ χαείδ ὀ κενῶν; τὰ εἰς ες ἀποβολῆ τὸ σ ποιεῖ τῶ
 ἰλιουσι. καὶ ἀπικῶς; ὀ χαρίεις. ὀ κενῶν; οἱ ἀπικῶς τὰς αὐτὰς
 ἔχουσι ὀρθῶς καὶ ἰλιτικῶς. ὀμοίῳ χαείτ, ὡς ὀμοίῳ ἀπὸ ταύ-
 της τῶ ἰλιουσι ὀρθῶς τὸ χαείτ.

περὶ πληθυντικῶν.

Ἡ δωτικὴ τῶν πληθυντικῶν; τοῖς χαρίεσι. ὀ κενῶν; ὡς τοῖς αἰα
 σι. καὶ χαρίεσι ποιητικῶς διὰ δύο σς, ὅπῃ ἐπεκράτησε καὶ
 πᾶσα τοῖς κοινῶς.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν λιμήεις; παρὰ τὸ λιμή. τὸ δὲ πικρὸν παρὰ τὸ πικρὸν τὸ πικρὸν. Τὸ πικρὸν, πόσα σημαίνει; τρία. τὸ λιμῶ, ἔξ οὐ τιμῆ. τὸ δὲ δλωμ, καὶ μετὰ τὸ ἀπὸ προθέσεως, ἀπὸ τὸ ἀποδιδώμ. ὡς τὸ, δανείζεται δ' ἀμαρτωλὸς ἢ ἐκ ἀποτίσει. καὶ τὸ λιμωροῦμαι, ἔξ οὐ λιμωρία. Τὸ τι; ἰ. τὰ δὲ τῶν ἰσθημάτων, καὶ φέρωντικῶς γραφομένη καὶ παθητικῶς, μὴ παρὰ φέρεται ἢ μέλλοντα παρηγορηθῆναι, μὴ δὲ ἀπὸ πλεονασμοῦ ἔχοντα τὸ ἰ, μὴ δὲ ἀντιπαραινόμενον τὸ ο, γὰρ τὸ ἰσθηματικῶν δὲ τῶν ἰσθημάτων, οἷον κυλίω, κινῶμαι τὸ εἰς μάχην ἐτοιμαζομαι, τῶν, χρίω τὸ ἀλείφω. εἰποιμὴ μὴ παρὰ φέρεται ἢ μέλλοντα παρηγορηθῆναι, δὲ τὸ πικρὸν χρίω τὸ μαντῶνομαι, λήγω κηρίω, πολεμῶ πολεμῶ, ὄφω ἀχρηστον γὰρ τὸ φέρωντικῶς, ὄφω δὲ γὰρ χρίσει ποικτικῶς. εἰποιμὴ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ ἔχοντα τὸ ἰ, δὲ τὸ χρίω χρίω. μὴ δὲ ἀντιπαραινόμενον τὸ ο, δὲ τὸ λιλείω. ἀντιπαραινόμενον γὰρ γὰρ τὸ λιλείω τὸ ο, ἄτινα δὲ διφθόγου γραφεται. Τὸ τι, μακρὸν ὄξυ ἢ βραχὺ; μακρὸν. τὰ τὸ ἰσθηματικῶς γὰρ φέρεται ἢ μέλλοντα ἀπὸ αὐτῶ, οἷον κυλίω, κινῶμαι τὸ μνηστικῶς, πλῶν τὸ ἐδῶ. Τὸ μνη; ἐκ τὸ τιμῆ. πάντ' αὐτὰ εἰς τὸ λήγοντα θηλυκὰ δὲ τὸ χρίω γραφεται.

ΚΑΝΩΝ ἘΝΗΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶν.

Πόθεν πηλεός; παρὰ τὸ πηλῶ τὸ λιμῶ, παλεός ἢ πηλεός. τὸ πη; ἢ ομοίως. καὶ ἄλλως. τίνα δὲ τῶν ἰσθημάτων ὀνόματα διὰ τῶν ἰσθημάτων; καὶ τίνα διὰ τῶν ἰσθημάτων; διὰ μὲν τῶν ἰσθημάτων, ἀχιλλεύς, βασιλεύς, οἰλεύς. διὰ δὲ τῶν ἰσθημάτων, πηλεός, νηλεύς. ἢ τὸ πηλεός; ὄφω. πᾶσα ὄφω καὶ αἰτιατικῶς. ἰσθηματικῶς ὅτι πάντα τὰ εἰς οὐ κοινῶς ὀνομάζονται. κοινῶς δὲ ἔρηται, διότι οἱ ἀσθενεῖς βαρύνουσι αὐτὰ. ἀχιλλεύς, ἢ πηλεός ἢ βασιλεύς λέγοντες.

Πῶς κινῶται; τὸ πηλεός ἢ κοινῶς. ὁ κινῶν; τὰ εἰς οὐ διὰ τὸ πηλεός, πηλεός, βασιλεύς, τυσῆς, οἰνός. Τὸ πη; φιλῶ. διὰ τὸ πηλεός αὐτὸ γὰρ τὸ διφθόγου. Τὸ σιωπηρικῶς; ἐκ τὸ πηλεός. τὰ ἀπὸ δεχομένη ἀθητικά. Τὸ ἀθητικῶς; πηλεός, ὡς ὄφω. ἢ ἰωνικῶς; πηλεός ἢ κινῶν; οἱ ἰωνοὶ ἢ οἱ ποικτικῶς τὰς κοινὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τὸ εἰς οὐ διφθόγου γινόμενὰς διὰ τὸ πηλεός προσφίρεσι, τὸ ε

τὸ εἰς οὐ προσφίρεσι εἰς οὐ, οἷον τυσῆς τυσῆς, πηλεός πηλεός, ἀχιλλεύς ἀχιλλεύς.

ἢ ὀδτικῶς; τὸ πηλεός ἢ πηλεός ἢ πηλεός.

ἢ ἀλλοτρίως; τὸν πηλεός. Τὸ α, μακρὸν ὄξυ ἢ βραχὺ; μακρὸν. πᾶσα γενικῶς εἰς οὐ ληγουσιν, ἔχει τὸν ἀλλοτρίως τῶν ἐνικῶν εἰς οὐ ὁμότονον, εἰ μὴ δισύλλαβος εἰς οὐ γενικῶς, ὡς προσέπομεν, καὶ ὁμότονος, οἷον ἀσθενεῖς ἀσθενεῖς. οἱ οὐ ἀδωαῖοι ἐπὶ τῶν πηλεός καὶ ἀχιλλεύς διὰ τὸ ὡ μεγάλου γραφομένη, ὅτι τὸ πηλεός ποιεῖ τὸν ἀλλοτρίως τὸν ἐνικῶν εἰς οὐ μακρὸν, ἵνα ἰσθηματικῶς γίνηται τὸν γενικῶν. ἢ ὀδτικῶς, ἢ μὲν δὲ δὲ τὸν πηλεός πηλεός.

Τὸν πηλεός, ἢ τὸ σιωπηρικῶς; ἐκ τὸ πηλεός. διὰ τὸ εἰς οὐ ἔχει ἀκολουθίαν συναρθεῖναι γὰρ αὐτὰ τὸ εἰς οὐ, ὅτι εἰς οὐ μὲν ὁ συναρθεῖται, διότι ὁ δὲ ποτε τὸν ἀλλοτρίως εἰς οὐ φωνῆν ληγουσιν, ὄφω εἰς οὐ αἰτιατικῶς τῶν ἐνικῶν εἰς οὐ καταλήγει. εἰς οὐ δὲ συναρθεῖται, διότι τότε σιωπηρικῶς αἰτιατικῶς αἰτιατικῶς εἰς οὐ, ὅτι τὸ πηλεός εἰς οὐ συμφωνοῦν ἐκ τῶν. Τὸ ἰωνικῶς; πηλεός.

ἢ κλητικῶς; ἢ πηλεός. ὁ κινῶν; τὰ εἰς οὐ λήγοντα μετὰ διφθόγου. Ἐπὶ τὸν πηλεός; πηλεός πηλεός. πᾶσα διφθόγου τὸν ἐνικῶν εἰς οὐ λήγουσιν, ἢ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσιν τὸν ὄξυ, πηλεός πηλεός. σιωπηρικῶς τὸ ἰσθηματικῶς, οἷον, οἷον. καὶ ἀθητικῶς; ἢ πηλεός. ὁ κινῶν; οἱ ἀθητικοί. ἢ ὀδτικῶς τῶν πληθυντικῶν; τὸ πηλεός; ὁ κινῶν; ὡς τὸ ἰσθηματικῶς.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν βασιλεύς; παρὰ τὸ βασίς ἢ λαός. Τὸ σιωπηρικῶς; τὰ εἰς οὐ θηλυκῶς. καὶ ἄλλως. τίνα διὰ τῶν ἰσθημάτων.

μακρὸν ὄξυ ἢ βραχὺ; βραχὺ. τὰ εἰς οὐ θηλυκῶς οὐσὶ τὸ ἰ.

ΚΑΝΩΝ ΔΕΚΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶν.

Πόθεν ἰσθηματικῶς; παρὰ τὸ ἰσθηματικῶς τὸν ἰσθηματικῶς. Τὸ πη; ἢ ομοίως. τίνα δὲ τῶν ἰσθημάτων ὀνόματα διὰ τῶν ἰσθημάτων; καὶ τίνα διὰ τῶν ἰσθημάτων; διὰ μὲν τῶν ἰσθημάτων, ἀχιλλεύς, βασιλεύς, οἰλεύς. διὰ δὲ τῶν ἰσθημάτων, πηλεός, νηλεύς. ἢ τὸ πηλεός; ὄφω. πᾶσα ὄφω καὶ αἰτιατικῶς. ἰσθηματικῶς ὅτι πάντα τὰ εἰς οὐ κοινῶς ὀνομάζονται. κοινῶς δὲ ἔρηται, διότι οἱ ἀσθενεῖς βαρύνουσι αὐτὰ. ἀχιλλεύς, ἢ πηλεός ἢ βασιλεύς λέγοντες.

αὐθιῶν παρὰ γὰρ, ὅτι φησὶ, μηδὲν ὄψεσθαι εἰδένω εἰδένω τὸ
 γινώσκω, εἰδένω τὸ φοβοῦμαι, αἰδέω τὸ ἐμμελῶς λέγω, ἐρεί-
 δω τὸ σκεῖω. Ἰὰ δὲ τὸ κτῆτα, ἴδωμαι τὸ διαφραίνωμαι, κινῶ-
 μαι τὸ φροντίζω, καὶ κινῶ πειρασμῶν, καὶ κινῶ. Ἐπὶ
 τῶν; διασείω. τὸ κτῆτα εἰς ἴσην μὲν διασείνεται, οἷον ἴδω-
 μαι, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν. εἰς ἴσην δὲ φιλοῦται, οἷον ἴδω τὸ ὄφε-
 λος, καὶ ἴδωται ἔθνος ἢ μακεδωνία. Τὸ δισυ; φιλόμ. τίνα
 εἰς υς ἐπ' οὐθείας καὶ ἐνικῆς πῶσιως Ἰὰ τὸ υ φιλοῦ γράφεται;
 τῶντα, σάχης, ἄσαχης, πῆχης, πῆλεκς, βότρυς, μῦς, δρῦς,
 ὕς, ὄφρῦς. Ἐ ὅσα τριγενῆ ὄντα, οὐχ ὁμοφώνου ἔχουσι τὸ ἔθλυ-
 κόν τῶ ἀρσενικῶ, ἀλλὰ Ἰὰ τὸ εἶα. οὐδὲ τὸ οὐδέτερον εἰς οὐ-
 λῆγον, οἷον ἴδω ὕς, ὠκῦς, ταχῦς. Ἰὰ δὲ εἰ οὐ καὶ διαφθόρου,
 φθοῖς εἰδῶ πλακοῦτος, Ἐ εἰς τὸ προβατομ. ἀπερ' ἀπ' οὐ φθοῖς
 καὶ οἰς σωμαροῦται. Μακρόν δισυ ἢ βραχῦ; βραχῦ. τὰ εἰς
 σ λῆγοντα μετὰ διχρόνου, ἀποβολῆ τὸ οὐδέτερον ποιοῦν-
 τα, σωμαροῦται ἔχει τὸ διχρονον. ὁ μέγας τὸ μέγα, ὁ ἴδω τὸ
 ἴδω, ὁ ὠκῦς τὸ ὠκῦ. Τὸ ἀπικόν; οὐ ποιεῖ. διατί; ἴνα μὴ συ-
 νεμπέσω τῶ εἰ μεσότητι ἔπρῆματι τῶ ἴδωσις.

Ἡ ἀλλοιῶν; τὸ ἴδω, ὡς τὸν αἰαντα. Καὶ ἴδω, ὡς τὸν
 λοχίαν.
 Ἡ κλητικῶ; ὡ ἴδω. ὁ λανῶν; τὰ εἰς υς ἀποβολῆ τὸ οὐ ποιεῖ
 τῶ κλητικῶ. Καὶ τὸ ἀπικόν; ὡ ἴδω.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν ὠκῦς; παρὰ τὸ ὠκα, ὁ σκληρὸ τὸ ταχέως. Τὸ ω; μέ-
 γα. τὸ ω πῶ τὸ κ εἰς ἴσην μὲν Ἰὰ τὸ ω μεγάλου γράφεται, εἰς ἴ-
 ῆ δὲ Ἰὰ τὸ ο μικρῶ. εἰς ἴσην δὲ τῶ ω μεγάλου; εἰς ἴσην δὲ τῶ
 ὠκῦς ὁ ταχῦς, ὠκεανός, ἢ πῶ τὰ γὰρ εἰρα μεγαλὴν θάλατταν, ἢ
 ὁμοῦς ἀνκλω εἰ γῆς λέγει σκεῖφιδι. ὠκιμον, εἰδῶ βοτάνης, τὸ
 λανῶς λεγόμενον βασιλικόν, καὶ εἰς ἴσην. εἰς ἴσην δὲ τὸ
 μικροῦ; εἰς ἴσην τούτοις. ὠκα ποικτικῶς αὐτῆ τῶ ὠπῶνικα, ὠκόσος
 αὐτῆ τῶ ὠπόσ, ὠκῶς αὐτῆ τῶ ὠπως, ὠκίβας, καὶ εἰς ἴσην.

Ἐπὶ τῶ ω, φιλιῶ. τὸ ω εἰς τῶν παρ' αὐτῶν συλλαβῶν λέξε-
 σι, φιλοῦται, οἷον ὠκῦς, ὠδινῆ ἢ γυνῆ ἢ εἰς γαστρί ἔχει, ὠλγῆ
 ἢ ἀγκάλῃ. πῶ τῶ ὠδὲ αὐτῆ τῶ εἰς τῶντα καὶ αὐτῆ τῶ αὐτῶς, Ἐ
 ὠρα ὁ καιρός, καὶ ἢ δὲ μορῶν.

ΚΑΝΩΝ ἘΝΔΕΚΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὅτρως, τὸ βο; μικρόν. ἢ βο συλλαβῆ, μα κρόν
 ὄδω ἢ βραχῦ; καὶ μακρόν καὶ βραχῦ. τὰ γὰρ ἐπα-
 γόμενα συμφωνά. ἀφώνου γὰρ ὄδω πῶ ἀμεταβό-
 λου. Τὸ τρυς; φιλόμ. τίνα εἰς υς ἐπ' οὐθείας
 καὶ ἐνικῆς πῶσιως. Μακρόν ὄδω ἢ βραχῦ; βραχῦ. τὰ εἰς υς
 φιλόμ βραχῦτονα εἴτε μονογενῆ εἰσὶν, εἴτε τριγενῆ, συτέλλει τὸ
 υ, οἷον βοτρυς, νέκυσ, πίτυς, ἀδρακρυς, γγῦς, σαχῦς, ἄσαχῦς, πῆ-
 χῦς, πῆλεκς.

Πῶς κλίνεται; τὸ βότρυς. ὁ λανῶν; τὰ εἰς υς μονογενῆ, τὸ
 υ φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, βότρυς, νέκυσ. πῶ τῶ πῆχῦς,
 πῆχεως, πῆλεκς πῆλεκως, καὶ ἐγγελευς ἐγγελεως. ἄ καὶ Ἰὰ τὸ
 ω μεγάλου κλίνονται ἀπικῶς. τὸ ἐγγελευς κλίνεται καὶ ἐγγελυ-
 ος παρὰ τοῖς λανῶσι. Τὸ τρυς; βραχῦ. τὰ διχρόνα οἷα εἰσὶν
 ὡτ' οὐθείας, τοῦτα εἰς ἴσην καὶ ὡτ' ἄλλων πῶσιως, εἰμὴ
 σωμαροῦται, πῶ τῶ μονοσυλλαβῶν. τῶντα γὰρ εἰ μὴ πῶ
 οὐθείας ἐκτέλλει τὸ διχρονον, πῶ τῶ τῶ. εἰ δὲ πῶ γενικῆ συτέλλ-
 λει, οἷον μῦς μῦδος, δρῦς δρυός, σῦς σῦός, πῶ τῶ τῶ. πῶ τῶ
 διακαταλήκτων, οἷον εἰς ἴσην.

περὶ κλητικῶ.

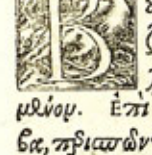
Ἡ οὐθεία τῶ κλητικῶν; οἱ βότρυς, καὶ βότρυς. τὸ υ
 καὶ εἰς υ μακρόν κλίνεται.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν νέκυσ; παρὰ τὸ νε στερητικόν μόριον, ἢ τῶ κῖκς ἢ δῶ
 ναμῖς ἢ τῶ συγκοπῶ. Τὸ νε; φιλόμ. τὰ ἀπ' τῶ νε συλλαβῆς
 ἀρχόμενα, Ἰὰ τῶ ε φιλοῦ γράφεται, πῶ τῶ ναι. ἐπίρρημα
 καταθετικόν, ὁ καὶ ναίχι λεγεται. καὶ ναίω τὸ οἰκῶ.

ΚΑΝΩΝ ΔΥΟΔΕΚΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

ὅς ποῖς μέγας λόγος ὄδω; ὀνόματος. λέγεται δὲ Ἐ τὸ
 Ἰὰ τῶ Ἐ ἢ Ἐρῶ, ὡς παρ' ὀμῆρω, Ἐδμ ἀβαλίω. ἐλέ-
 γω Ἐ Ἐδς νόμισμα παρ' ἀπικῶς, Ἐδμ ἔχωμ εἰς ἴσην
 μῶν. Ἐπὶ τῶ Ἐδς; πρῶτω μῶν. τὰ εἰς υς ἀπλῶ μονοσυλλα-
 βα, πρῶτωνται, Ἐδς, νῆς, ἔδς. σεσημείωται τὸ πῶς ὄδω ἢ δῶ.

Γως κλίνεται; τριβοός. ο κανών; τὰ εἰς οὐς ἀπαθῆ, ἴσα κα
 θαρῶ τριος κλίνεται, βοὺς βοός, νοὺς νοός, πλῶν τρι πόνος πο-
 δός. ἀκβάλλουσι δὲ τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆν ἐν τῇ γνη-
 κῆ, ὡς προείπομεν. Τὸ σωματημιόν; οὐκ ἔχει. εὐδέποτε δι-
 σύλλαβος γενικῆ ἀκῆ μονοσύλλαβος δὲ οὐσίας γινόμενῃ, σωματῆσι
 ἐπιδέχεται

Ἡ αἰτιατικῆ; τὸν βοῶν, ὡς τὸν αἶαντα. Καὶ βοῶν, ὡς τὸν
 λογλίαν. Ἐπὶ τῷ βοῶν; περιπατωμλίω. πᾶσα αἰτιατικῆ εἰς
 ν λήγουσα.

Ἡ κλητικῆ; ὦ βοῦ, ὡς τὸ ὦ πηλοῦ.

Περί δηκοῦ.

Ἡ γνηκῆ καὶ δητικῆ τῶν δηκῶν; τῶν βοῶν. Ὁ τόνος ἐπὶ
 τίνος; ἂν ἢ ληγούσης. πᾶσα γνηκῆ καὶ δητικῆ δισύλλαβος,
 ἂν τῆς τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἔφ' ἧς καὶ ἡ γνηκῆ τῶν
 πληθυντικῶν, ἀνδρῶν ἀνδρῶν, βοῶν βοῶν.

Περί πληθυντικῶν.

Ἡ δὲ οὐσίας τῶν πληθυντικῶν; οἱ βοῶν. Τὸ σωματημιόν
 οἱ βοῦς. τὸ οὐκ εἰς τὴν δὲ διφθογγὸν κινεῖται. ἴσιον ὅτι ἐπὶ
 τῶν πληθυντικῶν αἰεὶ συναίρεσις γίνεται, εἰ καθαρῶ οὐκ εἶναι
 φωνῆν, πλῶν ἢ γνηκῆς. αὐτὴ γὰρ τῇ γνηκῆ ἐνικῶν ἀπο-
 λουθεῖ, οἶον τῆς ἡρώων.

Ἡ γνηκῆ τῶν πληθυντικῶν; τῶν βοῶν. Ὁ τόνος; ἐπὶ τῇ
 ληγούσης. αἰ εἰς ες λήγουσαι οὐθείαι τῶν πληθυντικῶν δισύλ-
 λαβοι, περιπαῶσι τὰς γενικὰς αὐτῶν, μιλῶν μιλῶν, χιλῶν χι-
 λῶν, γράδων γράδων, βοῶν βοῶν. πλῶν τοῦ πίνων, πάντων, τρω-
 ῶν, θῶων, δμῶων, λάων, κρέτων, δάδων, πείδων, φῶδων.

Ἡ δητικῆ τῶν πληθυντικῶν; τῶν βοῶν, ὡς τῶν αἰασιν.

Ὁ τόνος ἐπὶ τίνος; ἂν ἢ ληγούσης. πᾶσα δητικῆ πληθυ-
 νικῶν δισύλλαβος ἀνεπίκτατῶν, ἂν μὲν τῶν ὀνομάτων ὀξυῶν
 εἶναι θέλει, οἶον βοῦσι, τρωσί. ἂν δὲ τῶν μετοχῶν βαρῶν εἶναι,
 οἶον βᾶσι, σᾶσι. σημεῖωται τὸ πᾶσι βαρῶν εἶναι, ἵνα μὴ σωμα-
 τῆσι πᾶσι ληγῶν ὀνοματι, οὐδὲ οὐθείαι ὡς πᾶν. ἀνεπίκτατος
 εἶπε, ἴσα τὸ ἴσι, καὶ σοῖσι. ταῦτα γὰρ κατ' ἐπίκτασιν τρι-
 γινόμενα, τὸν οἰκῆον φυλάττουσι τόνον.

Ἡ αἰτιατικῆ τῶν πληθυντικῶν; τῶν βοῶν. Τὸ σωματημι-
 όν;

νον; τὸς βῆς. εὐ γίνεται δὲ εἰς ὡς, ἵνα ἀκολουθήσῃ τῇ οὐθείαι. πᾶσα
 γὰρ οὐθείαι πληθυντικῶν εἰς ες λήγουσα, κατὰ σωματημιόν κατὰ
 τὸ τέλος.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Ὁ πόνος πῶς κλίνεται; τρι πόνος. ο κανών; ὡς τῆ βοός. εοί-
 κασι δὲ οἱ πόδες, ὡς φησὶν ὁ ἀριστοτέλης, ἀκῆ τρι πόνος εἰληφῆσαι
 τὸ ὄνομα. Τὸ πο; μικρῶν. ἀκῆ τῆ διφθογγῆς τρι οὐθείας ἢς ἀκῆ-
 βαλλῆσης τὸ ν, κατελείφῃ τὸ ο τὸ μικρῶν.

Ἡ αἰτιατικῆ; τὸν πόδα. ἢ ἴσα τρι ν μονοσύλλαβῶν αὐτῶ αἰ-
 τιατικῆ οὐκ εἶσι. διατί; διότι ἵνα γινώσκῃτο καὶ ὀξυῶν εἶναι ὁμο-
 ἴωνος ἢ τῆ οὐθείας. καὶ περιπαῶσι, διότι πᾶσα αἰτιατικῆ μονοσύλ-
 λαβος εἰς ν λήγουσα περιπαῶσι. ἀδωιατῆσα οὐκ ἢ αὐτῆ καὶ ἀμ-
 φότερα δέξασθαι ἔξελιπον.

Ἡ κλητικῆ; ὦ πόνος. ο κανών; οἱ ἀπῆκοι. Ἡ κοινὴ κλητι-
 κῆ; ἔξελιπε. διατί; ἵνα μὴ σωματῆσι πᾶσι ἐπιρρηματι.

ΚΑΝῶΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚ.

Περί ἐνικῶν.

Ὁ πόνος πῶς κλίνεται; τρι πόνος. ο κανών; τὰ εἰς οὐς ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, ε
 τὰ εἰς οὐς εὐδέτερα, εἰς ε ἔχουσι τῆ γενικῆ. Τὸ σωματημιόν; τῆ
 πλῶν. τὸ ο εἰς ε διφθογγῆς, εἰς τῆ διφθογγῆς πάλιν κινεῖται.

Ἡ δητικῆ; τῶν πόνων. Τὸ σωματημιόν; τῶν πόνων; τὸ ο
 καὶ ὡ μίγα εἰς ὡ μίγα κινεῖται.

Ἡ αἰτιατικῆ; τὸν πόνον. ο κανών; πᾶσα οὐθείαι ὅταν ἔχῃ
 τῆ ἀπῆκοι ἴσοσύλλαβον. Τὸ σωματημιόν; τὸν πόνον.
 τὰ δύο οο.

Ἡ κλητικῆ; ὦ πόνος. ο κανών; τὰ εἰς οὐς ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ,
 εἰς ε ἔχοντα τῆ γενικῆ, εἰς ε ποιεῖ τῆ κλητικῆ. Τὸ σωματη-
 μιόν; ὦ πόνον. τὸ ο καὶ εἰς τὴν δὲ διφθογγὸν κινεῖται. Ἐπὶ
 τῷ πόνον, περιπαῶσι. πᾶσα σωματῆσι εἰς ε ἔξελιπε καὶ.

περί δικῶν.

Ἡ δὴ βία καὶ αἰτιατικὴ τῶν δικῶν; τῶ πλώ. ὁ κανὼν; πᾶσα δὴ οδτικὴ ἐνικῶν εἰς αὐτὴν εἰς ὧ μεγα ληγοῦσα. Τὸ σωρημενόν; τῶ πλώ. τὸ ο καὶ ὧ μεγα εἰς ὧ μεγα κληνᾶται. Ἐπί τῶ πλώ; ὀξεία. τὰ εἰς οὐς γν̄ πῶσαις ταῖς πῶσαισι πρῆσιπῶμενα, γν̄ τῆ δὴ βία τῶν δικῶν ὀξείωνται. τὸ γὰρ πῶσαισι ὧ ἀπίερα πῆαι τῶν πρῆσιπῶμενῶν.

περί πληθωτικῶν.

Ἡ δὴ βία τῶν πληθωτικῶν; οἱ πλώ. ὁ κανὼν; πᾶσα δὴ βία αἰτιατικὴ τῶν δικῶν εἰς ὧ μεγα ληγοῦσα, εἰς οἱ ποιεῖ τῆ δὴ βία τῶν πληθωτικῶν. Τὸ σωρημενόν; οἱ πλώ. Τὸ πλώ; μακρόν. ἢ αὐ καὶ ἢ οἱ διφθογγος. Ἐπί τῶ πλώ; πρῆσιπῶμενῶν. πᾶσα σωαίρεσις ἐξ ὀξείας. Καὶ ἄλλως. αὐ εἰς οἱ λήγσαι δὴ βία τῶν πληθωτικῶν, τῆ δὴ βία τῶν ἐνικῶν ὁμοτονῆν θέλουσι, λιθινος λιθῖνοι, χρυσῶς χρυσοί, ἀπλῆς ἀπλοί, οὕτω αἰ πλῆς πλοί.

Καὶ ἄλλως. καθόλου ὑπὸ τῶν ἐχόντων ὑπὸ τέλους τὸν τόνον, ὡς ἔχει τὸ τόνον ἢ δὴ βία τῶν ἐνικῶν, οὕτως ἔχει αἰ ἢ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν, καὶ ἢ δὴ βία καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθωτικῶν.

Ἡ οδτικὴ τῶν πληθωτικῶν τοῖς πλώ. ὁ κανὼν; πᾶσα δὴ βία πληθωτικῶν εἰς οἱ λήγσαι προδίδει τῶν, ποιεῖ τῆ οδτικῶν τῶν πληθωτικῶν.

Ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθωτικῶν; τὸς πλώ. ὁ κανὼν; πᾶσα δὴ βία πληθωτικῶν εἰς οἱ λήγσαι, εἰς οὐς ποιεῖ τῶν αἰτιατικῶν τῶν πληθωτικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν νόος; πῆα τὸ νεόμαι τὸ πρῶμαι. Τὸ νο; μικρόν. τὰ ἔχοντα τὸ ε. Τὸ σωρημενόν; ὁ νδς. καὶ κλίνετῆ κατὰ πάντα, ὡς ὁ πλώ. ὡς ὁ πλώ.

ΚΑΝὼΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚ.

περί ἐνικῶν.

Ὅθεν ἰδῶς; πῆα τὸ ἰδῶ ἰδῶ ἰδῶσω, ἢ ἀρβολῶ τῶ. Τόι; ε. γν̄ τίσι τὸ καταρχῶν λέξεως καὶ ἢ τὸ μέσον ἔχον ἐπαγόμενα δυο συμφωνῶν, δὴ τῶι γράφεται; αἰ γν̄ τίσι δὴ τῶι; δὴ τῶι; δὴ τῶι; γν̄ τῶι; ἰδῶς, ἰγνάτιος, ἰκείον τὸ ὄρθον φυλον, τίχρις, τίτλος,

κος, ῥίπῳ, ἰκνῶμαι τὸ πρῶκαλῶ ποιητικῶς, αἰ γν̄ ἑτόροις. γν̄ τίσι δὴ τῶι; γν̄ τίσι; ἢ πῆα, ἢ πρῶ τὸ ἔπει τὸν ὀμφαλον μέρος, κλυμβήθρα, ἢ γν̄ ἑτόροις. γν̄ τίσι δὴ τῶι; αἰ διφθογγος; γν̄ τῶι; ῥέθρον, κλεῖθρον, αἰ γν̄ ἑτόροις. Ἐπί τῶι; δασείων. τὸι πῶ τῶι; φιλῶται, εἰ μὴ τὸ εἰπάγοιτο, οἶον ἰδῶς, ἰδῶσω. σεσημῶν τὸ ἰδῶις, ἢ ἄδυσιν ἔχον, φιλῶμενον. Τὸ δῶς; μέγα. τὰ εἰς ὡς ἢ δὴ τῶι; ὡς, ἢ δὴ καθαροῦ τῶς, ἢ ἢ ἀρβολῶ τῶ σ κλινόμενα, δὴ τῶι; μεγαλογραφεται. εἰς τῶς, ὡς ἰδῶς ἰδῶτος. εἰς ὡς, ὡς ἦρος ἦρωος. ἢ ἀρβολῶ τῶ σ, ὡς μελέως μενέλω, αἰ νικόλω νικόλω.

Ἐπί τῶ δῶς; ὀξεία. πᾶσα ὀρθῆ αἰτιατικὴ. Καὶ ἄλλως. τὰ ἀρβενικῶν δισυλλαβῶν ἢ ἀρβολῶ τῶ γινόμενα ὀνόμασα, αἰ τὰ ἀρβενικῶν δισύλλαβα, ὀξύνονται. πᾶσαις τῶς, γνῶσω ἀγνῶς, ἰδῶσω ἰδῶς. πῶ τῶν διωαμῶν διαλυθῶν ἰωνικῶς, οἶον πᾶσι, ὅτι πᾶσι.

Πῶς κλίνεται; τῶ ἰδῶτῶ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ὡς ὀξύνονται ὑπὲρ μίαν συλλαβῶν, δὴ τῶς κλίνονται, ἰδῶς ἰδῶτος, ἀγνῶς ἀγνῶτος. Ἐπί τῶι; δασείων. τὰ πνδύματα τῶ ἀρχῶς δὴ βίας φυλάττει δὴ θέλουσι καὶ γν̄ ταῖς λοιπῶν πῶσαισι.

Ἡ κλητικὴ; ὡ ἰδῶς. ὁ κανὼν; ὡς ὡ λαχης.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν ἀγνῶς; πῆα τὸ αερετικὸν μόριον, καὶ τῶ γνῶ γνῶσω ἢ ἀρβολῶ τῶ. ἴσιον ὅτι τὸ ἀγνῶς, εἰ μὴ σημαίνει τὸν ἀγνώσον, φιλῶται, καὶ δὴ τῶι; μεγάλου γραφεται, καὶ δὴ τῶι; κλίνεται. εἰ δὲ τὸν καθαρόν, δασεύεται, αἰ δὴ τῶι; μικροῦ γράφεται, αἰ ὡς ὁ πλώ κλίνεται, αἰ ἀρβενικῶν τὸ σέυομα γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ τῆ δασείων ἔχει.

ΚΑΝὼΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚ.

περί ἐνικῶν.

Ὅθεν γέλως; παρὰ τὸ χέω χέλω, καὶ τροπῆ τῶ χ εἰς γ, γέλως. ὁ γὰρ γέλως, ἀρβενικῶν φυχῆς γίνετα. Τογε; φιλῶν. ἐκ τῶ χέω. τὰ δὴ τῶι; ἔμασα διωάμενα ἐπὶ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον προσώπου σωαίρεσιμ ἐπιπέξαδ, δὴ τῶι; φιλῶ γράφεται, οἶον χέω χέως χῆς, ῥέω ῥέως ῥῆς, πλέω πλέως πλῆς. τὰ ἢ μὴ διωάμενα σωαίρεσιμ ἐπιπέξαδ, αἰ γν̄ ἐργητικῶς γραφόμενα καὶ παθητικῶς, δὴ τῶι; αἰ διφθογγος

γουν, οἶον παλαίω, λιλαίωμα τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ ἕτερα.

Πῶς ἁλίνεται; ἤ γέλωτ. ὁ κανὼν; τὰμ εἰς ὡς ἀρσενικῶν βαρυτόνων, τὰ μὲν βραχέα παραληγόμενα, εἴτε τὸς κλινόνται, γέλωτ, νεπὼς νεπώτος. τὰ δὲ μακρὰ παραληγόμενα, εἴτε λαθάροῦ ἤ ος, μίνως μίνωος, ἦρωσ ἦρωσ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθον ἦρωσ; πῶς τὸ ἔρωσ ἢ πλάτωνα. γεγονάσι γὰρ φησιν οἱ ἦρωσ ἀπὸ ἔρωτος, ἢ θεῶ πῆς ἐνητιῶ, ἢ θνητῶ πῆς θεαίν, ἢ πῶς τὸ εἶρειν τὸ λεγέμε. ὅτι φησὶ σοφοὶ ἦσαν οἱ ἦρωσ κῆ ῥήτορες, ἔδεικται, καὶ διαλεκτικοί, ἔδεικται ἔρωτῶν. Ἐπὶ ἔδεικ; δασεῖα. τὸ ν, ἐπιφερομένης τῆς μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, διασύνταξι. εἰ μὴ ἐγκλίσεως εἴη, οἶον ἦρα, ἦρωσ, ἦρωσ. ἐγκλίσεως εἴρηται, διὰ τὸ ἦρωσ, καὶ ἦρα αὐτῆ ἤ ἐπεθύμω. τὰντα γὰρ φιλιῶνται, ὡς ἀπὸ ἁλίσσεως ὄντα. Τὸ ν; καὶ τὸ ἔρωσ, ἢ τὸ τροπῶ τὸ εἰς ν.

ΚΑΝΩΝ ἘΚΚΑΙΔΕΚ.

περὶ ἐνικῶ.

Πόθον μνέλα; πῶς τὸ μνός τὸ ὀδγός ἔ τὸ λαός, κβολῆ ἤ σ, ἔ τὸ πῶν ἤ οἰς ε. Ποσάκως γίνεται ἢ τὸ πῶν φωνημάτων; τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ μακρὸν τρέπεται εἰς μακρὸν, ὡς γν τῶ πυθαγόρας πυθαγόρας. ἢ τὸ βραχὺ εἰς βραχὺ, ὡς γν τῶ μνέλα μνέλαος. ἢ τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, ὡς τὸ ο μικρὸν εἰς ὡ μέγα, ὡς γν τῶ μενέλα μνέλεως. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ, ὡς γν τῶ ναός νεός, λαός λεός. Τὸ με; φιλόμ. ἀπὸ τῶ μνός, ἀπὸ οὔ μόν. Τὸ νε; φιλόμ, ἢ τὸ τροπῶ τὸ εἰς ε. Τὸ λα; μακρὸν. τὰ εἰς ος λαθάρομ δίχρονον πῶς ἀληγόμενα, ἐκτείνω αὐτό, οἶον ναός, λαός, κριός, ἰός. Τὸ ος; μικρὸν, ὡς ὁ πλόος. Τὸ ἀθηκίμ; ὁ μνέλεως. ὁ λαάνω; τὰ εἰς ος ὀνόματα μεταποιουῦνται εἰς ὡς ἀθηκοί, καὶ τὰ πῶς ἀληγόμενα ἤ φωνημάτων εἰς ε μεταβαλλασσι. Τὸ λε; φιλόμ. καὶ τὸ ος; μέγα. ὁμοίως.

Πῶς ἁλίνεται; ἤ μνέλα. ὁ λαάνω; τὰ εἰς ος ἀρσενικὰ ἔ θηλυκά, ἔ τὰ εἰς ον ὀδῆτερα. Τὸ ἀθηκίμ; τὸ μνέλεω. ὁ λαάνω; οἱ ἀθηκοί τὰς εἰς ὡς μέγα λεγόμενα δὴ βίας αὐτῶν, ἢ ἀπὸ βολῶν τῶ σ ἁλίνουσι. Διαπὶ προπροξυμῶνται; εἰς ον φθάσιν προπροξυμῶνται ἢ ἀθηκὶ δὴ βίας, πῶς πῶς αὐτῆς προπροξυμῶνται.

προξυμῶνται. Τὸ ὡ; μέγα. πῶς γενικὴ προπροξυμῶνται. ἢ ὀδῆτικῆ; τῶ μνέλα, τῶ μνέλεω, ὡς τῶ πλόω.

ἢ ἀπαπικῆ; τὸ μνέλαομ. καὶ ἀθηκῶς μνέλεωμ. Τὸ λε; φιλόμ. καὶ τὸ ον; μέγα. καὶ ὀδῆ ἀπὸ τῶ κοινῶ γέγονε τροπῶ ἤ οἰς ε, καὶ τὸ ο μικρὸ εἰς ὡ μέγα, ἔ τὸ ἤ ἄλλων ὁμοίως.

περὶ πληθυντικῶ.

ἢ δὴ βίας τῶν πληθυντικῶν; οἱ μνέλαοι, οἱ μνέλεω. καὶ ὀδῆ ἀπὸ τῶ κοινῶ γέγονε, τροπῶ τὸ α εἰς ε, καὶ ἤ ο μικρὸ εἰς ὡ μέγα. ἔχει δὲ καὶ τὸ προσγεγραμμένον. πῶς γὰρ δὴ βίας πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν.

ἢ ἀπαπικῆ τῶν πληθυντικῶν; ὀδῆ μνέλαους. Τὸ ἀθηκῶ; ὀδῆ μνέλεως. καὶ ὀδῆ ἀπὸ τῶ κοινῶ γέγονε τροπῶ τὸ α εἰς ε, ἔ τὸ εἰς ὡ. τὸ δὲ ν ὀδῆ περὶ εἴτε τῶν κρισφωνίαν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθον νικῶλα; παρὰ τὸ νίκη καὶ τὸ λαός, ἢ τὸ τροπῶ τὸ ν εἰς ο, ὡς ἀπὸ τῶ πικῆ πικῶ. σημαίνει δὲ νίκη δύο. λέγεται γὰρ ὡπὸ τῶν ὀδῆτικῶν τῶν δὴ βίας ποικιλικῶς, καὶ ὡπὸ τῶν εἰζόντων ὀδῆτικῶν ἔειν, ὅταν ὁ ἔτῶν περιγῆται. Τὸ νι; ι. τὰ εἰς κη θηλυκά, εἴτε τὸ ι τῶν παραληγόμενων ἔχοντα, τῶν παραληγόμενων, καὶ ἁπλῶς τῶν, καὶ πινὰ τῆ δὴ βίας ἔ τὸ δὴ βίας. τῶ μνέλα μνέλαος, νίκη, δίκη, φεῖκη, θεσσαλονίκη, καὶ ἔτῶν. τῶ δὲ ν ταῦτα, δίκη, πικῆ, κῶσ μ, κεφαλῆς, καὶ ἔτῶν. τῆ δὲ ε δὴ βίας ταῦτα, νίκη ἢ ὀδῆτικῆ, δὴ βίας ὄνομα λυσιον, ὀδῆτικῆ εἰς ὀδῆτικῆ, καὶ ἔτῶν. Πόθον νίκη; πῶς τὸ γνί εἰκαμ καὶ ὀδῆτικῆς ὀδῆτικῆς, ἐνίκα, καὶ ἐκβολῆ τῶν δύο εε. ἔ τὸ ἁρῶσει τῶν δύο εἰς ι μακρὸν, νίκη. Τὸ νι; μακρὸν. πῶν δίχρονον ἐκ λαθάσεως ὀν, ἐκτείνεται. Τὸ ον; μικρὸν, ἢ τὸ τροπῶ τὸ μακρὸ εἰς βραχὺ.

ΚΑΝΩΝ ἘΠΤΑΚΑΙΔΕΚ.

περὶ ἐνικῶ.

ἢ ὀδῆτικῆς σημαίνει; δύο. θηλυκῶς μὲν τῶ δὴ βίας ὀδῆτικῆς, ἔ τὸ ἁλίνεται γν ὀδῆτικῆς ἐνίκα. ἀρσενικῶς ἢ τὸ ἁλίνεται, ἔ τὸ ἁλίνεται διόλου, γν ὀδῆτικῆς δι' ὀδῆτικῆς πλῆθυντικῆς ὀδῆτικῆς ἁλίνεται ὀδῆτικῆς ἢ δὴ βίας, ἀπὸ τῶ ἀλίξω τὸ σιωθερίζω, τὸ σιωθερισμῶν εἰς γν ὀδῆτικῆς. ὡπὸ τῶ ἁλίνεται, τῶ

ωνδύμα; διασείαμ. τὸ ἀδροισικόν α δασυέτη. μακρόν ὄδιν ἢ βραχύ; μακρόν, τὸ λ @ τὸ σ ἐκτείνει αὐτό. ἐπὶ τῷ ἄλς, τίνα τόνον; ὄξείαμ. ἐπάνω θέσει μακρᾶς περιωωμμένη ἔτι.

Πῶς κλίνεται; τὸ ἄλος, ὁ κανών; παῦ ὄνομα εἰς δύο συμφωνά λῆγον. δῖα δύο συμφωνῶν κλίνεται, ἔλμυς ἔλμυθ, τίρωσ τίρωθ. πλῆν τῷ ἄλς ἄλός. διατί; διότι διασμομμένης ἔλ δὴσας, ὡς γράφεται φιλοῦται ἢ γενικῆ, εἰ ἄτως ἐκλίνῃ, ἢ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα. τὸ α λῆγον εἰς λ, ὡς φρομλῆς συμφωνῶν ἔλ τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἢ γοω κού η ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ τ φιλοῦται. ὡς δὲ δῖα κού θ ἤρμοξε κλιθεῖναι, ὡς τίρωσ τίρωθ. ὅπου ἐξέλιπε δῖα τὸν συμβαίνουσαν ἀπόπιαμ. τὸ α; βραχύ. ἀπὸ τῶν θέσει μακρῶ γέγονε φύσει βραχύ, τῷ ἐνός συμφωνῶν ἐκλεισιώτος.

Ἡ κλητικὴ; ὡ ἄλς, ὁ κανών; τὰ εἰς δύο σύμφωνα λέγοντα, τῷ αὐτῷ ἔχει ὀρθῶν @ κλητικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν τίρωσ; παρὰ τὸ τίρω τὸ λαταπονῶ. εἰς δὲ ὄνομα πόλεως. τὸ τι; ἢ πολλὰ εἰσιν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, δῖα τῷ γραφόμενα, γραφομένων τῶν ῥημάτων διὰ διφθόγγου, οἷον πείω πειανός, λειχῶ λιχανός, ἔτω @ τίρω τίρωσ. ἢ ἄλλως. τὰ ἀμωβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δυνάτῳ τὸ ἢ τὸ ν, διὰ τῷ ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπιθῶ πλεῖστον, οἷον ἰσις ἰύσιον, ἰσις, δρομῆς, βειθῆς, πίτυς, ἔτω καὶ τίρωσ.

τὸ τι, μακρόν ὄδιν ἢ βραχύ; βραχύ. τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα ὀνόματα διὰ τῷ ἢ, διὰ διφθόγγου ἐκείνων ἐκφορμῶν, βραχύ ἔχουσι αἰετὸ ἢ. τὸ ρωσ; φιλόμ. ἔλμυς ἢ, τίρωσ φιλόμ.

τὸ ρωσ, μακρόν ὄδιν ἢ βραχύ; μακρόν. τὸ ν @ τὸ σ ἐκτείνει αὐτό.

ΚΑΝΩΝ ὈΚΤΩΚΑΙΔΕΚ.

πῶδινικῶ.

ὄθεν ἀλκμαῦ; πρὸ τὸ ἀλκῆ ἢ δυνάμεις, ἄλκμος @ ἀλκμαῦ κατὰ συγκοπῶν. ὡδ τῷ αλ; φιλόμ. τὸ α λῆγον εἰς λ, ὡς φρομλῆς συμφωνῶν, φιλοῦται, πλῆν τῷ μ, οἷον ἄλμυ. τὸ κμαμ; μακρόν. τὰ εἰς αὐτὸ ὄξυμωτῶ, ἢ μακρόν ἔχουσι τὸ α, ἢ προδίδει τῶς κλίνοντῶ.

καὶ ἄλλως. παῦ ἀρσενικόν ἢ θηλυκόν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκατακτικῶ. ἴσῳ ὅτι τὰ εἰς αὐτὸ εἰ μὴ ἀπλᾶ εἴη, ὄξυμωτῶ. εἰ δὲ σῶθετα, βαρύνονται, οἷον ἔρμωπαμ.

Πῶς κλίνεται; τοῦ ἀλκμαῦσ. ὁ κανών; τὰ εἰς αὐτὸ ὄξυμωτῶν.

Ἡ κλητικὴ; ὡ ἀλκμαῦ ὁ κανών; τὰ εἰς ἀμετάβολα λέγοντα ἔξυμωτῶ, τὴν αὐτῶν ἔχει ὀρθῶν καὶ κλητικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν παλαιῦ; παρὰ τὸ παῖω παλαιῦ, καὶ τροπῆ τῷ υ, εἰς ἢ, παλαιῦ. εἰς δὲ ὄμυθ εἰς ἀπλόωνα, ὡδ ἀφιστῶ λιμὸς ἀδιδμῶθ. τὸ ρωσ; δῖφθογγου. παλαιῦ, καὶ τροπῆ τῷ υ εἰς ἢ, παλαιῦ.

ΚΑΝΩΝ ἘΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚ.

πῶδινικῶ.

ὄθεν σωλῶ; παρὰ τὸ ἴσω καὶ τὸ εἰλῶ. κοίλος γὰρ ὡν, εἰλησῶ ἴσω ἐχθ. τὸ σω; μέγα. ἀπὸ τῷ ἴσω. τὸ γὰρ ἴσω, εἰ μὴ εἰς ῥῆμα ἰσαρηλικόν, δῖα τῷ ο μακρῶ γράφει. εἰ δὲ ἐπίρρημα, δῖα τῷ μεγαλῶ. τὸ λῶ; κατὰ εἰς ἴω μὴ ὄντα διακατάκτικα, ἢ δῖα τῷ γράφει, ἢ δῖα τῷ υ φιλοῦ. τίνα δῖα τῷ η; ταῦτα σωλῶ, ποιμῶν, πωθμῶν, ἢ ἔτορα. τίνα δῖα τῷ υ φιλοῦ; ταῦτα μῶσῳ, φόρκῳ, ἢ ἔτορα.

Πῶς κλίνεται; τῷ σωλῶθ. ὁ κανών; τῶν εἰς ἴω ὄξυτόνων, ὅσα μὴ μὴ ἐχθ τὸ μ ἐπ' ἰσθείας, δῖα τῷ η γραφόμενα, τὸ η τῆσ ὡδ γνηκῆς, καὶ προδίδει τῶς κλίνεται, οἷον σωλῶ σωλῶθ. χλῶ χλῶσ. πλῶ τῶ αἰχλῶ αἰχλῶθ, καὶ φρῶ φρῶσ ὡδ θηλυκῶ ὅσα δὲ ἔχει τὸ μ, τρέπει τὸ η εἰς ἢ, καὶ προδίδει τῶς κλίνεται. πλῶ τῶ μῶ μῶσ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν ποιμῶ; παρὰ τὸ γῆ πῶ μῶσῳ, ποαμῶ, καὶ ἐκβολῆ τῶ α, @ πλεονασμῶ τῷ ποιμῶ.

ΚΑΝΩΝ Εἰκοστός.

πῶδινικῶ.

Πόθεν ἔλλω; παρὰ τὸ ἐλεῖν λαόν. βασιλεὺς δὲ ἴω. ἀπὸ τούτου δὲ ἔλλωσιν ὀνομασθησῶν, καὶ ἔλλας. ἔχει δὲ δύο μ. τὸ μὲν ἀπὸ τῷ ἐλεῖν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λαός. τὸ ἐλ; φιλόμ. τὸ λ πῶ ἑαυτοῦ τὴν αὐτῶν δῖφθογγου ἀπαναίνε.

του. ααααζιται δε μαλλον το φιλον, οισμ ελε... η ελεμσοσιν, ελαια φυτον, ης ο καρπος λεγεται ελαα, ελαιου το αρ τωμ ελαιωμ εκπιζομενον, ελλω, ελενη, ελικωμ ορ... πλω το αειυε... ονομα ζωα, αλλια πολισ, αλιανος ονομα κυριου, αειλυ... ο βρωσος.

ωι τω ελ; δασειαρ. το α ε, ληγομ εις λ, ετρου λ επαγομεις, φιλουτου. πλω το αλλομαι, ελλω, η ελλας ονομα τωω. το λω; η τα εις λω μη οντα δικατάληκτα.

Γως κλινεται; το ελλω... ο καιων; τωμ εις λω αρσενικωμ βαρυτωνωμ, οσα μιν εισι μονογενη, το κτηε ωι γηικηε, α προσθεσει το ος κλινονται. οσα δε εχει ονδ ετρου παρασηματισμου; οσα το ε κλινονται, οισμ τρωμ τρωμ... οε η γ τρωμ, αρσημ αρσημ... οε η γ αρσημ.

Η κλητικη; ω ελλω. ο καιων; τα εις αματάβολα λυγοντα βαρυκνα, αρβαλλοντα της γηικηε τω εχάτιω το ος, ποιει τζ κληκλω.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Γόβην τρωμ; παρά το τέρω το καταπονδ σημαίνε δέ τωμ α. παλόν η γρυφορόν. τώ τε; φιλόμ. εκ τω τέρω, κατὰ αρβολω τω ι.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩ.

πρι ενικδ.

Ελφίμ, ποίε μέρους λόγω δζίμ; ονόματ... εσι δε δελφίν ζωον εν θαλάττη, α οργανον ναυλικόν σιδ η ραυή η μολιβδινου, εις δελφίνα εχηματισμόμ.

Τό δελ; φιλόμ. τα αρ φλ δε συλλαβηε αρχόμνα, τα μιν δζα τω ε φιλε γραφεται, οισμ δελιαε, δειμαε το σωμα, δειπασ το ποτηριου, δελφίμ, δελτ... δειομαι. τα δε δζα διφθογγου, οισμ δαιω το δνωχω η μανθανω α κριζω, α καιω. δαιε δαιωε η δνωχια, δαιδαλος κυριου, δαιτροε ο μαγαρ... δαιτυμωμ ο δνωχουμ... α δαιταλευε. τώ ωμ; η τα εις ημ δικατάληκτα δζα τω ι γραφονται, οισμ δελφίμ α δελφίε, ακτήμ και ακτίε, ρίμ α ρίε η μίτυε, δίμ α βίε ο αργιαλόε α οσωρε. πλω τω μίω α μείε αωολικωε. τώ τωμ γάρ το μιν δζα τω η γραφεται, το η δζα διφθογγου. τώτα δε παρά μιν ποίε παλαιόε εις ηε εληγομ, οισμ δελφίε, ακτίε. παρά δε ποίε νεωτεροίε εις ημ, δελφίμ, ακτήμ. η

και αλλωε. δελφίε το ζωον, και το ναυλικόν οργανον, η δελφύε δε η μήτρα, αφ ου αδελφός ο εκ φλ αυτηε δηλονότι δελφύε, φιλόμ. τώ ωμ, μακρόμ δζίμ η βραχύ; μακρόμ. παυ αρσενικώμ α δηλικώμ. ωι τω ωμ; οφειαρ. πασα ορθη η αβακικη. ισιου δε οπι τα εις ημ δικατάληκτα, ει μιν εισιμ απλα, οφειονται. ει η σωθεα, βαρύνονται, οισμ δυακτιμ, αρρημ ο μη εχωμ ρίνα.

Γως κλινεται; τω δελφίμ... ο καιων; τα εις ημ δικατάληκτα απλα, οφειονται, α μακρόμ εχουε το ι, α προδισει το ος κλινονται.

Η κλητικη; ω δελφίμ. ο καιων; τα εις ημ δικατάληκτα, τζ αυ τω εχει ορθη η κληκλω.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Γόβην τελχίμ; παρά το θέλω το επατωδ, κατὰ τροπιώ κω δασε... εις φιλόμ, η μεταθεσει τ τονε. τώ τελ; φιλόμ. τώ εα παρχλω λεξεωε η ηφ το μέωμ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

πρι ενικδ.

Πόβην φόρκυμ; παρά το φέρωμ τα σκαφη. τώ φορ; μικρόμ. τα εχοντα το ε. τώ κω; φιλόμ. τα εις ημ μη οντα δικατάληκτα.

Γως κλινεται; τω φόρκυμ... ο καιων; τα εις ημ προδιση τ ος κλινονται, φορκυμ... ο μωσωμ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Γόβην μώσωμ; παρά το μω το σωλεβα. σημαίνει δε τωμ φυλίνω οικίαμ. τώ μο; μικρόμ. τα ονόματα, ωε επιθλητισμ βραχυτερα εισι τωμ ρημοτων, αφ ωμ παρωγονται.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΤΡΙ.

πρι ενικδ.

Πόβην θείωμ; παρά το θεός. τώ δε θεός, παρά το θείω τώ προχω. θεοεε γαρ οι ελλωδω τα σοχηε ελεγομ α θειεσμ αει. τώ θε; φιλόμ. τα δζα τω εω ρήματα, δωαμμενα ωι δδω τρωε η τριου προσώπω.

Γως κλινεται; τω θείωμ... ο καιων; τωμ εις ημ αρσενικωμ βαρυτωνωμ, οσα μιν εισι παρώνυμα τώ ω μείε φυλάσει επι γε νικηε, η προσθεση τ ος κλινεται. οσα δε εισι ρηματικη η κοινά τω

γρή, ἴσπερσι τὸ ω εἰς ο ὑδὶ γρηκῆς, καὶ προδίδει τὸς κλίνονται, οἶον **Θιλύμων**· σὸφρον· τὰ δὲ ἔχοντα θυλυκὰ **Ἰά** τὸ αἶνα, ὡς **ἰπὸ τοπλῆσον**, **Ἰά** τὸ ντ κλίνονται, λέωμ λέωντ· οὐ καὶ λέεινα. **δράκων** **δρακοντ**· οὐ καὶ **δρακαίνα**. **θράπων** **θράποντ**· ὅτι καὶ **θεράπεινα**. ὡς ἐπὶ **τοπλῆσον** ἔρεται. διὰ τὸ **λάκων** **λακων**· ὅσον γὰρ καὶ **θυλυκὸν** ἔχει διὰ τὸ αἶνα, ἢ **λάκαίνα** γὰρ, ὁμοῦς δὲ **Ἰά** τὸ ντ κλίνεται.

Ἡ κλητικὴ; ὡ δέωμ, ὡς ὡ ἔλλω.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθην λέωμ; παρὰ τὸ **λόβος** τὸ βλέπεμ. λέγεται δὲ ἕτως **θραπέτης** διὰ τὸ **καταπληκτικὸν** ὄραμ τὸν **λίοντα** καὶ **ἰθύ**. τὸ **λε**; **ψιλόν**. ἀπὸ τῶ **λόβος** εμ, ἐκβολὴ τῶ **υ**.

Πῶς κλίνεται; τὸ **λέοντ**· ὁ **κλιών**; τὰ εἰς ὡ **ἰθύθνα**, τὸ **αἶνα**.

Ἡ κλητικὴ; ὡ λέου, ὡς ὡ αἶαμ. τὸ **ου**; **μικρόν**, ἀπὸ **τῆ** γρηκῆς αὐτὸ ἔχει, ἀφ' ἧς γέγονεμ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΤΕΤΑΡ.

πρὶ ἐνικῶ.

Πόθην **κοιτῶμ**; πρὸ τὸ **κείδῃ**. τὸ **ου**; **δίφθογγον**. οὐ καὶ **ι**. τὰ ἔχοντα τὸ **ε** ἐγκέμδῃ.

Πῶς κλίνεται; τὸ **κοιτῶν**· ὁ **κλιών**; τὰ εἰς ὡ **ἰθύθνα**, **πρηνικλά**, τὸ **ω** **μέγα φυλάσῃ** ὑπὸ γρηκῆς καὶ προδίδει τὸς **ος** κλίνεται.

Ἡ κλητικὴ; ὡ **κοιτῶμ**. ὁ **κλιών**; τὰ εἰς **ἀμετάβολα** λέγοντα **ἰθύθνα** τῷ αὐτῷ ἔχει ὄρθην καὶ **κλητικῶν**.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθην **σαρπηδῶμ**; παρὰ τὸ **ἄρπη**, ὃ σημαίνει τῷ **δραπέτῳ**, **κατὰ** **παραγωγῶν** καὶ προδίδει τὸ **σ**. τὸ **ου**; **η**. τὰ εἰς **δωμ** ἰθύθνα **ἄρπηκῆ** καὶ **θυλυκῆ**, διὰ τῶ **η** τῶ **παραλήγουσιν** ἔχοντα, τὰ **μὲν** **ἄρπη** **παραλήγονται**, οἶον **σαρπηδῶμ**, **ἀπιδῶμ**, **χαλκιδῶμ**, **ἀλγυθῶμ**. τὰ δὲ **ἰθύ**, οἶον **μυρμηδῶμ**, **χελιδῶμ**, **ἀπιδῶμ**, καὶ **σιδῶμ** ὄνομα πόλεως. τὸ **ποσειδῶμ** δὲ **ἐκ** αὐτῆς τῶ **κλιών** διὰ **διφθόγγου** **γρηκῆ** **ἐκ** ἰθύθνου ὄμ.

Πῶς κλίνεται; τὸ **σαρπηδῶν**· ὁ **κλιών**; ὅσα εἰς **δωμ** **λήγει**, διὰ τὸ **ο** **μικρὸν** κλίνονται, **πλῶν** τὸ **σιδῶν** **σιδῶν**· ὁ **ποσειδῶμ**

ποσει-

ποσειδῶν· ὅσον δὲ **ἰπὸ** **λερῆσιμ** γίνετ, διὰ τὸ **ω** **μεγάλου** **οἶον** δὲ **οὐ** **ποιυλικῶς** ὁ **σαρπηδῶμ**, διὰ τὸ **ντ** κλίνετ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠ.

πρὶ ἐνικῶ.

Πόθην **ξυμοφῶμ**; παρὰ τὸ **ξυμ** καὶ τὸ **φῶς**. τὸ **ξυ**; **ψιλόν**. τὰ διὰ τῶ **φ** ὀνόματα, διὰ τὸ **ε** **ψιλὸν** **γρῆ** **φ**, οἶον **ξυμ**, **βληκῆς** εἰδὸς **ἰθύθνος**, **ξυ** ὁ **ξυμ**. **πλῶν** τῶ **αἶ**· ὁ **λογος** ὁ **ἔπειαν**.

Πῶς κλίνεται τὸ **ξυμοφῶντ**· ὁ **κλιών**; τὰ εἰς ὡ **ποδωπῶμ**, διὰ τὸ **ντ** κλίνονται, καὶ **φυλωθῆσι** τὸ **ω** ὑπὸ γρηκῆς, **ξυμοφῶντ**, **ἀγλαοφῶντ**. **πλῶν** τὸ **ποσειδῶν**, καὶ **ταδῶν**, ἢ τὸ **μὲν** **φυλάσῃ**, διὰ τὸ **ντ** κλίνεται. ὑπὸ τῶ **φ** καὶ **ποδωπῶμ** **μὲν**. **πᾶσα** **σιωαίρεσις**. τὸ γὰρ **ξυ** **τελὲς** αὐτῶ, **ξυμοφῶμ**. ὄθην **ε** ὑπὸ γρηκῆς τὸ **ω** **μέγα** ἔχει.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθην **ποσειδῶμ**; παρὰ τὸ **πῶν** **πόσιμ** **δῆμ**. οὐδὲ εἰς γὰρ **δωμ** **τα** **πῶν** τῶ **τ** **θαλάτῃς** **ἰθύθνα**. τὸ **πο**; **μικρόν**, ἀπὸ τῶ **π** **πόσις**. τὸ δὲ **πόσις**, ἀπὸ τῶ **π** **ποσει** **παθηλικῶν** **παρακλήμῳ**, οὐ τὸ **δέμα** **πῶμ**. τὰ γὰρ εἰς **μὲν** τῶν **πλημυλικῶν** **παθηλικῶν** **συ** **εἰλλοντα**. τὸ **σει**; **δίφθογγον**. ἀπὸ **τῆ** **πόσις** **δοτικῆς**. τὰ γὰρ **συντιθέμενα**, εἰ ἀπὸ ὀνομαστων γίνονται, ὡς ὑπὸ **τοπλῆσον** ἀπὸ **τῆ** **δοτικῆς** αὐτῶν γίνονται, οἶον **δορυάλαος**, **δορυάσιος**. καὶ **ποικτικῶς** **μὲν** λέγεται, **ποσειδάμ**, καὶ **ποσειδῶμ**, καὶ **δῆ** **ποσειδῶμ**.

Πῶς κλίνεται; τὸ **ποσειδάμ**· **ποικτικῶς**. ὁ **κλιών**; τὰ εἰς ὡ **καθάρων** **βαρῶν**, τὰ **μὲν** διὰ τὸ **ντ** κλίνονται, τὰ **πλείω** δὲ προδίδει **μόνον** τὸ **ος**. ὡρ τὰ **μὲν** **μακρὰ** **παραληγόμενα** διὰ τὸ **ο** **μικρὸν** κλίνονται, οἶον **ποσειδάμ**, **μαχάμ**, **ἰθύμ**. καὶ τὰ **συ** **γρηκῆ**, **βελπίον**, **ἀρείον**. τὰ δὲ **βραχέα**, διὰ τὸ **ω** **μεγάλου**, οἶον **δορυπῶν**, καὶ **ἰπὸ** **σιωαίρεσιμ** **ποσειδῶνος**. τὸ **δω**; **μέγα**. τὸ **α** καὶ **ο**, εἰς **ω** **μέγα** **κλιναίται**.

Ἡ κλητικὴ; ὡ **ποσειδῶμ**. ὁ **κλιών**; τὰ εἰς ὡ **ποδωπῶμ** **τῷ** αὐτῷ ἔχει ὄρθην **ε** **κλητικῶν**, **πλῶν** τὸ **ποσειδῶμ**. ὅσον γὰρ **δορυπῶν** **λέθισε** τὸ **ω** **ἀγλωμενον**, ὡ **ἄπολλον**.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΕΚΤ.

πρὶ ἐνικῶ.

Κ

Ὄθρη θώραξ; παρὰ τὸ θῶ τὸ ἀπολαύω, τὸ ἀπολαύ-
σικόν μερῶ τοῦ σώματῶ. Τὸ θῶ; μέγα. τὰ
ἀπὸ γνηστώτων ἢ μελλόντων. Τὸ ραξ; μακρόν.
τὰ εἰς ἀξ ὀνόματῶ διτύλλαθα μακροῦ πρῶτον γινώσκοντα,
εἰ μὴν ἀρσενικῶ γίνωσκον εἰσὶν, ἐκείνοισι τὸ α, οἶον θώραξ, ἀρπαξ. εἰ δὲ
θηλυκῶ, συστέλλουσιν, οἶον αὐλαξ, πιδ᾽ αξ. τὸσα σημαίνει θώ-
ραξ; δῦο. τὸν λαυμόν, ὅς ἐστι λαυκανίας λέγεται ποιητικῶς ἀπὸ τῶ
ἀπολαύω, καὶ ἀπὸ τούτου ὅπλου τί.

Πῶς κλίνεται; τοῦ θώρακῶ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ἀξ ὑπὲρ μίαν
συλλαβῶν, διὰ τῶ κ κλίνονται, θώρακῶ, πιδ᾽ ακῶ, αὐλακῶ. εἰ
μὴ ἔχουσι ῥῆμα ἀντιπαρθεκείμω εἰς ζῶ λῆγον. ταῦτα γὰρ, εἰ δὲ τῶ γ
κλίνονται, οἶον ἀρπαξ ἀρπαγῶ ὅτι ἀρπάξω.

Ἡ ἀλλοκλή; ὡ θώραξ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς διπλοῦ λῆγοντα, τῶ αὐ
τῶ ἔχει ὀρθῶν ἐ ἀλλοκλή.

περὶ πληθυντικῶ.

Ἡ δὲ δὲ κὴ τῶν πληθυντικῶν; ὅς θώραξι. ὁ κανὼν; ὡς τοῖς ἀϊασι.
καὶ ἄλλως πᾶσα δύθει ἀ ἐνικῶν εἰς διπλοῦ λῆγοντα, προδιέσει
τῶ ι, ποιεῖ τῶν δὲ κλῶν τῶν πληθυντικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν ἀρπαξ; παρὰ τὸ ἀρπάξω ἀρπάξω, ἢ ἀποβολῶν τῶ ω,
καὶ μεταδίσει τοῦ τόνου, οὗ τὸ θέμα ἀρπάξω. ἐπὶ τῶ
αξ; διασείαμ. τὸ α εὐ λῆγοντα εἰς ρ, ἐπιφειρομῶν τοῦ μ ἢ τοῦ
ω, διασείων, οἶον ἀρμα, ἐρμῆς, ὄρμῶ, ἀρπαα, ἐρπετόν, ὄρπηξ.

Πῶς κλίνεται; τῶ ἀρπαγῶ. ὁ κανὼν; ὅσα ἔχουσι ῥῆμα ἀντιπα
ρακείμω εἰς ζῶ λῆγον, εἰ δὲ τῶ γ κλίνονται, ὅποιος αὐ εἰν καταλήξε
ως, οἶον ἀρπαξ ἀρπαγῶ ὅτι ἀρπάξω, τέθηξ τέθηγῶ ὅτι τρέθηξ
ζω, μάσιξ μάσιγῶ ὅτι μασίξω.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΕΒΔΟ.

πρὶ ἐνικῶ.

Ὄθρη μύρμηξ; πρὸ τὸ μὲρμερίζω τὸ φροντίσω, ἢ
συγκοπῶ καὶ τροπῶ τῶ εἰς υ, ὅτι τροφῆς ἑαυτῶ δὲ κ
λοῦν φροντίσω. Τὸ μῆξ; φιλόν, ἢ τροπῶν τῶ
εἰς υ. Τὸ μῆξ; κ. τὰ εἰσὶν ὀνόματα, διὰ τῶ υ ψ
εἰς

εἰς α, εἰ δὲ τὸ κ γράφεται, οἶον μύρμηξ ὅτι μύρμαξ, σήμερον ὅτι
σάμερον, ἡμῶν ὅτι ἁμῶν.

Πῶς κλίνεται; τὸ μύρμηκος. ὁ κανὼν; τῶν εἰς ηξ ἀρσενι-
κῶν ὅσα μὴ εἰσὶν ἀπλά, βαρύνονται, καὶ εἰς ηξ κλίνονται,
οἶον μύρμηξ μύρμηκος, νάρθηξ νάρθηκος. ὅσα δὲ εἰσι σιώθεται, καὶ
ἐξιώνται, διὰ τῶ γ, οἶον βεπλήξ βουπλήγος.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν βουπλήξ; πρὸ τὸ βοῦς καὶ τὸ πλῆξω, ὁ τὸν βοῦν πλῆ
ξω. Τὸ πλῆξ; κ. τὰ εἰς ηξ εἰ σιώθεται ὅτι πρὸ τὸ πλῆξω,
διὰ τῶ κ γράφεται, οἶον βουπλήξ, ἀπλήξ, οἰσοπλήξ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΟΓΔ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὄθρη πέρδιξ; πρὸ τὸ πρῖος δὲ ἀδελφ. Τὸ πειρ;
φιλόν. ἀξ ῥι πρὶ προθέσεως. πᾶσα πρόθεσις βρα
χέα θελα πρῶτον γινώσκοντα. Τὸ διξ; ι. τὰ εἰς ιξ μὴ
εἰσὶν ὀνόματα σιωθῶν τρεπείδι εἰς α, μὴ δὲ ὄντα σιώ-
θεται παρὰ τὸ πλῆξω, διὰ τῶ κ γράφεται, οἶον πέρδιξ, τέθηξ,
φοίνιξ. Τὸ διξ, μακρόν ὅτι ἢ βραχύ; μακρόν φύσι. τὰ εἰς ξ
λήγοντα ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβῶν, ἐν τῶν διχρονῶν πῶ τῶ
ξ ἔχοντα, εἰ μὴ ἀρσενικῶ γίνωσκον εἰσὶ, καὶ μακροῦ πρῶτον γινώσκοντα,
μακρόν αὐτὸ ἔχουσι φύσει, οἶον θώραξ, ἀρπαξ, πέρδιξ, φοίνιξ,
λήρυξ, σοίδυξ. εἰ δὲ θηλυκῶ, βραχύ, οἶον αὐλαξ, λυλίξ, ἀν-
τυξ. ὑπὲρ μίαν εἰρη τα συλλαβῶν, ἐπεὶ τὰ μονοσυλλαβα συσείλ-
ονται αἰ, οἶον φρύξ.

Πῶς κλίνεται; τὸ πέρδιξος. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ιξ διὰ τῶ κ
κλίνονται, εἰ μὴ ἔχουσι ῥῆμα ἀντιπαρθεκείμω εἰς ζῶ λῆγον.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΕΝΝΑ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὄθρη δαδύξ; πρὸ τὸ δαδύξω, ἢ ἀποβολῶν τῶ
ω, καὶ τροπῶ τῶ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῶ τῶ ι. τῶ
ζω τὸ θέμα δαδύξω, διησὶ δὲ τὸ ταραξω. δα-
δύξ δὲ ὅτι τὸ κοχλιάειον. Τὸ δύξ; φιλόν. ἀξ
τῶ δαδύξω. τίνα διὰ τῶ υσῶ γνηστικῶς γραφόμενα καὶ πα
θητικῶς, διὰ τῶ υ φιλῶ γράφεται; ταῦτα. ὄρυσω, ὀδύσομαι
τὸ ὄργισμα. Καὶ ἄλλως. τίνα εἰς υξ ὀνόματα, διὰ τῶ υ ψ
εἰς

λοῦ γράφεται, τὰυτα δίδυμοι, κίρυξ, ἀντιξ, ἀμπυξ, εὐξ πικρὴ
 γῆ ἀλοῦ, βέβρυξ. πλὴν ᾤ προῖξ.

Πῶς κλίνεται; τῶ δίδυμος, ὁ κανὼν; ὅσα τῶν εἰς υξ φέρονται
 μακρῶ παραλήγονται, καὶ ὅσα δὲ δὴ δύο σιμῶνται ἐκφίρεται,
 ὧν τὸ ἐν φη πρώτης συζυγίας ᾤ βαρυτόνων, διὰ τὸ κλίνοντα,
 κίρυξ, δίδυκ, ἀμπυκ, βέβρυκ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Βέβρυξ, ποίου μέρους λόγου ὄντι; ὀνόματ' ἐθνικοῦ.

Τὸ βε; φιλόν. τὸ καταρχίω λέξεως. Τὸ βρυξ; φιλόν.
 τίνα εἰς υξ ὀνόματα.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

ὄθεν βῶξ; πρὸ τὸ βοᾶξω ποιητικῶς ἢ ἀρβολίω
 ᾤ, καὶ κρασφ τὸ ο καὶ α, εἰς ω μέγα. ἐσι δὲ εἶδος
 ἰχθύος βολίω ἀπτελουῖτος. Τὸ βῶξ; μέγα. τὸ
 ο καὶ α. Καὶ ἄλλως. τίνα εἰς ωξ ὀνόματα, δὴ ᾤ
 ω μεγαλοῦ γράφεται; καὶ τίνα δὴ ᾤ ο μικρῶ; δὴ μὲν ᾤ ω μεγα
 λῶ τῶντα. πρὸξ ὁ λαγῶς, ῥῶξ, βῶξ. ἅ ᾤ ἄδι γυνικῶς φυλάσσει
 αὐτὸ, οἶον πῆκος, ῥωγός, βωκός. δὴ δὲ τὸ ο μικρῶ γῆ μὲν τοῖς θη
 λυκοῖς, φλόξ ὁ κλίνεται φλογός, διότι ἀπ' τὸ φλέγω γίνεται ᾤ
 πρὸξ ὁ κλίνεται προκός, διότι ἀπ' τὸ φλέγω γίνεται. ἐσι δὲ εἶ
 δ' ᾤ ἐλάφου. γῆ τοῖς ἀρσενικοῖς δὲ, καταπάδξ καταπάδκος, ὁ ᾤ
 καταπάδκος λέγεται μάλλον.

ἐπὶ τῶ βῶξ; πρὸ τῶ μάλω. πᾶσα σωμαίεσις.

Πῶς κλίνεται; τῶ βωκός. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ωξ ἅπλα, δὴ τῶ
 κ κλίνονται. πλὴν ᾤ ῥῶξ ῥωγός.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πῶθεν πῶξ; πρὸ τὸ πῶσμαι, τὸ φοβῶμαι, πῶσξ καὶ πῶξ.
 διὸ καὶ πρὸ τῶ τῶ. σημαίνει δὲ τὸν λαγῶν.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩ.

περὶ ἐνικῶ.

ὄθεν λουτήρ; ἀπ' ᾤ λέλυται τρίτου προσώπου τῶ πα
 θητικοῦ παρακειμένου, οὗ τὸ θέμα λούω. Τὸ τηρ; κ.
 τὰ εἰς κρ ἄδι πᾶντος γένους, δὴ τῶ κ γράφεται, οἶον
 λουτήρ, ἀθήρ, σωτήρ, μήτηρ, θυγάτηρ, κῆρ ἢ μοῖρα θυλικῆρ καὶ
 ὄξυ

ὄξυτονόμου, καὶ κῆρ ἢ ψυχὴ οὐδέτερον καὶ πρῆστώμου (κῆ
 ρα γὰρ λῶ, καὶ κῆρσσι γέγονε κῆρ) καὶ κῆρ τὸ ἔαρ. πλὴν τῶ χῆρ,
 φθῆρ, εἰς ὄνομα ποταμοῦ, εἰς ἄτερ ἢ σῶννυμφ, σάπφερ,
 καὶ ἐλεσφῆρ κύριον.

Πῶς κλίνεται; τῶ λουτήρ. ὁ κανὼν; τῶν εἰς κρ ὄξυτόνων,
 ὅσα μὲν ἔχει τὸ τ ἐπ' οὐθείας, τὸ κ τῆρ ἄδι γυνικῶς, καὶ προδέ
 σει τοῦ ος κλίνεται, λουτήρ, ἐλατήρ, καμπτήρ. πλὴν τῶ
 ἀσῆρ ἀσῆρ, καὶ πατήρ πατέρ. ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ τ, δὴ
 τῶ κ κλίνονται καὶ προδέσει τοῦ ος, ἀσῆρ, δαῖρ, ἀε
 ρ, ἀνῆρ. πλὴν τοῦ πῶνθῆρ, ἐλευθῆρ. ἐλευθῆρ δὲ,
 τὸ π κατὰ τῶν ἀθηκῶ.

Ἡ λαλικῆ; ὡ λουτήρ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς κρ ὄξυτόνα, τῶν αὐ
 τῶν ἔχφ ὀρθίω καὶ κλυτικῶ. πλὴν τοῦ ἀνῆρ, πατέρ, σῶντῆρ,
 δαῖρ. τῶντα γὰρ ἠκολούθησε τοῖς εἰς κρ βαρυτόνοις. τοῖς δὴ
 τῶ κ κλινομένοις.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πῶθεν ἀθήρ; παρὰ τὸ ἀεὶ θέμ. Τὸ α; δὴ φθογγῶν. τὸ α ᾤ
 εἰς τῶν α δὴ φθογγῶν ληρᾶται. Καὶ ἄλλως. ἀθήρ, ἀτάλη,
 ἀθρία ἢ οὐδία, ἀθρηγενέτης, ἀθρῆος, δὴ φθογγῶν. ἐθῆρ δὲ ψι
 λῶν, ἢ τῶ δξ αὐτῶ, ἐθῶ, ἐθῆρ ὁ σωμαίεσις, ἐθῶ, ἔθμα.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

περὶ ἐνικῶ.

ὄθεν πῶρ; παρὰ τὸ πῶρ, ὁ σημαίνει τὸ λιπαρόν. ἔ
 σι δὲ ὄνομα κύριον. Τὸ πῶρ; ι. τὸ πῶρ, εἰ μὲν ση
 μαίνει τὸ λιπαρόν, δὴ τῶ γράφεται. εἰ δὲ τὸ ἔλκος,
 διὰ τῶ υ φιλῶν. Πῶρ, τὸ πῶ, μακρῶν ὄξυ ἢ βραχύν;
 μακρῶν. πῶρ τὸ λιπαρόν, μακρῶν ἔχφ τῶι, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτοῦ,
 οἶον πῶρ, καὶ πικρία.

Πῶς κλίνεται; ᾤ πῶρ. ὁ κανὼν; τῶν εἰς κρ βαρυτόνων,
 ὅσα μὲν μακρῶ παραλήγονται, διὰ τῶ κ κλίνονται, καὶ προδέ
 σει τοῦ ος. ὅσα δὲ βραχέα παραλήγονται, τὸ κ φυλάσσει καὶ
 ἄδι γυνικῶς.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πῶθεν ἔθμα; ἐθνικῶν ὄξυ, καὶ παραγωγῆν οὐκ ἔχει. Τὸις
 ι. οὕτω παρασώσθηκε αὐτῶ ἢ σωμαίεσις. Καὶ ἄλλως. τὸ β

πρὸ αὐτῶ ἐστὶ δὲ τῶι τὴν πρὸ αὐτῶ ἔχει, ἢ τὸ ἔχει, οἷον ἡ βραχὺ ἐθνικόν, ἡ βραχὺ κύριον. ἢ τὸ ἡ, οἷον ἡ βραχὺ τὸ μικρόν, ἡ βραχὺ ἡ ἀκμὴ φιλολογίας, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ, ἡ βραχὺ, ἡ βραχὺ, ἡ βραχὺ. ἢ τῶι ἔχει καὶ ἐπιφθογγῶν, οἷον ἐπὶ τῶι τῶι, τῶι τῶι, τῶι τῶι. Τὸ ἔχει, μακρόν ὄσιν ἡ βραχὺ; βραχὺ. ἡ βραχὺ βραχὺ, ἡ βραχὺ δὲ μακρόν. Ἐπὶ τῶι, τίνα τὸ νομ; ὄσιν αὐτῶ. ἐπάνω βραχέας.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΤΡΙ.

Περὶ ἐθνικῶν.

Πόθεν νέσων; πρὸ τῶν σερῶν ἔχου τὸν νοῦν. Τὸνε; φιλόμ. τὸ ἐ καταρχὴν λέξεως. Τὸ σων; μέγα. τὰ εἰς ὠρ ὑπὸ παντὸς γένους, δὲ τῶι ὠ μεγάλου γράφεται, οἷον νέσων, προμήτωρ, ὑδῶρ. πλὴν τῶν ἄσων, καλλῶρ, ἡ τῶν, ναβουχοδόνσορ.

Πῶς ἐλίνεται; τῶ νέσων. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ὠρ βαρύνοντα συσολῆ τῶν ὠ μεγάλου, καὶ προσδέσει τῶν ὠς ἐλίνονται, οἷον νέσων νέσων, ἔκτωρ ἔκτωρ. πλὴν τῶν ἔχοντων τὸ ἡ ἢ τὸ μ, οἷον ἔλωρ ἔλωρ, ἐλῶρ ἐλῶρ, τέκμων τέκμων. καὶ τῶν ῥωμαϊκῶν ἀξιοματῶν, κοινῶν, πρῶτωρ, δικτάτωρ, μανδράτωρ. τὰυτα γὰρ διὰ τῶν ὠ μεγάλου ἐλίνονται. ῥωμαϊκῶν δὲ εἶπε, διὰ τῶν αὐτοκρατορῶν, σεβαστοκρατορῶν, πρῶκτορῶν, ἀξιοματῶν μὴ ὄσιν, ὁ ῥωμαϊκῶν δὲ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν ἐλῶρ; πρὸ τῶν κέλωμαι τὸ προστάσων. Τὸνε; φιλόμ. τὰ διὰ τῶν ἔλωρ ὀνόματα, διὰ τῶν ἐ φιλοῦ γράφεται, οἷον ἐλῶρ, ἔλωρ.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΤΕΤΑΡ.

Περὶ ἐθνικῶν.

Πόθεν ἐκκλω; πρὸ τῶν ἐκκλω καὶ τὸ ὠφ, ὁ ὀφθαλμῶς, ὁ ὄσιν ὀφθαλμῶν κυκλοτερῆ ἔχων. Τὸνε; φιλόμ. γὰρ τίσι τὸ ἐ καταρχὴν λέξεως, καὶ ἡ τῶν τῶν ἔχον ἐπαγόμωρα δύο σύμφωνα, διὰ τῶν ὠ φιλοῦ γράφεται; καὶ γὰρ τίσι διὰ τῶν ὠ ἐπιφθογγῶν; διὰ τῶν ὠ φιλοῦ τὰυτα. ὕβρις, ὕβρις ἡ φλυασία, σκύνμ, ὠργ, καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν. διὰ δὲ τῶν ὠ καὶ ἐπιφθογγῶν, οἷον, οἷον τῶν ὠ τῶν. ἀφ' οὔ καὶ ἡ ἀκολασία, οἷον, καὶ γὰρ ἐπὶ

γὰρ ἐπὶ τῶν. Τὸ ἐκκλω; μέγα, τὰ παρὰ τῶν ὠφ, ἢ τῶν ὠφ φωνῶν γινόμενα εἰς ὠφ, ἢ ἀπ' ἄλλης παρὰ γῶν, πλὴν εἰ μὴ τῶν ὠφ τῶν ὀφθαλμῶν γίνονται, δὲ τῶν ὠφ μικρῶν γράφονται, οἷον ἀβίωφ, μέροφ, οἷνοφ, πείλοφ, δόλοφ, ἐκροφ. εἰπομὴν εἰ μὴ ἀπ' ὠφ τῶν ὀφθαλμῶν γίνονται, ὅτι τὰ ἀπ' ὠφ γινόμενα, δὲ τῶν ὠφ μεγάλου γράφονται, οἷον ἐκκλωφ, παραβλώφ, μύλωφ. οἷον ἡκολούθησε ἐκκλωφ, νυκτάλωφ, κώνωφ, κώλωφ, καὶ ῥώφ. ἀφ' οὔ καὶ ῥωπίλ.

Πῶς ἐλίνεται; τῶ ἐκκλωφ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ὠφ λήγοντα δὲ τῶν ἐλίνονται ὡς ὑπὸ τῶν πλῆσων, καὶ φυλάττουσι τὸ ὠφ ὀφθῆσιν τῶν γῶν εἰς ὠφ λήγῃσι, ἐκκλωφ, κώνωφ, κώλωφ, πείλοφ, δόλοφ, μακρόν. εἰπομὴν ὡς ὑπὸ τῶν πλῆσων, διὰ τῶν ἄραφ ἄραβ, χάλυφ χάλυβ, ἐθνικῶν, ἔλιφ λιβός, καὶ κίνυφ κίνυφος, ὄνομα πόλεως.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν κώλωφ; παρὰ τῶν βούσ βούσ, καὶ τὸ λέπω τὸ λέπις, γίνεται βούλωφ, καὶ ἀρῶσιν τῶν δύο ὠ εἰς ὠ μέγα, καὶ προπῆ τῶν β εἰς μ, κώλωφ. κυρίως γὰρ κώλωφ, ἀπὸ βούσων λῶσων γινόμενα πληγαί. Τὸ μω; μέγα. κατὰ κράσιν τῶν δύο ὠ εἰς ὠ μέγα.

ἈΡΧΗ ΣΥΝΘΕΩ ἈΓΙΩ
τῶν θηλυκῶν κανόνων.
ΚΑΝΩΝ ΠΡΩΤΟΣ.
Περὶ ἐθνικῶν.

οὔσα ποῖον μέρους λόγου ὄσιν; ὀνοματῶν. Ποῖς γῆρας; θηλυκῶν. Ποῖς εἰδῶς; παρὰ γῶν. Ποῖς εἰδῶς τῶν παρὰ γῶν; ῥωμαϊκῶν. Ποῖς ῥωμαϊκῶν; ἀπλῶ. Πόθεν μῶσ; πρὸ τῶν μῶσων τῶν ῥωμαϊκῶν γὰρ εἰσὶν ἡ μῶσων, ἀπὸ ῥωμαϊκῶν γίνονται. σημαῖνε δὲ τῶν γῶν.

Ἡμοῦσα πόσα μέρη λόγος εἶσι; δύο. ἢ ἀρθρον, μοῦσα ὄνομα.
Τὸ ἢ ποῖς τῶν ἀρθρων; προτακτικοῦ. διόλου. Ὡς ἐστὶ προτα
κτικόν μὴ ἢ, χωρὶς τόνου. ὑποτακτικόν δὲ ἢ, μετὰ τόνου. Τὸ ἢ; ἢ
τὰ γνικὰ ἀρθρα τῶν θηλυκῶν ὀνομαστων πάντα, ἴσα τῶν γραφῶν.

Πόθεν ποιεῖς τὸ ἢ τὸ ἀρθρον; ἐκ τῶν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομαστων γίνε
ται θηλυκόν τε, καὶ ἀποβολῆς τῶν ἢ, διὸ καὶ δασυῖαι. ἀποβλη
θέντος γὰρ ποσῶν ψιλοῦ συμφώνου, δασυῖονται τὰ κατὰ ἀρσενικόν
τα κατὰρσενικὰ φωνήεντα. οἷον πηλῖος, ἡλίος, τόπος, ὄρος. ἢ
τῶν ἢ; δασυῖαι. ὁμοίως. Ὡς ἄλλως. παῦ ἀρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχῆς
μὴ. ἢ τῶν ἢ; πρὶστωμῶν. πᾶσα φύσις μακρὰ πῶς βρα.

Τὸ ἢ; βραχὺ παῦ θηλυκόν εἰς ἀλῆγον, ὀξυμόρητον μὴ ἢ πρὶ
στωμῶν, ἐκτείνει τὸ α. προπαροξυσμῶν δὲ ἢ προπρῖστωμῶν, ἢ
συστέλλει αὐτὸ. εἰ δὲ ἀρσενικόν ἔχει, τῶν τέλει τῶν γνικῶν τῶν ἀρσε
νικῶν ὁμοιογενῆ, οἷον θεῖα, θεῖα, ἡδύς, ἡδύα, ἡδύα. εἰ δὲ
ἀπὸ τῶν ἴσων τῶν ὀνομαστων γίνεται, μακρόν αὐτὸ ἔχει, οἷον πρῖσ
τώμω πρῖστώμω. εἰ δὲ καθαρὸν ἔχει τὸ α, καὶ τῆς διφθόγῃς πα
ραλήγεται, εἰ μὴ δισύλλαβον εἶναι, βραχὺ αὐτὸ ἔχει, οἷον μάια, γαῖα,
γραῖα. εἰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβῶν, μακρόν, οἷον σελωαία ποιητικῶς
ἢ σελῶν. εἰ δὲ εἰς ῥα λήγει, εἰ μὴ μονοφθόγγῃ παραλήγεται, μα
κρόν ἔχει αὐτὸ, οἷον πῆρα. εἰ δὲ διφθόγγῃ βραχὺ, οἷον πῆρα, μοῖ
ρα. εἰ δὲ εἰς διαλήγει, ἢ εἰς θα, μακρόν αὐτὸ ἔχει, οἷον λῆσθα, λῆσθα
θα, τὰ δὲ ἄλλα πάντα βραχέα.

Πῶς κλίνεται; τῶν μῶν. ὁ κανὼν; τῶν εἰς α θηλυκῶν, ὅσα
μὴ καθαρὸν ἔχει τὸ α ἢ μετὰ τοῦ ρ, τρεῖς αὐτὸ καὶ ἕντι γνικῶν,
οἷον μάια, μάιας, πυρκαῖα, πυρκαϊάς, ἡμέρα, ἡμέρας, φοβερά,
φοβεράς. ὅσα δὲ πῶς τοῦ α ἄλλο συμφωνοῦ ἔχει, εἰ μὴ βρα
χὺ ἔχει τὸ α, τρεῖς αὐτὸ εἰς η, οἷον μοῦσα, μοῦσας, δίψα, δι
ψας. εἰ δὲ μακρόν, φυλάττει πάλιν αὐτὸ, οἷον λῆσθα, λῆσθας, λῆσθαί
θα, λῆσθαίθα.

Ἡ ἀλλοίωσις; τῶν μῶν, ὡς τὸν κελῖον.
Ἡ κλίσις; ὡς μοῦσα. ὁ κανὼν; τὰ εἰς α ὡς ἐν θηλυκῶν, τῶν αὐ
τῶν ἔχει ὀρθλῶν ὡς κλίσις.

πρὶ θηλυκῶν.
Ἡ ὀρθλῶν καὶ ἀπαπτικῶν τῶν θηλυκῶν; τὰ μῶν. ὁ κανὼν; πᾶ
σα θηλυκῶν ἐνικῶν εἰς ἠλῆγον, προπῆ τῶν εἰς α, τῶν ὀρθλῶν καὶ ἀπα
πτικῶν

πικλῶ τῶν θηλυκῶν ποιῶ. Τὸ ταὶ καὶ τὰ σα; μακρόν. ὁμοιογενῆ
σε τῆς ὀρθλῆς τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ ἧς καὶ ἐγγίνετο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν μάια; παρὰ τὸ μάομαι τὸ βικτῶ, ἢ γὰρ τοῖς θηλυκῶν.
σημαίνει δὲ τῶν μαμῶν. Τὸ μαί; διφθογγῶν. τὰ διὰ τοῦ
α θηλυκὰ δισύλλαβα, ἐκ μονοσυλλαβῶν ὀνομαστων γινόμενα,
ἴσα τῶν διφθόγγῃς γραφῆται, οἷον μῶ τὸ ζητῶ ἀρχῆσιν ἢ τῶν γν
ικῶν, μάια, γὰρ τὸ χωρῶν, γαῖα. βῶ τὸ φείρω, ραῖα. Ὡς γραῖα ἢ διφ
θογγῶν ὑπὸ μακροῦ χρόνου. τὸ ραῖα ἐκ τοῦ ραῖω ψιλογραφεῖται. ἢ
ἢ θεα, ἀπὸ τοῦ θεάμαι. καὶ ἡ νία, ἀπὸ τῶν νίομαι τὸ πορδύομαι. ἀπὸ
ὧ δὲ νία.

ΚΑΝὼν ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

πρὶ ἐνικῶν.

Πόθεν ἡμί; παρὰ τὸ τίω τὸ τιμῶ.
Πῶς κλίνεται; τῶν τιμῶν. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ἠλῆγοντα θη
λυκὰ, προδίσσεται τοῦ σ κλίνονται.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν σοφῆ; παρὰ τὸ σοφός. τὸ δὲ σοφός, παρὰ τὸ σόω τὸ ἴ
μῶ. τῶ γὰρ σοφόν πάντων σόονται.

ΚΑΝὼν ΤΡΙΤΟΣ.

πρὶ ἐνικῶν.

Πόθεν σαπφῶ; παρὰ τὸ σαφῶ τὸ σαφηνίω, καὶ τὸ
ἀφῶμαι τὸ ψλαφῶ. ἐστὶ δὲ ὄνομα γυναικός. ἴσα δὲ
τῶν ἐπαλλυλίων τῶν δασυῶν, ἐφάπυτο γὰρ φ εἰς τὸ π.
καὶ ἐστὶ τὸ ἢ πρῶτη συλλαβὴ εἰς π λήγουσα, ὡς πρῶ
τῶν ἀπφῶσιν ὀρθλῶν. ἀπὸ οὐφύεται τις θηλυκῶν. Τὸ
φῶ; μέγα. ἴσα εἰς ὡ καὶ εἰς ὡς θηλυκὰ, ὡς ἢ γνικῶν εἰς τῶν πρῶτῶν. ἴσα
τῶν μεγάλων γραφεῖται, οἷον σαπφῶ σαπφῶν, αἰδῶς αἰδῶν.
ἢ τῶν φῶ; ὀξυῶν. πᾶσα ὀρθλῆ καὶ ἀλλοίωσις.
ὡ λήγοντα θηλυκὰ, ὀξυῖονται, οἷον κλειῶ, κλειῶν, ἀπφῶ, ἀπφῶν.
Πῶς κλίνεται; τῶν ἀπφῶν ἰωνικῶν. ὁ κανὼν; οἱ ἰωνοὶ καὶ οἱ
ποικταὶ τὰς εἰς οὐς ληγούσας γνικῶν, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὡ ἢ εἰς ὡς
εὐθεῖαν γινόμενας, ἴσα τοῦ οὐς προφέρουσι, σαπφῶ σαπφῶν,
κλειῶ κλειῶν. αἰδῶς αἰδῶν, ἢ ὡς ἰός. Τὸ φῶ; μικρόν, ἢ νικά
τραπῆ τὸ ὡ τῶν εὐθείας γὰρ τῆς γνικῆς, εἰς δύο οὐ μικρὰ διακρί
νεται

ται. Τὸ σιωπηριμλίον; σαπφοῦς. τὰ δύο οὐ εἰς τῆς οὐ δίφθογ-
γοῦ λινᾶται.

Ἡ δὲ πικῆ; τῆ σαπφοῦ. Τὸ σιωπηριμλίον; σαπφοῦ. τὸ οὐ καὶ
εἰς τὴν οὐ δίφθογοῦ λινᾶται. ἐπὶ τῶ φων; περιωπωμέ-
νῳ. πᾶσα σιωαιρισίς ἐξ ὀφείας καὶ βαρείας περιωπωμένῳ
ποιεῖ.

Ἡ ἀπατικῆ; τὴν σαπφοῦ. Τὸ σιωπηριμλίον; σαπφοῦ.
τὸ οὐ καὶ εἰς ὠ μέγα λινᾶται ὑπὸ τῆ ἀπατικῆς τῶν ἐνικῶν, ὑπὸ
δὲ τῆ ἀπατικῆς τῶν πληθωτικῶν, εἰς τὴν οὐ δίφθογοῦ, οἷον
βόας βούς. ὑπὸ τῶ φων; ὀφεία. τὸ μὲντοι σαπφοῦ καὶ λητῆ
σιωαιριεθῆντα εἰς τὴν σαπφοῦ καὶ λητῶ, ὅμως ἔ περιωπωμένῳ. ἐ-
πιφθῆ πᾶσα πῆσις ὁμοφωνήσασα τῆ ἐτῶρα πῆσις, καὶ τὸν τό-
νον αὐτῆ ἔχει ὁμοίως τῆ χρονον. καὶ ποίε πῆσις ὁμοφώνησε;
τῆ δὲ βῆα τῶν ἐνικῶν.

Ἡ ληλικῆ; ὡ σαπφοῦ. ὁ λανῶν; τὰ εἰς ὠ καὶ εἰς ὠς θηλυκᾶ, ὡν ἡ
γενικῆ εἰς ὠς πρᾶτοῦται, εἰς οὐ ποιεῖ τὴν ληλικῆν. ἐπὶ τῶ φων;
περιωπωμένῳ. πᾶσα πῆσις ὁμοφωνήσασα. καὶ ποίε πῆσις ὁ-
μοφώνησε; τῆ δὲ ληκῆ τῶν ἐνικῶν.

πρὶ δὲ φωνῶ.

Ἡ δὲ βῆα καὶ ἀλλατικῆ τῶν δυνικῶν; τὰ σαπφοῦ. ὁ λανῶν; λα-
θὸλᾶ εἰ τῆ εἰς ὠ τῆ εἰς ὠς θηλυκῶν δὲ βῆα καὶ ἀλλατικῆ τῶν δυνικῶν,
ὁμοφώνησι τῆ ὁμοφώνησι τῆ δὲ βῆα καὶ ἀλλατικῆ τῶν δυνικῶν.

πρὸς πληθωτικῶ.

Ἡ δὲ βῆα τῶν πληθωτικῶν; ἀ σαπφοῦ. ὁ λανῶν; ὡς οὐ πλοῖοι.
Διατὴ μὴ περιωπᾶται ὡς ὁμοφωνήσασα τῆ δὲ ληκῆ καὶ ληλικῆ-
κῆ τῶν ἐνικῶν; διότι οὐδὲ μία δὲ βῆα ἢ ἀλλατικῆ ἀσιωαιριεθῆς
περιωπᾶται δὴ αὐτά.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Λητῶ δὲ λέγεται λατὰ πλοῦτα ἀπὸ τῆς πρᾶοτικῆ
λατὰ τὸ ἐβελήμονα εἶναι, ὡν αὐτὴ τις δεικται. ἴσως δὲ φησιν
ὡς οὐ φηνοὶ καλοῦσι, πολλοὶ γὰρ λητῶ καλοῦσι. ἴσως οὖν πρὸς
τὸ μὴ τραχὺ τῶν ἡβῶν, ἀλλ' ἡμῶν τε καὶ λῆον, λητῶ κεκλήθηται
ὑπὸ τῶν ἰσθῶν καλούτων.

ΚΑ.

ΚΑΝὼν Τέταρτος.

περὶ ἐνικῶ.

ὅθεν τρυγῶν; πρὸ τὸ τρυγῶ. Τὸ τρυ; ψι-
λῳ. ἐκτὸ τρυγῶ. τίνα δὲ τρυγῶ, διὰ τῆ ψιλοῦ
γράφεται; τᾶντα. κλύζω, ἀφ' οὗ κλύζω τρυ-
γῶ, λύζω, ἀφ' οὗ λυγμός, μύζω περιωπωμένῳ, ὑπὸ
τῶν ἐπιγαλακῶν τρυγῶν, ὅταν βῆς μαοῦς ἔλκωσι τῶν
μυτέρων. γογγύζω, βαύζω τὰ σκυλακῆ. ἰύζω, ἐρπύζω, ὀλολύζω.
τίνα δὲ τρυγῶ καὶ δίφθογοῦ; τᾶντα. ἀδροῖζω, καὶ βροῖζω περι-
ωπωμένῳ τὸ ἦχῳ. Τὸ τρυ, μακρόν δὲ ἢ βραχὺ; βραχὺ. οὐ-
δέποτε πρὸ τῶν διπλῶν ἐνίσκεται δίχρονον ἐκτεταμλίον.

Πῶς κλίνεται; τῆ τρυγῶν. ὁ κανὼν; τὰ εἰς γῶν ὀξύτονα
εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ, τρεῖς τῶ εἰς ὠ ὑπὸ γενικῆς, καὶ προ-
δίσσῳ τῶ εἰς κλίνεται, οἷον τρυγῶν τρυγῶν, λαγῶν λαγῶν,
παφλαγῶν παφλαγῶν. πωλῶν τῶ ἀγῶν ἀγῶν. καὶ
ἄλλως. τῶν εἰς ὠν θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα, διὰ τῆ οὐ μικροῦ κλί-
νονται, χελιδῶν, ἀνδῶν, τρυγῶν. τὰ δὲ βαρύτερα καὶ τὰ
ὑπὸ πόλεως, διὰ τῶν μεγάλων, οἷον τρήρων τρήρων, μύκων
μύκων, σιδῶν σιδῶν.

Ἡ ληλικῆ; ὡ τρυγῶν. ὁ κανὼν; τὰ εἰς γῶν ὀξύτονα, τῆ αὐ-
τῶν ἔχει ὀρθλῶν κλητικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν τρήρων; πρὸ τὸ τρῶ τὸ δφλιῶ, ὅπερ ὀμιλῶν ἐπίθετον τῆ
πρῆσις ποιεῖ, ὡς δφλιῶν. Τὸ τρυ; καὶ τῆ τρῶ, τρεῖς, τρεῖς, τρεῖς,
καὶ κράσῳ τῶν δύο εἰς κ, τρήρων.

Ἡ κλητικῆ; ὡ τρήρων, ὡς τὸ ὠ θῆων.

ΚΑΝὼν Πέμπτος.

περὶ ἐνικῶ.

Πόθεν αὐλαξ; παρὰ τὸ αὐλός, αὐλαξ δὲ δεινὴ ἢ ταμὴ τοῦ ἀ-
ρότρον. ἐπὶ τῶ αὐ, πῆ πνδύμα; ψιλῆν. ἢ αὐ δίφθογοῦ
ψιλῆται, αὐξω, αὐδῶ, αὐτός, αὐριον. τὸ αὐτῆ βαρῶν το-
νον ἀπὸ τῶ οὐτῶ δασυίνεται.

Πῶς κλίνεται; τῆ αὐλακος. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ξ λήγοντα θη-
λυκὰ ὑπὸ μίαν συλλαβὴν, πληρῶν εἰς υξ, διὰ τῶ κ κλίνεται,
θώρακ, πίδακος, αὐλακος. ὑπὸ μίαν συλλαβὴν εἴπε, διὰ τὸ
h 3

αίξ, ὃ κλίνεται αἰγός ὁ γ. καὶ πλὴν τῶν εἰς υξ, ὁ γὰρ τὸ εὐξ
συγός, ἀντιξ ἀντιγ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν πιδάξ; πρὸ τὸ πινῶν, τροπὴ τ' ἢ εἰς ι, ἢ παρὰ τὸ π
νω. σημαίνε δὲ τὴν πηγὴν.

ΚΑΝΩΝ ἙΚΤΟΣ.

Περὶ ἐνικῶ.

Ὅθεν σφίγξ; παρὰ τὸ σφίγγω. ἢ ἔσθλιγγία καὶ
δυσνόητα λέγουσιν ῥήματα. ἢ δὲ ζωῶν τι τερατῶ
διδὼν ἀνθρωπίνην φωνὴν χρώματι.

Σφίγξ ποίου μέρους λόγος ὄξιν; ὀνόμαϊος λε-
οίου. Το σφίγξ; ι. ὁ σφίξ δὲ, ὃ κλίνεται τὸ σφικτός, κ. Ν
ρησφίξ, ἢ γ; γάμμα. ὃ δ' ἔποτε πῶ τὸ ξ ἢ τ' γ ἢ τ' κ ἢ τ' ο χ, τὸ
ν διελθ' εἶναι, ἀλλ' εἰ καὶ συλλαβὴ εἰς ν λήγουσα σιωπεθῆ μεθ' ε-
τόρας συλλαβῆς ἀπὸ τίνος τούτων ἀρχομένης, ἴσπει τὸν εἰς γ,
εἰ μὲν ἐγγὺν, ἐγκέφαλος, συρξενίζω, συρξέω.

Πῶς κλίνεται; ῥι σφίγγος. ὁ κενῶν; πᾶν ὄνομα εἰς ξ λή-
γομ, εἰ μὲν ἔχει πῶ τὸ ξ τὸ γ, ὁ γὰρ τὸ γ κλίνεται, σάλπιγξ σάλ-
πιγγος, σφίγξ σφίγγος, φυλαγξ φάλαγγος. εἰ δὲ ἕτερον σύμφω-
νον, ὁ γὰρ τ' κ, οἶον σαρξ σαρκός.

Ἡ κλητικὴ; ὡ σφίγξ. ὁ κενῶν; τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα,
τῶν αὐτῶν ἐξ ὁρθῶν καὶ κλητικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν σάλπιγξ; παρὰ τὸ σαλπίζω. Τὸ σαλ; μακρόν. τὸ
λ καὶ τὸ π, ἐκτένεσιμ αὐτό.

ΚΑΝΩΝ ἙΒΔΟΜΟΣ.

Περὶ ἐνικῶ.

Πόθεν μήτηρ; παρὰ τὸ μῆδομαι τὸ ζήτην, ἢ ὑπὸ τῶν τέ-
κνων ζητεμένη. Τὸ μη; κ. ἀπ' τὸ μῶ μήσω μέλλον-
τος. τὰ μονοσύλλαβα, ὁ γὰρ τ' κ ἔχουσι τὸν μέλλοντα. Τὸ
τηρ; κ. τὰ εἰς κη ὑπὸ πικρῶν γένους.

Πῶς κλίνεται; ῥι μήτερος. ὁ κενῶν; τὰ εἰς κη θηλυκὰ μονο-
γενῆ, ὁ γὰρ τὸ ε κλίνονται, μήτερος, θυγατρός. Καὶ κατὰ
συγκοπῶν; μητρός. ὁ κενῶν; αἰ διὰ τὸ κηρος γυνικαὶ παροξύ-
τονοι

τονοι, συγκοπῶν ὑποκλίουσιν, εἰ ἔχουσι ὀξύτονον θυθεῖα μι-
μήσασ, οἶον πατήρος πατρός, καὶ μητρός μητρός. εἰσι γὰρ
ὀξύτονος θυθεῖα ὁ ἱατρός, ἢ μμοῦται κατὰ τὸ τέλος ὁμο-
φωνοῦσαι αὐτῇ, καὶ ἀνίρ ἄνδρος, προσλήπει τοῦ δ, ὅτι
ἀνρός.

Ἡ ὀδική; τῆ μητέρι. Καὶ ἢ συγκοπῶν; οὐκ ἔχθ. Δια-
τί; ἵνα μὴ σιωπεθῆ τῆ ῥι μήτρας θυθεῖα.

Ἡ κλητικὴ; ὡ μήτερ. ὁ κενῶν; τὰ εἰς ἀμετάβολα λήγοντα.

Περὶ πληθυντικῶ.

Ἡ ὀδικὴ τῶν πληθυντικῶν; ταῖς μητροῦσιν. ὁ κενῶν; ἔ-
δθ μὲν ἀπ' τ' κητέρι ὀδικῆς τῶν ἐνικῶν, κητέριμ εἶναι τῆ ὀ-
δικῶν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τῆ ὀξωσίου, ὑπερθεσις
γένουσι τ' ρ, καὶ τροπὴ τὸ ε εἰς α, ὡς καὶ γν' ῥι θυγατράσι, καὶ
πατράσι, καὶ ἀνδράσι, καὶ ὑδὶ τῶν ὁμοίων. Τὸ τρᾶ; βρα-
χύ. ὅτι καὶ τὰ τῆ παρὰ λήγουσιν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν θυγάτηρ; παρὰ τὸ θυγεῖν κατὰ γαστρός, ἢ γοῶν σφό-
δρα ὀρυμνῶν κατ' ἀντίφρασιμ. αἰ διασθρῶσθς γὰρ τῶν θηλέων γν'
τῆ μήτρα, καὶ αἰ κινήσθς βραδεία. Τὸ θυ; βραχύ. τὰ ἀπ' ῥη-
μάτων γινόμενα ὀνόμαϊα διὰ μακρῶν ἐκφερομένων, ὡς ἐπίσπλῆ-
σον συστέλλεται. Τὸ γα; βραχύ. διότι ἢ γαστῆρ ἀφ' ἢς γέγονε,
θεσθ' εἶχεμ αὐτὸ μακρόν ἐκτενόμενον ὑπὸ τῶ στ. ἐκβληθέντ'
οὐμ τὸ ἐνὸς συμφώνου, κατελείφθη φύσει βραχύ.

Πῶς κλίνεται; ῥι θυγατέρος, ὡς ῥι μητέρος. Καταβι-
βαλθ' δὲ ταῦτα τὸν τόνον, ἀκολουθήσαντα τοῖς ὀξυτονουμένοις
γν' τῆ θυθεῖα, τῶ, πατήρος, ἀνίρ, γαστῆρος, καὶ τοῖς ἄλλοις.

Ἡ κλητικὴ; ὡ θυγάτηρ, ὡς τὸ ὡ μήτερ. Ὁ τόνος; ὑδὶ
τῆς προπαρὰ λήγουσθς. αἰ εἰς κη κλητικῶν ἀναβιβάσουσι
τὸν τόνον, αἰ μὲν δισύλλαβοι ὑδὶ ῥι παρὰ λήγουσθς ἔξ ἀνάγ-
κῆς, αἰ δὲ τρισύλλαβοι ὑδὶ ῥι προπαρὰ λήγουσθς, οἶον δι-
μητερ, θυγάτηρ. καὶ καθόλου δὲ τὰ εἰς ρ λήγοντα βραχυκα-
τάκτικα οὕτω κληθῶσιμ ἔχειμ τὸν τόνον, πλὴν ῥι ὑπερθε-
σεως, καὶ τῶ ἀτῆρ, αὐτῆρ σιωδέσμον.

ΚΑΝΟΝΕΣ
ΚΑΝΩΝ ὈΓΔΟΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὄθεν λαμπάς; παρὰ τὸ λάμπω τὸ φαίνω. Ν
γράφει, ἢ μ; μ. εὐδέποτε πῶ τῶ β, ἢ π, ἢ μ, ἢ φ,
ἢ ψ, τὸ ν θέλει εἶναι, ἀλλ' εἰ καὶ συλλαβὴ εἰς ν λή-
γουσα σωτεθῆ μεθ' ἑτέρως συλλαβῆς ἀπὸ τινος
τουτων ἀρχομένης, τρέπη τὸ ν εἰς μ, οἶον σύμβιος, σωέμπορος,
συμμορία, συμφωνῶ, σύμφηρος. Τὸ πας, μακρὸν ὄστιν ἢ βρα-
χύ; βραχύ. τὰ εἰς ας θηλυκὰ συσέλη τὸ α, οἶον λαμπάς, φιάς,
τετραάς. Καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ας ὀξύτονα εἰ μὴ ὀνόματα εἰν, συ-
σέλη τὸ α, οἶον ἀρκάς, λαμπάς. εἰ δὲ μετῴχει, ἐκτείνουσιν αὐτὸ,
οἶον ἰσάς.

Πῶς κλίνεται; φιλαιμπασθῶ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ας θηλυκὰ,
ἴσα τῶ δος κλίνονται, καὶ τῶν αὐτῶν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν τριάς; παρὰ τὸ τρία, ὡς παρὰ τὸ μύρια μυριάς, καὶ
χίλια χιλιάς. Τὸ τρι; ι. τρις ἐπίρρημα, καὶ τρία, καὶ τριάς,
ι. τρις δὲ ὑπὸ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκῶ, διφθόγγον. Τὸ τρι, μα-
κρὸν ὄστιν ἢ βραχύ; βραχύ. τρις ἐπίρρημα μακρὸν, τρία δὲ καὶ
τριάς, βραχύ.

ΚΑΝΩΝ ἘΝΝΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Πόθεν φιλότης; παρὰ τὸ φίλος, ὡς παρὰ τὸ καιὸς καιό-
της, καὶ σφοδρὸς σφοδρότης. Τὸ φι; ι. ἐκ τῶ φίλος,
τίνα ἴσα φίλος ὀνόματα, διὰ τῶ ι γράφονται; εἰ τίνα διὰ
τῶ η; καὶ τίνα διὰ τ' ε καὶ ι διφθόγγον; διὰ μὲν τῶ ι, ταῦτα.
ζωίλος, τραίλος, ποικίλῶ, πομπιλῶ, ναυτίλος, φίλῶ, ἴλος
λύειον, ἴζ οὐ ἴλιῶ πόλις, καὶ ἕτερα. διὰ δὲ τῶ η, ταῦτα. ζῆλος,
ἦλῶ τὸ καιρφίον, δ' ἦλῶ νῆσῶ, καὶ δῆλος ὁ φανερός, βῆλος κύ-
ειον, μῆλος νῆσος, καὶ ἕτερα. διὰ δὲ φιλ ε εἰ διφθόγγον, ταῦτα.
χῆλος, νῆλος ὄνομα ποταμῶ ε ὄνομα κύειον, καὶ ἕτερα. Τὸ
λο; μικρὸν. τὰ διὰ τῶ σθης θηλυκὰ ἀπ' ὀνομάτων εἰς ὅς ληγόν-
των γινόμενα, διὰ τῶ ο μικρῶ γράφεται, οἶον ὄστις ὀσιότης, ἄ-
γιος ἀγιότης, καιὸς καιότης, φίλος φιλότης.

Πῶς κλίνεται; φιλ φιλότης. ὁ κανὼν; τὰ εἰς τῆς θηλυκὰ ἴαμ
Βοκα

Βοκατάληκτα, ἐκβολῆ τῶ σ, καὶ προδίσει τῶ ς κλίνονται,
φιλότης φιλότηῶ, ὀσιότης ὀσιότηῶ.

ἢ κλητικῆ; ὡ φιλότης. ὁ κανὼν; ὡς ὡ λάχης.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν καιότης; παρὰ τὸ καιός. τὸ δὲ καιός, πρὸ τὸ χάζομαι
ποικτικῶς τὸ ὑποχωρῶ.

ΚΑΝΩΝ ΔΕΚΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὄθεν μιλῆς; παρὰ τὸ μιλῆν, ἢ ἔμμενος ὀργῆ, καὶ ὁ
μὴ ἀφρεθεὶς χόλος. Τὸ μη; η. ἢ φιλῶ φιλῶ εἰς η.
Πῶς κλίνεται; φιλ μῆνιδος. ὁ κανὼν; τῶν θηλυ-
κῶν ὄσα εἰς νις λήγει, εἰ μακρῶ παραλήγεται, ἐκβο-
λῆ τῶ σ καὶ προσθεσθ' τῶ δος κλίνεται, μιλῆς μιλῆδος, νεάνις
νεάνιδος, ἦνις ἦνιδῶ, ἢ γῆναυσιαία βοῦς.

ἢ κλητικῆ; ὡ μιλῆ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ἰς ἀκβολῆ τῶ σ, ποιεῖ
τῶν κλητικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν νεάνις; παρὰ τὸ νέος γίνεται νεάν, ὡς παρὰ τὸ ἄλκι-
μος ἀλκιμάν. καὶ ἀπ' τοῦτο νεάνις. Τὸ α, μακρὸν ὄστιν ἢ βραχύ;
μακρὸν. ἀπ' τοῦ νεαλ. πᾶν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμεταβ-
βολον λῆγον, μακροκαταληκτῶ.

ΚΑΝΩΝ ἘΝΔΕΚΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Πόθεν πίπυς; παρὰ τὸ πίπῳ, κατὰ ἀκβολῆ τῶ π εἰς
δὲ δισύσθου ἀκροπορ. Τὸ πι; ι. τὰ ἀκβολῆ μῆμα
ἢ φιλ τῶ πρώτῳ συλλαβῶ. Καὶ ἄλλως. ἀπ' τῶ πίπῳ.
τίνα εἰς πῳ λήγοντα ῥήματα, τῶ ι παραλήγεται; ταῦτα φί-
πῳ, πίπῳ, ἴπῳ τὸ βλαπῆ. τίνα ἴσα φιλ ε καὶ ι διφθόγγον; φιλ
λαλείπῳ, εἰ ἕτερα. Τὸ τις; φιλῶν. τίνα εἰς υς ἐπ' ἑθείας
καὶ ἐνικῆς πῳσεως. μακρὸν ὄστιν ἢ βραχύ; βραχύ. τὰ
εἰς υς μὴ ὄντα κατὰ κρᾶσιν, συσέλλα τὸ υ. πῳ τῶν μο-
νοσυλλαβῶν.

Πῶς κλίνεται; φιλ πίπυῶ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς υς βαρύνενα, ἴσα
καθαρῶ τῶ σ κλίνον, πίπυς πίπυῶ, χέλυς χέλυῶ, ἔγγχλυς
ἐγγχλυῶ. καὶ φυλαπῶσι τὸ υ ὑπὸ γενικῆς, πῳ τῶ πῳ υς
i

πῆγεως. ὁ καὶ δὲ τὸ ὦ μεγάλου κλίνεται. εἰ δὲ ὀξυύνονται, καὶ φυλάττῃσι τὸ υ ἰδί γενικῆς, καὶ δὲ τὸ ὦ δὲς κλίνονται, οἷον χλαμὺς χλαμύδης, κροκὺς κροκύδης, πηλαμὺς πηλαμύδης.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν χλαμὺς; παρὰ τὸ χλαινω τὸ θερμαίνω, τροπὴ τὸν εἰς μ. φυλάττῃ γὰρ τὰ ἰματῖα, τὴν θερμότητα.

ΚΑΝῶΝ ΔΥΟΔΕΚΑΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὄθεν αἰδώς; παρὰ τὸ αἰδουμαί τὸ φοβερόμα. Τόαι; δίφθογγον. αἰδουμαί τὸ φοβερόμα, δίφθογγον ἐδῶ δὲ τὸ ἐδῶ φιλήμ, ἀφ' οὗ ὄσδης. Τόδης; μετὰ τὰ εἰς ὦ καὶ εἰς ὦς θηλυκά.

Ἐπι ᾠδῶς; ὀξείαυ. παρὰ τὸ ὄρθῃ καὶ αἰλιατική. ἴσιον δὲ ὅτι τῶν εἰς ὦς θηλυκῶν δυσυλλάβων, τὰ μὲν ὀξυύνονται, οἷον αἰδώς, πῶς. τὰ δὲ βαρύνονται, οἷον ἡέως, ἡέως.

Ἡ αἰτιατική; τὴν αἰδῶα ᾠδῶα. ἐπὶ τῶ δῶα, πρῆστω μὲν. παρὰ τὸ σωαίρεσις. Διατίτ' ὀξυύνεται ὡς τὴν σαρφίαι, διότι ἔχ' ὠμοφώνησε τῇ δὺθεία ὡς ἐκείνη.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν πῶς; παρὰ τὸ αἰνω τὸ λαμπῶ, ἐκβολῆ τῶ υ, καὶ τροπὴ τὸ εἰς η. σημαίνδ δὲ τῆ ἡμείραυ, καὶ θεαὶ ἐπίτροπον ἐλ ἡμείρας. ἐπὶ ᾠδῆς; φιλήμ. ἀφ' οὗ αἰνω, ἡ αὖ δίφθογγον φιλοῦται. ἕως δὲ ὁ δεικτὸ τοῦ αὐτοῦ, γίνετο πρὸς τὸ δῶα τὸ φωτίζω ἢ ἀποβολῆ τῶ υ, διὸ καὶ διασώνεται. ἡ γὰρ οὐ δίφθογγον φιλοῦται, οἷον εὐδῶς, εὐδῶ τὸ πλάττω, εὐ ἐπίρρημα, ἀντί τῶ καλῶς. πηλῶ τ' εὐ σωματικῶς, ἐπὶ ἐλ γενικῆς τ' πρωτοτύπου αὐτῶν. μίας τ' τρίτου προσώπου, εὐδῶ τὸ κοιμῶμαι, εὐρω, καὶ εὐω τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω.

Ἄλλοτερον.

Ἡέως, πῶς κλίνεται; ἐλ ἕω. ὁ κανὼν; τῶν εἰς ὦς θηλυκῶν, ὅσα βαρύνονται, ἢ ἐκβολῆ τ' σ κλίνονται, ἡέως τ' ἕω, ἡέως τ' κέω, ἡέως τ' ἄλω. ὁ καὶ ἄλω κλίνεται κοινῶς. Τόω; μέγα. ἀφ' ἐλ δὺθείας φυλάττῃσι τὸ ὦ γῆ γενικῆς καὶ τῶς ἄλλαις πρῶσις.

Ἡ αἰλιατική; τῆ ἕω. ὁ κανὼν; ἡ ἀναλογία ἀπ' ἑτέρας μετὰ τ' ν γραφέως

φρασί, ἀλλ' ἐπεκράτησε χωρὶς τῶν γραφέως, ὡς καλλιφωνίαν. Ἡ λιλιτική; ὡς ἕως. ὁ κανὼν; οἱ ἀπ' οὗ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθῶς καὶ λιλιτικές.

ΑΡΧΗ ΣΥΝΘΕΩ ΑΓΙΩ τῶν ὀδετέρων ὀνομαστων. ΚΑΝῶΝ ΠΡῶΤΟΣ. περὶ ἐνικῶ.

Ἡμα, τοῖου μέρους λόγου ὄξι; ὀνομαστων. ποῖς γῆσι; ὀδετέρου. Πόθεν γίνεται; παρὰ τὸ βῶ ἄχρητον τὸ βαινῶ. Τόβης; καὶ τ' βῶ βῆσω μελλοντος. τὰ μονοσύλλαβα, δὲ τῶν ἐχουσὶ τὸς μελλοντας. Τόμα, μακρὸν ὄξι ἢ βραχύ; βραχύ. τὰ εἰς ἀ λυγοῦτα ὀδετέρα ἀπαθῆ, συσελλῆ τῶ α, τὸ μ πρῶτον γὰρ, ὁ τὸ μ κλίνεται. ἀπαθῆ ἔπει, διὰ τὸ σκέπα τὸ ὅμοια τ' τ' γὰρ, ὁ τὸ μ πρῶτον γέται, ὁ δὲ κλίνεται, ἐπὶ ἀρκοπιῶ ἔπαθεν.

Ἡ αἰλιατική; τὸ βῆμα ὁ κανὼν; ἰδί τ' ὀδετέρου, ἡ αὐτῆ ὄξι ὀρθῆ τ' αἰλιατική ἢ κλητική. Πόθεν ἔχουσιν διαγωνίσκη γῆ τῆ τῶ λόγῳ σωτάξῃ, ἔτε δὺθεία ὄξι τὸ ὀδετέρου, ἔτε αἰτιατική; ὅτε τὸ ῥῆμα μὴ μεταβατικῶς λέγεται πρὸς τὸ ὀδετέρου, ἀλλ' αὐτὸ πρὸς τὸν γῆεργὸν ἢ πάστον, τότε τὸ ὀδετέρου δὺθεία ὄξι, οἷον τὸ παίδου γράφῃ. ὅτε δὲ τὸ ῥῆμα μεταβατικῶς ἀπ' ἄλλο λέγεται πρὸς αὐτὸ, αἰλιατικῶς ὄξι, οἷον ὁ διδάσκαλος τὸ παιδίου διδάσκη. ἢ ἔτι ἀπ' οὗ προκλήμῃς ὀδετέρου, ἀρσενικῶν λάμβαν, γῆ τ' ὀδετέρου πρὸς αὐτὸν πρῶσις, τ' σκόπη, τοῖα πρῶσις αὐτ' ᾠδῆ προκλήμῃς ἀρμόζῃ λόγῳ, τ' ἀφ' ἑτέρας διακρινεῖς ἀπλανῶς τὸ ὀδετέρου.

περὶ πηλοπυτικῶ.

Ἡ δὺθεία τῶν πηλοπυτικῶν; τὰ βήματα. ὁ κανὼν; παρὰ

δύβια καὶ ἀτιπτικὴ πληθωτικῶν τῶν δ' ἐτέρων, εἰς α λήγῃ.
εἰλεπον ἐρεθῆ εἰς η λήγουσα, ἢ σιωαίρισμ δέσμ, οἶον τὰ τέ-
χια καὶ τήχῃ. Τότα, μακρὸν δέσμ ἢ βραχύ; βραχύ. τὰ διηρο-
νοκατὰ ληκτικὰ οὐ λητερεα ἕθι παντός ἀειδμού, καὶ ἕθι πάσης
πρώτως, σωτεα ληκτικὰ τὸ διηρονον ἔχουσιμ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν δῶμα; εἰ μὲν σημαίνῃ τὸ δειδύμενον, ἀπὸ τοῦ δ' ἐδομα
παθητικοῦ παρακλιμένον, οὗ τὸ θέμα δίδωμι, ὅ γράφεται δέσμ
τοῦ ο μικροῦ. τὰ γὰρ εἰς μι, ἕθι τῶν πληθωτικῶν καὶ παθητι-
κῶν συλλαβῶν ἀρχόμενα. εἰ δὲ τὸ οἶκμα, ἀπὸ τῶν δεδύμενα, οὗ τὸ θέ-
μα δειδύμενον, καὶ γράφεται δέσμ τῷ μεγάλου. ἀπὸ γὰρ τῶν δε-
δύμενα γίνεται δέσμα, καὶ ἐκβολῆ τῷ κ καὶ κρῶσει τῶ ο καὶ
η εἰς ω μέγα, δῶμα.

ΚΑΝΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Μέλι, ποίου μέρους λόγῳ δέσμ; ὀνόματῷ. ποῖα
γόνους; δέτερον. Τὸ με; φιλόμ. τὰ ἀπὸ τῶν
με συλλαβῶν ἀρχόμενα. Τὸ λι; ι. τίνα εἰς ι λή-
γοντα οὐ λητερεα, δέσμ τῶν γράφεται; ταῦτα.
μέλι, κίκι εἰδος ἐλαῖα, σίνηπι, σίμιμι, κόμι, πεππει, κιννάβαρι.
Πῶς κλίνεται; τῶ μέλιτῷ. ὁ καιῶν; τὰ εἰς ι λήγοντα δέτε-
τερον μονογενῆ ἐλληνικὰ, δέσμ τῶν κλίνονται. εἰ δὲ μὴ ἐλλωι-
κὰ εἴη, δέσμ κακέρῳ τῷ σ, οἶον σινίπιος, πεππει.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Σίνηπι, τὸ σι; ι. καὶ τὸ νη; η. οὕτως αὐτὰ παρ' ἐδωκεν ἢ
σωήθεια.

Πῶς κλίνεται; τῶ σινίπιτῷ κοινῶς. ὁ καιῶν; τὰ εἰς ι λή-
γοντα οὐ δέτερεα. καὶ ἰωνικῶς; σινίπιετῷ. ὁ καιῶν; οἱ ἰω-
νικὲς καὶ οἱ ποιηταὶ τὰς εἰς ος ληγέσας γυνικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις
δύβιδυ γινομένης, δέσμ τοῦ εος προφέρουσι. καὶ ἀπικῶς; σι-
νήπειος. ὁ καιῶν; ἀπικῶς δὲ τῶν γυνικῶν ταύτης.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Πόθεν πῶν; παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμα. σημαίνῃ δὲ τὸ ποιῶ-
νιου. Τὸ πῶ; μέγα. τὰ ἀπὸ γινεώτων ἢ μελλόντων.
τὸ

Τὸ υ; φιλόμ. τὰ εἰς υ λήγοντα δέτερεα, δέσμ τῶν φιλοῦ γρά-
φεται ταῦτα ἄσω, γό υ, πῶν, δόρυ, νάπυ.

ὡς κλίνεται; τῶ πῶ. ὁ καιῶν; τὰ εἰς υ φιλόμ λήγοντα
δέτερεα, εἰ μὲν μακρῶ παραλήγεται, δέσμ τῶν κλίνονται, πάσης,
ἄσω. εἰ δὲ βραχέα, δέσμ τοῦ φιλοῦ, νάπυ νάπυ, δέσμ δέσμ-
ος, γόνυ γόνυ. ἀπὸ κατὰ μετάθεσιν γουῶς λέγεται ὁ δειρῶς,
καὶ ἐκβολῆ τῶ υ, δειρῶς, καὶ δειρῶ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Γόνυ, τὸ γο; μικρὸν. τὰ ἀπὸ γο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τὰ μὲν δέσμ
τοῦ ο μικρῶ γράφεται, τὰ δὲ δέσμ τῶν μεγαλῶ. τίνα δέσμ τοῦ ο μι-
κροῦ; ταῦτα. γό. ὁ βρωῶ, γόνος ὁ μαχῶ, γόνυ γολιάθ. τίνα δέσμ
τῷ μεγαλῶ; ταῦτα γονία, καὶ γονυ τίς ἢ θύκη τοῦ τόξου.

ΚΑΝΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Πόθεν φύλομ; παρὰ τὸ φύω, τὸ ἐπιτύδιον εἰς τὸ φύεσθαι.
τόξου; φιλόμ. ἐκ τοῦ φύω. καὶ ἄλλως. τίνα δέσμ τῷ
υλομ δέτερεα, δέσμ τῶν φιλοῦ γράφεται; ταῦτα σκύλομ
τὸ λάφυρον. φύλομ τὸ γό. δι' ἐνός λ, φύλομ δὲ τῷ δ' ἐξέσθαι,
δέσμ δύο, καὶ ἐτέρα. δέσμ δὲ τῶ κ καὶ ἀφθόγγῳ ταῦτα, κολομ, ὁ λέ-
γεται ἕθι τῶν κολπῶν ἐχόντων, ὡς φαντόμ τὸ νασόμ. τὸ ξυ;
μακρὸν δέσμ ἢ βραχύ; βραχύ. τὰ δέσμ τοῦ υλομ δέτερεα, ἐκτείνῃ τὸ
υ, οἶον σαύλομ, φύλομ τὸ γό. πλῶ τοῦ φύλομ. τὸ λομ; μι-
κρὸν. τὰ εἰς ος ἀρστικὰ ὁ δαλυκὰ καὶ τὰ εἰς ομ δέτερεα, εἰς α ἔχου-
σι τῶν γυνικῶν, ὅ δέσμ τῶ μικρῶ γράφονται.

Πῶς κλίνεται; τῷ φύλω. ὁ καιῶν; ὁμοίως.

περὶ πληθυντικῶ.

Ἡ δεικτικὰ τῶν πληθωτικῶν; τοῖς φύλοις. ὁ καιῶν; πᾶσα δει-
κτικῶν τῶν δέτερεων εἰς ω μέγα λήγουσα, δηλονότι μετὰ τοῦ
ἀνεκφωνήτου ι, τρεῖς παρὰ τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν, καὶ ἐκφανθεῖ τὸ
ι, καὶ προσλαμβάνεσθαι τὸ σ, τῶν δεικτικῶν τῶν πληθωτικῶν ποιῶ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόθεν ἀρῶν; παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀροτεῖν. τὸ α, μακρὸν δέσμ
ἢ βραχύ; βραχύ. ἢ σιωαίρισμ. ἕθι τῶν πῶν δέσμ; φιλόμ.
τὸ α πῶ τῷ, φιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μὲν πᾶσι τοῖς ἢ τὸ π. οἶον ἀρῶν, ἀρῶ,
ἀρῶν. πλῶ τῷ ἀρῶν. τὸ εο; μικρὸν, ἀπὸ τῷ ἀρῶ ἀρῶ. ἢ γὰρ

τρίτη συζυγία τῶν πρῶτων μιλίων, ἡδὲ τῶν μέλλοντων. διέλιε ἔχθη
 τὸ ὦ μέγα, ἢ τὸ ὀτε μικρόν, ἢ πάντοτε μὲν τὸ ὦ μέγα, οἷον χρυσῶ
 χρυσῶσω, ἢ ψῶ ἢ ψῶσω, σαφανῶ σαφανῶσω. πηλῶ ἤ ἔρα ἀρῶσω
 τὸ ἀροτειῶ, ὁμῶ ὁμῶσω τὸ δ' ἰόρκου πωσοῦμαι, ὀνό ὀνόσω τὸ μέμ-
 φομαι, ὁ χρῶφι ὀνόσομαι, ἔσι δὲ ποιηλικόν. βῶ βῶσω τὸ πρῆφω. ἢ
 γῶ γῶσω τὸ λινῶ, ὄζ ὄζ ὄζ ὄζ ἰχθῶν ὁ ποσειδῶν. ἐνῶ ἐνώσω τὸ με-
 γνύω μέγα.

ΚΑΝὼΝ ΠΕΜΠΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὄβην δ' ἔλεαρ; παρὰ τὸ δ' ἐλεάζω. ἀφ' οὗ καὶ δβλιθ
 καὶ δβλιθ. τὸ δ' ε; ψιλόν. τὰ ἀπὸ φη δὲ συλλαβῆς ἀρ-
 χόμενα. τὸ λε; ψιλόν. τὰ εἰς ἀρ ὀδέτερα διὰ τ' ε
 τῶν πρῶτων γῶσων ἔχοντα, διὰ τ' ε ψιλῶ θέλῃσιν αὐ-
 τῶν ἔχων, οἷον εἰαρ, ἔαρ, φρέαρ, δ' ἔλεαρ. τὸ ἀρ, μακρόν ὄβην ἢ βρα-
 χύ; βραχύ. τὰ εἰς ἀρ ὀδέτερα συτίλλει τὸ α, οἷον ἠπῆ, δ' ἔλεαρ. ἢ
 οἱ εἰς ἀρ σωῶδεσμοί, οἷον ἀτάρ, αὐτάρ, γάρ.

Πῶς κλίνονται; τῶ δ' ἐλεάζω. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ρ λήγοντα ὀδέ-
 τερα, φυλάττει τὸ ρ ἐπὶ γωνικῆς, ἢ προδιέσθη τῶς κλίνον, οἷον
 ἔαρ ἔαρθ, ἔλεαρ ἔλεαρθ, ἔλεαρ ἔλεαρθ. ὅρα δὲ μὴ φυλάττει τὸ ρ, ἐ-
 τερὸ κλιτὰ εἰσιν, οἷον φρέαρ φρέαρθ. δ' ἔλεαρ δ' ἔλεαρθ, ἢ πῆ ἢ
 πατθ, ὄδωρ ὄδατθ ἄτινα ἀπὸ ἑτέρων ἄνθεων κλίνον, ἢ ἀρῶ-
 σω, ἢ διὰ ὅσων παρασσημιῶν φη φρέας, δ' ἔλεαρ, ἢ πασ,
 ὄδωρ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόβην ἠπῆ; παρὰ τὸ ἠδῶμαι τὸ ἄνθεον. ἐπὶ τοῦ ἠπα-
 τθ γὰρ τὸ ἐπιθυμητικὸν ὀδεῖται. ἡδὲ τῶ ε; διασῆαι. ἀπὸ
 τῶ ἠδῶμαι.

ΚΑΝὼΝ ἙΚΤΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Δωρ, τὸ υ; ψιλόν, κατὰ πρῶτον. ἡδὲ τῶ υ; δια-
 σῆαι. τὸ υ, πάσης λέξεως ἀρχὸν διασῆαι, πηλῶ τοῦ
 ἡμῶν, ἢ ἡμῶν ἀολικῶς. οἱ γὰρ ἀολικῶς ἀγνοοῦσι
 τῶ διασῆαι. τὸ υ, μακρόν ὄβην ἢ βραχύ; κοινῶς μὲν
 βραχύ, ποιητικῶς δὲ μακρόν.

Πῶς κλίνονται; τοῦ ὄδατθ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ρ λήγοντα
 ὀδέτε

ὀδέτερα. τὸ δ' α, μακρόν ὄβην ἢ βραχύ; βραχύ. ἀπὸ τ' ὄδωρ.
 τὰ εἰς ἀρ ὀδέτερα συτίλλει τὸ α πῶς αὐπιδιασῶν τῶν εἰς ἀρ
 ἀροτειῶν βαρυτόνων.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόβην ἔλεαρ; παρὰ τὸ ἔλκω, κατὰ ἀποβολῆν τοῦ κ. σημαίνει
 δὲ τὸ ἔλκυσμα καὶ ἀπάραγμα. ἡδὲ τῶ ε; διασῆαι. ἀπὸ τοῦ
 ἔλκω. τὸ ε πῶ τοῦ λ ὡ ὑποτίπτεται τὸ κ, διασῶνεται, ἔλκω ἔλ-
 κθ, ἔλκυσμός.

ΚΑΝὼΝ ἙΒΔΟΜΟΣ.

περὶ ἐνικῶ.

Ὄβην κρέας; πρῶτὸ κέρω τὸ κῆρω. σάρξ γὰρ λέγε-
 ται, ὅτι εἰς σύστασιν τ' ζωῆς ὄβην, ὅτι ἢ τμηθῆ ἢ σάρξ
 ἢ μελιθῆ, λέγει κρέας. τὸ κρε; ψιλόν. τὰ εἰς ἀρ
 ὀδέτερα διὰ τ' ε τῶν πρῶτων γῶσων ἔχοντα, διὰ τ' ε ψιλῶ θέλῃσιν αὐ-
 τῶν ἔχων, οἷον δ' ἔπας τὸ πῶ ἰελ, δ' ἔπας τὸ τ' τεθνηκόσως λυγῶς σῶ-
 μα, σέλας ἢ λαμπρῶν, βρέτας τὸ εἶδ' ωλ, κρέας, λ' ἔπας τὸ ἀκροῦ ἰ-
 ελ, κρέας. τὸ ας, μακρόν ὄβην ἢ βραχύ; βραχύ. τὰ εἰς ἀρ ὀδέτε-
 ρα. τὸ σῶν κρημλόν; κῆρς ποιητικῶς. τὸ ε ἢ α, εἰς ἢ κρημῶνται.

Πῶς κλίνονται; τῶ κρέας κρημῶν. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ἀρ ὀδέτερα
 ὅσα κλίνονται, ἢ μὲν κοινῆ διαλέκτῳ, διὰ τῶς κλίνει, κρέας, γύ-
 ρατος. ἢ δὲ τῶν ἰωνῶν, τῶ κοινῶ τοῦ τ ἀποβαλλει, καὶ κλίνει διὰ
 καθαροῦ τῶς, κρέαθ, γῆραθ. ἢ δὲ τῶν ἀθητικῶν, κρημῶ τῶ ἰω-
 νικῶ τὸ α καὶ ο εἰς ὦ μέγα, κρέως, γῆρως. κλίνονται δὲ, ὅσα καθα-
 ρῶν ἔχουσι τὸ ας, ἢ τὸ ρ πῶ τῶ ας. εἰ δὲ πῶν εὐρεθῆ εἰς ἀρ ὀδέτε-
 ρον, ἕτερον σύμφωνον πῶ τῶ ας ἔχον, ἔτα κλινόμενον, σπανίως
 δὲ ὄσων γίνεται, τῶ κοινῶ μόνῳ κλίσιν κλίνετθ. οἷον ἐρυσίπε-
 λας ἐρυσίπελατος, ἄλας ἄλατος.

Ἡ ὀθηκῆ; τῶ κρέατι κοινῶς, ἢ κρέατι ἰωνικῶς, ὅτι ἢ σῶν αἰρε-
 σιν κρέα. τὸ α ὅτι, εἰς α διφθογγῶν καταχρηστικῶς σῶν αἰρεῖται.
 πῶτι πληθυντικῶ.

Ἡ γωνικὴ τῶν πληθυντικῶν; τῶ κρέατων ἢ κρέατων, ὅτι κρέων,
 ἢ πλεονασμῶ τ' ποιητικῶς κρεῶν, ὡς ὄβωμαι τὸ ὄρωτῶ εἶρομαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόβην γῆρας; πρῶτὸ γέρας ἢ γέμ. τὸ γη; κατὰ τροπήν
 τῶ ε εἰς η.

ΚΑΝΩΝ ΟΓΔΟΟΣ.

πρί ενικε.

ὄβην τείχος; πῆρὰ τὸ τείχος τὸ καταστυάζω, ἢ πῆρὰ πύλινον ἢ εἰς ἰεῖς ἢ ἐπὶ τὸ ὄβητος ἀρσενικῶς, ἢ ὄβητος ἀπὸ τείχους ἢ πύλινον ἢ οὐκ ἔστι, ἢ λέγει ἢ ὄβητος οἰκημάτων. τῆχος ἢ ὄβητος, ἢ πύλινον. τὸ χος; μικρόν. τὰ εἰς ὄβητος, εἰς ὄβητος ἢ γυνικῶν, ἢ πύλινον. τὸ χος; μικρόν. τὰ εἰς ὄβητος, εἰς ὄβητος ἢ γυνικῶν, ἢ πύλινον.

πῶς κλίνη; ἢ τείχος ἰωνικῶς ὁ καιῶν; οἱ ἰωνοὶ ἢ οἱ ποικιλῶν εἰς ὄβητος γυνικῶν, τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ὄβητος γυναικῶν γυναικῶν, ἢ πύλινον ἢ οὐκ ἔστι. τὸ σιωπηρικῶν; τείχος. τὸ εἰς ἢ οὐκ ἔστι τὸ δὲ φθογγοῦ κλιμακῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόβην βέλος; πῆρὰ τὸ βάλλω τὸ πέμπω. βάλλω τῆ, ὄβητος μακρόβην ἀπὸ τῆς. τὸ βε; φιλόμ. τὰ διὰ τῆς βέλος ὀνόμαζα, διὰ τῆς φιλοῦ γράφει, οἱ βέλος, τέλος, ἔλος ὁ λιμνωδῆς τόπος ἢ καλαμώδης.

ΚΑΝΩΝ ἘΝΝΑΤΟΣ.

πρί ενικε.

Πόβην φῶς; πῆρὰ τὸ φάω τὸ λάμπω, φάος, καὶ κατα ἰεῖς φῶς. πῶς σημαίνει φῶς; δύο εἰς τῆς φῶς μὲν τὸ λάμπω, ὁ καὶ πῶς αἰσθάνεται ἀρσενικῶς ἢ αἰσθάνω, ὁ καὶ φῶς. κλίνονται δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρω. τὸ φῶς, πῶς κλίνονται; καὶ φῶς, ὁ καιῶν; δύο μόνον εἰς ὄβητος εἰς ὄβητος, φῶς ἢ φῶς. κλίνονται δὲ ἀμφοτέρω διὰ τῆς.

ἢ γυνικῶν τῶν πληθυντικῶν; τῶν φῶτων. ὁ τόνος ἢ τῆς φῶς; ἢ πῆρὰ τῆς φῶς. ἢ τῶν ὄβητος εἰς βαρύνεται ἢ ὄβητος τῆς πληθυντικῶν, ἢ ἢ γυνικῶν αὐτῶν βαρύνεται, φύλα φύλων, ζῶα ζῶων, φῶτα φῶτων. φῶς ἢ, τῆς ἀνδρῶν πρῶτον. αἰ γὰρ εἰς ὄβητος λήγουσαι διούλλαβοι ὄβητος τῶν πληθυντικῶν, πρῶτον εἰς τῆς γυνικῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Πόβην ὄβητος; πῆρὰ τὸ ἄνω τὸ φωνῶ, τὸ ὑποκείμενον τῆς φωνῆς. ἀπὸ τῆς μὲν ἢ μεταθέσιμ, ἢ εἰς, ἢ εἰς ποικιλῶν. ἀπὸ τῆς ἢ εἰς, ἢ συνηγορῶν. ἐκβολῆ ἢ τῆς, καὶ ἰεῖς ἢ οἱ εἰς ὄβητος μέγα, ὄβητος κλίνονται ὄβητος. εἰς δὲ ἢ πῆρὰ γὰρ τὸ ὄβητος.

Ρῆμα

Ρῆμα ὀριστικόν

γυναικῶν, ἀπὸ τῆς, πρῶτον. πῶς, συνηγορίας πρῶτης τῶν βαρύνων.

ἢ πῆρὰ, πῶς μέρους λόγος ὄβητος; ἢ ἢ ἢ. πῶς ἐγκλίσεως; ὄβητος. ὄβητος ὄβητος γίνεται; ἀπὸ τῆς ὄβητος τὸ ἀποφαίνομαι. τὸ ο; μικρόν. τὰ ἀπὸ τῆς ὄβητος ἀπαντα, ἢ πῆρὰ τῆς ὄβητος γράφεται. πῶς τῆς ὄβητος, ὄβητος, καὶ ὄβητος, ὄβητος ἀπὸ προθέσεως παθητικῶς γράφεται, ἀπὸ τῆς. ὄβητος, ὄβητος, ὄβητος τὸ λαποφύχω. ὄβητος ἢ πῆρὰ τῆς ὄβητος, ἢ ἢ ἀπὸ τῆς ὄβητος. ὄβητος τὸ ἀγοράζω, ὄβητος. ὄβητος ἢ ο; διασείω. τὸ ο πῆρὰ τῆς, φιλόμ, ὄβητος ὄβητος, ὄβητος τὸ ἐκτίω, ὄβητος τὸ ἐπιθυμῶ, ὄβητος ὄβητος, καὶ ὄβητος ὄβητος. ὄβητος δὲ ἀρσενικῶς διασείωται, ἀπὸ τῆς ὄβητος, ἢ ὄβητος ἢ ὄβητος. τὸ εἰ; ἢ πῆρὰ τῆς ὄβητος ἢ ὄβητος, καὶ γυναικῶς γράφεται καὶ παθητικῶς, ἢ πῆρὰ τῆς γράφεται; ταῦτα ἀγνοῶμαι, βαρύνωμαι, καὶ ἕτερα. τὸ δὲ ἀνεῖω δὲ μόνον δὲ φθογγοῦ, καὶ τὸ γῆρῶ, διὰ τῆς.

τύπῳ, πῶς διαβίσεως; γυναικῶν. γυναικῶν πῶς γίνεται; ἀπὸ τῆς γυναικῶν. τὸ δὲ γυναικῶν, ἀπὸ τῆς γυναικῶν, ἢ ὄβητος. τὸ δὲ ὄβητος, ἀπὸ τῆς ὄβητος τὸ πῶς. τὸ γῆρῶ; ἢ ἀπὸ τῆς γυναικῶν. ἢ πρῶτη συνηγορία τῆς πρῶτον ἀπὸ τῆς μείλοισι δὲ εἰς ἢ τὸ ἢ τὸ εἰς φιλόμ. ἢ ὄβητος ἐπὶ πῶς μὲν τὸ ἢ, οἰονοῦ νοῦσω, πῶς πῶς, χαρῶ χαρῶσω. ἀπὸ τῆς δὲ ἢ τὸ εἰς, οἰονοῦ τελῶ τελῶσω, φορῶ φορῶσω, ἐπαινώ ἐπαινώσω, καλῶ καλῶσω.

ποιῶν εἰδος; πρῶτον. πρῶτον, πῶς γίνεται; ἀπὸ τῆς πρῶτον, ἢ τῆς τύπῳ. πρῶτος, πῶς εἰδος τῆς πρῶτον γῆρῶ; ὄβητος γῆρῶ. γίνεται γὰρ ἀπὸ τῆς πῶς προθέσεως, πῶς.

κ

περὶ μὲν συζυγίαν, πρόταται δὲ ὑπερθελικῶν. καὶ ἐκβολῆς τ, ἢ κρᾶσαι τ ο καὶ α εἰς ω μέγα, πρῶτος. ἀφ' οὗ ἕτερον ὑπερθελικῶν, πρῶτος, ὅπερ ἐν ὁμοίᾳ ἑτέρω συμβαίνει. τύπη δὲ γίνετ', ἀφ' τ' τύπῳ, διὸ καὶ διὰ τ' υ ψιλῶ γραφεται.

Ποῖα ῥήματα; ἀπλῶ. ἀπλῶν ὄσων γίνεταί; ἀπὸ τ' α τῶ συμπαίοντ τὸ γν, καὶ τῶ πέλω τὸ ὑπαρχῶ. ὁ πρῶτος μὲν τοῖς ποιηταῖς γν ῥήσιν, παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς ἀρχισμ. ἀπὸ τούτου, διπλοῦς καὶ διπλοῦς, καὶ διπλόη, καὶ τριπλόη καὶ τριπλοῦς, καὶ τριπλόη, καὶ τὰ εἰς ἀπολυθείας ταύτης. ἐπὶ τῶ ε; διασῆμα. τὸ α πῶ τ' π ψιλῶται. πλιῶ τ' ἀπαξ, ἀπλῶς, ἀπας, ἀπαλός, ἀπῶ, καὶ ἀπῶμαι.

Τύπη, ποίου ἀριθμοῦ; ἐνικῶ.

Ποῖα προσώπων; πρώτης.

Ποῖα ῥόν; ἐνεσῶτ.

Ποῖας συζυγίας; πρώτης τῶν βαρυτόνων. Πόθεν βαρυτόν; ἀπὸ τοῦ βαρῦς, καὶ τῶ πόν βαρῦς δὲ γίνεταί, ἀπὸ τῶ βια ἀρεθῶ.

Ποῖα συζυγία τῶν βαρυτόνων ῥηματικῶν; ἐξ. Ἡ πρώτη διὰ τίνος ἐκφέρεται; διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, οἷον λέβω, τέρω, γράφω, κῆπῶ. Ἡ δεύτερα, διὰ τίνος; διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, οἷον λέγω, πλέκω, τρέχω, τίκτω. Ἡ τρίτη; διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, οἷον ἄδω, πλύθω, αἰνῶ. Ἡ τέταρτη; διὰ τοῦ ζ, ἢ δῦο σ, οἷον φράζω, ἀγύσσω. Ἡ πέμπτη; διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων, λ μ ν ρ, οἷον ψάλλω, νέμω, κείνω, ἀπέρω. Ἡ ἕκτη; διὰ ἀαθαρῶν τῶ ω, οἷον ἱππῶν, πλιῶ, βασιλῶν.

Ποῖα συζυγία τῶν περιπατωμένων; τριῶ. καὶ εἰ μὲν πρώτης τὸ γν πλῆρες τῶ ε ψιλῶ παραλήγεται, ἂν τῶ δευτέρου γνερμῆκος ἐνεσῶτ, πρῶτος προσώπων. εἰ δὲ τῶν τριῶν, τῶ ο μικρῶ. καὶ ἡ μὲν πρώτη, ἐπὶ δευτέρου τῶ τρίτου προσώπων τῶ δευτέρου γνερμῆκος ἐνεσῶτ, διὰ τῶ ε διφθόγγου ἐκφέρετ' εἰ δὲ ε, οἷον ποιεῶ ποιεῶ, ποιεῖς ποιεῖς, ποιεῖς ποιεῖς, νοεῶ νοεῶ, νοεῖς νοεῖς, νοεῖς νοεῖς. Ἡ δεύτερα, διὰ τῶ α καὶ ε διφθόγγου προσγραφομένου τοῦ ι, οὐ σιωπεφωνομένου, οἷον βοῶν βοῶ, βοᾶς βοᾶς, βοᾶς βοᾶς. Ἡ δὲ τρίτη, διὰ τῶ

ο εἰ

ο καὶ ε διφθόγγου, οἷον χροῶ χροῶ, χροῶς χροῶς, χροῶς χροῶς.

Ποῖα συζυγία τῶν εἰς μ, τεσσάρων. ὦν ἡ μὲν πρώτη, ἀφ' εἰ πρώτης τῶν περιπατωμένων γίνεταί, καὶ ἂν τ' παθητικῶ τὸ ε ψιλῶν ἔχει δῆγμα, ποῖας δὲ συζυγίας, καὶ ὄσον ἐγγίτ, οἷον τιθεῖαι τιθεῖαι, τίθημι, τίθεμαι. Ἡ δὲ δευτέρα, ἀφ' εἰ δευτέρης τῶν περιπατωμένων γίνεταί, ἂν τ' παθητικῶ τὸ βραχὺ ἄ ἔχει, οἷον ἰσῶ ἰσῶ, ἰσῶμι, ἰσαμαι. Ἡ τρίτη, ἀφ' εἰ τρίτης τῶν περιπατωμένων, ἂν τ' τοῦ παθητικῶ τὸ μικρὸν ἔχει, οἷον δίδω δίδω, δίδωμι, δίδωμαι. Ἡ δὲ τέταρτη, ἀπὸ εἰ ἕκτης τῶν βαρυτόνων, οἷον ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Τύπη κανόνισσος; δέμα δὲ, καὶ ἐκανονίζεται. Τύπη, ὁ κανῶν; οὐκ ἔχει. ἀεὶ ἀρχαὶ εἰ τὰ δέματα κανῶνας οὐκ ἔχουσι. Τότ' υ ψιλῶν. τίνα εἰς πῶ λυγοντα ῥήματα, τῶ υ ψιλῶ πρῶτον; ταῦτα. τῶ πῶ, κρῶ πῶ, κρῶ πῶ τὸ ξῆω, κρῶ πῶ, ἔτῶρα. Τότ' υ, μακρὸν ὄσον ἢ βραχὺ; μακρὸν. τὸ π καὶ τ, ἐκτένῃ αὐτό. ἂν τῶ τ; ὄσον ἐπάνω δεῖσαι μακρῶς. ὁ τόνος; ἐπὶ εἰ παραληγῶς. καὶ ῥῆμα εἰς ω λῆγον, βαρύνεταί, οἷον λέγω, γράφω, τύπῶ. καὶ ὅσα δὲ περιπατωμένα, ἀπὸ βαρυτόνων συνηρῆσαν. Τὸ πῶ; μέγα. παῦ ῥῆμα εἰς ω λῆγον, διὰ τῶ ω μεγαλλου γραφεται. εἴ ἢ εἰς ομ, διὰ τ' ο μικρῶ, εἰ μὴ ἀπὸ σιωπεφωνοῦς εἴη, ὡς τὸ ἐβῶν, ἐγέλω.

Τὸ δευτέρου; τύπῆς. ὁ κανῶν; καὶ ῥῆμα εἰς ω λῆγον, ἀμοιρῶ τοῦ ω εἰς ες, τὸ δευτέρου ποιεῖ. Τὸ πῆς; διφθόγγου. καὶ ῥῆμα εἰς ω λῆγον, ἔχει τὸ δευτέρου διὰ διφθόγγου, ὁμοίως καὶ τὸ τρίτον.

Τὸ τρίτου; τύπῆς. ὁ κανῶν; καὶ δευτέρου προσώπων εἰς ε λῆγον, ἀποβολῆς τοῦ σ τὸ τρίτον ποιεῖ, πλιῶ τῶν εἰς μὲ καὶ τῶν ποιητικῶν. ἐκείνα γὰρ οὐ μόνον οὐκ ἀποβόλουσι τὸ σ, ἀλλὰ καὶ τὸ ι προσλαμβάνουσι, οἷον τίθης τίθησι, λαβῆς λαβῆσι.

Πρὶ δὲ νικῶ.

Τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον εἰ ποιεῖ, ἐνικά τὸ πρῶτον προσώπων τ' πληθυντικῶν, τὸ μὲν τῶν τελευταίας συλλαβῶν ἔχῃ, ἀπολείψῃ τὸ πρῶτον προσώπων τῶν δυνικῶν.

Κ 2

Τὸ δ' οὐτόρον; τὴν πρῶτον ὁ κανὼν; ἐκ τοῦ δ' οὐτόρου τῶν πληθωτικῶν, τροπῆ τ' εἰς τὸν. Τὸ πρῶτον; ψιλόν. ἀπ' ἧ πληθωτικῶν, ὅτε τὰ εἰς μὲν πληθωτικὰ τὸ οὐκ ἔχουσι. καὶ ἄλλως, τὰ δ' ἄπ' ἧ τὸν καὶ ἐπὶ τῶν δ' οὐτόρα ἢ τρίτα πρόσωπα τῶν δ' οὐτόρων, δ' ἄπ' ἧ ψιλῶν γράφεται.

Τὸ τρίτον; τὴν πρῶτον ὁ κανὼν; ὁμοφωνεῖ τῶν ἰδίων δ' οὐτόρων.

Πότε ὁμοφωνεῖσι τὰ δ' οὐτόρα καὶ τρίτα πρόσωπα τ' οὐτόρων, ἢ πότε διαλλάττονται; ὅτε μὴ εἰς ἢ εἰς ται λήγῃ τὸ τρίτον τ' πληθωτικῶν, τότε ὁμοφωνεῖσι τὰ δ' οὐτόρα ἢ τρίτα πρόσωπα τῶν δ' οὐτόρων. ὅτε δὲ μὴ ὁμοφωνεῖσι, διαλλάττονται.

περὶ πληθωτικῶν.

Τῶν πληθωτικῶν τὸ πρῶτον; τὴν πρῶτον ὁ κανὼν; τῶν γινεώτων καὶ μελλόντων τ' τελευταίαν συλλαβὴν ἢ γριμὴν τ' μετοχῶν ἀπ' ἀλλήλων τῶν ὅσων, πρὸ τ' ἐν λαμβάνουσα τῶν μετὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθωτικῶν ποιεῖ. Τὸ πρῶτον; μικρόν. ἐκ τῆς γριμῆς τ' ἄσφατον ἀμφοτέρωθεν συσέλλουσι. Τὸ μὲν; ψιλόν. τὰ εἰς μὲν καὶ εἰς τὰ πρῶτα καὶ δ' οὐτόρα πρόσωπα τ' πληθωτικῶν, διὰ τ' ἢ ψιλῶν γράφεται.

Τὸ δ' οὐτόρον; τὴν πρῶτον ὁ κανὼν; τὰ εἰς μὲν πληθωτικὰ, τροπῆ τ' μὲν εἰς τὰ δ' οὐτόρον ποιεῖ. ἴσιον ὅτι ὅτε τὰ εἰς μὲν πληθωτικὰ τὸ οὐκ ἔχουσι ἢ τῆς παραληγουσῶν, εἰς τὸ τρέψουσι αὐτὸ ὑπὸ τῶν δ' οὐτόρων πρόσωπον. καὶ παῦν πρῶτον πρόσωπον γριμῶν, ἔχου ἐπὶ τέλους τὸ μελιτικόν, εἰ τῶν οὐκ ἔχου παραληγουσῶν, τρέπει αὐτὸ εἰς ἐπὶ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δ' οὐτόρων τῶν πληθωτικῶν. ἐφ' ὧν δὲ πρόσωπον τρέπεται γὰρ οἷς ὀρετικῶν τὸ οὐκ ἔχου εἰς, ἐπὶ τούτων τρέπεται γὰρ οἷς ὑποτακτικῶν τὸ ὠ μέγα εἰς η.

Τὸ τρίτον; τὴν πρῶτον ὁ κανὼν; τῶν γινεώτων καὶ μελλόντων, ὁμοφωνεῖσι τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθωτικῶν, τῆς δ' οὐκ ἔχου τῶν πληθωτικῶν τ' ἰδίων μετὰ τῶν. ὁ δὲ λόγος δίδει καὶ ὑπὸ τῶν εἰς με. Τόσιμ; ι. τὰ εἰς σι ληγοντα τρίτα πρόσωπα τῶν πληθωτικῶν, διὰ τ' ἢ γράφεται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

περὶ ἐνικῶν.

Τὴν πρῶτον, ἢ μὲν ἄσφατον ὁ τὴν πρῶτον τῶν τὴν πρῶτον, καὶ ὁ παρατατικῶν.

τατικὸς ἐτυπῆτον. ὁ κανὼν; ἢ γριμὴ τῆς μετοχῆς τῶν γινεώτων ἀπ' ἀλλήλων τῶν ἐγκλίτων συλλαβῶν τῶν ὅσων, καὶ τῶν ἀρχουσῶν αὐξουσα χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς, τὸν παρατατικὸν ποιεῖ.

Πότε αὐξεται χρονικῶς, καὶ πότε συλλαβικῶς; ὅτε μὲν ἀπ' ἀρχῆς φωνήεντος ἀρχεται τὸ θέμα, χρονικῶς αὐξεται. ὅτε δὲ ἀπ' ἀρχῆς συμφώνου, συλλαβικῶς. Τὸ εἰ; ψιλόν. ἀπ' ἀρχῆς τῶν παρακλιμῶν προστιθέμεναι συλλαβὰς, βραχέαις θελευσιμ ἔστω. Ἐπὶ τῶν εἰ; ψιλῶν. τὸ εἰ ἢ τῶν παρακλιμῶν προστιθέμεναι καὶ ἀρπίστην, ψιλοῦται. εἰ δὲ προέρχεται μὲν, ἀπ' ἀρχῆς τῆς δὲ, ὅπερ ἐπὶ τῶν παρακλιμῶν τῶν εἰς μὲν γίνονται συμβαίνῃ, τὸ πρῶτον τῶν γινεώτων ἔχῃ, οἷον ἴσκημι, εἴσω, ἔσακα. τοῦ προέρχεται, καὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς πῆσαι; προέρχεται μὲν γὰρ τοῖς ὀρετικῶν γινεωτικῶν καὶ παθητικῶν, ἀρπίστη δὲ ἐπὶ τῶν ἀλλῶν ἐγκλίσειν. Τὸ πρῶτον; μικρόν. παῦν ῥήμα εἰς ὠ λῆγον, δ' ἄπ' ἧ τῶν μεγάλων γράφεται. Καὶ ἄλλως. ἐκ τῆς γριμῆς τ' τὴν πρῶτον ἀμφοτέρωθεν συσέλλουσι.

Τὸ δ' οὐτόρον; ἐτυπῆτον. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ὀρετικὰ τροπῆ τῶν εἰς δὲ τὸ δ' οὐτόρον ποιεῖ. Τὸ πρῶτον; ψιλόν. παῦν παρατατικὸς ὀρετικὸς γινεωτικὸς εἰς ὠ λῆγον γὰρ πρῶτον πρόσωπον, τὰ ἴσα φωνήεντα τρεῖς γὰρ τῶν δ' οὐτόρων ἢ τῶν δ' οὐτόρων, γὰρ τὰ τῆς ληγουσῶν καὶ τῆς παραληγουσῶν.

Τὸ τρίτον; ἐτυπῆτον. ὁ κανὼν; παῦν δ' οὐτόρον πρόσωπον εἰς ὠ λῆγον.

περὶ δ' οὐκ ἔχου.

Τῶν δ' οὐκ ἔχου τὸ πρῶτον; οὐ ποιεῖ.

Τὸ δ' οὐτόρον; ἐτυπῆτον. ὁ κανὼν; ἐκ τῶν δ' οὐτόρων τῶν πληθωτικῶν.

Τὸ τρίτον; ἐτυπῆτον. ὁ κανὼν; ἐκ τῶν ἰδίων δ' οὐτόρων γινεώτων ἀμφοτέρωθεν τῶν εἰς η, ἐπὶ δ' ἢ τὸ τρίτον τῶν πληθωτικῶν, ὅτε εἰς ἢ λήγῃ, οὔτε εἰς ται.

περὶ πληθωτικῶν.

Τῶν πληθωτικῶν τὸ πρῶτον; ἐτυπῆτον. ὁ κανὼν; παῦν πρῶτον πρόσωπον εἰς ὠ λῆγον, μὴ ἔχου τὸ μελιτικόν, ἐκβολῆ τ' ἢ καὶ προσόλω τῆς μὲν, τὸ πληθωτικὸν ποιεῖ. Τὸ πρῶτον; μικρόν. ἐκ τῶν πρῶτων τῶν ἐνικῶν, παῦν ῥήμα εἰς ὠ λῆγον.

Τὸ δὲ δεύτερον; ἐτύπητε.

Τὸ τρίτον; ἐτύπηον. ὁ κανὼν; τῶν τρισάφων παραχημίων, παρατατικοῦ, παραμεμνίου, ὑπερσωτελικῶ, ἢ ἀοείσθ, ὅσοι μὲν ἔχον τὴν γνεργτικὴν μετοχὴν εἰς σ μετ' ὀξείας, οὗτοι ἰσοσύλλαβον τὸ τρίτον ἔχουσι τῷ πρώτῳ. ὅσοι δὲ αὐτῶν οὐκ ἔχον τὴν ἐνεργτικὴν μετοχὴν εἰς σ μετ' ὀξείας, γινόμεον συλλαβῆς τὸ τρίτον ἔχουσι τῷ πρώτῳ, καὶ λῆγον εἰς ἐκείνην τὴν συλλαβῆν, ἢ τις ἴω παράληξις ἢ γενικῆς τῶν μετοχῶν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπηω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα. ὁ κανὼν; πᾶς παρακείμενος γνεργτικὸς εἰς ἀλήγη, καὶ γίνετ' α. εἰ δὲ ὁ μέλλων εἴη τῷ ψ, ὁ παρακείμενος εἴη τ' ω ἢ ἢ γίνεται φα. πᾶσα ἀήγουσα δὲ τῷ αὐτῷ ἔχῃ ὁ πᾶρακείμενος τῷ μέλλοντι, ἢ γίνεται τύφα. ἢ δὲ ἀρχεσα ἐκ τῷ παρατατικοῦ γίνεται, καὶ μὴ ἀπὸ βραχείας ἀρχεται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος, ἢ γίνεται τέτυφα. Τότε; ψιλόν. πᾶς ἀναδιπλασιασμός εἴη βραχείος ἐκφέρετ'. Τὶ δὲ ἀναδιπλασιασμός; συλλαβῆς πρόσληψις ἢ τῷ ἀρχίῳ μετὰ τῷ αὐτῷ συμφώνῳ, ἢ ἢ τῷ ἐπαγομνίῳ συλλαβῆν, γίνετ' ἢ μετὰ τῷ αὐτῷ φωνήεντος.

Τὸ τυ; ψιλόν. παραλήγουσα τῷ αὐτῷ ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι, πλὴν τινῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἐφ' ὧν διπλασθὶ τὸ ε δὲ, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τῷ ι. ἢ τῶν ἀφαινομνίων, οἷον ἀείρω, ἀπερῶ, ἐσπαρκα. φθέρω, φθερῶ, ἐφθαρκα. ἀέρω, ἀερῶ, ἢρκα. ἢ τῷ ἔχοντων ἡδὲ τῷ μέλλοντος τὸ ε, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τῷ ι. τότε γὰρ εἰς ο αὐτὸ τρέπετ' ὁ μέσος πᾶρακείμενος, οἷον φθερῶ, ἐφθορα. πείσω, πέποιδα. Τὸ τυ, μακροῦ δὲ ἢ βραχύ; μακρόν. τὰ εἰς πῶ ῥήματα τῶν ψιλῶν παραληγόμενα, ἡδὲ τῷ γνεσῶτος θεσφ μακροῦ αὐτῷ ἔχοντα, ἡδὲ τῷ παραμεμνίου φύσφ μακροῦ ἔχουσι, οἷον κύπηω κέκυφα. ὡς παρ' ἀριστοφάνη, τί γὰρ οἱ δὲ δρωσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφοτόν. τύπηω τέτυφα. Τὸ φα; βραχύ. πᾶς πᾶρακείμενος εἰς ἀλήγον, σωισαμνίον ἔχῃ αὐτῷ.

Τὸ δὲ δεύτερον; τέτυφας. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ἀλήγοντα πρῶτα πρόσωπα, προδίδετ' τῷ σ τὸ δὲ δεύτερον ποιῶ.

Τὸ τρίτον; τέτυφει. ὁ κανὼν; πᾶν δὲ δεύτερον πρόσωπον εἰς ἀλήγον, ἀκρόλητ' τῷ σ, τὸ τρίτον ποιῶ. Καὶ ὡφθλεμ ἔστ' τέτυ

τέτυφα. ἀλλ' ἐπεὶ οὐ γινόμετ' ἢ τῷ αὐτῷ διαλέκτῳ ἢ τῷ πρῶτον αὐτῶν ἀεικίον, ὁμοφώνῃν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, ἢ τροπῇ πᾶρακίον λούθησε τὸ α εἰς ε. Περὶ δυνικῶ.

Τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον; ε ποιῶ. Τὸ δὲ δεύτερον; τετύφατον. Τὸ τρίτον; τετύφατον. Περὶ πληθυντικῶ.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον; τετύφασιν. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ἀεικίον πρῶτα πρόσωπα, προδίδετ' τ' μνη, τὸ πληθυντικὸν ποιῶ.

Τὸ τρίτον; τετύφασιν. ὁ κανὼν; εἰς ἀλήγη ἢ τῷ βίβῳ τῶν πληθυντικῶν, μιμούμενος τὸν ἐνεσῶτα ὁ παρακείμενος. καὶ αὐτὸς γὰρ παρὰ πολλοῖς γνεσῶς σωτελικὸς ὀνομασθεται. Τὸ φα, μακροῦ δὲ ἢ βραχύ; μακρόν. τὰ εἰς ἀλήγοντα ῥήματα, ὀξεία, δυνικῶ, καὶ ὑποτακτικῶ, μακρῶ πᾶραληγεται.

ΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπηω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ μέσος τέτυπα. ὁ κανὼν; ὁ μέσος παρακείμενος τῷ μὲν ἀρχουσα τῷ αὐτῷ ἔχει τῷ γνεργτικῷ παρακειμένῳ, καὶ εἰς ἀλήγη, πρὸ δὲ τῷ α, τὸ συμφώνον ἔχῃ τῷ γνεσῶτῳ. αὐτὸ δὲ δύο συμφωνά ἢ, τὸ ἢ ἔχῃ τὸ χαρακτηριστικὸν μάλλον ἢ συζυγίας.

Καὶ ποῖον δὲ γινόμετ' αὐτὰ τὸ χαρακτηριστικὸν μάλλον ἢ συζυγίας; τὸ π. τῷ γὰρ ἀνέληκτ' εἴη τῷ ψ, τὸν μέλλοντα εἶν, ἀφ' οὗ αἰ συζυγίαι διακρίνοῦται.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

Τύπηω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ πᾶρακείμενος τέτυφα, ὁ ὑπερσωτελικὸς ἐτέτυφει. ὁ κανὼν; πᾶς πᾶρακείμενος γνεργτικὸς τρέπων τὸ α εἰς εἰν διφθογγον, ὑπερσωτελικὸν ποιῶ, καὶ προσλαμβάνων ἢ τῷ ἀρχίῳ τὸ ε, εἰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχεῖται τὸ θέμα. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, εἰ δὲ προσθήκης. Τὸ φειμ; διφθογγον. οἱ εἰς ἴω πᾶραχημνίον ἀπαύσθ, εἴη τῷ γράφοντα. πλὴν τῷ γνεργτικῶ ὑπερσωτελικῶ, καὶ τῷ μέσῳ.

Τὸ δὲ δεύτερον; ἐτέτυφες. ὁ κανὼν; πᾶν ῥήμα εἰς ἀλήγον, πλὴν τῷ εἰς μιν, τροπῇ τῷ εἰς σ. τὸ δὲ δεύτερον ποιῶ. Τὸ τρίτον; ἐτέτυφει. Περὶ δυνικῶ.

Τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον; ε ποιῶ. Τὸ δὲ δεύτερον; ἐτετύφειτον. Τὸ τρίτον; ἐτετύφειτον. Περὶ πληθυντικῶ.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον; ἐτετύφασιν. ὁ κανὼν;

παρ' ἑαυτοῦ πρόσωπον εἰς ν λῆγον, μὴ ἔχον τὸ κλιτικόν, ἐκ-
βολῆ τῷ ν, καὶ προδιδίχ τῆς μνη, τὸ πληθυντικὸν ποιῶ.

Τὸ τρίτον, ἐτετύφισαμ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μνη πλ' ἰθυστικά,
ἐκ τῶν εἰς ν φουσφ μακροκαταλήκτων κεκλιμμένα, εἰς σαμ ποιῶ
τὸ τρίτον.

ΜΕΣΟΣ ὙΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

Τύπηω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ π' ἀκείμενος τέτυφα, ὁ μέσος τε-
τυπα, ὁ μέσο ὕπερσυντελικὸς ἐτετύπεμ. ὁ κανὼν; ἄσπερ
ὁ φηρηγντικός παρακείμενος ἐποίει τὸν ὑπερσυντελικόν, οὕτως
καὶ ὁ μέσο παρακείμενος τὸν μέσον ὑπερσυντελικόν ποιῶ.

ΑὐΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπηω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα. ὁ κανὼν; πᾶς
μέλλων φηρηγντικός ἀμείβων τὸ τελουταῖον ω εἰς α, καὶ τ' ἄρχα-
σαμ ἐκτένων χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς, ἀόριστος γίνεται, καὶ ὡ
ἔκοφα, ἀγοράσω ἢ γόρασα. σισμηέωται τὸ εἶπα, ὁ ὠνεγκα γῆ
τοῖς εἰς ω, καὶ ἔθικα, ἐδωκα, ἦκα, γῆ τοῖς εἰς μί, ἄ καὶ τὸ χαρακῆ
ριστικὸν τῷ μέλλοντι ἢ ἡμίλλωσιν σύμφωνον γῆ πᾶσι τοῖς ἄλ-
λοις, ἐπὶ τῷ ἀόριστου φυλαττόμενον. Τὸ τυ; μακρόν. καθόλου
ὁ πρῶτος ἀόριστος, καὶ τε φύσφ, καὶ τε θεσφ μακρὰ παραλήγει.

Τὸ φα, μακρόν ὄσιν ἢ βραχύ; βραχύ. τὸ ἀφ' ἑλόμενον α' τῷ ἀο-
εἰσῶ, βραχύ ὄσιν. Καὶ ἄλλως, πᾶσα λέξις προπαροξυσμοῦ γῆ.

ΑὐΡΙΣΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύπηω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δ' ὄσιν ἔτυ-
πομ. ὁ κανὼν; πᾶς δ' ὄσιν ἔτυπομ ἀόριστος ἄρ' τῶν εἰς ω βαρυτόνων
κεκλιμμένα, σιωάρχεται μὲν τῷ πρώτῳ ἀόριστῳ, εἰς ομ δὲ λῆ-
γα, καὶ πῶ τῆς ομ ἐχφ τὸ σύμφωνον τῷ μέσῳ παρακείμενον.

Τὸ τυ; βραχύ. ἐτι δὲ καὶ ἄρ' μὲν βαρυτόνων θεμάτων ἀεὶ
βραχέα παραλήγει τὸ δ' ὄσιν ἔτυπομ ἀόριστος.

ΜΕΛΛΩΝ.

Τύπηω, ὁ μέλλων τύψω. ὁ κανὼν; πᾶς μέλλων φηρηγντι-
κὸς εἰς ω λῆγα, καὶ ομ ἀρχετῆ τῷ φηρηγντικῷ, πλὴν τ' τριφω θρέ-
ψω, ὁ ἔχω ἔξω, ὅπερ γῆ μ' τῷ φηρηγντικῷ φηρηγντικῷ, γῆ δὲ τῷ μέλλον-
τι λασιώμετῆ, ἵνα μὴ σιωαμπέισιν τῷ ἔξω ἐπιρρήματι. Γόθρον
ἔχει τὸ ψ; ἴσιον ὅτι ὁ μὲν μέλλων γῆ τοῖς φηρηγντικῶν ἀναλογεῖ ταῖς
δυσθέαις τῶν ὀνομάτων ὁ δὲ φηρηγντικῶν, ταῖς γρηγοῦσιν αὐτῶν. ὅθεν
τῶν

τῶν εἰς ψ ληγόντων ὀνομάτων, ἢ δὲ καὶ β κλινομένων, ὅσον
λίψιλιβός. ἢ δὲ τῷ ω, ὅσον ἰψός. ἢ δὲ τῷ φ, ὅσον κινυψ. κινυ-
φος. τὰ δὲ τῷ β φηρηγντικῷ ἀπὸ τῷ φηρηγντικῷ ἐκφερόμενα, ἢ δὲ
τῷ π, ἢ δὲ τῷ φ, ἂν τῷ μέλλοντι ἢ ἀνάγκης τὸ ψ ἔχουσι.
καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων συζυγῶν ἢ αὐτῆ ἀκολουθία. Τὸ τυ, μα-
κρόν ὄσιν ἢ βραχύ; μακρόν. τὸ ψ τὸ διπλοῦ ἐκτένει αὐτό.

ἴσιον δὲ ὅτι πᾶς μέλλων βαρυτόνος, ἢ τῶν ἰσῶν παραλή-
γουσα διέσει ἔχει τῷ φηρηγντικῷ, ἢ μέλιονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττω-
να βαρυτόνον ἔρταται, δὲ τῶν φηρηγντικῶν συζυγίας, οἱ δὲ βρα-
χέα αἰ παραλήγονται.

ὈΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Χρόνος φηρηγντικός.

Τύπηω, καὶ τὸ παθητικὸν τύπημαι. ὁ κανὼν; πᾶς
φηρηγντικὸς βαρυτόνος εἰς ω λῆγον, ἀμοιβῆ
τῷ εἰς ο, ὁ προδιδίχ φηρηγντικῶν, παθητικὸς γίνεται.

ἴσιον δὲ ὅτι πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον ἂν
τέλους τὸ κλιτικόν, τῶν παραλήγουσιν θελφ φυλαττόμενον τῷ
ἴδιῳ ὀριστικῷ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. Τὸ πη;
μικρόν. πᾶν φῆμα εἰς μαι λῆγον ἀπαβες ἂν τῶν εἰς ω, εἰ πῶ τῷ
μ τὸ ο ἔχει, μικρόν αὐτὸ θελφ ἔχει, πλὴν τῶν ἰσοστακτικῶν.

Τὸ μαι; διφθογγον. τὰ εἰς μαι καὶ εἰς ται, πρῶτα καὶ τρί-
τα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν, καὶ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, δὲ φηρηγν-
τικῶν διφθογγον γράφεται.

Τὸ δ' ὄσιν ἔτυπομ; τύπημ. ὁ κανὼν; ἐκ τῷ τρίτου γέγονεν ἐν-
δία τῷ τ, καὶ κρᾶσει τῷ ε καὶ α εἰς η, μείοντος καὶ τῷ ι προσ-
γεγραμμένου. Καὶ ἄλλως. πᾶν φῆμα εἰς μαι λῆγον, ἔχει τὸ
δ' ὄσιν ἔτυπομ εἰς η λῆγον μετὰ τ' ἀνεκφωνήτου ι. πλὴν τῷ ὄσιν
μαῖ ὄψαι, βούλομαι βέλει, οἶμαι οἶαι. ὅμ τὸ μὲν βούλη καὶ οἶδ,
ἰσοστασεταται. τὸ δὲ ὄψαι, ὄψαι ἰσοστασεταται.

Τὸ τρίτον; τύπηται. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μαι, τροπῆ φηρηγν-
τικῶν ται, καὶ εἰ τὸ ο μικρόν ἀπὸ φηρηγντικῶν παραλήγουσιν ἔχει, τρέποντα
αὐτὸ εἰς ε, τὸ τρίτον ποιῶ.

περὶ δυνικῶν.

Τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον; τυπόμεθεμ. ὁ κανὼν; ἐκ τῷ πρώ-
του τῶν πληθυντικῶν γίνεται, τροπῆ φηρηγντικῶν εἰς θεμ. Τὸ μαι;
1

Ψιλόν. τὰ εἰς μέθου καὶ εἰς μέθα πρῶτα πρόσωπα τῶν δυνικῶν, καὶ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν, ὅσα τοῦ ε ψιλῶ γράφεται.

Τὸ δυνότερον; τύπεδομ. Τὸ τρίτον; τυππεδομ.

Περὶ πληθυντικῶ.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον; τυππεμέθα. ὁ κανὼν; πᾶν πρῶτον πρόσωπον ἔχον τὸ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς, τροπῆ τῆς ἐσχάτης εἰς μέθα, τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ.

Τὸ δυνότερον; τύπεδομ. ὁ κανὼν; πᾶν τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὸ κλιτικόν, τροπῆ τῆς τελευταίας συλλαβῆς εἰς θε, δυνότερον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, εἰ καθαρμέναι τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει. Τὸ δε; ψιλόν. τὰ εἰς μέθα καὶ εἰς δε, πρῶτα καὶ δυνότερα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν, ὅσα τοῦ ε ψιλῶ γράφεται.

Τὸ τρίτον; τύππονται. ὁ κανὼν; παῦν τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὸ κλιτικόν, εἰ καθαρμέναι τὸ τ, πῶ αὐτοῦ δεχόμενον τὸ ν καὶ τὴν παραλήγουσαν φυλάττον τὸ πρῶτον προσώπου τῶν ἐνικῶν, τὸ τρίτον προσώπου τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

Τύπῳ, καὶ τὸ παθητικὸν τύπῳ, καὶ ὁ παρατατικός ἐτυπῶμι. ὁ κανὼν; πᾶς γίνεως παθητικὸς τρίτων τῶν καὶ εἰς μίω, καὶ τῶν ἀρχουσῶν αἰψῶν χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς, τὸν παρατατικὸν ποιεῖ. Τὸ μίω; η. πᾶν ῥῆμα εἰς μι λῆγον, ὅσα τῶν γράφεται. εἰ δὲ εἰς μίω, ὅσα τῶν η. Καὶ ἄλλως. οἱ εἰς μίω παρωχημένοι ἅπαντες ὅσα τῶν η.

Τὸ δυνότερον; ἐτύπῳ. ὁ κανὼν; ἐκ τῶν τρίτου γέγονε μὴ εἰς τ, καὶ κρᾶσι τοῦ ε, καὶ ο εἰς τῶν ου διάφορον.

Τὸ τρίτον; ἐτύπῳ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μίω, τροπῆ τῶν μίω εἰς τ, τὸ τρίτον ποιεῖ. Τὸ ε; μικρόν. τὰ εἰς ε ἄκ τῶν εἰς μίω γινόμενα ἅπαντα, ὅσα τοῦ ο μικροῦ γράφεται.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μίω τύφῳ, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθητικὸς τέτυμαι. ὁ κανὼν; ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐκ τοῦ γίνεως γίνεται τροπῆ τοῦ τέλους εἰς μαι. καὶ εἰ μὴ εἰς φα λησι ὁ γίνεως παρακείμενος, καὶ ἕτερον μ προσλαμβάνει ὁ παθητικὸς. εἰ δὲ εἰς κα, ὅτε μὴ ὁ γίνεως αὐτοῦ πῶ του

ῥωσύμφωνον οὐκ ἔχει, ὡς ἐπιτοπλῆσον οὐδὲν προσλαμβάνει, οἷον πεφώρακα πεφώραμαι, πεποιήκα πεποιήμαι, τετοξέυκα τετοξέυμαι. ὡς ἐπιτοπλῆσον ἄρητ, ὅσα τὸ ἦκουσμαι, εἰληκυσμαι, καὶ ἕτερα. ὅτε δὲ σύμφωνον ὁ γίνεως ἔχει, εἰ μὴ μὴ ἀμετάβολον εἶναι, ἀεὶ τὸ σ προσλαμβάνει, οἷον λελάτκα λελάτκισμαι, τασείσω τασείσασμαι. εἰ δὲ ἀμετάβολον, εἰ μὴ τὸ ρ, τοῦτο φυλάττει καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος πῶ τοῦ μ, ἀφ' ἑσῶ τασείσασμαι. καὶ εἰ τὸ λ, ὁμοίως, οἷον ψάλλω ψάλλκα ψάλλμαι. εἰ δὲ τὸ ν ἔχει ὁ γίνεως, ἔχει δὲ καὶ οὐτὸ αὐτὸ δυνότητι ὁ γίνεως παρακείμενος τετραμμένον γε μίω εἰς τ γ ὅσα τὸ κ, καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔχει αὐτὸ τετραμμένον εἰς μ ὅσα τὸ μ, οἷον βράνω βράνωκα βράνωμαι, μιάνω μείωκα μείωμαι. τὸ γὰρ μείωσμαι ἕτερόκλιτον ὄν, ἀφ' οὗ μείωσμαι καὶ μείωσ. εἰ δὲ ὁ μὴ γίνεως ἔχει αὐτὸ, ὁ δὲ παρακείμενος οὐκ ἔχει, ὁ γίνεως, οὐδ' ὁ παθητικὸς ἔχει, οἷον κείνω κείνωκα κείνωμαι. εἰ δὲ εἰς χα λῆσι ὁ γίνεως καὶ παρακείμενος, ἀεὶ ὁ παθητικὸς τὸ γ ἔχει, πέπλεκα πέπλεμαι, ἦγμαι ἄφῆγμαι.

Τὸ δυνότερον; τέτυφαι. ὁ κανὼν; ἐκ τῶν τρίτου γέγονε, βροπῆ τοῦ τ εἰς σ, καὶ κρᾶσι τῶν π καὶ σ εἰς φ. τὸ γὰρ φ ἐκ τοῦ π καὶ σ σύγκηται.

Τὸ τρίτον; τέτυπῳ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μαι τροπῆ τῶν μαι εἰς ται. Καὶ ὡφλεμ εἶναι τέτυπῳ, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ἀμετάβολα τῶν ἀφώνων οὐδέποτε προηγᾶται, μεταβέβληται τὸ μ, εἰς τὸ χαρακτηριστικὸν τ συζυγίας π, ἵνα ψιλῶ ψιλῶν προηγησῶνται τοῦ τ.

Περὶ δυνικῶ.

Τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον; τετύμμεθον. Τὸ δυνότερον; τετύμμεθον. Τὸ τρίτον; τετύμμεθον.

Περὶ πληθυντικῶ.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον; τετύμμεθα.

Τὸ δυνότερον; τετύμμεθε. παῦν τρίτον ἐνικὸν. τρίπεται δὲ γῆταῦθα καὶ τὸ π, εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦ αὐτῶ φ, ἵνα διασύν διασύνος προηγησῶνται.

Τὸ τρίτον; οὐ ποιεῖ. διότι ἵναγκάζετο τὸ τρίτον τῶν ἐνικῶν

κῶν πρὸ τῶ τ ὃ ν προσλαβῆν, ἵνα τῶ βοίση. ἔχθ δὲ καὶ τὸ π. ἀδιώατορ δὲ τὸ π, ν, τ ἂν συλλαβῆς σιωπασαίην. ὅσα μὲν οὐ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματ^ο, αὐτὸ ἢ χρῆσις ἀναπληροῖ. Καὶ πῶς ἀναπληροῖ; τετυμμελίοι εἰσὶ. καὶ καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα εἰς ἰδίαν μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν διώατ^ε διαλύει, οἷον λέγω καὶ λέγων εἰμί, τρέχω καὶ τρέχων εἰμί. Τετυμμελίοι, ποιῆσας πῶσεως; δύθειας τῶν πληθυντικῶν. ἢ δύθειαι τῶν ἐνικῶν; ὁ τετυμμελῖ^ο. Κανόνισορ. Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμεν^ο τέτυφα, ὁ παθηλὸς τέτυμμαί, ἢ μετοχῆ ὁ τετυμμελῖ^ο. ὁ κανὼν; παῦ παθηλὸν ἢ μέσον ἔχον ἂν τέλους τὸ μ κλιτικόν, τρέπον τῶν ἐχούτων εἰς μλῖ^ο, τῶν μετοχῶν ποιῆ. Τὸ με; φιλόμ. αἰ εἰς μλῖ^ο μετοχῆ, προσπαροξύνονται, καὶ ὅσα τῶν φιλοῦ γράφονται, πλῶν τ^ο παθητικοῦ παρακείμενου. ὁ τετυμμελῖ^ο, πῶς κλίνεται; τῶ τετυμμελῖ^ο. ὁ κανὼν; ὡς ὁ πλό^ο τ^ο πλόου. Εἰσὶ κανόνισορ.

Εἰμί τὸ ὑπάραχω, ὁ γίνεταί ἀπὸ τῶ ἔω εἰμί, καὶ πλεονασμῶ τῶ ι, εἰμί. τὸ δούτερον, κοινῶς μὲν εἰς, καὶ ἀρβολῆ τῶ σ, εἰ, ποιητικῶς δὲ, εἰσὶ. τὸ τρίτον, ὅσι. τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον, οὐ ποιῆ. τὸ δούτερον, ἐσόν. τὸ τρίτον, ἐσόν. τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἐσμὲν κοινῶς, καὶ εἰμὲν ποιητικῶς.

τὸ δούτερον, ἐσέ. τὸ τρίτον, κοινῶς μὲν, εἰσὶ. ποιητικῶς ᾗ, ἔασι. τὸ ε; δίφθογγον, ἀπὸ τ^ο ἔω, κατὰ πλεονασμὸν τ^ο ι.

Ἐπιθέσει; φιλή. τὰ ὑπαρκτικά ῥήματα φιλοῦνται. τὸ σι; ι. τὰ εἰς σι λήγοντα τριτα προσώπα τῶν πληθυντικῶν, ὅσα τ^ο ι γράφεται.

τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς; τετύφαται. ὁ κανὼν; παῦ τρίτον ἐνικόν ἔχον πρὸ τ^ο τ φιλόμ, προπῆ τ^ο φιλοῦ εἰς τὸ ἀντιστοιχίῳ αὐτῶ φ, καὶ προδέσφ τ^ο α, ποιῆ τὸ τρίτον τ^ο πληθυντικῶν ἰωνικῶς. ὁ καὶ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ἐπεκράτησε.

τὸ φα, μακρὸν ὅστιν ἢ βραχύ; βραχύ. καθόλου τὸ προστιθέμενον ἰωνικῶς γῆ τῶ τρίτῳ προσώπῳ τῶν πληθυντικῶν τῶ παθηλὸς πῆρακμῆς ἢ ὑπερσωτελίκῳ δὴχρονου συσπλάσαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθηλὸς τέτυμμαί, ὁ ὑπερσωτελίκος ἐτετύμμω. ὁ κανὼν; πᾶς παθηλὸς

παθηλὸς πῆρακμῆς τρέπων τῶν καὶ εἰς μλῖ, ἢ προσλαβῆναι κατ' ἀρχὴν τὸ ε, εἰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχοῖτο τὸ θεμα, ὑπερσωτελίκου ποιῆ. εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντ^ο ἢ δὲ προδύνκῳ.

τὸ δούτερον; ἐτέτυφο. ὁ κανὼν; ἐκ τῶ τρίτου γίγνεταί. τὸ φ; μικρὸν. ἐκ τῶ τρίτου. τὰ εἰς τὸ ἀπὸ τῶν εἰς μλῖ. τὸ τρίτον; ἐτέτυφο.

πρὸ δυνικῶ.

τὰ δυνικά. ἐτετύμμεθον, ἐτετύφθον, ἐτετύφθω.

πρὸ πληθυντικῶ.

τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον; ἐτετύμμεθα. τὸ δούτερον; ἐτέτυφθε. τὸ τρίτον; οὐ ποιῆ. διὸ ἢν ἔπομεν ἀπὸ τῶν γῆ ὑπερσωτελίκῳ ἀναπληροῖ δὲ καὶ ὅσα μὲν ἔχον καὶ ὑπαρκτικῶ ῥήματ^ο. ἢ πῶς ἀναπληροῖ; τετυμμελίοι ἦσαν. διαπίπῃ μλῖ ὑπερσωτελίκῳ τετυμμελίοι εἰσὶν, γῆ δὲ ὑπερσωτελίκῳ τετυμμελίοι ἦσαν; κοινῆ μλῖ ἀμφοῖν τῶν χρόνων ἢ μέρους, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ῥῆμα. παρακείμενῳ μλῖ οὐκ, οἰκεί^ο ὅστιν ὁ εἰσὶν γίνεσθαι, ὑπερσωτελίκῳ δὲ ὁ ἦσαν παρωχημέν^ο.

ἦσαν κανόνισορ. εἰμί τὸ ὑπάραχω, καὶ ὁ παρατατικὸς λῶ ἂν τῶν δυνικῶν, ὅσα τῶν. τὸ δούτερον, ἦς. τὸ τρίτον, λῶ ἕτεροκλίτως, ἀπὸ τῶ ἔω, ἦν, ἦν, ἦν. καὶ κατὰ συγκοπὴν λῶ. τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον, οὐ ποιῆ. τὸ δούτερον, ἦτον. τὸ τρίτον, ἦτι. τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, ἦμεν. τὸ δούτερον, ἦτε. τὸ τρίτον, ἦσαν.

τὸ ἰωνικόν; ἐπέτυφατ^ο. ὁ κανὼν; παῦ τρίτον ἐνικόν.

Αὐριστος πρῶτος.

τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμεν^ο τέτυφα, ὁ παθηλὸς τέτυμμαί, ὁ ἀόριστος ἐτύφθω. ὁ κανὼν; πᾶς παθηλὸς παρακείμεν^ο, τῶν τελευταίων τρέπων εἰς θῶν, καὶ εἰ συμφώνου καταρχῆν ἔχοι, ἀποβαλὼν αὐτὸ, παθηλὸν πρῶτον ἀόριστον ποιῆ. εἰ μλῖ ἔχοι ὁ παθηλὸς παρακείμεν^ο πρὸ τ^ο φῖλμαί τὸ σ, ὅσα φωνήεντα καὶ ἂν τῶ παθηλικοῦ ἀόριστον. εἰ δὲ τὸ γ, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ δασὺ συμφώνου τῶ γῆδρυγτικῶ πῆρακμῆς οἷον λέγω, καὶ ἐλέφθω. εἰ δὲ τὸ μ, εἰ μλῖ θεματικῶν αὐτὸ ἔχει τῆραμμῆς ἀπὸ τῶ ν, εἰς τὸ ν πάλιν αὐτὸ τρέπει, οἷον μεμίαμμαι ἐμμάθθω. εἰ δὲ κλιτικόν, εἰς τὸ τ^ο γῆδρυγτικῶ πῆρακμῆς οἷον δασὺ, οἷον τέτυμα

μαι, ἐτύφθην. εἰ δὲ τὸ ῥῆ τὸ λ, ταῦτα πάλιν ἔξῃ καὶ ὁ ἀόριστος, οἷον ἔσπαρμαι ἔσπαρθην, ἔφαλμαι ἔφάθην. εἰ δὲ οὐδὲν ἔχῃ ὁ παθητικὸς πῆρακείμην, οὐδ' ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἔξῃ, οἷον κί κριμαι ἐκρίθην.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυψα, ὁ δευτέρου ἔτυπον. ὁ παθητικὸς ἐτύπην. ὁ καινός; ὁ εἰς οὐ δευτέρου ἀόριστος γνόργητικός, τρέπων τὸ ο εἰς η, παθητικὸς δευτέρου ἀόριστος γίνετα.

ΜΕΣΟΣ ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤ.

Τύπτω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυψα, ὁ μέσος ἔτυψάμην. ὁ καινός; οἱ μέσοι ἀόριστοι ἀπὸ τῶν γνέργητικῶν γίνονται προσόδῳ φιλίμην, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρώτου, καὶ ὁ δευτέρου ἀπὸ τοῦ δευτέρου.

Τὸ δευτέρου; ἐτύψω. ὁ καινός; ἐκ τοῦ τρίτου γέγονεν γνέργητος, καὶ ἁρασθὲ τοῦ α οἰς ω μέγα. Ἔτε γίνετα τὸ δευτέρου εἰς ω; καὶ πότε εἰς ου; ὅτε μὴ ὄσῃ τὸ τρίτον δῖα τοῦ αἰ, πότε τὸ δευτέρου εἰς ω. ὅτε δὲ δῖα τοῦ εἰς, εἰς ου.

ΜΕΣΟΣ ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

Τύπτω, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυψα, ὁ δευτέρου ἔτυπον. ὁ μέσος ἔτυπόμην. ὁ καινός; οἱ μέσοι.

ΜΕΛΛΩΝ ΠΡΩΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθητικὸς πῆρακείμην τέτυμαι, ὁ ἀόριστος ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη, καὶ ὁ μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι. ὁ καινός; ὡς παθητικὸς ἀόριστος κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόσωπον, προσλαβὼν τῆσσομαι, καὶ πῶν γνέργητικῶν ἐκτασιν ἀποβαλὼν, παθητικὸν μέλλοντα ποιῶ. Τὸ φθῆ; η. οἱ εἰς λω πῆραχημεῖοι.

ΜΕΛΛΩΝ ΔΕΥΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυψα, ὁ δευτέρου ἔτυπον, ὁ παθητικὸς ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη, καὶ ὁ μέλλων δευτέρου τυπήσομαι. ὁ καινός; ὡς παθητικὸς.

ΜΕΣΟΣ ΜΕΛ.

Τύπτω, ὁ μέλλων τύψω, καὶ ὁ μέλλων μέλλω. ὁ καινός; ὡς μέλλων γνέργητικὸς εἰς ω λήγω, προσλαβὼν τῆσσομαι καὶ ἔσομαι.

πῶν τὸ ω, εἰ μὴ βαρύνοιτο, εἰς ο μικρόν. εἰ δὲ περιπαῶτο, εἰς τὴν ε δίφθογγον μέσος μέλλων γίνετα.

ΜΕΤ' ὈΛΙΓΟΝ ΜΕΛ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθητικὸς τέτυμαι, τὸ δευτέρου τέτυπαι, ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων τετύφομαι. ὁ καινός; ὡς παθητικὸς παρακείμενος κατὰ τὸ δευτέρου ἑαυτοῦ πρόσωπον, πῶ τ' αἰ δεχόμενος τὸ ομ, μετ' ὀλίγον μέλλοντα ποιῶ.

ἈΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ἄρῳ γίνεσθαι.

Τύπῳ, τὸ δευτέρου τύπης, τὸ τρίτου τύπης, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τύπῃμ. ὁ καινός; οἱ ἀόριστοὶ γνέργητικοὶ γίνεσθαι τῶν πάντων, πῶν τῶν εἰς μ, κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόσωπον τὸν προσλαμβανόντων, τὸ ἀπαρέμφατον ποιοῦσιν ἐπὶ δὲ φιλί τρίτης συζυγίας τῶν περιπαῶντων, καὶ πῶν σιωπῶντων ἄλλως ποιοῦσιν. καὶ μὴ γὰρ αὐτῶν, ἀεὶ πῶν σιωπῶντων εἰς τῶν οἱ δίφθογγον ποιοῦσιν. καὶ δὲ τῶν ἀπαρέμφατων, εἰς οω. Διατί λέγονται ἀπαρέμφατα; δῖα τὸ μὴ πῆρακείμην, ἢ γινωσκω μὴ πρόσωπον, μὴ ἀριθμὸς, μὴ βδύσμα ψυχῆς.

Τύπῳ, ποίας ἐγκλίσεως; οὐκ ἔχει. τὰ ἀπαρέμφατα δίχα προσώπων εἰσὶ καὶ ἐγκλίσεως.

Ποίου ἀριθμοῦ; οὐκ ἔχει. προσώπων δὲ μὴ ὄντων, οὐδὲ ἀριθμὸς δυνάται εἶναι. ἴσθαι ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα, ὕλη τῶν ῥημάτων εἰσὶν. ὅθεν αἱ ἐγκλίσεις εἰς αὐτὰ ἀναλύνονται διὰ τοῦ δηλωτικοῦ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ῥηματι, οἷον τὸ τύπῃς, δυνάμαι διαλύσας ἐπέμ, ὀρίζομαι σε τύπῃμ. καὶ τὸ τύπτε, προστάσω σε τύπτειμ. καὶ τὸ τύπτοιμ, δύχομαι τύπῃμ. ταῦτα δὲ καὶ ὀνόματα λέγουσι τῶν ῥημάτων, διὸ καὶ ἀρῖθρα ἔχουσι γνῶστε σιωπῶντων, οἷον τὸ αἰαγινώσθην ὠφέλιμον.

Πόσα τελικὰ τῶν ἀπαρέμφατων; δύο τὸν ἐκ τῶν συμφώνων, καὶ ἡ αἰ δίφθογγος ἐκ τῶν φωνηέντων.

Τὸ πῆν; δίφθογγον. καὶ ἀπαρέμφατον, δίφθογγον ἔχει κατὰ πῶν τελευταίων, πῶν τῶν ζῶν. τὸ γὰρ πῶν, δηλῆν,

δρῆμ, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπὶ δευτέρας συζυγίας τῶν προσημειωμένων, ἃ κοινῶς μὲν, εἴς τι α γραφονται, οἱ δὲ ἰωνοὶ εἰς α αὐτὰ τρεῖσιν, ἐπεὶ τὸ ἔχουσι προσγεγραμμένον, εἴς τι διφθόγγου πλὴν λήγουσιν ἔχουσι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, τὸ δευτέρου τέτυφας, τὸ τρίτον τέτυφε. Ἐπὶ τὸ ἀπρέμφοτον τετυφίαι, ὁ καινῶν; πᾶς παρακείμενος κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ προσώπων, πλὴν ναὶ προσλαβῶν, τὸ ἀπρέμφοτον ποιῆ. Τὸ φε; ψιλόν, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ε. καὶ ἄλλως, τὰ εἴς τοῦ γιναι ἀπρέμφοτα, πλὴν μὲν προαλήγουσαν εἴς τοῦ ε ψιλῶ ἔχουσι, πλὴν δὲ τελευταίαν, εἴς τι αὐ διφθόγγου. ὁ τόνος; ἕδρι ἐπὶ πρῶτον γούσης πᾶν ἀπρέμφοτον εἶναι λήγου, πᾶς μᾶς συλλαβῆς ἔχου τὸν τόνον. πλὴν τῶν αἰολικῶν, τοῦ φαγέμενοι καὶ πικέμενοι, ἃ γίνονται ἀπὸ φαγῆν καὶ πιεῆν, καὶ τῶν ὁμοίων.

ΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΚΕΙΜ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ μίσο τέτυπα τέτυπας τέτυπε, καὶ τὸ ἀπρέμφοτον τετυφίαι, ὁ καινῶν; πᾶς παρακείμενος.

ΑΪΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ αἰοριστός ἐτυψα, καὶ τὸ ἀπρέμφοτον τύψαι, ὁ καινῶν; ὁ εἰς α λήγου αἰοριστός, προδιέσει τοῦ ι, καὶ συσολῆ ἐπὶ ἀρχούσης, τὸ ἀπρέμφοτον ποιῆ. Διαπὶ τοῦ γνέσῳ τῷ καὶ τοῦ πρῶτον σινοεινυμλίου, Ἐπὶ πρῶτον κειμένου καὶ ὑπερωστωτελίου, ὁ αἰοριστός οὐ συζεύγνυται τινί; διότι οὐκ ἔχει πῖνι συζευχθῆσεται. μετὰ μὲν γὰρ τοῦ γνέσῳ τῷ, οὐ δύνανται, διότι ὁ μὲν γνέσῳ ἀπλήρωτον ἔχει πλὴν σημασίαν, οὗ τῷ δὲ πεπληρωμένον, μετὰ δὲ τῷ μέλλου τῷ. διότι ἔπλησι ἰάξει αὐτῶ, ἀλλ' ἔχει μεσιτεύοντα τὸν γνέσῳ τῷ. καὶ ἕδρι τῶν μετῶν ὁ αὐτὸς λόγος.

ΑΪΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ αἰοριστός ἐτυψα, ὁ δευτέρος ἐτυπον, καὶ τὸ ἀπρέμφοτον τυπέμ. ὁ καινῶν; πᾶς δευτέρου αἰοριστός εἰς ὀμ λήγων, τροπῆν τοῦ ὀμ εἰς εμ καὶ συσολῆ τὸ κνέμηνος ἀρχούσης, ὡς ἐπιθὸν πλὴν, τὸ ἀπρέμφοτον ποιῆ. Πόθην δὲ κινῆσθαι ὅτι δέν-

τερο

τερο αἰοριστός ὡς ὄξιν, ἀλλ' οὐ μᾶλλον δευτέρου μέλλων; προδιέσει μὲν ἀπὸ τῆς γνέσῳ. οὐ γὰρ αὐτὴ σημασίας μέλλοντος, ἀλλὰ πρῶτον ληλυθῶς τὰ κοινὰ εὐρίσκειται, εἰ μὴ που πρῶτον αἰοριστός, ἢ διαμαρτία γραφίως, ἢ ποιητικῆ ἀδείας, ἢ τοῦ γεγραφότος ἰσορροφία. ἄλλως τε καὶ δευτέρου μέλλων γνέσῳ αἰοριστικός γνέσῳ γνέσῳ καὶ μέσοις οὐκ ὄξει. πᾶς οὖν αὐτὸν εἶναι ἀπρέμφοτον ἀπὸ τῆς μὴ ὄξιν; καὶ μὲν τὸ πρῶτον μέλλων ὄμ, οὐ δοκεῖ προδιέσει εἶναι. εἰ οὖν πρῶτον οὐκ εἶμι, εἶναι αὐτὸν δευτέρου ὄξιν ἀνώγει. ἀλλ' οὐκ ὄξει. δὲ ὡς γὰρ οὕτω γίνεται, ὡς τὸ φουξοῦμαι. ἐπεκρωτισε δὲ αὐτὸν ἐπὶ κοινῆς σιωπῆς, ὡς αὐτὸν δὴ τὸ φουξοῦμαι. τὸ δὲ λαθεῖν δοῦμαι, γνέσῳ ὄξει, σημασίαν ἔχων μέλλοντος, ὡς τὸ ἔδουμαι, καὶ τὸ φάγομαι, καὶ τὸ πίομαι, καὶ τὸ εἶμι.

ΜΕΛΛΩΝ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, τὸ δευτέρου τύψας, τὸ τρίτον τύψαι, καὶ τὸ ἀπρέμφοτον τύψην. ὁ καινῶν; πᾶς μέλλων γνέσῳ κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ προσώπων τὸ ν προσλαβῶν τὸ ἀπρέμφοτον ποιῆ.

ΑΠΑΡΕΜΦΟΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

χρόνος γνέσῳ.

Τύπῳ, καὶ τὸ παθητικὸν τύπῳμαι, τὸ δευτέρου τύπῃ, τὸ τρίτον τύπῃται, Ἐπὶ τὸ ἀπρέμφοτον τύπῃται. ὁ καινῶν; πᾶς παθητικὸν ἢ μέτρον, ἔχον γνέσῳ τρίτου προσώπων τὸ τ λιτικόν, τρεῖσιν πλὴν ἐχάστω εἰς δαι, τὸ ἀπρέμφοτον ποιῆ. Ἐπὶ καθαρῶν εἰδῆς τὸ τ, καὶ σ προσλαβάνη. ὁ τόνος; ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης. πᾶν ἀπρέμφοτον εἰς δαι λήγου, ὁμογενῆ θίλει τῆς ἰδῆς αἰοριστικῶ, πλὴν τῆς παθητικῆς παρακείμενου, καὶ τοῦ μέσο αἰοριστός δευτέρου.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθητικὸς τέτυμαι, τὸ δευτέρου τέτυφαι, τὸ τρίτον τέτυπῃται, Ἐπὶ τὸ ἀπρέμφοτον τετύφαι. ὁ καινῶν; πᾶς παθητικὸν ἢ μέτρον ἔχον γνέσῳ τρίτου προσώπων τὸ τ λιτικόν.

ΑΪΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθητικὸς τέτυμαι, ὁ αἰοριστός ἐτύφω ἐτύφης ἐτύφη, καὶ τὸ ἀπρέμφο-

m

του τυφθῆναι. ὁ καινῶν; πᾶς παθητικός ἀόριστος, κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόσωπον, τῶν ναὶ προσλαβῶν, καὶ τῶν γὰρ ἀρχαῖς κλιτικῶν ἔκτασιν ἀρβαλῶν, τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. Τὸ φθῆ; η. ἐκ τοῦ ἐτύφθῳ. οἱ εἰς ἴω παρὰ κλημένους ἀπαντῶν. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς δι προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναὶ ἀπὸ ἐμφατὰ ἀόριστος ὄντα, φύσφι μακρᾶ παραλήγεται, καὶ εἴα τῷ η γραφεται. πλὴν τῷ θῆναι, μῆναι, δῖναι.

ΑὐΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἐτυψα, ὁ δίδυμος ἔτυπον, ὁ παθητικός ἐτύπῳ ἐτύπησ ἐτύπη, καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατῶν τυπῶμαι. ὁ καινῶν; πᾶς παθητικός.

ΜΕΣΟΣ ΑὐΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἐτυψα, ὁ μέσος ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατῶν τύψαδα. ὁ καινῶν; πᾶν παθητικῶν. ἰσίου ἢ ὀλίφ' οἷς δὲ κλιτικῆ ἔκτασις, πλὴν τῷ πῆρα κλημένους, ἀρβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀπὸ ἐμφατῶν.

ΜΕΣ. ΑὐΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἐτυψα, ὁ δίδυμος ἐτυπον, ὁ μέσος ἐτυπόμην ἐτύπησ ἐτύπησ, καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατῶν τυπέδα. ὁ καινῶν; πᾶν παθητικῶν.

ΜΕΛΛΩΝ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ πῆρα κλημένος τέτυφα, ὁ παθητικός τέτυμαι, ὁ ἀόριστος ἐτύφθῳ ἐτύφθῃσ ἐτύφθῃ, καὶ ὁ μέλλων πρῶτος τυφθῆσομαι τυφθῆσῃ τυφθῆσῃ, καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατῶν τυφθῆσεται. ὁ καινῶν; πᾶν.

ΜΕΛΛΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἐτυψα, ὁ δίδυμος ἔτυπον, ὁ παθητικός ἐτύπῳ ἐτύπησ ἐτύπησ, καὶ ὁ μέλλων δίδυμος τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατῶν τυπήσεται. ὁ καινῶν; πᾶν παθητικῶν.

ΜΕΣΟΣ ΜΕΛΛΩΝ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ μέσος μέλλων τύψομαι τύψῃ τύψεται, καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατῶν τύψεδα. ὁ καινῶν; πᾶν.

ΜΕΤ' ὀλίγ. ΜΕΛ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ πῆρα κλημένος τέτυφα, ὁ παθητικός τέτυμαι

τέτυμαι τέτυψαι, καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται, καὶ τὸ ἀπὸ ἐμφατῶν τετύψεδα. ὁ καινῶν; πᾶν παθητικῶν ἢ μέσων.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

τῶν ἐνεργῶν.

Τύπῳ, καὶ ἡ μὲν οὐ τῶν τῶν τῶν τῶν, ὁ πῆρα κλημένος ἔτυπῳ ἔτυπῃσ ἔτυπῃ, καὶ τὸ προστακτικῶν ἔτυπῃ. ὁ καινῶν; τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνεργητικῶν πῆρα κλημένους, συσολῆ τ' ἀρχέσθῃ, δίδυμος γίνεται προστακτικῶν.

Τύπῳ ποίου προσώπων; δίδυμος. τὸ πρῶτον; ὁ ποιεῖ. καθόλου παντός προστακτικῶν τὸ πρῶτον πρόσωπον ὑπὸ πάντος ἀριθμοῦ ἐπιλείπειν, ἐπεὶ εἰς εἰς ἑαυτῶν δὴ ἀπὸ προστάσθῃ. ὁ γὰρ προστάτων τῶν προστακτικῶν διελθῶν εἰς εἰς. εἰ δὲ τις ἑαυτῶν προστάσθῃ, μέλλῃ αὐτὸς ἑαυτῶν χωρὶς εἰς, ὅπως ἀδύνατον. τὸ πῆ; φιλόμ. καθόλου τὰ δίδυμα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν, βραχυκλιτικῶν εἰς, πλὴν τῶν παθητικῶν ἐνεργῶν, καὶ τῶν μέσων ἀόριστος δίδυμος.

Τὸ τρίτον; τυπῃτω. ὁ καινῶν; πᾶν δίδυμον πρόσωπον προστακτικῶν ἐνεργητικῶν εἰς φωνῆν λήγον, πλὴν τῶν εἰς δι, προστάσθῃ τῶ, τὸ τρίτον ποιεῖ. τὸ πῆ; φιλόμ. καθόλου τὰ δίδυμα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν. τὸ τῶ; μέγα. καθόλου τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν, εἴα τῶ μεγάλῃ γραφεται.

περὶ δυνάμει.

Τῶν δυνάμει τὸ δεύτερον; τυπῃτω. ὁ καινῶν; ἐκ τῶν δυνάμει τῶν πληθυντικῶν, τροπῆ τῆ εἰς τῶν.

Τὸ τρίτον; τυπῃτω. ὁ καινῶν; πᾶν δεύτερον πρόσωπον τῶν δυνάμει καὶ τοῖς προστακτικῶν, τροπῆ τῶ ο μικρῶ εἰς ὡ μέγα τῶ τρίτον ποιεῖ.

περὶ πληθυντικῶν.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ δεύτερον ἔτυπῃτε. ὁ καινῶν; ἀμφὸς τὰ πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν τρίτων τῶν ἐνεργῶν γίνονται. τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἐνεργῶν, τροπῆ τῶ ὡ μεγάλῃ εἰς εἰ, τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. προστάσθῃ εἰσαμ, τὸ τρίτον.

Τὸ τρίτον; τυπῃτωσαμ. ὁ καινῶν; ὁμοίως.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ πῆρα κλημένος τέτυφα τέτυφας πᾶν

τυφε, (ὅτι τὸ προσκλιτικὸν τέτυφε. ὁ κανὼν; τὸ τρίτον πρόσωπον) ἢ
 γνερυλικὸν πῆρακειμὸν καὶ ἢ μίση δυνάτε) γίνετ' προσκλιτικόν.

Τὸ τρίτον; τετυφέτω.

Περὶ δυνίε.

Τῶν δυνικῶν τὸ δυνάτε; τετυφέτω. Τὸ τρίτον; τετυφέτω.

Περὶ πληθυντικῶν.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ δυνάτερον; τετυφέτω. Τὸ τρίτον;
 τετυφέτωσαν.

ΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΚΕΪΜ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ μέσο-
 τύπουα τέτυπας τέτυπε, καὶ τὸ προσκλιτικὸν τέτυπε. ὁ κανὼν;
 τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν γνερυλικῶν πῆρακειμῶν καὶ ἢ μίση.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα ἔτυφας ἔτυφε,
 καὶ τὸ προσκλιτικὸν τύψω. ὁ κανὼν; ἔσθ' ἢ μὲν (ὅτι τὸ προσκλιτικόν
 ἀόριστο) ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τρίτου προσώπου γίνεσθαι, συσολῆ
 μόνου φιλάρχουσ, οἷον ἔτυφε, τύψε. ἀλλ' ἐπεκράτησε συρρακ-
 σίωμ ἔθος. ἐκάνει γὰρ τὸ εἰς ὀμ μεταποιῶσι, τὸ αἶελε αἶελομ λέ-
 γοντόν, τὸ λάβε λάβομ, καὶ τὸ τύψε τύψωμ.

Τὸ τρίτον; τυψάτω. ὁ κανὼν; ἔσθ' ἢ μὲν κατὰ τὴν ἀναλο-
 γίαν τῶν εἰς ε προσκλιτικῶν, ἔσθ' ἢ τῶν εἶναι τὸ τρίτον.
 ἀλλ' ἐπειδὴ πανταχοῦ ὁ ἀόριστος ὀμιλεῖ τὸ α. (τὸ γὰρ δευτε-
 ρικὸν ἔτυφα, τὸ ἀπαρέμφατον τύψαι, τὸ δευτερικὸν τύψαιμι,
 ἢ μετρητὸν ὁ τύψας) τούτου χάριν οὐδὲ τὸ προσκλιτικὸν ἔγω-
 γίδω τῶν α. Τὸ ψα; βραχύ. τὸ ὀφθλόμνον α ἔσθ' ἀόριστος,
 βραχύ ὄσι.

Περὶ δυνικῶν.

Τὰ δυνικά; τύψατο, τυψάτω.

Περὶ πληθυντικῶν.

Τὰ πληθυντικά; τύψατε, τυψάτωσαν.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δυνάτερος ἔτυ-
 πομ ἔτυπες ἔτυπε, (ὅτι τὸ προστακτικὸν τύπε. ὁ κανὼν; τὸ τρί-
 τον) πρόσωπον τῶν γνερυλικῶν δυνάτερος ἀόριστος, συσολῆ φιλάρχου-
 σης δυνάτερον ὄσι προστακτικόν.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ. ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

γίνεσθαι χρόνον.

Τύπῳ, καὶ τὸ παθητικὸν τύπῳμαι, καὶ ὁ παραστατικός ἐ-
 τυπῳμην ἐτύπῳ, καὶ τὸ προστακτικὸν τύπῳ. ὁ κανὼν;
 τὸ δυνάτερον πρόσωπον τῶν παθητικῶν παραστατικῶν, συσο-
 λῆ φιλάρχουσ, δυνάτερον ὄσι προστακτικόν.

Τὸ τρίτον; τυπῳέτω. ὁ κανὼν; τὰ εἰς τὴν τρίτην γνερυλικῶν,
 ἔσθ' ἢ τῶν εἰς θω, καὶ προσλήψῃ τῶν σ, εἰ καθαιρεθῆναι τὸ θ, παθη-
 τικά τρίτα γίνονται.

Περὶ δυνικῶν.

Τὰ δυνικά; τύπῳε, τυπῳέτω.

Περὶ πληθυντικῶν.

Τὰ πληθυντικά; τύπῳε, τυπῳέτωσαν.

ὑπερσυντέλικος.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθη-
 τικός τέτυμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτέτυμην ἐτέτυπο, καὶ
 τὸ προστακτικὸν τέτυπο. ὁ κανὼν; τὸ δυνάτερον πρόσωπον τοῦ
 παθητικῶν ὑπερσυντελικῶν, συσολῆ φιλάρχουσ, δυνάτερον ὄσι
 προστακτικόν.

Τὸ τρίτον; τετύφῳ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς τὴν τρίτην γνερυλι-
 κά. γνῆται δὲ καὶ συγκοπῆ γίνεται τῶν ε.

Περὶ δυνικῶν.

Τὰ δυνικά; τέτυφῳ, τετύφῳ.

Περὶ πληθυντικῶν.

Τὰ πληθυντικά; τετύφῳ, τετύφῳσαν.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθη-
 τικός τέτυμαι, ὁ ἀόριστος ἐτύφῳμην, ἢ μετοχή, ὁ τυφθεῖς τῶν
 τυφθῆναι, καὶ τὸ προστακτικὸν τυφθῆναι. ὁ κανὼν; πᾶσα με-
 χῆ εἰς σ ὄξυτον, ἔσθ' ἢ τῶν ε λινομην, εἰς τι ποιεῖ τὸ προσα-
 κτικόν. Καὶ ὀφθαλμῶν εἶναι ἔσθ' ἢ τῶν ε, ἀλλὰ ἔσθ' ἢ ἐπαλληλίαν
 τῶν δασέων, ἐπὶ τῶν π καὶ θ εἰς τ.

Τὸ τρίτον; τυφθῆτω. ὁ κανὼν; τὰ εἰς τὴν προστακτικῶν, ἔσθ' ἢ
 ἢ εἰς τῶν, τὸ τρίτον ποιεῖ.

m 3

Περί δυνίκου.

Τὰ δυνικά; τύφθητον, τυφθήτω.

Περί πληθυντικῶ.

Τὰ πληθυντικά; τύφθητε, τυφθήτασιν.

ἌΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύφω, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἐτύφα, ὁ δὲ δύντερος ἐτυ-
πον, ὁ παθητικὸς ἐτύφην, ἡ μετοχὴ ὁ τυπείς το τυπνόντος, ὁ
τὸ προσακτικὸν τύφθη. ὁ κανὼν; πᾶσα.

ΜΕΣ. Ἀόρ. Πρῶτ.

Τύφω, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἐτύφα, καὶ ὁ μέσος προ-
σακτικὸς πρῶτος ἀόριστος τύφαι. ὁ κανὼν; ὁ εἰς α λήγων ἀόρι-
στος, προσθέσει τῷ ι, καὶ συσολῆ τ' ἀρχοῦσης, μέσος προσακτι-
κὸς ἀόριστος γίνεται. ἔλυσα λῶσαι, ἐτύφα τύφαι.

Τὸ τρίτον; τυφάσω. ὁ κανὼν; τὰ εἰς τὸ τρίτον γίνε-
ται.

Περί δυνικῶ.

Τὰ δυνικά; τύφασθον, τυφάσθων.

Περί πληθυντικῶ.

Τὰ πληθυντικά; τύφασθε, τυφάσθησιν.

ΜΕΣ. Ἀόρ. Δεῦτ.

Τύφω, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἐτύφα, ὁ δὲ δύντερος ἐτυ-
πον, ὁ μέσος ἐτυπόμην ἐτύπον, καὶ τὸ προσακτικὸν τυποῦ. ὁ κα-
νὼν; ὁ μέσος δύντερος ἀόριστος, το δύντερος προσώπου τῆ
γὴ ἀρχαῖς κλιτικῶν ἔκτασιν ἀπβαλῶν, ὁ καταβιβασίας τὸν τό-
νον, τὸν ἴδιον προσακτικὸν ποιεῖ. ἐλάβομην ἐλάβου, λαβοῦ. ἐ-
τυπόμην ἐτύπον, τυποῦ.

Τὸ τρίτον; τυπέσω.

Περί δυνικῶ.

Τὰ δυνικά; τυπέσθον, τυπέσθων.

Περί πληθυντικῶ.

Τὰ πληθυντικά; τυπέθε, τυπέθησιν. ἴσμεν ὅτι
πάντα τὰ εἰς τε, ἢ εἰς δε προσακτικὰ δύντερος πρόσωπα, προσα-
ροξιώνονται, εἰ μὴ διούλλαβα εἴη, ὅσα τῷ ὁ κἀνῶν ἀναβιβά-
ζει τὸν τόνον.

ΕΥΚΤΙ

ΕΥΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Χρόνος γίνεως.

Τύφω, καὶ ἡ μετοχὴ ὁ τύφω τὸ τυφνόντος, καὶ τὸ δύν-
κον τυφνοίμι. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχὴ γίνεωτικὴ τῶν εἰς
ὠρημάτων, τὸ τέλος φη γενικῆς τρέψασα εἰς μι, καὶ πῶ
φη μι δεξαμένη τὸ ι, παραιτηθεμένη τε τὴν μὴ δυνάμενα σὺν
αὐτῇ ἀκουσθῆναι σιχθαῖ, τὸ δύνκον ποιεῖ. Τί παρητήσα-
το; τὸ ν. Τὸ πῶσι; διφθογγῶν. πᾶν δύνκον διφθογγῶν πα-
ραλήγεται. Ρῶσαι ἀπάλυξαι τῶν δύνκων; τρεῖς. ἢ εἰς μι,
ἢ εἰς μιν, καὶ ἢ εἰς ην.

Τὸ δύντερον; τύφωσι. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μι, τροπῆ φη εἰς
σ, τὸ δύντερον ποιεῖ. Τὸ πῶσι; διφθογγῶν. ἀπ' το πρώτου
πᾶν δύνκον.

Τὸ τρίτον; τύφωσι. ὁ κανὼν; πᾶν δύντερον πρόσωπον εἰς σ
λήγεται.

Περί δυνικῶ.

Τῶν δυνικῶν τὸ πρώτον; εἰ ποιεῖ. ἵνικα τὸ πρῶτον πρόσωπον
τῶν πληθυντικῶν.

Τὸ δύντερον; τύφωσιν.

Τὸ τρίτον; τυπέσθων. ὁ κανὼν; λαβόλου τὰ δυνικά τῶν δύν-
κων, εἰς λω ἔχει τὸ τρίτον, ἐπεὶ δὲ διέποτε τὸ τρίτον τῶν πλη-
θυντικῶν ἔχουσιν εἰς ι, ἢ εἰς ται.

Περί πληθυντικῶ.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρώτον; τύφωσιν. ὁ κανὼν; πᾶν ῥη-
μα εἰς μι λήγεται, τροπῆ φη εἰς μιν, τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ. γὴ
δὲ τοῖς ὀριστικοῖς τῶν εἰς μι, καὶ ἡ παραλήγουσα συσέλλεται. τὰ
γὰρ εἰς μι ὕδι τῶν πληθυντικῶν ὁ παθητικῶν συσέλλεται.

Τὸ δύντερον; τύφωσι.

Τὸ τρίτον; τυπέσθων. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μιν δύνκονα πρῶτα πρόσω-
πα τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὴ διφθογγῶν παραλήγουσα, ἀπβολῆ τῷ μ τὸ
τρίτον ποιεῖ, τύφωσιν, τυπέσθων. εἰ δὲ μονοφθογγῶν, εἰς σιν, τυ-
πέσθων, τυπέσθων. Τὸ μιν; φιλόν. τὰ εἰς μιν, ὁ εἰς τε.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύφω, ὁ μέλλων τύφω, ὁ παρκεμένος τέτυφα, ἡ μετοχὴ ὅτι τυ-
φῶς, τῆ τυφότητος, ὁ τὸ δύνκον τυφνοίμι. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχὴ.

ΜΕΣ. ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ μέσο-
τέτυπα, ἡ μετοχή ὁ τετυπῶς τῷ τετυπότῳ, καὶ τὸ δυνκτικὸν
πτύποιμι. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχή.

ἈΟΡ. ΠΡΩΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ἡ μετοχή ὁ τύ-
φας τῷ τύφαντῳ, καὶ τὸ δυνκτικὸν τύφαιμι. ὁ κανὼν; πᾶσα
μετοχή.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δίδυμος ἔ-
τυπον, ἡ μετοχή ὁ τυπῶν τῷ τυπόντῳ, καὶ τὸ δυνκτικὸν τύποι-
μι. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχή.

ΜΕΛΛΩΝ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ἢ μετοχή ὁ τύφω τῷ τύφοντῳ,
καὶ τὸ δυνκτικὸν τύφωμι. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχή.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

χρόνος γένεως.

Τύπῳ, καὶ τὸ παθητικὸν τύπῶμαι, καὶ τὸ δυνκτικὸν παθη-
τικὸν τυπῶμαι. ὁ κανὼν; πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον
ὡδὶ τέλους τὸ μ κλιτικὸν, τρέπον πλὴν ἐχούτω εἰς μιν,
καὶ πρὸς ἑμὲ δεξομένην τὸ ι, τὸ δυνκτικὸν ποιεῖ.

Τὸ δίδυμον; τύπῶμι. ὁ κανὼν; ὅσα τῶν δυνκτικῶν ἔχει γν
τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὸ τ κλιτικὸν, ἀρβόλη αὐτῷ τὸ δίδυμον
ποιεῖ.

Τὸ τρίτον; τύπῶται. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μιν, τρῶπι τ' μιν εἰς
το, τὸ τρίτον ποιεῖ.

περὶ δυνκτικῶν.

Τὰ δυνκτικὰ; τυπῶμαι, τυπῶσθε, τυπῶσθε.

περὶ παθητικῶν.

Τὰ παθητικὰ; τυπῶμαι, τυπῶσθε, τυπῶσθε.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθη-
τικὸς τέτυμαι, καὶ τὸ δυνκτικὸν ἔποιε. διὰ τὸ ὅτι μὲν λαθα-
ρᾶν ἔχει τῷ ἐχούτω ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τῷ κοινῷ κανόνι
τὸ δυνκτικὸν ποιεῖ. ὅτι δὲ ἕτερον συμφώνῳ πρὸς τὸ μ παραλήγε-
ται, τότε δεῖ τὸ ἀσυσταῖν τὸ δυνκτικὸν τε καὶ ὑποτακτικὸν ἀπὸ
αὐτῶ

αὐτῶ μὲν ἐγίνετο, δεῖ δὲ μετοχῆς καὶ ὑποτακτικῶν ῥημάτων
αὐτῶ ἢ χρόσις ἀναπληροῖ. Καὶ πῶς ἀναπληροῖ γνταῦτα; τε-
τυμῶσθε εἰλω. εἰλω κανόνισον. εἰμί τὸ ὑπόχω, καὶ ὁ πα-
ρατακτικὸς λῶ, ἡ μετοχή εἰς γντῳ, καὶ τὸ δυνκτικὸν εἰλω. ὁ κανὼν;
πᾶσα μετοχή εἰς σ ὀξύτων δεῖ τῶν κλινομένων, τὸ τέλος ῥι
γενικῆς τρέψαται εἰς λω, καὶ τὸ ν μεταβαλῶσα εἰς ι, δυνκτικὸν
ποιεῖ. Τὸ δίδυμον; εἰς. Τὸ τρίτον; εἰς.

περὶ δυνκτικῶν.

Τῶν δυνκτικῶν τὸ πρῶτον; ἔποιε. Τὸ δίδυμον; εἰστον.

Τὸ τρίτον; εἴτω.

περὶ παθητικῶν.

Τὰ παθητικὰ; εἴμην, εἴπτε, εἴπαμ.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθη-
τικὸς τέτυμαι, ὁ ἀόριστος ἔτύφθην, ἡ μετοχή ὁ τυφθεῖς τῷ τυ-
φθῆν, καὶ τὸ δυνκτικὸν τυφθεῖμι. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχή εἰς
σ ὀξύτων.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δίδυμος ἔτυ-
πον, ὁ παθητικὸς ἔτύφην, ἡ μετοχή ὁ τυπέεις τῷ τυπέειν, καὶ
τὸ δυνκτικὸν τυπέω. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχή.

ΜΕΣ. ἈΟΡ. ΠΡΩΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ μέσο-ἔτυφά-
μι, καὶ τὸ δυνκτικὸν τυφάμι. ὁ κανὼν; πᾶν παθητικὸν.

ΜΕΣ. ἈΟΡ. ΔΕΥΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δίδυμος ἔτυ-
πον, ὁ μέσο-ἔτυπόμι, καὶ τὸ δυνκτικὸν τυποίμι. ὁ κανὼν;
πᾶν παθητικὸν.

ΜΕΛΛΩΝ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθη-
τικὸς τέτυμαι, ὁ ἀόριστος ἔτύφθην, ἔτύφθης, ἔτύφθην, ἢ ὁ μέλ-
λων πρῶτος τυφθῆσομαι, καὶ τὸ δυνκτικὸν τυφθῆσοίμι. ὁ κα-
νὼν; πᾶν παθητικὸν.

ΜΕΛΛΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφω, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δίδυμος ἔτυ-
πον

πομ, ὁ παθητικὸς ἐτύπῳ ἐτύπῳ ἐτύπῳ, ὁ μέλλων δὲ δύνῃσι
τυπῆσομαι, ὁ δὲ δυνάμει τυπῆσομαι. ὁ κανὼν; παῦ παθητικόν.

ΜΕΣ. ΜΕΛΛΩΝ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ μέλλων μέλλω τυψομαι, ὁ δὲ
δυνάμει τυψοίμην. ὁ κανὼν; παῦ παθητικόν.

ΜΕΤ' ὈΔΙΓ. ΜΕΛ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, καὶ ὁ πα
θητικὸς τέτυμαι τέτυφαι, καὶ ὁ μετ' ὀλ. γομ μέλλων τετύφα
μαι, καὶ ὁ δυνάμει τετυφοίμην. ὁ κανὼν; παῦ παθητικόν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

χρόν. ὁ γένεσις.

Τύπῳ, καὶ ἡ μέλλων ὁ τύπῳ τῷ τύπῳ, καὶ ὁ παρακί
τακτικὸς ἐτύπῳ, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς ἐάν τύπῳ. ὁ κανὼν; οἱ
τρῆς παρωχημένοι, παθητικὸς, παρακείμενος, καὶ ἀόριστος,
πῶ τελευτάει τρέποντες εἰς ὦ, ὁ πῶ γὰρ ἀρχαῖς κλιτικῶν ἔκτε
σιμ ἀρβόλωντες, τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖσιν.

Ἐάν τύπῳ, πῶσα μένιν λόγος εἰσι; δύο. ἐάν σιώδεσμι,
τύπῳ ῥήμα.

Ἐάν, ποῖος τῶν σιωδέσμων; σιωπητικῶ. Πόθεν γίνεται;
ἀπὸ τῶν σιωπητικῶ, καὶ τῶν παραπληρωματικῶ, ἐκβολῆ τῶν ι.

Ἐπὶ τῶν; φιλιῶν. οἱ σιώδεσμοι πάντων φιλιούται, πῶ
τῶν αἰτιολογικῶν οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ διασύνονται, πῶ τῶ
ἄφρα. ὁ βραχυκατακτικῶσι, πῶ τῶ ὅπως. Ἐπὶ τῶν; ὁφεί
ται. πῶς σιώδεσμος συμπλεκτικὸς μὲν, ὁφείμην, σιωπέμην ἢ
ἢ βαρύνει. Ἐάν τύπῳ, τὸ πῶ; μέγα. παῦ ὑποτακτικόν, γὰρ
ἢ τοῖς ἐνεργητικοῖς τὸ κτελεῖ ἔχειν, ἢ τὸ μέγα γὰρ τῆ ληξάν. γὰρ
δὲ τοῖς παθητικοῖς, ὁ γὰρ τῆ παραληξάν. Διατί λέγονται ὑποτα
κτικά; ὅτι ὑποτάσσονται τοῖς δυνάμει ὑποτάσσονται σιωδέσ
μοις. Καὶ πόσοι σιώδεσμοι ὑποτάσσονται; ἕξ. ἵνα, ὄφρα, ὅπως,
ἐάν, ἀν, ὁ εἰ, ὅτε ἔχῃ ἢ ἕτερος σιωδέσμος, ὡς γὰρ τῶ, εἰ πῶ γὰρ
τῆ χόλον γε ὁ αὐτῆμαρ κατὰ πέψιν, ἀλλά γε ὁ μετόπιδεν ἔχῃ κό
βου ὄφρα τελεῖται γὰρ σιωδέσμι εἰοῖσι. ὑποτάσσεται ὁ μὴ, ὅτε ἀπα
γορεύτικόν δέσμι, ἢ ἂν ἀορίστος τῆ δέσμι, οἷον μὴ κλέψης. εἰ γὰρ τὸ
γὰρ τελεῖται, ὅρα ἵνα μὴ κλέψης. ἢ τὸ ἕως, ἐπεὶ ἔχῃ ἀεὶ τὸν αὐτῶν
σιωδέσμου σιωπακτόμην αὐτῶ. ὁ δὲ ὡς, ὅτε τὸ ἵνα δηλοῖ.

Τὸ

Τὸ δὲ δύνῃσι; ἐάν τύπῳ. ὁ κανὼν; καθόλου τὰ εἰς ὦ ὑποτα
κτικά ἀπὸ τῶ εἰς ὦ βαρυτόνων κλιτικῶν, εἰς ἡς τὸ δὲ δύνῃσι ποιεῖ.

Ἐπὶ τῶ πῶ, τί προσσημαίεται; ἢ. παῦ ῥήμα εἰς ὦ λῆγον, ἔχει
τὸ δύνῃσι δὲ ἀφθόγῳ, ὁμοίως καὶ τὸ τρίτον.

περὶ παθητικῶ.

Τῶν παθητικῶν τὸ πῶ; ἐάν τύπῳ. ὁ κανὼν;
παῦ ὑποτακτικόν πῶτον πρόσωπον ἐνικόν, προδίδει τῶ μὲν,
τὸ παθητικόν ποιεῖ.

Τὸ δὲ δύνῃσι; ἐάν τύπῳ. ὁ κανὼν; τὰ εἰς ἡν ὑποτακτι
κά πῶτα πρόσωπα, τῶν τῶ μὲν εἰς τε, καὶ τῶ παραληξάν
τὸ ὦ εἰς, δύνῃσι ποιεῖ.

Τὸ τρίτον; ἐάν τύπῳ. ὁ κανὼν; καὶ τὸ ἀπὸ τῶ πῶ
ρου γίνεται τῶν παθητικῶν, τῶν τῶ μὲν εἰς σιμ.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ ὑπο
τακτικὸς ἐάν τετύφω. ὁ κανὼν; οἱ τῶν παρωχημένοι. ἵστου δὲ ὁ
ἡ δὲ πῶτε ἀρβόλων ὁ παρακείμενος πῶ αἰετισμ αὐτῶ.

ΜΕΣ. ΠΑΡΑΚΕΙΜ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ μέσος
τέτυπα, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς ἐάν τετύπω. ὁ κανὼν; οἱ τῶν
παρωχημένοι.

Ἀόριστος πῶτος.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἐτύφα, καὶ ὁ ὑποτακ
τικὸς ἐάν τύψω. ὁ κανὼν; οἱ τῶν παρωχημένοι.

Ἀόρ. Δεύτερος.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύψω, ὁ ἀόριστος ἐτύφα, ὁ δὲ δύνῃσι ἔ
τυπον, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς ἐάν τύπω. ὁ κανὼν; οἱ τῶν παρωχη
μένοι. μέλλοντες γὰρ τοῖς ὑποτακτικοῖς ἐκείσιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

χρόν. ὁ γένεσις.

Τύπῳ, καὶ ἡ μετοχὴ ὁ τύπῳ τῷ τύπῳ, καὶ ὁ παρα
τακτικὸς ἐτύπῳ, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς ἐάν τύπῳ, καὶ ὁ
ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐάν τύπῳμαι. ὁ κανὼν; ὁ γένεσις
κὸς γένεσις τῶ ὑποτακτικῶν προδίδει τῶ μαι, παθητικὸς γίνεται.
Τὸ δὲ δύνῃσι; ἐάν τύπῳ. ὁ κανὼν; καθόλου τὰ τρίτα πρό
σωπα.

π 2

σπα τῶν γνήργητικῶν ὑποτακτικῶν, δ' ἄλλοι εἰσι τῶν ὑποτακτικῶν παθητικῶν.

Τὸ τρίτον; ἐὰν τύπῃ δ'. ὁ κανὼν; τὸ δ' ἄλλοτον πρόσωπον ἔπαθητικῶν ὑποτακτικῶν γνήσδτος, προσλαβῶν τ' ἵτα, β' ἵτα γίνε δ'.

Περί δυνικῶν.

Τὰ δυνικά; ἐὰν τυπῶμεθον, ἐὰν τύπῃσιν, ἐὰν τύπῃσιν.

Περί πληθυντικῶν.

Τὰ πληθυντικά; ἐὰν τυπῶμεθα, ἐὰν τύπῃσιν, ἐὰν τύπῃσιν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῃ, ὁ μέλων τύπῃ, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθητικός τέτυμαι, ὁ ὑποτακτικὸς ἔπιποιε, ὡς εἴρηται, ἀναπληροῖ δὲ ἄλλο μεθῶν καὶ ὑποτακτικῶν ῥημάτων. Καὶ ὡς ἀναπληροῖ; τέτυμμι ἐὰν ᾧ. Ἐὰν ᾧ κανόνισον. εἰμὶ τὸ ὑπαρῶν, ὁ παρρησιαστικὸς λῶ, ἡ μεταχὴ εἰς γῆτον, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ᾧ. ὁ κανὼν; ὡς εἰς σ' ὀξύτον ἢ μεταχὴ, τότε εἰς ὡ μέγα πρὸς ἁπλοῦς τόνου, τὸ ὑποτακτικὸν γίνε δ'. Τὸ δ' ἄλλοτον; ἐὰν ἦ. Τὸ τρίτον; ἐὰν ἦ. Τὰ δυνικά; ἐὰν ἦτον, ἐὰν ἦτον.

Τὰ πληθυντικά; ἐὰν ᾧσιν, ἐὰν ἦτε, ἐὰν ᾧσιν.

Ἀόριστος πρῶτος.

Τύπῃ, ὁ μέλων τύπῃ, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ὁ παθητικός τέτυμαι, ὁ ἀόριστος ἐτύφθην, ἡ μετὰ τὸ τυφθεῖς ἔτυφθην, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τυφθῶ. ὁ κανὼν; ὡς εἰς σ' ὀξύτον ἢ μετὰ τὸ τυφθῶ.

Ἀόριστος δεύτερος.

Τύπῃ, ὁ μέλων τύπῃ, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δ' ἄλλοτον ἔτυπον, ὁ παθητικὸς ἐτύφθην, ἡ μετὰ τὸ τυφθεῖς ἔτυφθην, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τυφθῶ. ὁ κανὼν; ὡς εἰς σ' ὀξύτον ἢ μετὰ τὸ τυφθῶ.

Μέσ. Ἀόρ. πρῶτ.

Τύπῃ, ὁ μέλων τύπῃ, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύφῃ, καὶ ὁ μέσος ὑποτακτικὸς ἀόριστος πρῶτος, ἐὰν τύφῃμαι. ὁ κανὼν; οἱ μέσοι ἀόριστοι ἀπὸ τῶν γνήργητικῶν γίνονται προδίδει φιλμαι, ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν πρώτου, καὶ ὁ δ' ἄλλοτον ἀπὸ τῶν δευτέρου.

Μέσ. Ἀόρ. Δεύτερος.

Τύπῃ, ὁ μέλων τύπῃ, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δ' ἄλλοτον ἔτυπον, ὁ μέσος ὑποτακτικὸς ἀόριστος ἐτύφῃμαι.

πομ

πομ, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπῃ, καὶ ὁ μέσος ὑποτακτικὸς δευτέρου ἀόριστος ἐὰν τύπῃμαι. ὁ κανὼν; οἱ μέσοι ἀόριστοι ἀπὸ τῶν γνήργητικῶν γίνονται, προδίδει φιλμαι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικά.

ἔπιποιε.

Τύπῃ, καὶ ἡ μετὰ τὸ τυφθεῖς ἔτυφθην, ὁ κανὼν; ὡς εἴρηται, ὁ ἀόριστος εἰς ὡ λυγῶν, προδίδει τὸ ν ποιῶ τὴν μετὰ τὴν λυγῶν. Πῶς κλίνεται; τὸ τυπῶντος. ὁ κανὼν; ὡς εἰς ὡ λυγῶν εἰς ὡ λυγῶν, ὡς εἰς ὡ λυγῶν. Τὸ πρῶτον; μετὰ τὸν ἄλλοτον συστέλλονται ἕθι γνηκῆς, ἐὰν μὴ κατὰ πρῶτον ᾧσιν, ὡς ἡ τὸ ποιούντος, βοῶντος, χυθούντος, καὶ τῶν ὁμοίων, αἰ σιωρούντων. Ἡ κλητικὴ; ὡς τυπῶν, ὁ κανὼν; αἰ μετὰ τὸν ἄλλοτον ὀνόμαζα, τὰς αὐτὰς ἔχουσα ὀρθῶς καὶ κλητικῶς.

Τὸ δ' ἄλλοτον; ἡ τυπῶντος. ὁ κανὼν; πᾶσα γνηκῆ μετὰ τὸν ἄλλοτον, τὸ τέλος φιλ γνηκῆς πρῶτον εἰς α, καὶ τὴν παρὰ τὴν λυγῶν φύσει μακρὰν ποιῶν, τὸ δ' ἄλλοτον ποιῶν. Καὶ ὡς ἐπιποιε αὐτῶν γνηκῆς φύσει μακρὰν; πῶς κλίνεται; τὸ ν, καὶ τὴν προσλήψαι τὸ ν. τὸ γὰρ ὁ μεγάλου ὀνόμαζον, ὡς φιλ προδίδει τὸ ν μεγαλύνεται.

Τὸ δ' ἄλλοτον; τὸ τυπῶντος. ὁ κανὼν; πᾶσα μετὰ τὸν ἄλλοτον ὀνόμαζα, ὡς εἰς ὡ λυγῶν, ἀποβολὴ φιλτος, τὸ δ' ἄλλοτον ποιῶν. Πῶς κλίνεται; ἔτυπῶντος. ὁ κανὼν; πρῶτον ὅτι πᾶν δ' ἄλλοτον ἀρσενικῶν πρὸς ἁπλοῦς ὀνόμαζον, τὴν τὸ ἀρσενικῶν ἔχει κλητικῶν, ὅποιος αὐτῶν εἴη κατὰ τὴν φύσιν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τύπῃ, ὁ μέλων τύπῃ, ὁ παρακείμενος τέτυφα, ἡ μετὰ τὸν ἄλλοτον ἔτυφθην, ὁ ἀόριστος ἐτύφθην, καὶ ὁ μέσος πρὸς ἁπλοῦς ἔτυφθην, τὸ α εἰς ὡς, τὴν μετὰ τὴν λυγῶν ποιῶν. Τὸ φων; μέγα. αἰ εἰς ὡς μετὰ τὸν ἄλλοτον, καὶ ὡς τὸ ὡ μεγάλο γράφεται, καὶ συστέλλεται τὸ ὡ ἕθι γνηκῆς, καὶ ὡς τὸ ὡ κλίνεται. γνηκῆ τὸ τε τυφθῶντος.

Τὸ δ' ἄλλοτον; ἡ τετυφῆ. ὁ κανὼν; ἡ μετὰ τὸν ἄλλοτον ἔτυφθην, τὸ τέλος φιλ γνηκῆς πρῶτον εἰς ὡ λυγῶν αἰ γὰρ τὸ δ' ἄλλοτον ἕθι τῶν μετὰ τὸν ἄλλοτον ἐνὶ συμφῶνι κατὰ τὴν πρῶτον ἄλλοτον φιλ γνηκῆς τὸ ἴδιον ἀρσενικῶν ἐλαττοῦται, ὡς τὴν παρὰ τὴν λυγῶν

π 3

φύσει μακράν ποιούσα τὸ θηλυκὸν ποιῶν. Καὶ ὄφθαλμοι
 εἶναι τετυφῶν. τὸ γὰρ οὐ μεγαλωμένον, εἴη ἢ προδότης καὶ
 οὐ μεγαλιώμεται. ἀλλὰ τὰ εἰς αὐτὸ καθαρόν θηλυκὰ πῆ εἴη καὶ οὐ
 διφθόγγω διελουσιμῶν ἀεὶ παραλήγεσθαι. πλεονάζει δὲ λέγω
 ταῦτα τὸ εἰ. καὶ ἐπεὶ ἀδύνατον γινῆ συλλαβῆ συνδραμῶν
 τὸ οὐ καὶ ν καὶ εἰ, ἀποβώμεν τὸ ο, καὶ γίνεται τετυφῶν.

Τὸ α; βραχύ. τὰ εἰς αὐτὸ λήγοντα θηλυκὰ παρεσχηματι-
 σμῶν ἀρσενικοῖς, ὁμόχρονον αὐτὸ ἔχουσι ἄλλ' ἔτελει ἢ γυνικῶν ἢ
 ἀρσενικοῦ.

Τὸ οὐδέτερον; τὸ τετυφῶν. ὁ καιῶν; καὶ τοῦτο ἀπὸ ἢ
 γυνικῶν καὶ ἀρσενικοῦ γέγονεν, ἐκβολῆ καὶ τῶν, εἰ προδῶν
 σι τοῦ σ.

ΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΚΕΪΜ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφῳ, ὁ παρακέμενον τέτυφα, ὁ μίσος
 τέτυπα, ἢ μῆλον ὁ τετυφῶν. ὁ καιῶν; ὁ γυνικῶν τε καὶ μέλος
 παρακέμενον.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφῳ, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ἢ μῆλον ὁ τύφῳ. ὁ
 καιῶν; ὁ εἰς αὐτὸ λήγον ἀόριστος, προδῶν καὶ σ, καὶ συσολῆ ἢ ἀρ-
 χούσης πῶν μῆλον ποιῶν. ἢ εἰς κλίνας; τοῦ τύφαντος.
 ὁ καιῶν; πᾶσα μῆλον εἰς αὐτὸ λήγουσα, εἴη καὶ ντ κλίναςται.

Τὸ θηλυκὸν; ἢ τύφῳ. ὁ καιῶν; πᾶσα γυνικῶν μῆλον.
 Τὸ φῳ; μικρόν. καὶ πῶν πῆλαλήγουσα.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφῳ, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δῶν ἔτυ-
 πον, ἢ μῆλον ὁ τυφῶν. ὁ καιῶν; ὁ εἰς οὐ δῶν ἔτυπος ἀόριστος πῆ
 πῶν τὸ ο μικρόν εἰς ω μέγα, καὶ πῶν γῆ ἀρχαῖς κλιτικῶν ἔκτισιν
 ἀποβαλῶν, πῶν μῆλον ποιῶν.

ΜΕΛΛΩΝ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφῳ, καὶ ἢ μῆλον ὁ τύφῳ. ὁ καιῶν;
 πᾶς μέλλων γυνικῶν εἰς αὐτὸ λήγον, προδῶν καὶ ν ποιῶν πῶν
 μῆλον. ἢ γυνικῶν καὶ τῶν τυφῶν.

Τὸ θηλυκὸν; ἢ τύφῳ.
 Τὸ οὐδέτερον; τὸ τύφῳ. ἢ γυνικῶν καὶ τῶν τυφῶν.

ΜΕΤΟΧΑΪ ΠΑΘΗΤΙΚΑΪ.

χρόνος γένεως.

Υπῶ, καὶ τὸ παθητικὸν τύπῳ, καὶ ἢ μῆλον ὁ
 τυπῶν. ὁ καιῶν; πᾶν παθητικὸν ἢ μῆλον ἔ-
 χον ἐπὶ τέλος τὸ μ κλιτικόν, πῆλον πῶν ἔχον
 τῶν εἰς μῆλον, πῶν μῆλον ποιῶν. ὁ τόνος;
 ἢ ἢ προπῆλαγγύσης εἰ εἰς μῆλον μῆλον καὶ προπῆλοῦνται,
 πῶν ἢ παθητικῶν πῆλακῶν.

Τὸ θηλυκὸν; ἢ τυπῶν. ὁ καιῶν; πᾶν ἀρσενικὸν εἰς οὐ με-
 τὰ συμφῶν πῶν ἢ, ὅτε ἔχῃ θηλυκόν, εἰς αὐτὸ ποιῶν.

Τὸ οὐδέτερον; τὸ τυπῶν. ὁ καιῶν; πᾶν οὐδέτερον ἀρσενι-
 κῶν πῆλακῶν, εἰ μὴ ἴσως συλλαβῶν κλιτικῶν τὸ ἀρσενικόν, πῆ
 αἰτιατικῶν αὐτοῦ ὁμοφωνῶν. εἰ δὲ πῆλον συλλαβῶν, γῆλον πῆ
 κλιτικῶν αὐτοῦ ὁμοφωνῶν, γῆλον δὲ ἀπὸ ἢ γυνικῶν αὐτοῦ γίνεσθαι,
 ἀποκοπῆ ἢ πῆλον συλλαβῶν.

ΠΑΡΑΚΕΪΜΕΝΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφῳ, ὁ παρακέμενος τέτυφα, ὁ παθητικὸς τε-
 τυμμαί, ἢ μῆλον ὁ τετυμῶν. ὁ καιῶν; πᾶν παθητικὸν ἢ μῆ-
 λον. Διαπῆλακῶν βιβλῶν τῶν τόνος; ἐπὶ δὲ ὁ παθητικὸς πῆλον
 κῆλον συγκοπῶν ἔπαθεν.

Τὸ θηλυκὸν; ἢ τετυμῶν.

Τὸ οὐδέτερον; τὸ τετυμῶν.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφῳ, ὁ παρακέμενος τέτυφα, ὁ παθητικὸς τε-
 τυμμαί, ὁ ἀόριστος ἐτύφῳ, ἢ μῆλον ὁ τυφῶν. ὁ καιῶν; πᾶν
 ῆλον εἰς ν λήγον μετὰ φυσικῶν μακρῶν, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν εἰς
 σ ὄψιν ποιῶν ἢ μῆλον. Τὸ φῳ; διφθόγγῳ. εἰ εἰς εἰς μῆλον καὶ
 τῶν βαρυτόνων εἰς περιπατωμένων ῆμάτων, εἰ εἰς μῆλον τῶν
 τεταρτησίων αὐτῶν συζυγίας, πᾶσα διὰ διφθόγγου γράφονται.

Τὸ θηλυκὸν; ἢ τυφῶν.

Τὸ οὐδέτερον; τὸ τυφῶν.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

Τύπῳ, ὁ μέλλων τύφῳ, ὁ ἀόριστος ἔτυφα, ὁ δῶν ἔτυ-
 πον, ὁ παθητικὸς ἐτύφῳ, ἢ μετοχῆ ὁ τυφῶν. ὁ καιῶν; πᾶν ῆλον
 εἰς ν λήγον. ἢ γυνικῶν; ἢ τυφῶν.

παρακείμενον, καὶ τὸν δυνάτερον ἀόριστον. ἐπὶ τῷ ε; ψιλῶ. τὸ ε πῶ τοῦ λ ἐπὶ τῶν ὑπερ δύο συλλαβῶν τῆς τρίτης συλλαβῆς, ἢ ἀσθενεσίου, ἢ ἀπὸ διασείσθαι ἀντιστοίχου ἀρχομένης, ἢ τὸ τ, ἢ τὸ γ ἐχούσης, ψιλοῦται, οἷον ἐλεσθαι, ἐλαφθαι, ἐλδύθαι, ἐλατθαι ὄνομα διγίθου, ἐλεγεῖσθαι εἰσθαι μέτρου σίχων.

Ὁ παρατατικός; ἢ λδύθω, ὡς ἔτυπθω.

Ὁ παρακείμενος; ἢ λδύκα. Τὸ η; η. ἢ δὲ ἀρχουσα, ἐκ τῶ παρατατικῶ γίνεται. Πόθεν ἔχει τὸ κ; εἰς ὁ μέλλων εἶναι τῷ σ, ὁ παρακείμενος εἶναι τῷ κ. Ἡ λδύκα ποίας διαλέκτου; κρινῆς.

Τὸ ἀθητικὸν; ἐλλήλυκα ὁ και ὦν; ὅτε τὸ ῥῆμα ἀρχεται ἀπὸ τοῦ α, ἢ ε, ἢ ο, τότε ποιῶσιν οἱ ἀθητικοὶ ἴδιον παρακείμενον. Πῶς; τὰ ἀρχικὰ τῶ φησὶν δύο γράμματα προσέθεσσι τῶ κωνῶ παρακείμενω, εἰ τὴν τρίτην συλλαβὴν συσείλασιν, ἐλδύθω ἢ λδύκα ἐλλήλυκα, ὀρύσσω ὠρυχα ὀρύρυχα.

Ὁ μέσθαι παρακείμενος; ἢ λδύθα. καὶ ἀθητικῶς, ἐλλήλυθα. Πόθεν ἔχει τὸ θ; ἐκ τοῦ φησὶν τῶ. Ὁ ἀθητικὸς ὑπερσωτελικῶ, ὁ γόργυλικῶς, καὶ ὁ μέσθαι, ἐλλήλυκα, καὶ ἐλλήλυθα.

Τὸ ε; ψιλῶ. τὰ ἀθητικὰ, τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐπὶ τῶ παρακείμενω, χρονικῶς μεγαθυώνται ἐπὶ τῶ ὑπερσωτελικῶ. πλὴν τοῦ ἐλλήλυκα ἐλλήλυκα, καὶ ἐλλήλυθα ἐλλήλυθα.

Τὸ ε; ψιλῶ. τὰ ἀθητικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα. Πόθεν ἔχει τὸ σ; ἢ μὲν πρώτη συζυγία τῶ βαρυτόνων ἔχει τὸ ψ, ἢ δὲ δυνάτερον τὸ ξ, ἢ τρίτη τὸ σ, ἢ τετάρτη ἢ τὸ σ ἢ τὸ ξ. μίγμα γὰρ ἀντιθέτω δυνάτερος καὶ τρίτης. ἢ πέμπτη τὰ ἀμετάβολα, αἰ καθεαυδύουσαι πᾶσαι τὸ σ. ὅθεν καὶ αἱ τῶν εἰς μί, ἐπεὶ ἀπὸ τῶ ἐκτῆς τῶν βαρυτόνων γίνονται, καὶ αὐτὰ τὸ σ ἔχουσι. Ὁ παθητικὸς παρακείμενος; ἢ λδύσμαι, καὶ ἐλλήλυσμαι. Ὁ προστακτικὸς δυνάτερος ἀόριστος; ἐλυθέ, καὶ κατὰ συγκοπήν ἐλθέ. Ὁ τόνος; ἐπὶ τῶ ληγουμένης. σημεῖωται ἐπὶ τοῖς ριούθις προστακτικῶς τρία μόνον ἀφενούμενα ἐπὶ τῆ κοινῆ σιωπῆς, τὸ εἰπέ, ἐλθέ, εὔρε. ἐπὶ τῆ κοινῆ σιωπῆς εἴπομεν, διότι οἱ ἀθητικοὶ, καὶ ἄλλα πινὰ ὀφύουσι, οἷον ἰδέ, λαβέ, καὶ ἕτερα.

Ῥῆ

Ῥῆμα ὀριστικὸν παράγωγον γόργυλικόν, συζυγίας τετάρτης τῶν βαρυτόνων.

Ῥύσω ποίας συζυγίας; τετάρτης τῶν βαρυτόνων.

πρωτότυπον δειν ἢ παράγωγον; παράγωγον. καὶ πόθεν γίνεται; ἐκ τῶ ὄρω τὸ διαγείρω γίνετθαι ὄρω τὸ ὀρω, καὶ ἀπὸ τῶ ὄρωσσω, καὶ ἐκβολῆς τῶ μέσσω, ὄρωσσω λαμβάνει τὸ ἔσθαι, διότι τὸ ἐν μέλλοντός διὰ χαρακτηριστικόν. Τὸ ρυ; ψιλῶ. ὁμοίως. καὶ ἄλλως. τίνα εἶναι τῶ ῥήματα. ἴσμεν ὅτι ὅτε ποτε πῶ τῶ ὄρωσσω εὐρίσκουται διφθογγῶν, πλὴν τῶ λδύσσω ἀπὸ φησὶν, καὶ κρείσσω. ταῦτα ἢ τὰ εἶναι ὄρωσσω ἐκφερόμενα κοινῶς καὶ ποιητικῶς, ἔτω γράφοντθαι ἀθητικῶς εἶναι εἶναι ὄρωσσω, ὄρωσσω, γλῶσσω, ὄρωσσω. Τὸ ρυ; βραχύν. τὰ διὰ δύο ὄρωσσω ἐκφερόμενα παράγωγα ῥήματα, εἶναι πῶ τῶ τῆς δέχρονον, συσείλας αὐτό.

Ὁ παρακείμενος; ὠρυχα καὶ ἀθητικῶς, ὀρύρυχα. Ὁ μέσος; ὠρυγα, καὶ ὀρύρυγα. Πόθεν ἔχει τὸ γ; ὅτε ὁ φησὶν διὰ δύο ὄρωσσω ὁ μέλλων διὰ τῶ ξ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος εἶναι τῶ γ, ὡς ὄρωσσω ὠρυγα, ὀρύρυγα, ὄρωσσω ὀρύρυγα ὠρυγα.

Ὁ ὑπερσωτελικὸς; ὠρυγῶν. Ὁ ἀθητικῶς ὀρυγῶν. Τὸ ὠ; μέγα. τὰ ἀθητικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα.

Ὁ μέλλων; ὀρύξω. Πόθεν ἔχει τὸ ξ; τὰ διὰ δύο ὄρωσσω ἐκφερόμενα ἐπὶ τῶ μέλλοντός, ὡς ἐπὶ πλῆθος ἢ τὸ ξ ἔχει, ὡς ὄρωσσω εἶναι ὄρωσσω λδύσσω, πείσσω πείσσω, πλάσσω πλάσσω, ἀπὸ πλάσσω.

Ῥῆμα ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν παράγωγον, συζυγίας πέμπτης τῶν βαρυτόνων.

Πείρω ποίας συζυγίας; πέμπτης τῶν βαρυτόνων. πρῶτότυπον δειν ἢ παράγωγον; παράγωγον. Πόθεν γίνεται; ἀπὸ τῶ πείρω τὸ πείρωσσω. πείρωσσω γὰρ ἢ γῆ δέχεται ἀπὸ τῶ πείρω. Τὸ πείρω; διφθογγῶν. τίνα διὰ τῶ πείρω ῥήματα; τὰ εἶναι διφθογγῶν γράφοντθαι; ταῦτα. φείρω, πείρω, κείρω τὸ ὄρωσσω, ἀγείρω τὸ σιωβροῖσσω, εἰγείρω τὸ ἀνίσσω, εἶρω τὸ λέγω ψιλῶ, καὶ εἶρω τὸ συμπλέκω δασυμένω, ἀπὸ ὄρωσσω εἶρωσσω. καὶ ἄλλως. ὄρωσσω ῥήματα ἐν κινήσει εὐρίσκονται.

ὁ πῦρα κέμνεται; ἔσπῃκα. Διαπὶ ἄν ἀναδιπλασάξεται; διὰ
ἀπὸ μακρᾶς ἀρχεται ὁ πῦρα ταπτός. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχεται
ὁ πῦρα ταπτός φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆ ἀναδιπλασάξεται ὁ πῦρα κέμνεται.

Ὁ ἀόριστος; ἔσπαρα. τὸ σπᾶ; δίφθογγον, εἰ πρῶτον ὁ μέλλων
ἐστὶ πῦρα ἀλγύσων αὐτοῦ ἐκτένῃ ὁ ἀόριστος, ἐστὶ μὲν δὲ τὸ ἄ μὲλ
λων, τροπῆ τὸ εἰς η, οἶον ψαλῶ ἐψαλα. εἰ δὲ τὸ σπᾶ τὸ ε, προσλήψῃ
τῷ ι, οἶον σπαρῶ ἔσπαρα, ἀναπλῶ ἀνιτῆλα.

Ὁ δυνάτερος ἀόριστος; ἔσπαρον.
Ὁ μέλλων; σπαρῶ ὁ καιῶν; ἢ πέμπτη συζυγία, τὰ ἀμετάβολα τῆ
ρεῖ μετὰ συζολῆς τῆ πῦρα ἀλγύσης, καὶ πρῶτον ὡς ὑπὸ τῆ τῆλας.
Ὁ παθητικὸς πῦρα κέμνεται; ἔσπαρμαι. τὸ ἰωνικὸν γὰρ τῷ τρίτῳ
τῆ πληθυντικῶν; ἔσπαρτη, ἐστὶ ὑπὸ τῆ πρῶτον πλῆκτῆ ἔσπαρῶ.

Ρῆμα ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν,

ἀπλῶν, συζυγίας ἑκτῆς τῆ βαρυτόνων.

Κῶ ποίας συζυγίας; ἑκτῆς τῶν βαρυτόνων. Γῶ
βῆν γίνετῃ; πῦρα τὸ α σερνικὸν μόριον, καὶ τὸ κοι
μῶμαι. οἱ γὰρ ἀκούοντες ὁ κοιμῶν. τὸ α; βραχύν. τὸ
σερνικὸν α αἰεὶ γὰρ συζολῆ πῦρα λαμβάνετῃ. ἐπὶ τῶ
α; ψιλῶ. τὸ σερνικὸν α ψιλῶ. Καὶ ἄλλως. τὸ α πῶ τῆ κ ψι
λῶται, ἀκῶν, ἀκῶν, ἀκῶν, ἀκῶν.

Ὁ πῦρα κέμνεται; ἔσπαρον. καὶ ἀπῆκῶς, ἀπῆκῶκα. Ὁ μέγας; ἢ
κῶκα. καὶ ἀπῆκῶς, ἀπῆκῶκα. Διαπὶ καθερῶν ἔχει τὸ α; διότι ἐστὶ ὁ
γῆνός δὲ καθερῶ τῆ ὑπεκφέρεται.

Ρῆμα ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν,

ἀπλοῦ, πρῶτον τυποῦ, συζυγίας πρῶ
της τῶν περιπατωμένων.

Οἶδ, πρῶτον τυποῦ ὄσιμ, ἢ πῦρα ἄγαγον; πῦρα ἄγαγον.
καὶ πόθεν γίνετῃ; ἀπὸ τῆ πονῶ, ἐκβολῆ τῆ
ν, καὶ προσλήψεται τῷ ι. Ροῖω, ποίας συζυγίας;
πρῶτης τῶν περιπατωμένων. τὸ εἰς τὸ γῆνός ποι
εῖω, ὅπερ ὄσιμ συζυγίας ἑκτῆς τῶν βαρυτόνων. Ροῖω, τὸ ε; ψι
λόμ. τὰ δὲ τῆ ε ῥήματα.

τὸ δυνάτερον; ποιέεις. καὶ τὸ συνκρημνίον, ποιέεις.
Ὁ μέγας πῦρα κέμνεται; ὁ ποιέει. ἐπὶ τῆ περιπατωμένων συζυγι
ῶν, ἀπῆκῶς ἐνείσκον. οἱ μέγας πῦρα κέμνεται, καὶ οἱ δυνάτεροι ἀόρι
στοι.

στοι. καὶ ὅταν ἐνυρεθῶσιν, ἐλατῆσιν. ὁ μὲν, τῷ γῆνός πῦρα κέ
μνεται. ὁ δὲ τοῦ πρῶτου ἀόριστου, συλλαβῆ μιᾶ, οἶον λελάληκα
λέλακα, ὠλίθησα ὠλιδον.

Ὁ παθητικὸς παρακείμενος; πεποιίμαι. τὸ τρίτον
τῶν πληθυντικῶν; πεποιίμυται. Καὶ τὸ ἰωνικὸν; πεποιί
ται. ὁ κανὼν; καὶ τὸ ἀπὸ τῆ τρίτου γέγονε τῶν ἐνικῶν, τροπῆ
τῆ εἰς ε, καὶ πλεονασμῶ τῆ α. παῦ γὰρ τρίτον ἐνικὸν ὑπὸ τῆ πα
θητικῶν παρακείμενου, ἔχον πῶ τῆ τῆ φωνῆν ἢ σύμφωνον ἀ
μετάβολον, πῶ αὐτῆ τὸ α προσλαμβάνον, καὶ εἰ μακρὸν ὄσιμ τὸ
φωνῆν, τρίτον αὐτὸ εἰς βραχύν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πλη
θυντικῶν ποιεῖ ἰωνικῶς.

τὸ γῆνός ἀπαρέμφατον; ποιέειν ποιέειν. ὁ κανὼν; οἱ
ὀριστικοὶ γῆνός ἀπαρέμφατον. ὑπὸ δὲ τῶν περιπατωμένων ὁ παρα
τατικὸς προσόσω τῷ ν, καὶ συζολῆ τῆς ἀρχῆς τὸ ἀπαρέμ
φατον ποιεῖ.

Ὁ δυνάτερος παρακείμενος; πεποιίμυ. ἰανόνισον.
ποιέω ποιῶ, ὁ μέλλων ποιήσω, ὁ πῦρα κέμνεται πεποιίκα, ὁ πα
θητικὸς πεποιίμαι, καὶ τὸ δυνάτερον πεποιίμυ. ὁ κανὼν; παῦ
παθητικὸν ἢ μέσον. ὅτι γὰρ ἰανόνισον ἔχῃ τῆ γῆνός τῶν παθητι
κῶν παρακείμενου, τῶ ἰανόνισον τὸ δυνάτερον ποιεῖ. Πε
ποιίμυ, τὸ ε; δίφθογγον ἰανόνισικῶς, ἐστὶ καὶ μετὰ τῆ προσ
γεγραμμένου ἰανόνισον ὄσιμ.

Ὁ ὑποτακτικὸς παθητικὸς παρακείμενος; εἰάν πεποιίμαι.
ἰανόνισον; ποιέω ποιῶ, ὁ μέλλων ποιήσω, ὁ παρακείμενος
πεποιίκα, ὁ παθητικὸς πεποιίμαι, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν εἰάν
πεποιίμαι. ὁ κανὼν; ἐπεὶ δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔχῃ
ἐπὶ σύμφωνον πῶ τῆ μ γῆνός τῶν ἀκωλύτως ποιεῖ ὑποτακτι
κῶν, ἀπὸ τῆ ποιῶ γῆνός τῶν μετὰ ἀναδιπλασασμοῦ, καὶ προσ
λήψεται συλλαβῆς. τὸ δυνάτερον; εἰάν πεποιί. Καὶ
ἄφθῃ εἶναι εἰάν πεποιίκα, ἵνα ἀπὸ τῆ τῆ τῆ γῆνός τῶν
δυνάτερον παθητικὸν γίνετῃ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν περιπατωμένων καὶ
τῶν εἰς μι, τὸ τρίτον πρόσωπον τῆ γῆνός τῶν παρακείμενου, ἀ
ποκοπῆ τῆ τελευταίας συλλαβῆς, δυνάτερον παθητικὸν γί
νετῃ.

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ,
ἀπλόω, συζυγίας δευτέρας τῶν περιπωμιῶν.

Βοῶ, ποίας συζυγίας; δευτέρας τῶν περιπωμιῶν. τὸ γὰρ γίνελες αὐτῷ, βοῶω. τὸ δευτέρου; βοῶεις. καὶ τὸ σιωπηρικόν; βοῶεις. τὸ αὐτὸ εἰς α μακρὸν κινᾶται, τὸ δὲ εἰ προσγράφεται.

Βοῶω, τὸ α μακρὸν ὄντι ἢ βραχύ; βραχύ. τὰ πάλιν ἄλλα φωνήεντα αὐτῶν γίνελες τῶν περιπωμιῶν συζυγίῳ, ἀεὶ βραχέα εἰσι. τὸ βο; μικρόν. τὰ εἰς ω καθαρόν ῥήματα δισύλλαβα ἢ τρισύλλαβα περιπωμιῶν, εἰ δὲ τῷ πάλιν ἄλλο γοῶν ἔχουσι, δὲ τὸ μικρὸν θέλεισιν αὐτῷ ἔχουσι. οἷον βοῶ, γοῶ, ἀγνοῶ, ἀλοῶ τὸ σιωπῆ βω καὶ τῷ πῆω, ἀφ' οὗ πατρασίας ὁ τὸν πατέρα τῷ πῆω, ἢ πατρασίας ὁ τῷ μητέρα τῷ πῆω. πάλιν τῷ ζωῶ, ἢ ἀθῶω.

τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν; βοῶουσιν. καὶ τὸ σιωπηρικόν; βοῶουσιν.

Ὁ μέλλων; βοῶσω. τὸν; ἢ δευτέρα συζυγία τῶν περιπωμιῶν, αὐτῷ τῷ μέλλοντι θέλει ἔχειν τὸ η, ἢ τὸ α, οἷον βοῶ, βοῶσω, γελῶ, γελῶσω.

τὸ ἀπαρέμφατον; βοῶσιν. καὶ τὸ σιωπηρικόν βοῶσιν, μετὰ τῷ προσγεγραμμένῳ. ἐφ' ὧν γὰρ τὰ γίνελες τὸ εἶχουσι, ἢ τὰ σιωπηρικὰ αὐτῶν δὲ ἀνάγκης αὐτὸ ἔχουσι.

τὸ γένητικόν; βοῶομαι. καὶ τὸ συννημένον; βοῶμαι.

τὸ δευτέρον τῷ ὑποτακτικῶν; ἐὰν βοῶς, ἐὰν βοῶς. καὶ ἄφλην εἶναι ἐὰν βοῶς, ἀλλ' ἢ δευτέρα συζυγία τῶν περιπωμιῶν ὁμοίως τοῖς ὀρθοῖς κλίνει τὰ ὑποτακτικά. τὸ παθητικόν; ἐὰν βοῶμαι, ἐὰν βοῶμαι. τὸ δευτέρον; ἐὰν βοῶς, ἐὰν βοῶ. τὸ τρίτον; ἐὰν βοῶνται, ἐὰν βοῶνται.

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ,
ἀπλοῦ, παραγωγῶν, συζυγίας τρίτης τῶν περιπωμιῶν.

Χρυσῶ, ποίας συζυγίας; τρίτης τῶν περιπωμιῶν. τὸ γίνελες αὐτῷ; χρυσῶ. τὸ δευτέρον; χρυσῶεις. καὶ τὸ συννημένον; χρυσῶεις. καὶ ἄφλην εἶναι χρυσῶς. τὸ γὰρ οὐκ εἰς τὴν εἰς τὴν

ὡς τῆς δίφθογγου κινᾶται, ἀλλ' ἀρβῶλεται τὸ ε, ἢ κινᾶται τὸ ο καὶ εἰς τὴν οί δίφθογγον. αὐτὸ γὰρ τῷ δευτέρῳ ἢ τρίτῳ προσώπων τῶν εἰς ω συζυγιῶν, δίφθογγος θέλει εἶναι δὲ τῷ ε.

τὸ γένητικόν ὑποτακτικόν; ἐὰν χρυσῶ, ἐὰν χρυσῶ. τὸ δευτέρον; ἐὰν χρυσῶς, ἐὰν χρυσῶς. καὶ ἄφλην εἶναι δὲ τῷ η, ἀλλὰ ἢ τρίτῳ τῶν περιπωμιῶν, ὁμοίως τῷ δευτέρῳ, ὡς τῶν ὀρθοῖς, οὕτω κλίνει καὶ τὰ ὑποτακτικά.

τὸ ὑποτακτικόν παθητικόν; ἐὰν χρυσῶμαι, ἐὰν χρυσῶμαι. τὸ δευτέρον; ἐὰν χρυσῶς, ἐὰν χρυσῶς. τὸ τρίτον; ἐὰν χρυσῶν, ἐὰν χρυσῶν, ὁμοίως τοῖς τῷ βοῶ παθητικοῖς ὑποτακτικοῖς.

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ,
ἀπλοῦ, παραγωγῶν, συζυγίας πρώτης τῶν εἰς μι.

τίθειμι, ποίου μέρους λόγου εἰς; ῥήματι. ποῖος εἶδος; παραγωγῶν. πόθεν παραγεται; ἀφ' ὧν δὲ, ὁ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν γινεταὶ διπλῶ, καὶ δὲ τῷ ἐπαλληλίῳ τῶν διασειῶν, ἢ τῷ τῷ ἐνός θ εἰς τ, τιπῶ, καὶ δὲ αὐτῷ τίθειμι. τὸ τι; εἰ. πᾶς ἀναδιπλασιασμός. τὸ θη; η. τῷ εἰς μι ἢ πρώτῳ ἢ ἢ δευτέρῳ συζυγία, τῷ η παραλήγεται. ἢ δὲ τρίτῳ, τῷ ω. ἢ δὲ τεταρτῷ, διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τὸ μι; εἰ. πᾶν ῥήμα εἰς μι λῆγον δὲ τῷ εἰ γράφεται, εἰ δὲ εἰς μι δὲ τῷ η. ὁ τόνος; αὐτῷ τῷ προπαραλήγοντος. πᾶν ῥήμα εἰς μι λῆγον εἰς ὑπερβαίνει τῷ δισύλλαβίῳ, προσπροξύνεται. τῶν δὲ δισύλλαβων, τινὰ μὲν ὀξύνονται, ἀ καὶ ἐγ κλινον, οἷον φημι σύμφημι, εἰμι σῶσεμι. ἕτερα δὲ προσπροξύνονται, οἷον εἰμι τὸ ποροδομαί, ἀ δὲ δύνανται ἐγκλινέσθαι. ποῖα λέγονται ἐγκλινόμενα; ὅσα ἐφ' ἑτέρῳ εἰσι ἐκκλιμένα καὶ τῷ ἐκείνου ὑπερβαίνονται, ὡς ὁ γὴ κλίνει νοσῶν.

τὸ δευτέρον; τίθειμι. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μι προπῆμι τῷ εἰς σ, τὸ δευτέρον ποιεῖ. τῷ θης τί προσγράφει; δὲ μ. αὐτῷ τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπου τῶν εἰς μι, δὲ γίνετι εὐείσκειται ἀνεκφώνητον, πάλιν τῷ φημι. τοῖς γὰρ ἢ παραδδοσις δὲ τῷ προσγεγραμμένῳ, βέλεται εἶναι.

τὸ τρίτον; τίθειμι. ὁ κανὼν; πᾶν δευτέρον προσώπου τῷ εἰς μι, προδέσει τῷ ε, τὸ τρίτον ποιεῖ.

περί πληθυντικῶν.

Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον; τίθεμεν. ὁ κανὼν; τῶν γνήσιων τῶν καὶ μελλόντων. Τὸ θε; ψιλόν. ἀπὸ τῆς μετοχῆς. Καὶ ἄλλως. τὰ εἰς μι ὑπὸ τῆς πληθυντικῶν ὁ παθητικῶν, συσέλλων.

Τὸ τρίτον; ἁβίασιμ. ὁ κανὼν; τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, τῶν γνήσιων γνήσιων τῶν εἰς μι, πλὴν τινῶν τῶν τελευτικῆς συζυγίας αὐτῶν, τρεῖς ποῦ τῆς εἰς σιμ, ὁ προσ. λαμβάνου τὸ α ὑπὸ τῆς παραληγοῦσης, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ποιῆ, οἷον τίθεμεν ἁβίασιμ, ἱσαμεν ἱσασι καὶ ἱσῶσι, δι. δμεν διδασιμ, ἁπιμεν ἁπίασιμ. ἐρηκται πλὴν ἁνῶν τῶν τελευτικῆς αὐτῶν, ὅσα τὸ ζευγύσι, δ' κενύουσι, καὶ τὰ ὅμοια, ἃ ὁμοφώνουσι ταῖς ὁδικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν μετοχῶν. ὑπὸ δὲ τῶν πρῶτων τῶν πληθυντικῶν καὶ τῆς δ' ὑπὸ τῆς εἰς μι, οὐδέ ποτε προστίθεται τὸ ακατάλογον ὀρθόν. Τὸ α; μακρόν. τὰ εἰς ἰ λήγοντα ῥημάσια.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

Τίθημι, ἢ ὁ παρατατικός ἐτίθω. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μι τροπῆ τῆς εἰς ν, ἢ ἀνέσθ τῆς ἀρχούσης, τὸν παρατατικὸν ποιῆ.

Τὸ θλω; η. οἱ εἰς λω παραγωγῆς. Καὶ ἄλλως. τῶν εἰς μι ἢ πρῶτη μὲν καὶ ἢ δ' ὑπὸ τῆς.

Τὸ δ' ὑπὸ τῆς ἐπίσης. Τὸ τρίτον; ἐτίθη. εἰσὶ δὲ ὁ ταῦτα ἄχρηστα, γὰρ χρεῖσθ δὲ τὸ ἐτίθω, ἐπίθης, ἐτίθει, ὅσα διφθογγῶν. ἢ πρῶτη γὰρ τῶν εἰς μι, ἢ δευτέρα, καὶ ἢ τρίτη, τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ ἐνικὰ τῶν ὁριστικῶν παρατατικῶν, ἀπὸ τῶν προσωμένων ἁβιανίζουσι. οἷον ἀπὸ τῆς πηθῶ τῆς ἐπίθω, ἐπίθω, ἐπίθεις ἐπίθης, ἐτίθειμ ἐπίθθ. καὶ ἀπὸ τῆς διδῶ διδῶ, ἐδίθω, ἐδίθεις, ἐδίθου. καὶ ἀπὸ τῆς ἱσῶ ἱσῶ, ἱσῶμ, ἱσῶς, ἱσῶ.

περί δ' ὑπὸ τῆς.

τὰ δ' ὑπὸ τῆς; ἐπίθω, ἐτίθω.

περί πληθυντικῶν.

τὰ πληθυντικῶν; ἐπίθω, ἐτίθω, ἐπίθω.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ παρακείμενος τίθειμαι. ὁ κανὼν; πᾶς παρακείμενος εἰς ἰ λήγθ. Τὸ θε; διφθογγῶν. ἔθος βοιωτῶν

τῶν ἐπεκρωτισμ. οὔτω γὰρ τὸ η, ὅπερ ὑπὸ τῆς εἰς μι εἰς α, εἰς α διφθογγῶν τρεῖς ποῦσιμ.

ΜΕΣ. ΠΑΡΑΚΕΙΜ.

ὁ μέσος παρακείμενος; οὐ ποιῆ γνῶνθα. ὅτι γὰρ ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἀόριστος γνῶνθα τῶν πρῶτου συλλαβῆ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος γνῶνθα τῶν γνήσιων. οἷον ἐλάκκσα, ἐλάκκου. λε λάκκα, ἐλάκα. εἰς διφυλλοβίαμ οὔτω γνῶνθα πρῶτα, ὅπερ ἀδύνατον ὑπὸ παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

Τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ παρακείμενος τίθειμαι, ὁ ὑπερσυντελικός ἐτεθέκην. ὁ κανὼν; πᾶς παρακείμενος τρεῖς ποῦ τὸ α εἰς ζην.

ΑΪΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ ἀόριστος ἐθέκα. ὁ κανὼν; πᾶς μέλλων γνήσιων.

ΑΪΟΡ. ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἀόριστος ἐθλω. ὁ κανὼν; πᾶς μέλλων γνῶνθα εἰς μι, τὴν τελευταίαν τρεῖς ποῦ εἰς ν, καὶ τὴν ἄρσασαμ ἐπείνων, δ' ὑπὸ τῆς ἀόριστος ποιῆ.

περί πληθυντικῶν.

τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον; ἐθέμεν. ὅφθα μὲν εἶναι ἐθέμεν. ἀεὶ γὰρ ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἀόριστος φυλάτθ τὴν παραληγοῦσαν αὐτῶν γνῶνθα τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐνικὰ αὐτῶν ἔχ' ἐθλωται γνῶνθα, ὡς τῆς λήγασαμ ἠθελον ἔχον ὑπὸ τῆς παραληγοῦσης, οἷον ἐθλω ἔσημεν, ἐθλων ἐθλωμεν, συσέλλω κατ' ἀνάλογίαν τῶν πληθυντικῶν τῶν παρατατικῶν κλινομένων. καὶ τῆς τῶν λόγων κλίνε τῶν ἐθλων ἐθλωμεν, ἐθλωμεν, ὁ σημαίνθ τὸ ἐπέμψαμεν.

ΜΕΛΛΩΝ.

Τίθημι, ὁ μέλλων θήσω. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μι τρεῖς ποῦ τῆς εἰς σω, ὁ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ἀρβῶλλοντα μέλλοντα ποιῆ.

ὈΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

χρόνος γνήσιος.

τίθημι, καὶ τὸ παθητικὸν τίθειμαι. ὁ κανὼν; τὰ εἰς μι τρεῖς ποῦ τῆς εἰς μι, καὶ τῆς παραληγοῦσαν συσέλλωντα πᾶς τῆς παραληγοῦσαν τῶν πληθυντικῶν γνήσιων, παθητικὰ γίνετθ.

Τὸ δυνότερον; τίθεσαι. ὁ κανὼν; ὅσα τῶν γνερυτικῶν ἔχει πλὴν γνερυτικῆν μετοχὴν εἰς ὄξυτονον, ταῦτα τροπῆ ἢ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ, τὸ δυνότερον ποιῶ.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

Τίθηναι, καὶ τὸ παθητικὸν τίθεμαι, καὶ ὁ παρατατικός ἐτιθέμεν. ὁ κανὼν; πᾶς γνερῶς παθητικός.

Τὸ δυνότερον; ἐτίθεισο ὁ κανὼν; ἐκ τῶν τρίτου γέγονε τροπῆ τὸ τ εἰς σ.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τίθηναι, ὁ μέλλων θῆσω, ὁ παρακείμενος τίθεκα, ὁ παθητικὸς τίθημαι. ὁ κανὼν; ἐκ τῶν γνερυτικῶν γίνεται. Καὶ ὡφθλερ ἔχον τῆ παραλήγουσαν βραχέαν, ἀλλ' ἐπὶ δὴ γνήλαξον αὐτῆ ἢ τῆ ἰσθμίου γνερυτικῶν παρακείμενον οἰβοιωδί, φυλάττεται καὶ ἰσθμίου ἢ παθητικῶν ἢ αὐτῆ, καὶ οὐκ ἐτίθειται καὶ ἰσθμίου τῶν παθητικῶν ἢ αὐτῆ κατὰ τὰ εἰς μι.

Τὸ δυνότερον; τίθεισαι. Τὸ τρίτον; τίθειται.

περὶ δυνικῶν.

Τὰ δυνικά; τειθέμενον, τίθεινον, τειθείδην.

περὶ πληθυντικῶν.

Τὰ πληθυντικά; τειθέμεθα, τίθειθε, τίθενται.

ἈΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς χρόνος.

Τίθηναι, καὶ ὁ παρατατικός ἐπίθην, ἢ μετοχὴ ὁ τιθεὶς τῶν τιθῆναι, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τιθεῖναι. ὁ κανὼν; πᾶς γνερυτικός γνερῶς τῶν εἰς μι, κατὰ τὸ πρῶτον ἰσθμίου ἢ πρόσωπον ἢ πληθυντικῶν, τρέπων πλὴν εἰς ναι, τὸ ἀπαρέμφατον ποιῶ, τίθεμεν ἰσθμίου, δίδμεν δίδναι, ἰσθμίου ἰσθμίου, ἰσθμίου ἰσθμίου. Καὶ ἄλλως. πᾶσα μετοχὴ εἰς ὄξυτονον, ἰσθμίου ἢ ναι νομένη, εἰς ναι ποιῶ τὸ ἀπαρέμφατον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

ὁ παρακείμενος; τειθεικῆναι, ὡς τετυφῆναι.

ἈΟΡΙΣΤ. ΠΡΩΤ.

ὁ πρῶτος ἀόριστος; οὐ ποιῶ ὅσοι γνήλαξον τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν μέλλοντων ἀόριστοι σύμφωνον, ἔκλινονται μετὰ τὰ ὀριστικά, πλὴν ἢ εἶπα ἢ ἰσθμίου. ἐκ γὰρ ἢ εἶπα, ὁ εἶπας ποιητικῶς,

τιπῶς, καὶ ἀπὸ πᾶσι, καὶ ἀπὸ πᾶσο ἰσθμίου προσεκτικῶν. ἀπὸ δὲ τῶν ἰσθμίου, ὁ γνερῶν καὶ μέσος προσεκτικός.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ὁ δυνότερος ἀόριστος; θῆναι. Καὶ ὡφθλερ εἶναι θῆναι, ἀλλὰ τὰ εἰς θη προσεκτικά, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, ἀόριστον ὄντα, φύσει μακρῶ παραλήγονται.

ΜΕΛΛΩΝ.

ὁ μέλλων; θῆσω, ὡς τετύφω.

ἈΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς χρόνος.

Τίθηναι, καὶ τὸ παθητικὸν τίθεμαι τίθεισαι τίθειται, ἢ τὸ ἀπαρέμφατον τίθειται.

ὁ παρακείμενος; τειθείδην.

ὁ ἀόριστος; τειθῆναι.

ὁ μέσος δυνότερος ἀόριστος; θείδην.

ὁ μέλλων πρῶτος, τειθῆσεδην.

ὁ μέσος μέλλων, θείσεδην.

ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τειθείσεδην, ὡς τετύφωδην.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς χρόνος.

Τίθηναι, καὶ ὁ παρατατικός ἐπίθην, ἢ μετοχὴ ὁ τιθεὶς τῶν τιθῆναι, καὶ τὸ προσεκτικὸν τίθει. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχὴ εἰς ὄξυτονον. ἰσθμίου δὲ ὅτι τῶν εἰς μι τὰ προσεκτικά ἢ γνερῶν, βραχέα παραλήγονται. πλὴν τῶν ἰσθμίου παρ' ὀξυτονῶν, ὡς τὸ, δίδωθι δέ μοι κλέος ἰσθμίου. ὅπως δὲ τῶν ἰσθμίου πρῶτον. Τὸ θε; φιλόμ. αἰ μετοχῶν συσπλοισίμ. ἰσθμίου ἢ ὅτι ἰσθμίου εἰς μι τὰ προσεκτικά ἢ γνερῶν ἀπὸ τῶν πρῶτον ἰσθμίου ἰσθμίου παρὰ τοῖς κοινοῖς. οἶον ἀπὸ τῶν ἐπίθει ἐπίθει, τίθει. καὶ ἀπὸ τῶν ἰσθμίου ἰσθμίου. καὶ ἀπὸ τῶν ἰσθμίου, ἰσθμίου, ἰσθμίου.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ὁ πρῶτος ἀόριστος; εἶποι, ὡς εἶπομεν.

ἈΟΡΙΣΤ. ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Τίθηναι, ὁ μέλλων θῆσω, ὁ δυνότερος ἀόριστος ἰσθμίου, ἢ μετοχὴ ὁ θείσθην, ἢ τὸ προσεκτικὸν θείσθην. ὁ κανὼν; πᾶσα μετοχὴ εἰς ὄξυτονον. Τὸ θε; φιλόμ. καὶ ὁ δυνότερος πρῶτος.

Τὸ τρίτον; βέτω, ὁ κανών; τὰ εἰς βί προσακτικά. εἰ γὰρ ὁ δὲ ἢν ἐπομην αἰτίαν σωκρότη, ἀλλ' ὁμως ἀπ' ἐκένου τὸ τρίτον γίνεταί.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς χρόνῳ.

Τίθημι, καὶ τὸ παθητικὸν τίθεμαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐτίθειμι ἐτίθεσο, ὁ τὸ προσακτικὸν τίθεσο. ὁ κανών; τὸ δίδωτον πρόσωπον τῷ παθητικῷ παρατατικῷ.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

ὁ παρακείμενῳ καὶ ὑπερσωτέλικος; τίθεισο, ὡς τίτυψο.

ΑΌΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ὁ ἀόριστος πρῶτος; τίθει, ὡς τίφθει.

ΥΨΟΤΑΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς χρόνῳ.

Τίθημι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐτίθω, ἢ μὲν ὁ τίθει τῷ τιθέντι, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐάν τιθῶ, ὡς ἐάν τυφθῶ.

Τὸ δίδωτον; ἐάν τιθῆς, ὡς ἐάν τυφθῆς. Καὶ ἄλλως γίνονται εἰς μετὰ δίδωτον καὶ τρίτα ὑποτακτικά πρόσωπα τῷ μὲν πρώτης συζυγίας, δευτέρῳ καὶ ἐκφερόντι. τῷ δὲ δίδωτον, δευτέρῳ καὶ τρίτῳ, δευτέρῳ καὶ τρίτῳ, δευτέρῳ καὶ τρίτῳ, δευτέρῳ καὶ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

ὁ παρακείμενῳ; ἐάν τεθείκω.

ΑΌΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ὁ δίδωτον ἀόριστος; ἐάν τιθῶ.

ΥΨΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς χρόνῳ.

Τίθημι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐτίθην, ἢ μὲν ὁ τίθει τῷ τιθέντι, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐάν τιθῶ, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐάν τιθῶμαι. ὁ κανών; ὁ γίνεσθαι γίνεσθαι τῶν ὑποτακτικῶν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

ὁ παρακείμενῳ; ἐάν τεθείκωμαι, ἀρχῆς.

ΑΌΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ὁ ἀόριστος πρῶτος; ἐάν τιθῶ.

ΜΕΣ.

ΜΕΣ. ΑΌΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

τίθημι, ὁ μέλλων θύσω, ὁ δίδωτον ἀόριστος ἐτίθω, ἢ μὲν ὁ τίθει τῷ τιθέντι, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐάν τιθῶ, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐάν τιθῶμαι. ὁ κανών.

τίθημι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐτίθω, ἢ μὲν ὁ τίθει τῷ τιθέντι, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐάν τιθῶ, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐάν τιθῶμαι. ὁ κανών. Τὰ παθητικά, ὁ γίνεσθαι ὁ παρατατικὸς, ὁ τίθειμι. καὶ τὰ λοιπὰ ἢ τῷ ἀκολουθίᾳ τῶν εἰς ὠ βαρυντόντων.

ΡΗΜΑ ΟΌΡΙΣΤΙΚὸΝ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚὸΝ,

ἀπλοῦ, πῶς ἄρα, συζυγίας δευτέρῳ εἰς με.

Ισμε, ποίας συζυγίας; δευτέρῳ εἰς με. Πόθεν γίνεταί; ἀπὸ τῆς ἰσῶ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς εἰς, ὁ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν γίνεταί ἰσῶ. Τόι; ἰ. πῶς ἀναδιπλασιασμός. ἐπὶ τῷ ἰ; διασείαμ. τὸ ἰ πῶς τῆς διασείαμ, εἰ μὴ συνηγορήσῃ, ἢ ὑποτάσσῃ αὐτοῖς τὸ εἰς οἶον ἴσατε, ἴσα ἀπὸ τῆς γινώσκετε, ἴσως ὄνομα ποταμῶ.

περὶ πληθυντικῶν.

Τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῶν; ἰσῶσιν ἰσῶσιν, ὡς ἰσῶσιν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

ὁ παρακείμενῳ; ἰσῶσιν. καὶ ὡφείλην εἶναι ἰσῶσιν, ἀλλ' ἵνα μὴ σωκόμεσιν τῷ ἀπὸ τῆς ἰσῶσιν θέματος παρακείμενῳ. ἐπὶ τῷ εἰ; διασείαμ. τὸ εἰ κατὰ αἰὶν πῶς ἰσῶσιν προσηγορίᾳ καὶ ἀρχῆς πῶς, ἢ ἰσῶσιν. εἰ δὲ προέρχεται μὲν, εἰ ἀρχῆς πῶς δὲ, ὡς ὄρα τῷ τῶσιν τὸ πῶσιν τῷ γίνεσθαι ἔχει, οἶον ἰσῶσιν, ἰσῶσιν, ἰσῶσιν.

ΡΗΜΑ ΟΌΡΙΣΤΙΚὸΝ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚὸΝ,

ἀπλοῦ, πῶς ἄρα, συζυγίας τρίτης τῶν εἰς με.

ἰδοῦμι, ποίας συζυγίας; τρίτης τῶν εἰς με. Πόθεν γίνεταί; ἀπὸ τῆς ἰδοῦμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἰδοῦμι, ὁ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν γίνεταί ἰδοῦμι. Τόι; ἰ. πῶς ἀναδιπλασιασμός.

περὶ πληθυντικῶν.

Τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῶν; ἰδοῦσιν. ὁ κανών; τὸ πῶσιν προσηγορίᾳ τῷ πληθυντικῶν τῷ γίνεσθαι γίνεσθαι τῷ εἰς με.

P 3

ΠΑΡΑΚΕΪΜ.

Ὁ παρακέμλιϑ; δίδωκα.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤ.

Ὁ δίδωϑ; ἀόριστος; ἴδωμ, ὡς ἴθλω. ἴδιον ὅτι τ' ἴδιος συζυγίας τῶν εἰς μιὰ γένεσιν, εἰ καὶ εἰσὶν, ἀλλ' οὐχ ἐξελθῶται γ' ἰθίω, πλὴν τοῦ δίδωμι.

Ρῆμα ὀριστικὸν ἐνεργητικόν,

ἀπλῶ, παρὰ γωγον, συζυγίας τετάρτης τῶν εἰς μι.

Ζεύγνυμι, ποίας συζυγίας; τετάρτης τῶν εἰς μι. ῥόθην γίνεται; ἀπὸ τοῦ ζεύγνυω. Τὸ γυν; ψιλόν, ἀπὸ τοῦ ζεύγνυω. καὶ ἄλλως. τῶν εἰς μι ἢ πρώτη μὲν καὶ ἢ δευτέρῃ.

πρὶ πληθυντικῶ.

Τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν; ζεύγνυουσιν. ὁμοφωνεῖ τῇ ζεύγνυσι δὲ καὶ τῇ πληθυντικῶν, καὶ τ' ἄλλα τῶν εἰς μι τὰ πρῶτη γένεσιν τῶν ψιλῶ, τῇ δὲ καὶ τῇ πληθυντικῶν ἢ μὲν ἄλλως τοῦ βαρυτόνου ῥήματι ὁμοφωνοῦσιν. οἷον δεικνύουσι, ῥηγνύουσι, σβηνύουσι.

ΠΑΡΑΚΕΪΜ.

Ὁ παρακέμλιϑ; ἐν ἰθίω. τὸ ζεύγνυμι, καὶ ῥηγνυμι, καὶ πηγνυμι, καὶ τὰ ὅμοια, ἔχει τὸ παρατατικὸν λινουῶται, γ' τε ταῖς γ' ὀριστικαῖς ἐπίσει, καὶ ταῖς παθητικαῖς.

ΑΡΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Τὸ ἀπαρέμφατον; ζεύγνυμαι, ὡς τιθῆναι. Τὸ γυν; βραχύ. ἢ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ πηγῆναι, ἰσάναι, δίδναι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεργητικὸς γένεσιν ἢ παρατατικὸς τῶν προστακτικῶν; ζεύγνυθι. Τὸ τρίτον; ζεύγνυτω.

Ὁ παθητικὸς γένεσιν ἢ παρατατικὸς αὐτῶν; ζεύγνυσθ.

ΕΥΚΤΙΚΑ.

Ὁ δεικτικὸς γένεσιν ἢ παρατατικὸς οὐκ εἰσὶν γ' ἢ ζεύγνυμι, καὶ καθόλου τῇ τετάρτῃ συζυγίᾳ τῶν εἰς μι, οὐτε γ' τοῖς ἐνεργητικοῖς, οὐτε γ' τοῖς παθητικοῖς, ἵνα μὴ εὐρεθῆ ἢ υἱ δὲ φθογῶν πῶ τὸ μ. καθόλου γὰρ ἢ δὲ τὸ υἱ δὲ φθογῶν, οὐ θέλει συμφῶναι ἐπα-

ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ φωνήεντι, ὡς τετυφῆα, πεποικῆα, μῆα, ἄρπια, ἴος, ἢ τῶν ὁμοίων.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεργητικὸς καὶ παθητικὸς ὑποτακτικὸς γένεσιν ἢ πρῶτατικὸς ἢ τετάρτης τῶν εἰς μι, οὐκ εἰσι. μία γὰρ ἀκολουθία ἀπαρτῆ τὰ ὑποτακτικά τῶν εἰς μι ὁμοφωνῶν καὶ ὁμοτονῶν τοῖς αὐτῶν πρωτότοις. οἷον τιθῆ τίθημι, ἐάν τιθῆ. ἴσῳ ἴσημι, ἐάν ἴσῳ. δίδω δίδωμι, ἐάν δίδω. ἐτέρῃ δὲ εἰς ὡς ἔχει περιωπόμενα τὰ ἔχοντα εἰς σφύρον μ. φθῶν. γ' ταῦτα δὲ τὸ μ. πρωτότυπον, βαρυτόνον, ἢ μ. φθῶν δὲ εἰς σφύρον. ἀνάγκη ζεμλον δὲ καὶ βαρυτόνον καὶ περιωπῶσαι, ἐπεὶ μὴ λῶ ἄτερ διωπῶτον, ἀξελίτω παντελῶς.

ΜΕΤΟΧΙΚΑ.

Ἡ ἐνεργητικὴ μ. φθῶν, ὁ ζεύγνυς.

Ἡ παθητικὴ, ὁ ζεύγνυμιϑ.

Ἡ ΚΛΙΣΙΣ
ἈΡΧὴ ΣΥΝ ΘΕῶ ἈΓΙΩ
τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

ΚΑΝΩΝ Α.

ἢ ὀρθὴ Ἐθυσία τῶν ἐνικῶν,
ἢ γρικὴ τῶν ἐνικῶν,
ἢ δολικὴ τῶν ἐνικῶν,
ἢ αἰλαικὴ τῶν ἐνικῶν,
ἢ κληλικὴ τῶν ἐνικῶν,
ἢ ἑθυσία ἐν αἰλαικῇ τ' ἐνικῶν,
ἢ γρικὴ Ἐθυσία τ' ἐνικῶν,
ἢ κληλικὴ τ' ἐνικῶν,
ἢ ὀρθία τ' πληθωτικῶν,
ἢ γρικὴ τ' πληθωτικῶν,
ἢ δολικὴ τ' πληθωτικῶν,
ἢ αἰλαικὴ τ' πληθωτικῶν,
ἢ κληλικὴ τῶν πληθωτικῶν,

ὁ αἰας.
τῶ αἰαντῶ.
ἔθ' αἰαντῶ.
τῶν αἰαντῶ.
ὦ αἰαντῶ.
τῶ αἰαντῶ.
τοῖν αἰαντῶν.
ὦ αἰαντῶν.
οἱ αἰαντῶν.
τῶν αἰαντῶν.
τοῖς αἰαντῶν.
οὗς αἰαντῶν.
ὦ αἰαντῶν.

Παράδειγμα.

ὁ θόας.
τῶ θόαντῶ.
ἔθ' θόαντῶ.
τῶν θόαντῶ.
ὦ θόαντῶ.

ΚΑΝΩΝ Β.

Ἐνικά.
ὁ κοχλίας.
τῶ κοχλίας.
ἔθ' κοχλίας.
τῶν κοχλίας.
ὦ κοχλίας.

Δυικά.
τῶ κοχλίας.
τοῖν κοχλίας.
ὦ κοχλίας.

Πληθωτικὰ.
οἱ κοχλίας.
τῶν κοχλίας.
τοῖς κοχλίας.
οὗς κοχλίας.
ὦ κοχλίας.

Παράδειγμα.

ὁ αἰνέας.
τῶ αἰνέας.
ἔθ' αἰνέας.
τῶν αἰνέας.
ὦ αἰνέας.

ΚΑ-

ΚΑΝΩΝ Γ.

Ἐνικά.
ὁ λαχης.
τῶ λαχης.
ἔθ' λαχης.
τῶν λαχης.
ὦ λαχης.

Δυικά.
τῶ λαχης.
τοῖν λαχης.
ὦ λαχης.

Πληθωτικὰ.
οἱ λαχης.
τῶν λαχης.
τοῖς λαχης.
οὗς λαχης.
ὦ λαχης.

Παράδειγμα.

ὁ λέβης.
τῶ λέβης.
ἔθ' λέβης.
τῶν λέβης.
ὦ λέβης.

ΚΑΝΩΝ Δ.

Ἐνικά.
ὁ χρύσεος.
τῶ χρύσεος.
ἔθ' χρύσεος.
τῶν χρύσεος.
ὦ χρύσεος.

Δυικά.
τῶ χρύσεος.
τοῖν χρύσεος.
ὦ χρύσεος.

Πληθωτικὰ.
οἱ χρύσεος.
τῶν χρύσεος.
τοῖς χρύσεος.
οὗς χρύσεος.
ὦ χρύσεος.

Παράδειγμα.

ὁ πέρσης.
τῶ πέρσης.
ἔθ' πέρσης.
τῶν πέρσης.
ὦ πέρσης.

ΚΑΝΩΝ Ε.

Ἐνικά.
ὁ δημοδίνης.
τῶ δημοδίνης.
ἔθ' δημοδίνης.
τῶν δημοδίνης.
ὦ δημοδίνης.
οὗς δημοδίνης.
ὦ δημοδίνης.

Δυικά.
τῶ δημοδίνης.
τοῖν δημοδίνης.
ὦ δημοδίνης.
δημοδίνης.

Πληθωτικὰ.
οἱ δημοδίνης.
τῶν δημοδίνης.
τοῖς δημοδίνης.
οὗς δημοδίνης.
ὦ δημοδίνης.
δημοδίνης.

Παράδειγμα.
 ὁ αὐλιδιγής.
 τῷ αὐτιδιγέῳ, κὶ αὐλιδιγής.
 τῷ αὐλιδιγεί, ἔ αὐλιδιγεί.
 τὸν αὐτιδιγέα, ἔ αὐλιδιγίω.
 ὦ αὐτιδιγόν, ἔ ὦ αὐλιδιγής.

ΚΑΝΩΝ Σ.

Ἐνικά.
 ὁ πάρις.
 τῷ πάριδι.
 τῷ πάριδι.
 τὸν πάριδι, κὶ
 πάριμ.
 ὦ πάρι, ἔ
 ὦ πάρις.

Δυικά.
 τὸν πάριδι.
 τὸν πάριδιμ.
 ὦ πάριδι.
 Πληθωλικά.
 οἱ πάριδι.
 τὸν πάριδιμ.
 τοῖς πάρισι.
 αὐτὸν πάριδι.
 ὦ πάριδι.

Παράδειγμα.
 ὁ ἄδωνις.
 τῷ ἄδωνιδι.
 τῷ ἄδωνιδι.
 τὸν ἄδωνιδα, ἔ
 ἄδωνιμ.
 ὦ ἄδωνι, κὶ
 ὦ ἄδωνις.

ΚΑΝΩΝ Ζ.

Ἐνικά.
 ὁ ὄφις.
 τῷ ὄφις κινῶς, ἔ
 ὄφιος κινῶς, ἔ
 ὄφιος ἀθηκῶς.
 τῷ ὄφι, κὶ ὄφι, κὶ
 ὄφει, κὶ ὄφει.
 τὸν ὄφιμ, μόνως.
 ὦ ὄφι, κὶ ὦ ὄφις.

Δυικά.
 τὸν ὄφι, κὶ
 ὄφει.
 τὸν ὄφιμ, κὶ
 ὄφειμ, κὶ
 ὄφειμ.
 ὦ ὄφι, κὶ
 ὦ ὄφει.
 Πληθωλικά.
 οἱ ὄφεις, ἔ ὄφεις, κὶ
 ὄφεις, ἔ ὄφεις.
 τὸν ὄφιμ, ἔ
 ὄφειμ, ἔ ὄφειμ.
 τοῖς ὄφισι, κὶ ὄφισι.
 αὐτὸν ὄφιας, κὶ ὄφιας, κὶ
 ὄφιας, κὶ ὄφιας.
 ὦ ὄφιδ, κὶ ὦ ὄφιας, κὶ
 ὦ ὄφεις, κὶ ὦ ὄφεις.
 Παρά-

Παράδειγμα.
 ὁ μάντις.
 τῷ μάντι κινῶς, ἔ
 μάντι κινῶς, ἔ
 μάντις ἀθηκῶς.
 τῷ μάντι, κὶ μάντι, κὶ
 μάντι, ἔ μάντι.
 τὸν μάντιμ μόνως.
 ὦ μάντι, ἔ ὦ μάντις.

ΚΑΝΩΝ Η.

Ἐνικά.
 ὁ χαρίνης.
 τῷ χαρίνης.
 τῷ χαρίνης.
 τὸν χαρίνητα.
 ὦ χαρίνη, κὶ
 ὦ χαρίνητα.

Δυικά.
 τὸν χαρίνητα.
 τὸν χαρίνηταμ.
 ὦ χαρίνητα.
 Πληθωλικά.
 οἱ χαρίνητα.
 τὸν χαρίνηταμ.
 τοῖς χαρίνησι.
 αὐτὸν χαρίνητας.
 ὦ χαρίνητα.

Παράδειγμα.
 ὁ τιμήνης.
 τῷ τιμήνης.
 τῷ τιμήνητι.
 τὸν τιμήνητα.
 ὦ τιμήνη, κὶ ὦ τιμήνης, κὶ ὦ τιμήνη.

ΚΑΝΩΝ Θ.

Ἐνικά.
 ὁ πηλέης.
 τῷ πηλέως κινῶς, ἔ
 πηλή κινῶς, ἔ
 πηλέως ἀθηκῶς.
 τῷ πηλεῖ, κὶ
 πηλεῖ, κὶ
 πηλεῖ.
 τὸν πηλέα, κὶ
 πηλεῖα.
 ὦ πηλῶ, κὶ
 ὦ πηλῶς.

Δυικά.
 τὸν πηλέ, κὶ
 πηλεῖ.
 τὸν πηλεομ, κὶ
 πηλεομ.
 ὦ πηλεῖ, κὶ
 ὦ πηλεῖ.
 Πληθωτικὰ.
 οἱ πηλεῖ.
 τὸν πηλεομ, ἔ
 πηλεομ.
 τοῖς πηλεῖσι.
 αὐτὸν πηλεῖα, κὶ
 πηλεῖα, κὶ
 πηλεῖα.
 ὦ πηλεῖ, κὶ
 ὦ πηλεῖ, κὶ
 ὦ πηλεῖς.

Παράδειγμα.
 ὁ βασιλεύς.
 τῷ βασιλεῖ ὁ κρινός, κὴ
 βασιλῆος ἰωνικῶς, κὴ
 βασιλέως ἀθηκῶς.
 τῷ βασιλεῖ, ὦ
 βασιλῆϊ, κὴ
 βασιλεῖ.
 τὸν βασιλέα, κὴ
 βασιλῆα.
 ὦ βασιλεύ, κὴ
 ὦ βασιλεύς.

ΚΑΝΩΝ Ι.

Ἐνικά.
 ὁ ἡδύς.
 τῷ ἡδέος.
 τῷ ἡδέϊ, κὴ
 ἡδέϊ.
 τὸν ἡδέα, κὴ
 ἡδέα.
 ὦ ἡδύ, κὴ
 ὦ ἡδύς.

Δυϊκά.
 τῷ ἡδέου.
 τοῖν ἡδέοιμ.
 ὦ ἡδέε.

Πληθυντικά.
 οἱ ἡδέου, κὴ
 ἡδέου.
 τῶν ἡδέων.
 τοῖς ἡδέοι.
 τοῖς ἡδέοις, κὴ
 ἡδέοις.
 ὦ ἡδέου, κὴ
 ὦ ἡδέοις.

Παράδειγμα.
 ὁ ὠκός.
 τῷ ὠκέϊ.
 τῷ ὠκέϊ, κὴ
 ὠκέϊ.
 τὸν ὠκέα, κὴ
 ὠκέα.
 ὦ ὠκὲ, ὦ
 ὦ ὠκός.

ΚΑ.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ.

Ἐνικά.
 ὁ βότρυς.
 τῷ βότρυος.
 τῷ βότρυϊ.
 τὸν βότρυ μόνως.
 ὦ βότρυ, κὴ
 ὦ βότρυς.

Δυϊκά.
 τῷ βότρυ.
 τοῖν βοτρυοῖμ.
 ὦ βότρυ.

Πληθυντικά.
 οἱ βότρυες, κὴ
 βότρυς.
 τῶν βοτρυῶν.
 τοῖς βότρυσι.
 τοῖς βότρυας, κὴ
 βότρυς.
 ὦ βότρυες, κὴ
 ὦ βότρυς.

Παράδειγμα.
 ὁ νέκυσ.
 τῷ νέκυος.
 τῷ νέκυϊ.
 τὸν νέκυ μόνως.
 ὦ νέκυ, κὴ
 ὦ νέκυσ.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ.

Ἐνικά.
 ὁ βοῦς.
 τῷ βοός.
 τῷ βοῖ.
 τὸν βοά, κὴ
 βοῦμ.
 ὦ βοῦ, κὴ
 ὦ βοῦς.

Δυϊκά.
 τῷ βοέ.
 τοῖν βοοῖμ.
 ὦ βοέ.

Πληθυντικά.
 οἱ βόοι, κὴ
 βοῦς.
 τῶν βοῶν.
 τοῖς βοοῖ.
 τοῖς βόας, κὴ
 βοῦς.
 ὦ βόοι, κὴ
 βοῦς.

Παράδειγμα.
 ὁ ποός.
 τῷ ποός.
 τῷ ποδί.
 τὸν ποδά.
 ὦ ποός.

9 3

ΚΑΝΩΝ ΙΓ΄.

Ἐνικά.	Δυϊκά.	Πληθυστικά.
ὁ πλώσ, καὶ	τῶ πλώω, καὶ	οἱ πλώσι, καὶ
ὁ πλώσ.	τῶ πλώ.	οἱ πλώι.
τῶ πλώου, καὶ	τοῖμ πλώοιμ, καὶ	τῶμ πλώωμ, καὶ
τοῦ πλώου.	τοῖμ πλώοιμ.	τῶμ πλώωμ.
τῶ πλώω, καὶ	ῶ πλώω, καὶ	τοῖς πλώοις, καὶ
τῶ πλώ.	ῶ πλώ.	τοῖς πλώοις.
τοῦ πλώου, καὶ		τοῖς πλώοις, καὶ
τοῦ πλώου.		τοῖς πλώοις.
ῶ πλώε, καὶ		τοῖς πλώοις, καὶ
ῶ πλώ.		τοῖς πλώοις.

Παράσθημα.

ὁ νόος, ὁ νῶς.
 τῶ νόου, τῶ νῶ.
 τῶ νόω, τοῦ νῶ.
 τοῦ νόου, τοῦ νῶ.
 ῶ νόε, ῶ νῶ.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ΄.

Ἐνικά.	Δυϊκά.	Πληθυστικά.
ὁ ἰσρώς.	τῶ ἰσρώτε.	οἱ ἰσρώτες.
τοῦ ἰσρώου.	τοῖμ ἰσρώοιμ.	τῶμ ἰσρώοιμ.
τῶ ἰσρώτι.	ῶ ἰσρώτε.	τοῖς ἰσρώοις.
τοῦ ἰσρώου.		τοῖς ἰσρώοις.
ῶ ἰσρώς.		ῶ ἰσρώοις.

Παράσθημα.

ὁ ἀγνώσ.
 τοῦ ἀγνώτου.
 τοῦ ἀγνώτου.
 τοῦ ἀγνώτου.
 ῶ ἀγνώσ.

ΚΑ-

ΚΑΝΩΝ ΙΕ΄.

Ἐνικά.	Δυϊκά.	Πληθυστικά.
ὁ γέλωσ.	τῶ γέλωτε.	οἱ γέλωτες.
τῶ γέλωτος.	τοῖμ γελώοιμ.	τῶμ γελώοιμ.
τοῦ γέλωτος.	ῶ γέλωτε.	τοῖς γέλωσι.
ῶ γέλωσ.		τοῖς γέλωσι.
		ῶ γέλωτοισ.

Παράσθημα.

ὁ ἦρωσ.
 τοῦ ἦρωου.
 τῶ ἦρωι.
 τοῦ ἦρωου.
 ῶ ἦρωσ.

ΚΑΝΩΝ ΙΣ΄.

Ἐνικά.	Δυϊκά.	Πληθυστικά.
ὁ μενέλαος, καὶ	τῶ μενέλαω, καὶ	οἱ μενέλαοι, καὶ
ὁ μενέλεωσ.	τῶ μενέλεω.	οἱ μενέλεω.
τοῦ μενέλαου, καὶ	τοῖμ μενέλαοιμ, καὶ	τῶμ μενέλαωμ, καὶ
τῶ μενέλεω.	τοῖμ μενέλεωμ.	τῶμ μενέλεωμ.
τοῦ μενέλαου, καὶ	ῶ μενέλαω, καὶ	τοῖς μενέλαοις, καὶ
τῶ μενέλεω.	ῶ μενέλεω.	τοῖς μενέλεωσ.
τοῦ μενέλαου, καὶ		τοῖς μενέλαοις, καὶ
τῶ μενέλεω.		τοῖς μενέλεωσ.
ῶ μενέλαε, καὶ		τοῖς μενέλεωσ.
ῶ μενέλεωσ.		ῶ μενέλαοι, καὶ
		ῶ μενέλεω.

Παράσθημα.

ὁ νικόλασ, καὶ
 ὁ νικόλεωσ.
 τῶ νικόλαου, καὶ
 τῶ νικόλεω.
 τῶ νικόλαω, καὶ
 τῶ νικόλεω.
 τοῦ νικόλαου, καὶ
 τοῦ νικόλεω.
 ῶ νικόλαε, καὶ
 ῶ νικόλεωσ.

Ἡ ΚΛΪΣΙΣ.

ΚΑΝΩΝΙΖ΄.

Ἐνικά.
ὁ ἄλς.
τῷ ἄλός.
τῷ ἄλί.
τὸν ἄλα.
ὦ ἄλς.

Δυϊκά.
τῷ ἄλε.
τοῖν ἄλοῖμ.
ὦ ἄλε.

Πληθωτικά.
οἱ ἄλες.
τῶν ἄλωρ.
τοῖς ἄλοσι.
τοὺς ἄλας.
ὦ ἄλωρ.

Παράδειγμα.

ὁ τίρωσ.
τῷ τίρωσος.
τῷ τίρωσι.
τὸν τίρωσα.
ὦ τίρωσ.

ΚΑΝΩΝΙΗ΄.

Ἐνικά.
ὁ ἄλκμαῖ.
τῷ ἄλκμαῖ.
τοῖν ἄλκμαῖσι.
τὸν ἄλκμαῖ.
ὦ ἄλκμαῖ.

Δυϊκά.
τῷ ἄλκμαῖ.
τοῖν ἄλκμαῖσι.
ὦ ἄλκμαῖ.

Πληθωτικά.
οἱ ἄλκμαῖτες.
τῶν ἄλκμαῖων.
τοῖς ἄλκμαῖσι.
τοὺς ἄλκμαῖας.
ὦ ἄλκμαῖτες.

Παράδειγμα.

ὁ παϊάν.
τῷ παϊάνος.
τῷ παϊάνι.
τὸν παϊάνα.
ὦ παϊάν.

ΚΑΝΩΝΙΘ΄.

Ἐνικά.
ὁ σωλιῶ.
τῷ σωλιῶ.
τοῖν σωλιῶσι.
τὸν σωλιῶνα.
ὦ σωλιῶ.

Δυϊκά.
τῷ σωλιῶ.
τοῖν σωλιῶσι.
ὦ σωλιῶ.

Πληθωτικά.
οἱ σωλιῶτες.
τῶν σωλιῶων.
τοῖς σωλιῶσι.
τοὺς σωλιῶας.
ὦ σωλιῶτες.

Παρά-

Παράδειγμα.

ὁ ποιμῶ.
τῷ ποιμῶτος.
τῷ ποιμῶτι.
τὸν ποιμῶνα.
ὦ ποιμῶ.

ΚΑΝΩΝΚ΄.

Ἐνικά.
ὁ ἔλλω.
τῷ ἔλλωσος.
τῷ ἔλλωσι.
τὸν ἔλλωσα.
ὦ ἔλλω.

Δυϊκά.
τῷ ἔλλω.
τοῖν ἔλλωσι.
ὦ ἔλλω.

Πληθωτικά.
οἱ ἔλλωσος.
τῶν ἔλλωων.
τοῖς ἔλλωσι.
τοὺς ἔλλωας.
ὦ ἔλλωσος.

Παράδειγμα.

ὁ τέριω.
τῷ τέριωτος.
τῷ τέριωτι.
τὸν τέριωνα.
ὦ τέριω.

ΚΑΝΩΝΚΑ΄.

Ἐνικά.
ὁ δελφῖν.
τῷ δελφῖνος.
τῷ δελφῖνι.
τὸν δελφῖνα.
ὦ δελφῖν.

Δυϊκά.
τῷ δελφῖν.
τοῖν δελφῖνοι.
ὦ δελφῖν.

Πληθωτικά.
οἱ δελφῖνος.
τῶν δελφῖνων.
τοῖς δελφῖσι.
τοὺς δελφῖνας.
ὦ δελφῖνες.

Παράδειγμα.

ὁ τελχῖμ.
τῷ τελχῖνος.
τῷ τελχῖνι.
τὸν τελχῖνα.
ὦ τελχῖμ.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ΄.

Ἐνικά.
ὁ φόρκω.
τῷ φόρκωΘ.
τῷ φόρκω.
τῷ φόρκωα.
ὦ φόρκω.
ὦ φόρκω.

Δυικά.
τῷ φόρκωε.
τοῖν φόρκωοιμ.
ὦ φόρκωε.
ὦ φόρκωε.

Πληθωτικά.
οἱ φόρκωε.
τῶν φόρκωωμ.
τοῖς φόρκωσι.
τῶς φόρκωας.
ὦ φόρκωε.

Παράδειγμα.

ὁ μόσω.
τῷ μόσω.
τῷ μόσω.
τῷ μόσωα.
ὦ μόσω.
ὦ μόσω.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ΄.

Ἐνικά.
ὁ θέων.
τῷ θέωνος.
τῷ θέωνι.
τῷ θέωνα.
ὦ θέων.
ὦ θέων.

Δυικά.
τῷ θέωνε.
τοῖν θέωνοιμ.
ὦ θέωνε.
ὦ θέωνε.

Πληθωτικά.
οἱ θέωνε.
τῶν θέωνωμ.
τοῖς θέωνσι.
τῶς θέωνας.
ὦ θέωνε.

Παράδειγμα.

ὁ λέων.
τῷ λέωντος.
τῷ λέωνε.
τῷ λέωντα.
ὦ λέων.
ὦ λέων.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ΄.

Ἐνικά.
ὁ κοιτῶν.
τῷ κοιτῶνΘ.
τῷ κοιτῶνι.
τῷ κοιτῶνα.
ὦ κοιτῶν.
ὦ κοιτῶν.

Δυικά.
τῷ κοιτῶνε.
τοῖν κοιτῶνοιμ.
ὦ κοιτῶνε.
ὦ κοιτῶνε.

Πληθωτικά.
οἱ κοιτῶνε.
τῶν κοιτῶνωμ.
τοῖς κοιτῶσι.
τῶς κοιτῶνας.
ὦ κοιτῶνε.

Παρά-

Παράδειγμα.
ὁ σαρπηδῶν.
τῷ σαρπηδῶνΘ.
τῷ σαρπηδῶνι.
τῷ σαρπηδῶνα.
ὦ σαρπηδῶν.
ὦ σαρπηδῶν.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ΄.

Ἐνικά.
ὁ ξηνοφῶν.
τῷ ξηνοφῶνΘ.
τῷ ξηνοφῶνι.
τῷ ξηνοφῶντα.
ὦ ξηνοφῶν.
ὦ ξηνοφῶν.

Δυικά.
τῷ ξηνοφῶντε.
τοῖν ξηνοφῶντοιμ.
ὦ ξηνοφῶντε.
ὦ ξηνοφῶντε.

Πληθωτικά.
οἱ ξηνοφῶντε.
τῶν ξηνοφῶντωμ.
τοῖς ξηνοφῶσι.
τῶς ξηνοφῶντας.
ὦ ξηνοφῶντε.

Παράδειγμα.

ὁ ποσειδῶν.
τῷ ποσειδῶντος.
τῷ ποσειδῶνι.
τῷ ποσειδῶνα.
ὦ ποσειδῶν.
ὦ ποσειδῶν.

ΚΑΝΩΝ ΚΣ΄.

Ἐνικά.
ὁ θώραξ.
τῷ θώρακος.
τῷ θώρακι.
τῷ θώρακα.
ὦ θώραξ.
ὦ θώραξ.

Δυικά.
τῷ θώρακε.
τοῖν θώρακοιμ.
ὦ θώρακε.
ὦ θώρακε.

Πληθωτικά.
οἱ θώρακες.
τῶν θώρακωμ.
τοῖς θώραξι.
τῶς θώρακας.
ὦ θώρακες.

Παράδειγμα.

ὁ ἀρπαξ.
τῷ ἀρπαγος.
τῷ ἀρπαγι.
τῷ ἀρπαγα.
ὦ ἀρπαξ.
ὦ ἀρπαξ.

ΚΑΝΩΝ ΚΖ.

Ἐνικά.
ὁ μύρμηξ.
τῷ μύρμηκος.
τῷ μύρμηκι.
τῶν μύρμηκα.
ὧ μύρμηξ.

Δνικά.
τῷ μύρμηκε.
τοῖν μύρμηκοιμ.
ὧ μύρμηκε.

Πληθωτικά.
οἱ μύρμηκες.
τῶν μύρμηκων.
τοῖς μύρμηξι.
τῶν μύρμηκας.
ὧ μύρμηξ.

Παράδειγμα.
ὁ βουπλήξ.
τῷ βουπλήγος.
τῷ βουπλήγι.
τῶν βουπλήγα.
ὧ βουπλήξ.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ.

Ἐνικά.
ὁ πῆρδιξ.
τῷ πῆρδικ⊙.
τῷ πῆρδικι.
τῶν πῆρδικα.
ὧ πῆρδιξ.

Δνικά.
τῷ πῆρδικε.
τοῖν πῆρδικοιμ.
ὧ πῆρδικε.

Πληθωτικά.
οἱ πῆρδικες.
τῶν πῆρδικων.
τοῖς πῆρδιξι.
τῶν πῆρδικας.
ὧ πῆρδικες.

Παράδειγμα.
ὁ τέπλιξ.
τῷ τέπλιγος.
τῷ τέπλιγι.
τῶν τέπλιγα.
ὧ τέπλιξ.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ.

Ἐνικά.
ὁ δίδλυξ.
τῷ δίδλυκος.
τῷ δίδλυκι.
τῶν δίδλυκα.
ὧ δίδλυξ.

Δνικά.
τῷ δίδλυκε.
τοῖν δίδλυκοιμ.
ὧ δίδλυκε.

Πληθωτικά.
οἱ δίδλυκες.
τῶν δίδλυκων.
τοῖς δίδλυξι.
ὧ δίδλυκες.

Παρά

Παράδειγμα.
ὁ βέβρυξ.
τῷ βέβρυκ⊙.
τῷ βέβρυκι.
τῶν βέβρυκα.
ὧ βέβρυξ.

ΚΑΝΩΝ Λ.

Ἐνικά.
ὁ βῶξ.
τῷ βῶκος.
τῷ βῶκι.
τῶν βῶκα.
ὧ βῶξ.

Δνικά.
τῷ βῶκε.
τοῖν βῶκοιμ.
ὧ βῶκε.

Πληθωτικά.
οἱ βῶκες.
τῶν βῶκων.
τοῖς βῶξι.
τῶν βῶκας.
ὧ βῶκες.

Παράδειγμα.
ὁ πῆωξ.
τῷ πῆωκος.
τῷ πῆωκι.
τῶν πῆωκα.
ὧ πῆωξ.

ΚΑΝΩΝ ΛΑ.

Ἐνικά.
ὁ λουτήρ.
τῷ λουτήρος.
τῷ λουτήρι.
τῶν λουτήρα.
ὧ λουτήρ.

Δνικά.
τῷ λουτήρε.
τοῖν λουτήροιμ.
ὧ λουτήρε.

Πληθωτικά.
οἱ λουτήρες.
τῶν λουτήρων.
τοῖς λουτήρι.
τῶν λουτήρας.
ὧ λουτήρες.

Παράδειγμα.
ὁ αἰθήρ.
τῷ αἰθήρ⊙.
τῷ αἰθήρι.
τῶν αἰθήρα.
ὧ αἰθήρ.

ΚΑΝΩΝ ΛΒ΄.

Ἐνικά.
ὁ πίηρ.
τῶ πίηρ.
τῶ πίηρ.
τῶν πίηρα.
ὦ πίηρ.

Δίκα.
τῶ πίηρ.
τῶν πίηροιμ.
ὦ πίηρ.

Γληθιωτικά.
οἱ πίηρ.
τῶν πίηροιμ.
τοῖς πίηροι.
ὦ πίηρ.

Παράδειγμα.
ὁ ἴβηρ.
τῶ ἴβηρ.
τῶν ἴβηρα.
ὦ ἴβηρ.

ΚΑΝΩΝ ΛΓ΄.

Ἐνικά.
ὁ νέσορ.
τῶ νέσορ.
τῶν νέσορ.
τῶν νέσορα.
ὦ νέσορ.

Δυικά.
τῶ νέσορ.
τῶν νέσοροιμ.
ὦ νέσορ.

Γληθιωτικά.
οἱ νέσοροι.
τῶν νέσοροιμ.
τοῖς νέσοροι.
ὦ νέσοροι.

Παράδειγμα.
ὁ κέλωρ.
τῶ κέλωρ.
τῶν κέλωρα.
ὦ κέλωρ.

ΚΑΝΩΝ ΛΔ΄.

Ἐνικά.
ὁ κύνκλωφ.
τῶ κύνκλωπος.
τῶ κύνκλωπι.
τῶν κύνκλωπα.
ὦ κύνκλωφ.

Δυικά.
τῶ κύνκλωπε.
τῶν κύνκλωποιμ.
ὦ κύνκλωπε.

Γληθιωτικά.
οἱ κύνκλωπε.
τῶν κύνκλωποιμ.
τοῖς κύνκλωφι.
τῶν κύνκλωπα.
ὦ κύνκλωπε.

Παρά

Παράδειγμα.
ὁ μάλωφ.
τῶ μάλωπ.
τῶ μάλωπι.
τῶν μάλωπα.
ὦ μάλωφ.

ἈΡΧὴ ΣΥΝΘΕΩ ἈΓΙΩ

τῶν θηλυκῶν κανόνων.

ΚΑΝΩΝ Α΄.

Ἐνικά.
ἡ μούσα.
τῆ μούσα.
τῶν μούσαιμ.
ὦ μούσα.

Δυικά.
τῆ μούσα.
τῶν μούσαιμ.
ὦ μούσα.

Γληθιωτικά.
αἱ μούσαι.
τῶν μούσαιμ.
ταῖς μούσαι.
ὦ μούσαι.

Παράδειγμα.
ἡ μάια.
τῆ μάια.
τῶν μάιαμ.
ὦ μάια.

ΚΑΝΩΝ Β΄.

Ἐνικά.
ἡ τιμή.
τῆ τιμή.
τῶν τιμῶν.
ὦ τιμή.

Δυικά.
τῆ τιμή.
τῶν τιμῶν.
ὦ τιμή.

Γληθιωτικά.
αἱ τιμαί.
τῶν τιμῶν.
ταῖς τιμαῖ.
ὦ τιμαί.

Παράδειγμα.
ἡ σοφή.
τῆ σοφή.
τῶν σοφῶν.
ὦ σοφή.

Ἐνικά.
ἢ σαπφά.
ῥι σαπφός, καὶ
σαπφούς.
τῆ σαπφός, καὶ
σαπφοῖ.
ῥι σαπφός, καὶ σαπφός.
ῶ σαπφοῖ.

ΚΑΝΩΝ Γ.

Δυϊκά.
τά σαπφά.
ταῖμ σαπφοῖμ.
ῶ σαπφά.

Γληθωλικά.
αἰ σαπφοῖ.
τῶμ σαπφῶμ.
ταῖς σαπφοῖς.
τὰς σαπφούς.
ῶ σαπφοῖ.

Παράδειγμα.

ἢ λητώ.
ῥι λητό, καὶ λητούς.
τῆ λητί, καὶ λητοῖ.
τῶμ λητόα, καὶ λητώ.
ῶ λητοῖ.

ΚΑΝΩΝ Δ.

Δυϊκά.
τά τρυγόνε.
ταῖμ τρυγόνειμ.
ῶ τρυγόνε.

Γληθωλικά.
αἰ τρυγόνε.
τῶμ τρυγόνειμ.
ταῖς τρυγόνει.
τὰς τρυγόνε.
ῶ τρυγόνε.

Παράδειγμα.

ἢ τρηζων.
ῥι τρηζων.
τῆ τρηζωνι.
τῶμ τρηζωνά.
ῶ τρηζων.

ΚΑΝΩΝ Ε.

Δυϊκά.
τά αἰλακε.
ταῖμ αἰλακειμ.
ῶ αἰλακε.

Γληθωτικα.
αἰ αἰλακε.
τῶμ αἰλακειμ.
ταῖς αἰλακει.
τὰς αἰλακε.
ῶ αἰλακε.

Ἐνικά.
ἢ αἰλαξ.
ῥι αἰλακος.
τῆ αἰλακει.
τῶμ αἰλακα.
ῶ αἰλαξ.

Παρά-

Παράδειγμα.

ἢ πίδαξ.
ῥι πίδακ.
τῆ πίδακι.
τῶμ πίδακα.
ῶ πίδαξ.

ΚΑΝΩΝ Σ.

Ἐνικά.
ἢ σείγξ.
ῥι σείγγός.
τῆ σείγγι.
τῶμ σείγγα.
ῶ σείγξ.

Δυϊκά.
τά σείγγε.
ταῖμ σείγγειμ.
ῶ σείγγε.

Γληθωλικά.
αἰ σείγγε.
τῶμ σείγγειμ.
ταῖς σείγγει.
τὰς σείγγε.
ῶ σείγγε.

Παράδειγμα.

ἢ σάλπιγξ.
ῥι σάλπιγγ.
τῆ σάλπιγγι.
ῥι σάλπιγγα.
ῶ σάλπιγξ.

ΚΑΝΩΝ Ζ.

Ἐνικά.
ἢ μπηρ.
ῥι μπηρό, καὶ
μπηρός.
τῆ μπηρό, καὶ
μπηρί.
τῶμ μπηρόα μόνως.
ῶ μπηρό.

Δυϊκά.
τά μπηρέ.
ταῖμ μπηροῖμ.
ῶ μπηρέ.

Γληθωλικά.
αἰ μπηρέ.
τῶμ μπηροῖμ.
ταῖς μπηρόσι.
τὰς μπηρέ.
ῶ μπηρό.

Παράδειγμα.

ἢ θυγατήρ.
ῥι θυγατήρ, καὶ θυγατήρ.
τῆ θυγατήρ, καὶ θυγατήρ.
ῥι θυγατήρ.
ῶ θυγατήρ.

Ἡ ΚΛΪΣΙΣ

ΚΑΝΩΝ Η΄

Ἐνικά.
ἢ λαμπάς.
Ϝ λαμπάδος.
τῆ λαμπάδι.
Ϝ λαμπάδα.
ὦ λαμπάς.

Δυικά.
τὰ λαμπάδε.
ταῦν λαμπάδων.
ὦ λαμπάδε.
Πληθωτικά.
αἰ λαμπάδες.
τῶν λαμπάδων.
ταῖς λαμπάσι.
τὰς λαμπάδας.
ὦ λαμπάδες.

Παράδειγμα.
ἢ τριάς.
Ϝ τριάδος.
τῆ τριάδι.
τῆν τριάδα.
ὦ τριάς.

ΚΑΝΩΝ Θ΄

Ἐνικά.
ἢ φιλότης.
Ϝ φιλότητος.
τῆ φιλότητι.
Ϝ φιλότητα.
ὦ φιλότης.

Δυικά.
τὰ φιλότητε.
ταῦν φιλότητων.
ὦ φιλότητε.
Πληθωτικά.
αἰ φιλότητων.
τῶν φιλότητων.
ταῖς φιλότησι.
τὰς φιλότητας.
ὦ φιλότητες.

Παράδειγμα.
ἢ καύτης.
Ϝ καύτητος.
τῆ καύτητι.
τὴν καύτητα.
ὦ καύτης.

ΚΑΝΩΝ Ι΄

Ἐνικά.
ἢ μίωσις.
Ϝ μίωσιδος.
τῆ μίωσιδι.
τὴν μίωσιδα.
μίωσι.
ὦ μίωσι, καὶ
ὦ μίωσις.

Δυικά.
τὰ μίωσιδε.
ταῦν μίωσιδων.
ὦ μίωσιδε.
Πληθωτικά.
αἰ μίωσιδων.
τῶν μίωσιδων.
ταῖς μίωσισι.
τὰς μίωσιδας.
ὦ μίωσιδων.

Παρά

ΤΩΝ ΘΗΛΥΚΩΝ.

Παράδειγμα.

ἢ νεαῖς.
Ϝ νεαῖδος.
τῆ νεαῖδι.
Ϝ νεαῖδα, καὶ
νεαῖν.
ὦ νεαῖ, Ϝ
ὦ νεαῖς.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ΄

Ἐνικά.
ἢ πίτυς.
Ϝ πίτυτος.
τῆ πίτυτι.
τὴν πίτυα.
ὦ πίτυ, καὶ
ὦ πίτυς.

Δυικά.
τὰ πίτυε.
ταῦν πίτυων.
ὦ πίτυε.

Πληθωτικά.
αἰ πίτυων.
τῶν πίτυων.
ταῖς πίτυσι.
τὰς πίτυας, Ϝ
πίτυς.
ὦ πίτυες, καὶ
ὦ πίτυς.

Παράδειγμα.

ἢ χλαμύς.
Ϝ χλαμύδος.
τῆ χλαμύδι.
Ϝ χλαμύδα.
ὦ χλαμύς.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ΄

Ἐνικά.
ἢ αἰδώς.
Ϝ αἰδώς, καὶ
αἰδῶς.
τῆ αἰδῶσι, καὶ
αἰδῶσι.
τὴν αἰδῶδα, καὶ
αἰδῶδα.
ὦ αἰδῶσι.

Δυικά.
τὰ αἰδῶ.
ταῦν αἰδῶν.
ὦ αἰδῶ.

Πληθωτικά.
αἰ αἰδῶσι.
τῶν αἰδῶν.
ταῖς αἰδῶσι.
τὰς αἰδῶσι.
ὦ αἰδῶσι.

Παράδειγμα.
ἡ κῆρ.
ῥηκῆρ, κῆρ κῆρ.
τῆ κῆρ, κῆρ κῆρ.
τῶ κῆρ, κῆρ κῆρ.
ὦ κῆρ.

Ἐτρομ.
ἡ ἔωρ.
ῥῆω.
τῆ ἔω.
τῶ ἔω.
ὦ ἔωρ.

.. ἈΡΧὴ ΣΥΝ ΘΕῶ ἉΓΙΩ
τῶν οὐδετέρων κανόνων.

ΚΑΝὼΝ Ἀ.

Ἐνικά.
τὸ βῆμα.
τῶ βήματ.
ῥῆ βήματι.
τὸ βῆμα.
ὦ βῆμα.

Δυϊκά.
τὸ βήματε.
τῶν βηματῶν.
ὦ βήματε.

Πληθυντικά.
τὰ βήματα.
τῶν βηματῶν.
τοῖς βήμασι.
τὰ βήματα.
ὦ βήματα.

Παράδειγμα.
τὸ δῶμα.
τῶ δώματ.
ῥῆ δώματι.
τὸ δῶμα.
ὦ δῶμα.

ΚΑΝὼΝ Β.

Ἐνικά.
τὸ μέλι.
τῶ μέλιτ.
ῥῆ μέλιτι.
τὸ μέλι.
ὦ μέλι.

Δυϊκά.
τὸ μέλιτε.
τῶν μελιτῶν.
ὦ μέλιτε.

Πληθυντικά.
τὰ μέλιτα.
τῶν μελιτῶν.
τοῖς μέλισι.
τὰ μέλιτα.
ὦ μέλιτα.

Παρά

Παράδειγμα.
τὸ σίνηπι.
ῥ σίνηπι. κῆρ κῆρ, κῆρ
κῆρ κῆρ. ῥ κῆρ κῆρ, κῆρ
κῆρ κῆρ. ῥ κῆρ κῆρ.
τῶ σίνηπι, κῆρ κῆρ, κῆρ
κῆρ κῆρ, κῆρ κῆρ.
τὸ σίνηπι.
ὦ σίνηπι.

ΚΑΝὼΝ Γ.

Δυϊκά.

Πληθυντικά.

Ἐνικά.
τὸ πῶρ.
τῶ πῶρ.
ῥ πῶρ.
τὸ πῶρ.
ὦ πῶρ.

τὸ πῶρ.
τῶν πῶρ.
ὦ πῶρ.

τὰ πῶρα.
τῶν πῶρων.
τοῖς πῶρσι.
τὰ πῶρα.
ὦ πῶρα.

Παράδειγμα.
τὸ γόνυ.
ῥ γόνυ.
ῥῆ γόνυτι.
τὸ γόνυ.
ὦ γόνυ.

ΚΑΝὼΝ Δ.

Δυϊκά.

Πληθυντικά.

Ἐνικά.
τὸ φύλον.
τῶ φύλον.
τῶ φύλῳ.
τὸ φύλον.
ὦ φύλον.

τὸ φύλον.
τῶν φύλων.
ὦ φύλον.

τὰ φύλα.
τῶν φύλων.
τοῖς φύλοισι.
τὰ φύλα.
ὦ φύλα.

Παράδειγμα.
τὸ ἄροτρον.
τῶ ἄροτρον.
ῥῆ ἄροτρον.
τὸ ἄροτρον.
ὦ ἄροτρον.

Ἡ ΚΛΙΣΙΣ

ΚΑΝΩΝ Ε.

Ἐνικά.
τὸ δέλεαρ.
τῷ δελέατθ.
τῷ δελέατι.
τὸ δέλεαρ.
ὦ δέλεαρ.

Δυικά.
τὰ δελέατε.
ὧν δελέατοιμ.
ὦ δελέατε.

Πληθυσιακά.
τὰ δελέατα.
τῶν δελέατων.
τοῖς δελέασι.
τὰ δελέατα.
ὦ δελέατα.

Παράδειγμα.
τὸ ἥπαρ.
τῷ ἥπατθ.
τῷ ἥπατι.
τὸ ἥπαρ.
ὦ ἥπαρ.

ΚΑΝΩΝ Σ.

Ἐνικά.
τὸ ὕδωρ.
ὧν ὕδατος.
τῷ ὕδατι.
τὸ ὕδωρ.
ὦ ὕδωρ.

Δυικά.
τὰ ὕδατε.
τοῖν ὕδατοιμ.
ὦ ὕδατε.

Πληθυσιακά.
τὰ ὕδατα.
τῶν ὕδατων.
τοῖς ὕδασι.
τὰ ὕδατα.
ὦ ὕδατα.

Παράδειγμα.
τὸ ἔλωρ.
τῷ ἔλωρθ.
τῷ ἔλωρι.
τὸ ἔλωρ.
ὦ ἔλωρ.

ΚΑΝΩΝ Ζ.

Ἐνικά.
τὸ κρέας.
τῷ κρέατος κρινῶς, θ.
κρέατος ἰωνικῶς, θ.
κρέατος ἀθητικῶς.
τῷ κρέατι, καὶ
κρέασι, καὶ κρέα.
τὸ κρέας.
ὦ κρέας.

Δυικά.
τὰ κρέατε, θ κρέαε, καὶ κρέα.
ὧν κρέατοιμ, καὶ
κρέατοιμ, θ κρέατωμ.
ὦ κρέατε, καὶ
ὦ κρέαε, θ
ὦ κρέα.

Πληθυσιακά.
τὰ κρέατα, καὶ κρέαα,
καὶ κρέα.
τῶν κρέατων, καὶ
κρέατων, θ κρέατωμ.
τοῖς κρέασι.
τὰ κρέατα, θ
κρέαα, θ κρέα.
ὦ κρέατα, καὶ ὦ κρέαα,
καὶ ὦ κρέα.

ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ.

Παράδειγμα.
τὸ γῆρας.
τοῦ γῆρατθ κοινῶς, καὶ
γῆραθ ἰωνικῶς, καὶ
γῆρος ἀθητικῶς.
τῷ γῆρατι, καὶ
γῆρασι, καὶ
γῆρα.
τὸ γῆρας.
ὦ γῆρας.

ΚΑΝΩΝ Η.

Ἐνικά.
τὸ τέχθ.
τῷ τέχεθ, καὶ
τέχους.
τῷ τέχει, καὶ
τέχεα.
τὸ τέχος.
ὦ τέχθ.

Δυικά.
τὰ τέχεε, καὶ
τέχη.
ὧν τέχειοιμ, καὶ
τέχῶν.
ὦ τέχεε, καὶ
τέχη.

Πληθυσιακά.
τὰ τέχεα, καὶ
τέχη.
τῶν τέχειων, καὶ
τέχων.
τοῖς τέχεσι.
τὰ τέχεα, καὶ
τέχη.
ὦ τέχεα, καὶ
ὦ τέχη.

Παράδειγμα
τὸ βέλθ.
τῷ βέλεος, καὶ βέλως.
τῷ βελεῖ, θ
βέλεα.
τὸ βέλως.
ὦ βέλως.

ΚΑΝΩΝ Ι.

Ἐνικά.
τὸ φῶς.
τῷ φωτός.
τῷ φωτί.
τὸ φῶς.
ὦ φῶς.

Δυικά.
τὰ φῶτε.
ὧν φῶτοιμ.
ὦ φῶτε.

Πληθυσιακά.
τὰ φῶτα.
τῶν φῶτων.
τοῖς φωσί.
τὰ φῶτα.
ὦ φῶτα.

Παρασύνθεσις.
 ὡ ὡς.
 τῷ ὡτός.
 τῷ ὡπί.
 ὡ ὡς.
 ὡ ὡς.

Ῥῆμα ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν,
 ἀπλοῦ, πρώτου τυπου, συζυγίας πρώ-
 τῆς, τῶν βαρυτόνων.

Ἐνεως χρόνος.

Ἐνικά. Τ ύπῳ. τύπῃς. τύπῃ.	Δνικά. τύπῆτομ. τύπῆτομ.	Γληθωτικά. τύπῆομην. τύπῆτε. τύπῆσιμ.
Ἐνικά. τύπῶ. τύπῃς. τύπῃ.	Παρατατικός. Δνικά. τύπῆτομ. τύπῆτω.	Γληθωτικά. τύπῆομην. τύπῆτε. τύπῆομ.
Ἐνικά. τέτυφα. τέτυφας. τέτυφε.	Παρακείμενος. Δνικά. τέτύφατομ. τέτύφατομ.	Γληθωτικά. τέτύφαομην. τέτύφατε. τέτύφασιμ.
Ἐνικά. τέτυπα. τέτυπας. τέτυπε.	Μέσος παρακείμενος. Δνικά. τέτύπατομ. τέτύπατομ.	Γληθωτικά. τέτύπαομην. τέτύπατε. τέτύπασιμ.

Ἐπὶ

ὑπερσωτέλικος.

Ἐνικά. ἔτετύφημ. ἔτετύφῃς. ἔτετύφῃ.	Δνικά. ἔτετύφητομ. ἔτετυφέτω.	Γληθωτικά. ἔτετύφηομην. ἔτετύφῃτε. ἔτετύφῃσαμ.
--	-------------------------------------	---

Μέσος ὑπερσωτέλικος.

Ἐνικά. ἔτετύπημ. ἔτετύπῃς. ἔτετύπῃ.	Δνικά. ἔτετύπητομ. ἔτετυπέτω.	Γληθωτικά. ἔτετύπηομην. ἔτετύπῃτε. ἔτετύπῃσαμ.
--	-------------------------------------	---

Ἄορις ὁ πρώτος.

Ἐνικά. ἔτυφα. ἔτυφῃς. ἔτυφε.	Δνικά. ἔτύφατομ. ἔτυφάτω.	Γληθωτικά. ἔτύφαομην. ἔτύφατε. ἔτυφαμ.
---------------------------------------	---------------------------------	---

Ἄορις ὁ δεύτερος.

Ἐνικά. ἔτυπομ. ἔτυπῃς. ἔτυπε.	Δνικά. ἔτύπετομ. ἔτυπέτω.	Γληθωτικά. ἔτύπομην. ἔτύπετε. ἔτυπομ.
--	---------------------------------	--

Μέλλων.

Ἐνικά. τύψω. τύψῃς. τύψα.	Δνικά. τύψετομ. τύψετομ.	Γληθωτικά. τύψομην. τύψῃτε. τύψοσιμ.
------------------------------------	--------------------------------	---

Ῥῆμα παθητικόν.

Χρόνος ἑνεως.

Ἐνικά. τύπῃμαι. τύπῃ. τύπῃται.	Δνικά. τυπῃόμεθομ. τύπῃεδομ. τύπῃεδομ.	Γληθωτικά. τυπῃόμεθα. τύπῃεθε. τύπῃοντα.
---	---	---

Παρατατικός.

Ἐνικά. ἔτυπῃμην. ἔτύπῃου. ἔτύπῃεθε.	Δνικά. ἔτυπῃόμεθομ. ἔτύπῃεδομ. ἔτυπῃεθῶ.	Γληθωτικά. ἔτυπῃόμεθα. ἔτύπῃεθε. ἔτύπῃοντο.
--	---	--

t

Παρακείμενος.

Ἐνικά.
τέτυμαι.
πέτυλαι.
πέτυπαι.

Δυϊκά.
τετύμεθον.
πέτυφον.
τετύφθω.

Πληθωτικά.
τέτυμεθα.
πέτυφθε.
τέτυμφοί εἰσι, καὶ
ἰωνικῶς, τετύφατο.

Ὑπρωτωτελικός.

Ἐνικά.
ἔτετύμηνω.
ἔπέτυφο.
ἔπέτυπτο.

Δυϊκά.
ἔτετύμεθον.
ἔπέτυφον.
ἔτετύφθω.

Πληθωτικά.
ἔτετύμεθα.
ἔπέτυφθε.
τέτυμφοί ἦσαν, καὶ
ἰωνικῶς, ἔτετύφατο.

Ἄορις ⊕ πρῶτ ⊕.

Ἐνικά.
ἐτύφθην.
ἐτύφθης.
ἐτύφθη.

Δυϊκά.
ἐτύφθηον.
ἐτυφθήτω.

Πληθωτικά.
ἐτύφθηον.
ἐτύφθητε.
ἐτύφθησαν.

Ἄορις ⊕ δευτέρ ⊕.

Ἐνικά.
ἐτύπην.
ἐτύπης.
ἐτύπη.

Δυϊκά.
ἐτύπηον.
ἐτυπήτω.

Πληθωτικά.
ἐτύπηον.
ἐτύπητε.
ἐτύπησαν.

Μίσο ⊕ ἄορις ⊕ πρῶτ ⊕.

Ἐνικά.
ἐτυφάμηνω.
ἐτύφα.
ἐτύφατο.

Δυϊκά.
ἐτυφάμεθον.
ἐτύφαδον.
ἐτυφάδηνω.

Πληθωτικά.
ἐτυφάμεθα.
ἐτύφαθε.
ἐτύφαντο.

Μίσο ⊕ ἄορις ⊕ δευτέρ ⊕.

Ἐνικά.
ἐτυπόμηνω.
ἐτύπη.
ἐτύπηθ.

Δυϊκά.
ἐτυπόμεθον.
ἐτύπεδον.
ἐτυπέδηνω.

Πληθωτικά.
ἐτυπόμεθα.
ἐτύπεθε.
ἐτύποντο.

Μέλλων

Μέλλων πρῶτ ⊕.

Ἐνικά.
τυφθήσομαι.
τυφθήσῃ.
τυφθήσεται.

Δυϊκά.
τυφθήσομεθον.
τυφθήσεδον.
τυφθήσεδον.

Πληθωτικά.
τυφθήσομεθα.
τυφθήσεθε.
τυφθήσονται.

Μέλλων δευτέρ ⊕.

Ἐνικά.
τυπήσομαι.
τυπήσῃ.
τυπήσεται.

Δυϊκά.
τυπήσομεθον.
τυπήσεδον.
τυπήσεδον.

Πληθωτικά.
τυπήσομεθα.
τυπήσεθε.
τυπήσονται.

Μίσος μέλλων.

Ἐνικά.
τύψομαι.
τύψῃ.
τύψεται.

Δυϊκά.
τύψομεθον.
τύψεδον.
τύψεδον.

Πληθωτικά.
τύψομεθα.
τύψεθε.
τύψονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

Ἐνικά.
τετύψομαι.
τετύψῃ.
τετύψεται.

Δυϊκά.
τετυψόμεθον.
τετύψεδον.
τετύψεδον.

Πληθωτικά.
τετυψόμεθα.
τετύψεθε.
τετύψονται.

Ἀπαρέμφοτα ἐνεργητικά.

Χρόν ⊕

Ἐνεσῶς, τύπημ.

Παρακείμενος, τετυφῆσαι.

Μίσο ⊕ παρακ. τετυπήσαι.

Ἄορις ⊕ α'. τύψαι.

Ἄορις ⊕ β'. τυπήμ.

Μέλλων α'. τύψην.

Μέλλων β'. τυπήμ.

Ἀπαρέμφοτα παθητικά.

Χρόν ⊕

Ἐνεσῶς, τύπησθε.

Παρακείμενος, τετύφθαι.

Ἄορις ⊕ α'. τυφθῆναι.

Ἄορις ⊕ β'. τυπήναι.

Μέσος ἀόρ. ἀ. τύφασθ.
 μέσθ ἀόρ. β. τυπέσθ.
 μέλλω ἀ. τυφθήσεσθ.
 μέλλω β. τυπήσεισθ.
 μέσθ μέλλω, τύφασθ.
 μετ' ὀλίγον μέλλω, τετύφασθ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνικά. τύπτε. τυπτήτω.	Ἐνεσώς. Δυικά. τύπτετομ. τυπτήτωμ. Παρακείμενηθ. Δυικά. πτύφειτομ. πτυφέτωμ. Μέσθ παρακείμενηθ. Δυικά. τίτυπέτομ. τίτυπέτωμ. Ἄορις πρῶτος. Δυικά. τύφαστομ. τυφάτωμ. Ἄορις δ' ἑυτέρθ. Δυικά. τύπέτομ. τυπέτωμ.	Πληθωτικά. τύπτετε. τυπτήτωσαμ. Πληθωτικά. τετύφειτε. τετυφέτωσαμ. Πληθωτικά. τίτυπέτε. τίτυπέτωσαμ. Πληθωτικά. τύφαστε. τυφάτωσαμ. Πληθωτικά. τύπέτε. τυπέτωσαμ.
Ἐνικά. τύπτε. τυπτήτω.	Ἐνεσώς. Δυικά. τύπτετομ. τυπτήτωμ. Υπρωσιλικθ. Δυικά. τίτυφθομ. τίτυφθαμ.	Πληθωτικά. τύπτετε. τυπτήτωσαμ. Πληθωτικά. τετύφθε. τετύφθασαμ.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνικά. τύπτε. τυπτήτω.	Ἐνεσώς. Δυικά. τύπτετομ. τυπτήτωμ. Υπρωσιλικθ. Δυικά. τίτυφθομ. τίτυφθαμ.	Πληθωτικά. τύπτετε. τυπτήτωσαμ. Πληθωτικά. τετύφθε. τετύφθασαμ.
------------------------------	--	--

Ἄοριςθ

Ἐνικά. τύφθητι. τυφθήτω.	Ἄορις πρῶτθ. Δυικά. τύφθητομ. τυφθήτωμ. Ἄορις δ' ἑυτέρθ. Δυικά. τύπθητομ. τυπήθωμ. Μέσος ἀορις πρῶτθ. Δυικά. τύφασδομ. τυφάδωμ. Μέσος ἀορις δ' ἑυτέρθ. Δυικά. τύπεδομ. τυπέδωμ.	Πληθωτικά. τύφθητε. τυφθήτωσαμ. Πληθωτικά. τύπθητε. τυπήθωσαμ. Πληθωτικά. τύφαστε. τυφάδωσαμ. Πληθωτικά. τύπετε. τυπέδωσαμ.
--------------------------------	--	--

ΕΥΚΤΙΚΑ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνικά. τύπτοιμι. τύπτοις. τύπτοι.	Χρῶν γ' ἑνεσώς. Δυικά. τύπτοιτομ. τυπτοίτωμ. Παρακείμενηθ. Δυικά. τετύφοιτομ. κετυφοίτωμ. Μέσθ παρακείμενηθ. Δυικά. τετύποιτομ. κετυποίτημ.	Πληθωτικά. τύπτοιμεν. τύπτοιτε. τύπτοις. Πληθωτικά. κετύφοιμεν. κετύφοιτε. κετύφοις. Πληθωτικά. κετύποιμεν. κετύποιτε. κετύποις.
--	--	---

t 3

Ἡ ΚΛΙΣΙΣ

Ἐνικά.
τύφαιμε.
τύφαις.
τύφαι.

Ἐνικά.
τύποιμι.
τύποις.
τύποι.

Ἐνικά.
τύφοιμι.
τύφοις.
τύφοι.

Ἐνικά.
τυψοίμην.
τύψοιο.
τύψοιο.

Ἐνικά.
πτυμυλίνος εἶμι.
πτυμυλίνος εἶς.
πτυμυλίνος εἶμι.

Ἐνικά.
τυφθείμι.
τυφθείς.
τυφθείς.

Ἐνικά.
τυπέμι.
τυπέης.
τυπέης.

Ἄοις ὁ πρῶτος.

Δυικά.
τύφαιθην.
τύφαιτλη.

Ἄοις ὁ δεύτερος.

Δυικά.
τύποιθην.
τυποίτλη.

Μίση ὁ μέλλων.

Δυικά.
τύφοιθην.
τυφοίτλη.

ΕΥΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Χρόν ὁ γινεσῶς.

Δυικά.
τυψοίμεθην.
τύψοιδοθην.
τυψοίδοθλη.

Παρακείμενος.

Δυικά.
πτυμυλίνω εἶκην.
πτυμυλίνω εἶκτλη.

Ἄοις ὁ πρῶτος.

Δυικά.
τυφθείκην.
τυφθείκτλη.

Ἄοις ὁ δεύτερος.

Δυικά.
τυπέκην.
τυπέκτλη.

Πληθυντικά.
τύφαιμεν.
τύφαιτε.
τύφαιην.

Πληθυντικά.
τύποιμεν.
τύποιτε.
τύποιην.

Πληθυντικά.
τύφοιμεν.
τύφοιτε.
τύφοιην.

Πληθυντικά.
τυψοίμεθα.
τύψοιθε.
τύψοιθην.

Πληθυντικά.
πτύμυλίοι εἶμεν.
πτύμυλίοι εἶτε.
πτύμυλίοι εἶσαμ.

Πληθυντικά.
τυφθείμεν.
τυφθείτε.
τυφθείσαμ.

Πληθυντικά.
τυπέμεν.
τυπέτε.
τυπέσαμ.

Τῶν ῥημάτων.

Μίση ὁ ἀόρις ὁ πρῶτος.

Ἐνικά.
τυφάιμι.
τύφαιο.
τύφαιθ.

Ἐνικά.
τυποίμι.
τύποιο.
τύποιθ.

Ἐνικά.
τυφθῆσοίμι.
τυφθῆσοιο.
τυφθῆσοιο.

Ἐνικά.
τυπκσοίμι.
τυπκσοιο.
τυπκσοιο.

Ἐνικά.
τυφοίμι.
τύφοιο.
τύφοιο.

Ἐνικά.
τετυφοίμι.
τετύφοιο.
τετύφοιο.

Ἐνικά.
ἐὰν τύψω.
ἐὰν τύψῃς.
ἐὰν τύψῃ.

Δυικά.

τυφάιμεθην.
τύφαιδοθην.
τυφάιδοθλη.

Δυικά.
τυποίμεθην.
τύποιδοθην.
τυποίδοθλη.

Δυικά.
τυφθῆσοίμεθην.
τυφθῆσοιδοθην.
τυφθῆσοιδοθλη.

Δυικά.
τυπκσοίμεθην.
τυπκσοιδοθην.
τυπκσοιδοθλη.

Δυικά.
τυφοίμεθην.
τύφοιδοθην.
τυφοίδοθλη.

Δυικά.
τετυφοίμεθην.
τετύφοιδοθην.
τετυφοίδοθλη.

Δυικά.
ἐὰν τύψῃθην.
ἐὰν τύψῃσθε.
ἐὰν τύψῃσθε.

Πληθυντικά.
τυφάιμεθα.
τύφαιθε.
τυφαιθην.

Πληθυντικά.
τυποίμεθα.
τύποιθε.
τυποιοθην.

Πληθυντικά.
τυφθῆσοίμεθα.
τυφθῆσοιθε.
τυφθῆσοιθην.

Πληθυντικά.
τυπκσοίμεθα.
τυπκσοιθε.
τυπκσοιθην.

Πληθυντικά.
τυφοίμεθα.
τύφοιθε.
τύφοιθην.

Πληθυντικά.
τετυφοίμεθα.
τετύφοιθε.
τετύφοιθην.

Πληθυντικά.
ἐὰν τύψωσθε.
ἐὰν τύψῃτε.
ἐὰν τύψωσθε.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Δυικά.
ἐὰν τύψῃθην.
ἐὰν τύψῃσθε.

Πληθυντικά.
ἐὰν τύψωσθε.
ἐὰν τύψῃτε.
ἐὰν τύψωσθε.

Ἐνικά.
ἐάν τετύφω.
ἐάν τετύφῃς.
ἐάν τετύφῃ.

Παρακείμενθ.
Δυικά.
ἐάν τετύφῃθ.
ἐάν τετύφῃθ.

Πληθυντικά.
ἐάν τετύφωμεν.
ἐάν τετύφῃτε.
ἐάν τετύφωσι.

Μέσθ παρὰ κείμενθ.

Ἐνικά.
ἐάν τετύπω.
ἐάν τετύπῃς.
ἐάν τετυπῃ.

Δυικά.
ἐάν τετύπῃθ.
ἐάν τετύπῃθ.

Πληθυντικά.
ἐάν τετύπωμεν.
ἐάν τετύπῃτε.
ἐάν τετύπωσιν.

Ἄοριςθ πρώτθ.

Ἐνικά.
ἐάν τύφω.
ἐάν τύφῃς.
ἐάν τύφῃ.

Δυικά.
ἐάν τύφῃθ.
ἐάν τύφῃθ.

Πληθυντικά.
ἐάν τύφωμεν.
ἐάν τύφῃτε.
ἐάν τύφωσιν.

Ἄοριςθ δευτέρθ.

Ἐνικά.
ἐάν τύπω.
ἐάν τύπῃς.
ἐάν τύπῃ.

Δυικά.
ἐάν τύπῃθ.
ἐάν τύπῃθ.

Πληθυντικά.
ἐάν τύπωμεν.
ἐάν τύπῃτε.
ἐάν τύπωσιν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικά.
ἐάν τύπῳμαι.
ἐάν τύπῃ.
ἐάν τύπῃτο.

Δυικά.
ἐάν τυπῳμέθοι.
ἐάν τύπῃθοι.
ἐάν τύπῃθοι.

Πληθυντικά.
ἐάν τυπῳμέθα.
ἐάν τύπῃθε.
ἐάν τύπῃντο.

Παρακείμενθ.

Ἐνικά.
πετυμυλίθ ἐάν ῶ.
ἐάν ῆς.
ἐάν ῆ.

Δυικά.
πετυμυλίθ ἐάν ῆτ.
ἐάν ῆτο.

Πληθυντικά.
πέτυμυλίθ ἐάν ῶμεν.
ἐάν ῆτε.
ἐάν ῶσι.

Ἄοριςθ πρώτθ.

Ἐνικά.
ἐάν τυφῶ.
ἐάν τυφῃς.
ἐάν τυφῃ.

Δυικά.
ἐάν τυφῃθ.
ἐάν τυφῃθ.

Πληθυντικά.
ἐάν τυφῶμεν.
ἐάν τυφῃτε.
ἐάν τυφῶσι.

Ἄορις

Ἄοριςθ δευτέρθ.

Ἐνικά.
ἐάν τυπῶ.
ἐάν τυπῃς.
ἐάν τυπῃ.

Δυικά.
ἐάν τυπῃθ.
ἐάν τυπῃθ.

Πληθυντικά.
ἐάν τυπῶμεν.
ἐάν τυπῃτε.
ἐάν τυπῶσι.

Μέσθ ἄοριςθ πρώτθ.

Ἐνικά.
ἐάν τυφῳμαι.
ἐάν τυφῃ.
ἐάν τυφῃτο.

Δυικά.
ἐάν τυφῳμέθοι.
ἐάν τυφῃθοι.
ἐάν τυφῃθοι.

Πληθυντικά.
ἐάν τυφῳμέθα.
ἐάν τυφῃθε.
ἐάν τυφῶντο.

Μέσθ ἄοριςθ δευτέρθ.

Ἐνικά.
ἐάν τυπῳμαι.
ἐάν τυπῃ.
ἐάν τυπῃτο.

Δυικά.
ἐάν τυπῳμέθοι.
ἐάν τυπῃθοι.
ἐάν τυπῃθοι.

Πληθυντικά.
ἐάν τυπῳμέθα.
ἐάν τυπῃθε.
ἐάν τυπῶντο.

ΜΕΤΟΧΑΙ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Χρόνθ ἡνεσῶς.

Ἀρσενικά.
ὁ τυπῶν.
τῷ τυπῶντι.

Θλυτικά.
ἡ τυπῶσα.
τῇ τυπῶσῃς.

Οὐδέτερά.
τὸ τυπῶν.
τῷ τυπῶντι.

Παρακείμενθ.

Ἀρσενικά.
ὁ τετυφῶς.
τῷ τετυφῶντι.

Θλυτικά.
ἡ τετυφῶσα.
τῇ τετυφῶσῃς.

Οὐδέτερά.
τὸ τετυφῶς.
τῷ τετυφῶντι.

Μέσθ παρὰ κείμενθ.

Ἀρσενικά.
ὁ τετυπῶς.
τῷ τετυπῶντι.

Θλυτικά.
ἡ τετυπῶσα.
τῇ τετυπῶσῃς.

Οὐδέτερά.
τὸ τετυπῶς.
τῷ τετυπῶντι.

Ἄοριςθ πρώτθ.

Ἀρσενικά.
ὁ τυφῶς.
τῷ τυφῶντι.

Θλυτικά.
ἡ τυφῶσα.
τῇ τυφῶσῃς.

Οὐδέτερά.
τὸ τυφῶν.
τῷ τυφῶντι.

Ἄοριςθ δευτέρθ.

Ἀρσενικά.
ὁ τυπῶν.
τῷ τυπῶντι.

Θλυτικά.
ἡ τυπῶσα.
τῇ τυπῶσῃς.

Οὐδέτερά.
τὸ τυπῶν.
τῷ τυπῶντι.

u

Ἀρσενικά.	Μέλλωρ.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφωρ.	Θηλυκά.	τὸ τυφωρ.
τῷ τυφῶνός.	ἢ τυφῶσα.	τῷ τυφῶνός.
	Ῥι τυφῶσης.	

ΜΕΤΟΧΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑΙ.

Ἀρσενικά.	Χρόνθ γῆεώς.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφῶμενθ.	Θηλυκά.	τὸ τυφῶμενον.
τῷ τυφῶμενός.	ἢ τυφῶμενθ.	τῷ τυφῶμενός.
	Ῥι τυφῶμενός.	
	Γαρακέμενθ.	
Ἀρσενικά.	Θηλυκά.	Οὐδέτερα.
ὁ τετυφῶμενθ.	ἢ τετυφῶμενθ.	τὸ τετυφῶμενον.
τῷ τετυφῶμενός.	Ῥι τετυφῶμενός.	τῷ τετυφῶμενός.

Ἀρσενικά.	Ἄοιςθ πρώτος.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφθεῖς.	Θηλυκά.	τὸ τυφθῆν.
τῷ τυφθῆνός.	ἢ τυφθεῖσα.	τῷ τυφθῆνός.
	Ῥι τυφθεῖσης.	
	Ἄοιςθ δεύτερος.	

Ἀρσενικά.	Θηλυκά.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφῆς.	ἢ τυφῆσα.	τὸ τυφῆν.
τῷ τυφῆνός.	Ῥι τυφῆσης.	τῷ τυφῆνός.

Ἀρσενικά.	Μέσθ ἄοιςθ πρώτος.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφῶμενος.	Θηλυκά.	τὸ τυφῶμενθ.
τῷ τυφῶμενός.	ἢ τυφῶμενθ.	τῷ τυφῶμενός.
	Ῥι τυφῶμενός.	

Ἀρσενικά.	Μέσθ ἄοιςθ δεύτερος.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφόμενθ.	Θηλυκά.	τὸ τυφόμενον.
τῷ τυφόμενός.	ἢ τυφόμενθ.	τῷ τυφόμενός.
	Ῥι τυφόμενός.	

Ἀρσενικά.	Μέλλωρ πρώτος.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφθισόμενος.	Θηλυκά.	τὸ τυφθισόμενθ.
τῷ τυφθισόμενός.	ἢ τυφθισόμενθ.	τῷ τυφθισόμενός.
	Ῥι τυφθισόμενός.	

Μέλλ.

Ἀρσενικά.	Μέλλωρ δεύτερος.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφθισόμενθ.	Θηλυκά.	τὸ τυφθισόμενον.
τῷ τυφθισόμενός.	ἢ τυφθισόμενθ.	τῷ τυφθισόμενός.
	Ῥι τυφθισόμενός.	
	Μέσθ μέλλωρ.	

Ἀρσενικά.	Θηλυκά.	Οὐδέτερα.
ὁ τυφόμενθ.	ἢ τυφόμενθ.	τὸ τυφόμενον.
τῷ τυφόμενός.	Ῥι τυφόμενός.	τῷ τυφόμενός.

Ἀρσενικά.	Μετ' ὀλίγου μέλλωρ.	Οὐδέτερα.
ὁ τετυφόμενος.	Θηλυκά.	τὸ τετυφόμενθ.
τῷ τετυφόμενός.	ἢ τετυφόμενθ.	τῷ τετυφόμενός.
	Ῥι τετυφόμενός.	

ΠΕΡΙ Ἀντωνυμίας.

περὶ πρώτων.

Ἐ πρώτῃ προσώπῃ ἢ θύθεῖα; ἐγώ, ὅπρ' ἀθηκῶς λέγει ἔγωγε, Ἐ δωρικῶς ἐγὼν κὴ ἐγών. Ἡ γρηκὴ τὸτῃ; κοινῶς ἢ ἐμῶ, ἰωνικῶς ἢ ἐμοῖ, ὅπρ' ὅπρ' ἢ προσλαμβαίνῃ τῷ, κὴ γίνετ' ἐμοῖ. ποτὲ ἢ προστίθε' αὐτῶν τὸ δὲν ἀθηκῶς, Ἐ γίνετ' ἐμῶθεν, κὴ λατὴ συγκοπῶν ἐμῶθεν. Δωρικῶς δὲ κὴ αἰολικῶς, ἐμῶ. Ἡ δὲ κὴ; ἐμοί. Ἡ αἰθαλικῶς; ἐμῶ. κληρικῶς αἰ πρώτῃ τυποι ἀντωνυμίας ἐκ ἔχουσιν.

Ἡ θύθεῖα Ἐ αἰθαλικῶς τῶν δυνικῶν; νῶτι κὴ νῶ. Ἡ γρηκὴ Ἐ δὲ κὴ τῶν δυνικῶν; νῶν κὴ νῶν.

Ἡ θύθεῖα Ἐ πληθωλικῶν; ἡμεῖς, ἡμεῖς. Δωρικῶς δὲ κὴ αἰολικῶς, ἄμμεθ. λατ' ἀναλογίαν ταύτης Ῥι θύθεῖας, ἐσι Ἐ θύθεῖα κὴ αἰθαλικῶς τῶν δυνικῶν, ἄμμε. Ἡ γρηκὴ; ἡμεῶν, ἡμεῶν.

Ἡ δὲ κὴ; ἡμῶν μόνως, Δωρικῶς δὲ Ἐ αἰολικῶς, ἄμμιμ. Ἡ αἰθαλικῶς; ἡμεῖς, ἡμεῖς.

Οὐ δεύτερῃ προσώπῃ ἢ θύθεῖα; σὺ, κὴ Δωρικῶς τὴ, κὴ προσλήψαι σὺν κὴ κ, τῶν. Ἡ γρηκὴ; κοινῶς μὲν σοῦ, ἰωνικῶς δὲ σεο κὴ σεῖο, ἀθηκῶς δὲ σέθεν, Δωρικῶς δὲ κὴ αἰολικῶς σοῦ. Ἡ δὲ κὴ; σοί. Ἡ αἰθαλικῶς; σε.

Ἡ θύθεῖα Ἐ αἰθαλικῶς τῶν δυνικῶν; σφῶτι κὴ σφῶ. Ἡ γρηκὴ Ἐ δὲ κὴ τῶν δυνικῶν; σφῶν κὴ σφῶν.

Ἡ θύθεῖα τῶν πληθωλικῶν, ἡμέθ ἡμεῖς, Ἐ δωρικῶς Ἐ αἰολικῶς

κῶς ὑμεες. ἀφ' οὗ δὴ θύει καὶ ἀπαληκὴ τῶν δυνικῶν, ὑμε. Ἡ γρηκὴ, ὑμέων ὑμῶν. Ἡ δὴ κνή; ὑμῖν μόνως, δλωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς ὑμῖν. Ἡ αἰλαπική; ὑμέας, ὑμᾶς.

Τοῦ τρίτου προσώπου ἡ θύει; ὅς. Ἡ γρηκὴ; κοινῶς μὲν δ', ἰωνικῶς δὲ ἴο καὶ εἴο, ἀπικῶς δὲ ἔβην, κῆ δλωρικῶς κῆ αἰολικῶς εὔ. Ἡ δὴ πική; οἶ. Ἡ αἰλαπική; ε. ἀφ' οὗ προσλαμβάνουσι τὸ ε, κῆ λέγονται εἶο, κῆ εἶο.

Τὰ δυνικά; σφῶν κῆ σφῆ ὑπὸ αἰλαπικῆς, ὡ δὲ λέπει ὑπὸ δυνείας. κῆ σφῖν ὑπὸ γρηκῆς καὶ δὴ κνή.

Ἡ θύει; τῶν πληθυντικῶν; σφῆς σφῆς. Ἡ γρηκὴ τῶν πληθυντικῶν; σφῆων σφῶν. Ἡ δὴ κνή; σφῆσι. Ἡ αἰλαπική; σφῆας σφᾶς.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

Καὶ αὐτὰ μὲν εἰσὶ πρῶτοντοι, ἀπὸ τῶν δὲ πρῶτοντοι τέσσαρον ὡ εἰκοσι κτητικά.

Ἀπὸ τῆς γρηκῆς τῶν ἐνικῶν τῶν πρώτων προσώπων τρεῖς αὐτῶν, ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν. αἶ δὴν πᾶσαι τὸ ἀρβῶν ἐκ ἴδιου ἔχουσιν, ἀλλὰ τῶν σιωπηλονομιῶν αὐταῖς κτήματος. συγκλίνονται δὲ τοῖς κτήμασι, οἶον ὁ ἐμός οἶκον, τὸ ἐμόν οἶκου. ὡ ἐμοῖα ἰωνικῶς. καὶ σιωπηλονομιῶν αὐτοῖς λατὰ ὡς ἀριθμούς, καὶ τὰς πρῶτας ἀπίσας.

Ἀπὸ τῆς γρηκῆς τῶν δυνικῶν προσώπου τρεῖς αὐτῶν, ὁ σός, ἡ σή, τὸ σόν.

Ἀπὸ τῆς γρηκῆς τῶν τρίτων προσώπου αὐτῶν, ὁ ὅς, ἡ ἡ, τὸ ὅν. αἶ κῆ ποιητικῶς λέγονται, ὁ ἑός, ἡ ἐή, τὸ ἐόν. αἶ ἡ λοιπὰ πρῶτοντοι ἀπὸ τῶν θύειων τῶν δυνικῶν κῆ τῶν πληθυντικῶν.

Ἀπὸ τῆς θύειας τῶν δυνικῶν τῶν πρώτων προσώπων, ὁ νοίτερον, ἡ νοίτῶρα, τὸ νοίτῶρον. αὐτῶν δὲ λέγονται, ὅταν δύο μόνον μετέχωσι τῶν κτήματων, καὶ ὁ πλείους.

Ἀπὸ τῆς θύειας τῶν δυνικῶν προσώπων, ὁ σφωίτῶρον, ἡ σφωίτῶρα, τὸ σφωίτῶρον.

Ἀπὸ τῶν τρίτων προσώπων δὲ παράγεται κτητικὴ ἀντωνυμία. τὸ γὰρ τρίτον προσώπου θύειαν ἐκ ἔχει ὡς θύειαι.

Ἀπὸ τῆς θύειας τῶν πληθυντικῶν τῶν πρώτων προσώπων, ὁ ἡμίτερος, ἡ ἡμίτῶρα, τὸ ἡμίτῶρον. αὐτῶν δὲ λέγονται, ὅταν πολλοὶ μετέχωσι τῶν κτήματων.

ἀπὸ

Ἀπὸ τῆς θύειας τῶν δευτέρων, ὁ ὑμέτερον, ἡ ὑμέτερα, τὸ ὑμέτερον.

Ἀπὸ τῶν τρίτων, ὁ σφέτερος, ἡ σφέτερα, τὸ σφέτερον.

Καὶ παρὰ τοῖς ποιητικῶς ἔτεροι κτητικά κατὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν, τῶν ἀπὸ τῆς θύειας τῶν πληθυντικῶν, ὁ ἀμός, ἡ ἀμή, τὸ ἀμόν, ἀντὶ τῶν ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμέτερα, τὸ ἡμέτερον. ὁ ὑμός, ἡ ὑμή, τὸ ὑμόν, ἀντὶ τῶν ὁ ὑμέτερος, ἡ ὑμέτερα, τὸ ὑμέτερον. ὁ σφός, ἡ σφή, τὸ σφόν, ἀντὶ τῶν ὁ σφέτερος, ἡ σφέτερα, τὸ σφέτερον. ὁ θῆν καὶ τὸ σφῆσι, δὴ τῶν κ. καὶ τὸ παρὰ ἡσιόδω, σὺ σφῆσι παῖσι. καὶ αὐτῶν μὲν εἰσὶ κτητικά.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.

Εἰσὶ δὲ καὶ δεκτικά τινες ἔτεροι παρὰ ταύτας, αἵ τινος εἰσὶν αὐτῶν. οὗτος, αὐτή, τὸτο. ἐκείνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. καὶ κλίνονται οὕτως.

Οὗτος, κούτῳ, κούτῳ, κούτῳ, ὡ οὗτος. Τὰ δυνικά. τούτῳ, κούτῳ, ὡ κούτῳ. Τὰ πληθυντικά. οὗτοι, ζούτῳ, τούτοις, τούτοις ὡ οὗτοι.

Αὐτή, ταύτης, ταύτη, ταύτῳ, ὡ αὐτή. Τὰ δυνικά. ταύτα, ταύτῳ, ὡ ταύτα. Πληθυντικά. ἡ θύειαι, αὐταῖ. ἡ γενική, τούτων, ἔτερον κλίτως. ἀκολουθεῖ γὰρ τῶν ἀρσενικῶν. ἡ δὴ κνή, ταύταις. ἡ ἀπαιτική, ταύτας. ἡ κλητική, ὡ αὐταῖ.

Τὸ δὲ δέτερον. τούτο, ζούτῳ, ζούτῳ, τούτῳ, ὡ τούτο. Τὰ δυνικά. κούτῳ, ζούτῳ, ὡ κούτῳ. Τὰ πληθυντικά. ἡ θύειαι, ταῦτα ἔτερον κλίτως. ἡ γενική, κούτων. ἡ δὴ κνή, κούτοις. ἡ αἰλαπική, ταῦτα. ἡ κλητική, ὡ ταῦτα. αὐταῖ αἶ δεκτικά προσλαμβάνουσι τὸ ι, ἵνα πλείονα τῶν δεξίμων ἐργάζωνται, οἶον οὗτῳ σί, αὐτῶν, τούτοι καὶ τούτι. καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων πρῶτων.

ΠΕΡΙ Ἀναφορικῶν.

ἔτοι ἐπίσημα κλητικά.

Εἰσὶ καὶ ἔτεροι, ἔτερον ἢ δεκτικῶν, οἶον αὐτός, αὐτή, αὐτὸ, αἵ τινος ἀναφορὰν δεκτικῶν, καὶ ἐπίσημα κλητικά λέγονται. λαμβάνονται δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τρίτων προσώπων, οἶον αὐτὸς ἐγὼ, αὐτὸς σὺ, αὐτὸς ἐκεῖνος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΩΝ.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἔτεροι συνθετοί, ἐπὶ αὐτοπαθείας λαμβανόμενοι.

ναε, ὅταν δηλαδὴ τὸ αὐτὸ πρόσωπον γένηται καὶ πάλιν. εἰσὶ δὲ
 αὐτοῦ, ἐμαυτῶ, σαύτω, ἐαυτῶ. αἴτινες δυθείας ἔκ' ἔχουσιν, αἱ τ'
 πρώτου δὲ καὶ δευτέρου προσώπου, ἡ δὲ πληθυντικὰ ἔχουσιν.
 ὅθεν ἢ τῶ τρίτῳ χῶραμ ἔχου γὰρ τοῖς πληθυντικοῖς, ὡς τ' τριδῶ
 λέγουσιν προσώπων. οἷον, ἐαυτοὺς ἡμεῖς βλάπτουμεν, καὶ ἐαυτοῖς
 ἡμεῖς βοηθεῖτε, καὶ ἐαυτοὺς ἐκείνοι ὠφέλησαν. ἴσμεν ὅτι ἡ
 ἐκείνος καὶ χωρὶς τ' εἰ γράφεται, καὶ ἐστὶν ἡ χρῆσις αὐτῶ ἔ μόνου
 γὰρ ποιητικῶ, ἀλλὰ καὶ περὶ λόγῳ, ὅτι ταύτην οἱ δ' ὠκειῖς τῶος
 λέγουσι, τὸ κ τρέποντο εἰς τ, καὶ τῶ δίφθογγον διατροπῶτες,
 εἶτα τὸ μὲν εἰς κ τρέποντες, τὸ δὲ εἰ ἐκβάλλοντο. ἴσμεν ὅτι
 ὅτι παρὰ ποιηταῖς καὶ ἑτέροις εἰσὶν ἀντωνυμίαι μονόπτωδοι.
 λέγουσι γὰρ οὗτοι, ἐμὲ αὐτὴ τῶ ἐμοί, καὶ τὴν αὐτὴ τῶ σοί. καὶ
 νῆν, ὡς τριτῶ, αὐτὴ τ' αὐτῶ, ἢ αὐτῶ, ἢ αὐτῶ. καὶ
 μὲν ὁμοίως, ὃ καὶ ὑπὸ τῶν πληθυντικῶν
 καὶ λέγεται.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ,
ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. *και το δευτερον*

Ω Ν προσάρων και εἰκοσι γραμμάτων, Literarū in
φωνήεντα μὲν ἐπτα, α ε η ι ο ω υ σύμ sua nomina
φωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἐπτα καὶ δέκα. diuisio.

Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν, η ω.
βραχέα δὲ, ε ο. δὴχονα δὲ, α ι υ. Ἐξ ὧν
διφθογοὶ κυρίας μὲν, αι αυ φ ου οι ου.

καταχρηστικῶς δὲ, α η ω υ.

Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα, οἷον ζ ξ ψ λ μ ν ρ
σ. ὧν διπλὰ μὲν, ζ ξ ψ. ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρά, λ μ ν ρ.
τὰ δὲ ἄφωνα, οἷον β γ δ κ π τ θ φ χ. ὧν ψιλὰ μ, κ π
τ. δασέα δὲ, θ φ χ. μέσσα δὲ, β γ δ.

Ἐκ δὲ τῶν ἀρνημάτων τῶν γραμμάτων, αἰ συλλαβαί. ὄθην *διηρημέ-*
αἰ λέξεις. ὅζ ὧν ὁ λόγος. *νων.*

Τὰ δὲ λόγου μόρην μὲν ὄνομα, ῥήμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σιωδισμός.

προσωδία δὲ,
ῥεῖα δασεῖα ἀπίσραφ
βαρεῖα ψιλὰ ὑφῆ
πόδιαι μὲν ἄσολα
ΠΕΡΙ ἌΡΘΡΟΥ.

Accentus.
Priscianus
addit longā
lineam, et
uirgulā bre
uem.

ῥθρον δὲ, τὸ μὲν τι πετακτικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικόν, οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκόν, οἷον ἡ. τὸ δὲ ἰσοτόρον, οἷον τό.

Ἐχει δὲ καὶ ἀριθμὸν καὶ πῆσιν ἐπόμενα. ἀριθμὸν μὲν ἐνικόμ, δυνικόμ, πληθυντικόμ. πῆσιν δὲ, ἐνθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, ἀπατικήν.

Κλίσις δὲ τῶ μὲν πετακτικῶ τοιάυτη.

Articulorū
partim præ
positiui, par
tim subiun
ctiui.

Declin. ar- tic. prapof. mascul.gen.	Ἐνικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
	ἡ ὀυθεΐα, δ. ἡ γρηκῆ, το. ἡ ὀδτικῆ, τω. ἡ ἀπιατικῆ, τῶ.	ἡ ὀυθεΐα, καὶ ἀπιατικῆ, τῶ. ἡ γρηκῆ, καὶ ὀδτικῆ, τῶ. ὀυ. ὀυθεΐα, καὶ ἀπιατικῆ, τῶ. ἡ γρηκῆ, καὶ ὀδτικῆ, τῶ. ἡ ἀπιατικῆ, τῶ.	ἡ ὀυθεΐα, οἱ. ἡ γρηκῆ, τῶν. ἡ ὀδτικῆ, τοῖς. ἡ ἀπιατικῆ, τῶν.
Fam.gen.	Ἐνικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
	ἡ ὀυθεΐα, ἡ. ἡ γρηκῆ, ῥι. ἡ ὀδτικῆ, πι. ἡ ἀπιατικῆ, τῆ.	ἡ ὀυθεΐα, καὶ ἀπιατικῆ, τᾶ. ἡ γρηκῆ, καὶ ὀδτικῆ, τᾶν. ὀυθεΐα, καὶ ἀπιατικῆ, τᾶς.	ἡ ὀυθεΐα, αἱ. ἡ γρηκῆ, τῶν. ἡ ὀδτικῆ, ταῖς. ἡ ἀπιατικῆ, τᾶς.
Neut.gen.	Ἐνικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
	ἡ ὀυθεΐα, το. ἡ γρηκῆ, τω. ἡ ὀδτικῆ, τω. ἡ ἀπιατικῆ, τῶ.	ἡ ὀυθεΐα, καὶ ἀπιατικῆ, τῶ. ἡ γρηκῆ, καὶ ὀδτικῆ, τῶ. ὀυθεΐα, καὶ ἀπιατικῆ, τῶ.	ἡ ὀυθεΐα, τᾶ. ἡ γρηκῆ, τῶν. ἡ ὀδτικῆ, τοῖς. ἡ ἀπιατικῆ, τᾶ.

Κλητικῶ δὲ ὀυθεΐαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἀρθεον, ἀλλ' ἐπίρ-
ρημα κλητικῶν. Τὸ δὲ ὑποτακτικῶ κλητικῶν κοινόν.

Declin. ar- tic. subjun. mascul.gen.	Ἐνικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
	ὄς ὄς ὄς ὄς	ὦ ὦμ.	οἱ ὦν οἶς ὄς.
Fam.gen.	Ἐνικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
	ἡ ἡς ἡ ἡν.	ἄ ἄμ.	αἱ ὦν αἶς αἶς.
Neut.gen.	Ἐνικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
	ὄ ὄς ὄς ὄς	ὦ ὦμ.	ὄ ὦν οἶς ὄ.

Ὄνομα

Ὄνομα δὲ, τὸ μὲν κύριον, οἷον σωκράτης. τὸ δὲ πρὸ
σημεῖον, οἷον ἀνθρωπῶ. τὸ δὲ ἀναφορικόν,
οἷον οἶ. τὸ δὲ ἐρωτηματικόν, οἷον ποῖ. τὸ δὲ
ἀριθμητικόν, οἷον εἰς, δύο, τρεῖς.

Γενετόμνη δὲ ἔχει, γῆμ, εἶδος, χῆμα, ἀριθμὸν, πῶσιν,
πρόσωπον.
Γῆμ μὲν ἀρσενικόν, οἷον λόγ. θαλυκόν, οἷον ὑδισήμ.
Ἐπίτρον, οἷον ἀγαθόν.
Εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς. πᾶσα γῆ, οἷον διωρ.
Χῆμα δὲ ἀπλουῶ, οἷον ἵππ. σωβ. οἷον ἐλιππος.
Ἀριθμὸν δὲ ἐνικόμ, οἷον θεός. διυκόμ, οἷον θεῶ. πληθυντι-
κόν, οἷον θεοί.
Πῶσιν δὲ, ὀυθεΐαν, γενικῶ, ὀδτικῶ, ἀπιατικῶ, καὶ
κλητικῶ.
Πρόσωπα ἴ, ἴστομ, οἷον σωκράτης. διδύτῶ, οἷον σωκράτης.

Nominis
qualitas.
oios, qualis
cum accentu
gravi. ποῖ-
os, qualis cū
accentu in
penult.
Accidunt no-
mini
Genus
Species
Figura
Numerus
Casus
Persona.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Κλίνετα δὲ, ἢτοι ἰσοσυλλάβως, ἀνεΐας ἀνεΐς. ἢ πῶδι-
συλλάβως, αἶας αἶαντες. καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν τετρα-
χῶς, πῶδι-ἰσοσυλλάβως δὲ μοναχῶς. διὸ καὶ κλητικῶ ὄνομα-
τῶ ἢ μὲν πρώτῃ κλητικῶ, ἢ δὲ διδύτῶ, ἢ δὲ τρίτῃ, ἢ δὲ
σετάρτῃ. ἢ δὲ πᾶμπῆ, πῶρι-ἰσοσυλλάβῶ.

Declinatio-
nū alia pari
syllaba, in
qua obliquō
plures nomi-
natio syl-
bas habent:
quarū sunt
quatuor. a-
lia impari-
syllaba, con-
trario mo-
do: que qui-
ta est.
Prima decli-
natio masc.
in as et us.
In as.

Πρώτῃ μὲν οὖν ἢ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, ληγόντων ἀρσενι-
κῶν. ὦν ἢ γρηκῆ εἰς σ, ἢ ὀδτικῆ εἰς α ἢ εἰς η, ἢ ἀπιατικῆ
εἰς μ μετὰ τῶ φωνήεντῶ τ' ὀυθεΐας λήγῃ.

Ἐνικᾶ.	ὄ ἀνεΐας.
ἡ ὀυθεΐα,	τω ἀνεΐς.
ἡ γρηκῆ,	τω ἀνεΐα.
ἡ ὀδτικῆ,	τω ἀνεΐαν.
ἡ ἀπιατικῆ,	τω ἀνεΐαν.
ἡ κλητικῆ,	τω ἀνεΐα, καὶ ὦ ἀνεΐας.

		Δηκὰ.
ἡ ὀυθεία καὶ ἀπειρατική,	τὸ ἀνεΐα	
ἡ γρηκὴ καὶ ὀδτική,	τοῖν ἀνεΐαιμ	
ἡ ληκτική,	ὦ ἀνεΐα.	

		Γληθωτικά.
ἡ ὀυθεία,	οἱ ἀνεΐαι	
ἡ γρηκὴ,	τῶν ἀνεΐωμ	
ἡ ὀδτική,	τοῖς ἀνεΐαις	
ἡ ἀπειρατική,	αὐτῶν ἀνεΐαις	
ἡ ληκτική,	ὦ ἀνεΐαι.	

Ἰηης.	Ἐνικά.	Δηκὰ.	Γληθωτικά.
	ὁ χύσις	τὸ χύσις	οἱ χύσαι
	τοῦ χύσου	τοῖν χύσαιμ	τῶν χύσαιμ
	τῶν χύσιμ	ὦ χύσις.	τοῖς χύσαις
	τὸν χύσιω		αὐτῶν χύσαις
	ὦ χύσις, καὶ ὦ χύσις.		ὦ χύσαι.

Secunda declinatio femininorū in α uel η desinenū. **Δ**ευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν. ὧν ἡ γρηκὴ εἰς ας ἢ εἰς ης, ἡ ὀδτική εἰς α ἢ εἰς η, ἡ ἀλλοτική εἰς μ μετὰ τοῦ φωνήεντος. Ἐξ ὀυθείας λήγει.

	Ἐνικά.	Θηλυκὰ.	Γληθωτικά.
ἡ μᾶια	ἡ μᾶια	Δηκὰ.	αἱ μᾶιαι
ἡ μᾶιας	ἡ μᾶιας	τὰ μᾶια	τῶν μᾶιαιμ
ἡ μᾶια	ἡ μᾶια	ταῖν μᾶιαιμ	ταῖς μᾶιαῖς
τῶν μᾶιαιμ	τῶν μᾶιαιμ	ὦ μᾶια.	τᾶς μᾶιας
ὦ μᾶια.	ὦ μᾶια.		ὦ μᾶια.

	Ἐνικά.	Δηκὰ.	Γληθωτικά.
ἡ μῶσα	ἡ μῶσα	τὰ μῶσα	αἱ μῶσαι
ἡ μῶσας	ἡ μῶσας	ταῖν μῶσαιμ	τῶν μῶσαιμ
ἡ μῶσα	ἡ μῶσα	ὦ μῶσα.	ταῖς μῶσαις
τῶν μῶσαιμ	τῶν μῶσαιμ		τᾶς μῶσας
ὦ μῶσα.	ὦ μῶσα.		ὦ μῶσαι.

Ἐνικά

Ἐνικά.	Δηκὰ.	Γληθωτικά.	Exemplum nominum in terminatiua.
ἡ τιμή	τὰ τιμά	αἱ τιμαί	
ἡ τιμῆς	ταῖν τιμαῖμ	τῶν τιμαῖμ	
ἡ τιμῆ	ὦ τιμά.	ταῖς τιμαῖς	
τῶν τιμῶν		τᾶς τιμαῖς	
ὦ τιμή.		ὦ τιμαί.	

Ἰσίου ὅτι μόνα τὰ εἰς α καὶ ὀδρόμ, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δ'α, ἢ εἰς θα λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτὸ ἀφυλάσσοντα ληνεταί, μᾶιας, ἡμῶρα ἡμέρας, λήδρα λήδρας, λιοσαῖδα λιοσαῖδας.

Τρίτη δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς οὐ ὀδρόμ, πλήν τῶν συγκριτικῶν. ὧν ἡ γρηκὴ εἰς ος, ἡ ὀδτική εἰς ω, ἡ ἀλλοτική εἰς μ μετὰ τῶ φωνήεντος. Ἐξ ὀυθείας λήγει.

Tertia declinatio nominū masculinorū & femininorū in ος, & neutrorū in ου. Mascul. in ος.

	Ἐνικά.	Ἀρσενικά.	Γληθωτικά.
ὁ θεός	ὁ θεός	ὁ θεός	οἱ θεοὶ
τοῦ θεοῦ	τοῦ θεοῦ	τοῖν θεοῖμ	τῶν θεοῖμ
τῶν θεοῖμ	τῶν θεοῖμ	ὦ θεοὶ.	τοῖς θεοῖς
τοῦ θεοῦ	ὦ θεοὶ.		αὐτῶν θεοῖς
ὦ θεός, καὶ ὦ θεοί.			ὦ θεοί.

	Ἐνικά.	Θηλυκὰ.	Γληθωτικά.	Fact. in ος.
ἡ ὀδός	ἡ ὀδός	Δηκὰ.	αἱ ὀδοὶ	
ἡ ὀδῶ	ἡ ὀδῶ	τὰ ὀδῶ	τῶν ὀδῶν	
ἡ ὀδῶ	ἡ ὀδῶ	ταῖν ὀδοῖμ	ταῖς ὀδοῖς	
τῶν ὀδοῖμ	τῶν ὀδοῖμ	ὦ ὀδῶ.	τᾶς ὀδοῖς	
ὦ ὀδός, καὶ ὦ ὀδοί.			ὦ ὀδοί.	

	Ἐνικά.	Οὐδέτερα.	Γληθωτικά.	Neut. in ου.
τὸ καλόν	τὸ καλόν	Δηκὰ.	τὰ καλὰ	
τοῦ καλοῦ	τοῦ καλοῦ	τὸ καλῶ	τῶν καλοῦ	
τῶν καλοῦ	τοῖν καλοῖμ	ὦ καλῶ.	τοῖς καλοῖς	
τὸ καλόν	ὦ καλῶ.		τὰ καλὰ	
ὦ καλόν.			ὦ καλὰ.	

x 3

Quarta declin. nominũ mascul. **Τ**ετάρτη κλίσις ἢ τ̄ εἰς ὡς ληγόντων, ἀρσενικῶν τε Ἐθελυκῶν. καὶ εἰς ὡς ὀδεδόρων, ὧν ἡ γυνικὴ εἰς ὡς, ἢ ἀπαπικὴ εἰς ὡς μετὰ τοῦ φωνήεντος Ἐθελυθείας λήγει.

in ōs masc.	Ἐνικά. ὁ μνέλεως τοῦ μνέλεω τοῦ μνέλεω τοῦ μνέλεω ὁ μνέλεως.	Δηκά. τῶ μνέλεω τοῦ μνέλεω ὦ μνέλεω.	Γληθωτικά. οἱ μνέλεω τῶ μνέλεω τοῖς μνέλεως αὐτῶ μνέλεως ὦ μνέλεω.
-------------	---	---	---

in ōs fact.	Ἐνικά. ἡ ἄλω τῆ ἄλω τῆ ἄλω τῶ ἄλω ὦ ἄλω.	Δηκά. τὰ ἄλω ταῦ ἄλω ὦ ἄλω.	Γληθωτικά. αἱ ἄλω τῶ ἄλω ταῖς ἄλω τῆς ἄλω ὦ ἄλω.
-------------	---	--------------------------------------	---

in ōs neut.	Ἐνικά. τὸ δύγω τοῦ δύγω τῶ δύγω τὸ δύγω ὦ δύγω.	Δηκά. τὸ δύγω τοῦ δύγω ὦ δύγω.	Γληθωτικά. τὰ δύγω τῶ δύγω τοῖς δύγως τὰ δύγω ὦ δύγω.
-------------	--	---	--

Quinta declin. impari syllaba, comunitis omnium generum, et diversarum terminationum. **Π**εμπτὴ κλίσις ἢ τῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν καὶ ὀδεδόρων. ὧν ἡ γυνικὴ εἰς ὡς, ἢ ὀδεδόρων, ἢ ἀπαπικὴ εἰς ἰ, ἢ ἀπαπικὴ εἰς α, πλὴν τῶν ὀδεδόρων.

in ōs mascul.	Ἐνικά. ὁ αἰας τοῦ αἰαντος τῶ αἰαντι τοῦ αἰαντος ὦ αἰας, Ἐ ὦ αἰαν.	Δηκά. τὸ αἰαντε τοῦ αἰαντος ὦ αἰαντε.	Γληθωτικά. οἱ αἰαντες τῶ αἰαντος τοῖς αἰαντι αὐτῶ αἰαντος ὦ αἰαντες.
---------------	---	--	---

Ἐνικά.

Ἐνικά. ἡ τρυγῶν τῆ τρυγῶν τῆ τρυγῶν τῶ τρυγῶν ὦ τρυγῶν.	Δηκά. τὰ τρυγῶν ταῦ τρυγῶν ὦ τρυγῶν.	Γληθωτικά. αἱ τρυγῶν τῶ τρυγῶν ταῖς τρυγῶν τῆς τρυγῶν ὦ τρυγῶν.	Fact.
--	---	--	-------

Ἐνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήματος τοῦ βήματος τὸ βῆμα ὦ βῆμα.	Δηκά. τὸ βήματα τοῦ βήματος ὦ βήματα.	Γληθωτικά. τὰ βήματα τῶ βήματα τοῖς βήμασι τὰ βήματα ὦ βήματα.	Neut.
---	--	---	-------

Τῆς δὲ πέμπτῆς τοῦτοισὶ κλίσεως, ἔστι ἂ καὶ σωμαίρεσι πλάσι, τὰ μὲν μάλλον, τὰ δὲ ἥσσον. διὸ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλεῖσθαι.

Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν τὰ μὲν, κ ε ο, καλεόμενα, οἷον τὰ τοιαῦτα, δημοδίνης, ἀλκυβες, τέχης. τὰ δὲ ι, ὄφεις, σινηπι. τὰ δὲ α, βρέας. τῶν δὲ ὀλιγοπαθῶν τὰ μὲν δυ, βασιλεὺς. τὰ δὲ ε, βῆς. τὰ δὲ ω, λητῶ, ἀειδῶς. τὰ δὲ πρώτων υ, ἡδύς, ἄεσυ. τὰ δὲ ὀδεδόρων υ, βότρυς.

Γὰρ δὲ τῶν πᾶσι τούτων ἕκαστα μεταβάλλει θεωρεῖσθαι ἐν τέλει, λαβόντι τῶν πάντων τῶν ὀδεδόρων, καὶ πάντων τῶν ὀδεδόρων τῶν αὐτῶν ἐν ἑθελυθείαν, Ἐθελυθικῶν, ἢ ἑθελυθικῶν, Ἐθελυθικῶν τῶν πλῆθυσιν αὐτῶν ἐν ἑθελυθείαν καὶ ἑθελυθικῶν.

Γὰρ τῶν κ ε ο.

εο, ου, εἰ, ε, εα, κει, εε, κει, εοι, οι, εω, ω.	in ōs mascul.
τοῦ δημοδίνης. Ἐθελυθικῶν δημοδίνης. ε. καὶ δημοδίνης. κ.	ut δημοδίνης.
τῶ δημοδίνης. κ. τοῦ δημοδίνης. οἷον. οἱ δημοδίνης.	κνς. et in es
εσ. τῶν δημοδίνης. ὧν. αὐτῶν δημοδίνης. εσ.	σ os neut.
τὰ τέχης, τέχην. τὰ ἀλκυβες, ἀλκυβῆ.	ut ἀλκυβες
Γὰρ τῶν ι.	τέχη.

ἢ, ι, ἴε, ι, ἴα, ι.
τοῦ ὄφιδος, ὄφιδος. οἱ ὄφιδος, ὄφιδος. αὐτῶ ὄφιδος, ὄφιδος.

Contracti nominũ alia polypathũ. i. multipathia appellatur, alia oligopathũ. i. paucipathia. Ad dunt quos oligopathũ. Vrb. pag. 16. σ 193.

In ōs mascul. ut δημοδίνης. κνς. et in es σ os neut. ut ἀλκυβες τέχη. In. ut ὄφιδος σινηπι.

Τὰ σινήπια, σινήπι.

Τότων δὲ καὶ τὸ ο φημι κινῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ εἰς εἰ ὄμιος, ὄφρεως. ὄφριον, ὄφριον. Καὶ ὅλως πῆρα λήγονι, εἰς ε μεταβάλλει, ὡς τε καὶ πάλιν σωμαϊσμοί γίνονται τοῖς τῶν η ε ο ὁμοίαις. ὄφρι, ὄφρι. ὄφριον, ὄφριον. ὄφριον, ὄφριον. σινήπια, σινήπιον.

Γάβη τῶν α.

Ἰη α, ut αο, ω. αἰ, α. αοιου, ωμ. αα, α μακρόν. αω, ω. Ἰη α, ut αο, ω. αἰ, α. αοιου, ωμ. αα, α μακρόν. αω, ω. Ἰη α, ut αο, ω. αἰ, α. αοιου, ωμ. αα, α μακρόν. αω, ω. Ἰη α, ut αο, ω. αἰ, α. αοιου, ωμ. αα, α μακρόν. αω, ω.

Γάβη τῶν ου.

Ἰη ου, ut βασιλεύς. εἰ, ε. εε, ε. εα, ε. βασιλεῖ, βασιλεῖ. οἱ βασιλεύς, βασιλεῖς. εὖ βασιλεύς, βασιλεῖς.

Τότων δὲ καὶ τὸ ο φημι κινῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀπικῶς, βασιλεῖος, βασιλεῖος. καὶ πάλιν τὸ εἰς η φέρεται ἐφ' ἑκάστης τῆς πῶσεω ἰωνικῶς βασιλεῖος, βασιλεῖος. βασιλεῖ, βασιλεῖ.

Γάβη τῶν υ.

Ἰη ου, ut βῶς. οε, ου. οα, υ. οἱ βῶς, βῶς. εὖ βῶς, βῶς.

Γάβη τῶν ω.

Ἰη ω, ut λητώ, αἰδώς. οο, υ. οἰ, ο. οα, ω. φημι κινῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀπικῶς, λητώ, λητώ. καὶ πάλιν τὸ εἰς η φέρεται ἐφ' ἑκάστης τῆς πῶσεω ἰωνικῶς λητώ, λητώ. λητώ, λητώ.

Τούτων τὰ δυνικά καὶ τὰ πληθυντικά τῆς τρίτης γίνονται λητώ, λητώ. καὶ πάλιν τὸ εἰς η φέρεται ἐφ' ἑκάστης τῆς πῶσεω ἰωνικῶς λητώ, λητώ. λητώ, λητώ.

Γάβη τῶν πρότερον υ.

Primi υ, sunt oxytona, ut ἡδύς, ὠκύς. εἰ, ε. εε, ε. εα, ε. ἡδύς, ἡδύς. οἱ ἡδύς, ἡδύς. εὖ ἡδύς, ἡδύς.

Γάβη τῶν δ' ὀνόματι υ.

Secundi υ, grammatona, ut βότρυς, σίχυν. οἱ βότρυς, βότρυς. εὖ βότρυς, βότρυς. γινέδω δὲ καὶ τῶν ἐνικῶν ἀπικῶς τῶν τε καὶ ἀμφότερων τῆς ὑ, ἀπὸ φημι κινῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀπικῶς, βότρυς, βότρυς. καὶ πάλιν τὸ εἰς η φέρεται ἐφ' ἑκάστης τῆς πῶσεω ἰωνικῶς βότρυς, βότρυς. βότρυς, βότρυς.

Τούτων τὰ δυνικά καὶ τὰ πληθυντικά τῆς τρίτης γίνονται βότρυς, βότρυς. καὶ πάλιν τὸ εἰς η φέρεται ἐφ' ἑκάστης τῆς πῶσεω ἰωνικῶς βότρυς, βότρυς. βότρυς, βότρυς.

Ὄνομα-

Ὄνοματι κῶς δὲ ὡς ἀπὸ γῆρας εἰς γῆρας μεταχρηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δίκαια, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδύς, ἡ ἡδέα, τὸ ἡδύ.

Τὸ δὲ ἀριθμητικῶν ὀνομασμάτων, τὰ μὲν γὰρ σημαίνοντα, ἐνικῶς αἰεὶ κλίνει. τὰ δὲ δ' ὄνομα, δυνικά. τὰ ἢ πλείω, πληθυντικῶς. ὡς δὲ

εἰς	μία	γῆ
ἐνός	μίας	ἐνός
ἐνέ	μῶν	ἐνέ
γῆρας.	μῶν.	γῆρας.

δύο, δύοιν.

τρῆς	τρία
τριῶν.	τριῶν
	τρισί
	τρία.

τέσσαρες	τέσσαρα
τεσσαρῶν	τεσσαρῶν
τέσσαρες	τέσσαρες
τεσσαρῶν.	τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ τῆς τεσσαρῶν μέχρι τῆς ἑκατῆς ἀριθμῶς ὡς εἰς κλίνεται.

Τὸ δὲ πῆρα πομπῶν τῶν ὀνομασμάτων παραγῶν, τὸ μὲν πατρωνυμικόν, τὸ δὲ συγκριτικόν, τὸ δὲ ὑπερθετικόν, τὸ δὲ ὑποκειμενικόν, τὸ δὲ κτητικόν, τὸ δὲ πῶνυμον, τὸ δὲ ἑμματατικόν.

Onomastice casus. De casu in casum. Genitive ut ro, ut adiectiva, de genere in genus. De numeris libus.

Propria de rivatiuoria species. Sic quoque Prisc. lin. 2. Patronymicum. Comparatiuum.

ρϑ πλεσιωτόρα πλουσιώτορον. τὸ δὲ εἰς ωμ, οἶον καλῶς καλλιῶν καλλιῶν.

Superlativum. ὑπερθετικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς τὰς, πλεσιώτατος πλεσιωτάτη πλεσιώτατον. τὸ ἕως, οἶον κάλλιστος κάλλιστον κάλλιστον. Diminutivum. ὑποκειρικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος, οἶον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς, οἶον ἀνθρώπιον. τὸ ἕως αδιου, οἶον λιρεάδιου. τὸ ἕως υδιου, οἶον ζυδιου. τὸ ἕως υδριου, οἶον λογιδριου. τὸ δὲ εἰς υλλιου, οἶον μακακύνλλιου. τὸ δὲ εἰς αριου, οἶον ποδᾶριου. τὸ δὲ εἰς αξ, οἶον λιθαξ. τὸ δὲ εἰς ις ὡδι θυλιῶν, οἶον νησίς.

Possesivum. Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος, ἀηικός, διαεικός, δαεικὴ διαεικός. τὸ δὲ εἰς ειος, οἶον αἰάντεια αἰάντειον. Denominativum. Γαρώνυμον δὲ, δέωμ, ἀρ τὸ θεός. Verbale. ῥηματικὸν δὲ, ὠλλίμου, ἀρ τὸ περὶ λημαι.

ΠΕΡΙ ῤΗΜΑΤΟΣ.

ΡΗΜΑ δὲ τὸ μὲν ῥηματικὸν, οἶον τύπῃω. τὸ δὲ παθητικὸν, οἶον τύπῃμαι. τὸ δὲ μέσον, εἶτ ἔν κωνόν, οἶον βιάζομαι. τὸ δὲ ἐδέτορον, οἶον ὑγιάνω. τὸ δὲ αὐτοῦ ῥηματικὸν, οἶον μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν, οἶον πιάχω.

Ἐπὶ τὸ μὲν εἰς ω βαρύτονον, οἶον τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω πῶδω, ὡμδῶν ἐκ σωμαερέσεως, οἶον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι, οἶον τίθημι, Γαρεπόμωνα δὲ ἔχει εἶδος, χῆμα, ἀριθμὸν, πρῶτον, ῥῶνον, ἔγκλισιν, καὶ συζυγίαν.

Εἶδος μὲν πρῶτότυπον, οἶον ἀρδῶ. παραγωγῶν δὲ, οἶον ἀρδῶν.

Σχῆμα δὲ ἀπλοῦ, οἶον φρονῶ. σὺβῆρον, οἶον κρεταφρονῶ. Αριθμὸν ἐνικόν, οἶον λέγω. δυνικόν, οἶον λέγετον. πληθυντικόν, οἶον λέγουσι.

Πρῶτον δὲ πρῶτον, οἶον γράφω. δλύτορον, οἶον γράφεις. τρίτον, οἶον γράφει.

Χρόνον δὲ, εἶτ οὐκ ἴσως, ῥηματικόν, πῶδατικόν, μέλλοντα, ἀόριστον, πῶδακείμηνον, ὑπερσωτέλιον.

Ἐγκλισιν δὲ δευτικῶν, πρῶτακτικῶν, δευτικῶν, ὑποτακτικῶν, ἀπαρέμφατον.

αὐτοπαθητικῶν, id est quae ex se in se ipsa fit intrinsecus passio, interpretate Prisc. de signif. verb. lib. 8. Sic αὐτοῦ ῥηματικῶν, quae ex se in se ipsa fit actio dici potest. παρεω.) Accidit verbo. Species Figura Numerus Persona. Tempus Modus

Κλίσεις δὲ ῥηματικῶν, εἶτ ἔν συζυγίαι ἐτάσαν ὡς ἴτε τίς σαροῦ μὲν ῥῶν εἰς ω ληγόντων, μία δὲ ῥῶν εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.

Πρώτη μὲν, ἢ ῥῶν δῆ τὸ β, ἢ ω, ἢ φ, ἢ πῆ, οἶον λέϊβω, τέρπω, γράφω, τύπῃω. ὡμ ὁ μὲν μέλων δῆ τὸ ψ, ὁ δὲ πῶδακείμηνον δῆ τὸ φ.

Ἐνδρυητικῶν.

ὁ ῥηματικῶν, τύπῃω.

ὁ παρατακτικῶν, ἐτυπῃω.

ὁ μέλων ὡ, τύπῃω.

ὁ ἀόριστος ἄ, ἐτυπῆα.

ὁ παρακείμενος, τέτυφα.

ὁ ὑπερσωτέλικος, ἐτετύφωμ.

ὁ ἀόριστος β', ἐτυπῶμ.

ὁ μέλων β', τυπῶμ.

Μέσα.

ὁ ῥηματικῶν, τύπῃμαι.

ὁ παρατακτικῶν, ἐτυπῃμῶμ.

ὁ μέλων ἄ, τύπῃμαι.

ὁ ἀόριστος ἄ, ἐτυπῶμῶμ.

ὁ παρακείμενος, τέτυπα.

ὁ ὑπερσωτέλικος, ἐτετύπῶμῶμ.

ὁ ἀόριστος β', ἐτυπῶμῶμ.

ὁ μέλων β', τυπῶμῶμ.

Γαθητικῶν.

ὁ ῥηματικῶν, τύπῃμαι.

ὁ παρατακτικῶν, ἐτυπῃμῶμ.

ὁ παρακείμενος, τέτυμῶμῶμ.

ὁ ὑπερσωτέλικος, ἐτετύμῶμῶμ.

ὁ ἀόριστος ἄ, ἐτύφῶμῶμ.

ὁ μέλων ἄ, τυφῶμῶμῶμ.

ὁ ἀόριστος β', ἐτύφῶμῶμ.

ὁ μέλων β', τυφῶμῶμῶμ.

ὁ μετ' ὀλίγου μέλων τετύφῶμῶμ.

Coniugatio Quare λέσος dicatur, et quare συζυγία, Prisc. lib. 8. de coniug. et Vrb. p. 220. Coniugatio uerborū pso naliū in ω tēporalis: id est, quae fit per disticta tēpora, Prima.

Secunda.

Εντρίτα ἢ ἦ τ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σ, ἢ τ, ἢ ζ οἶον λέγω, πλέκω, ἔχω, πικτω, ορνύτω, παίζω. ὦν ὁ μὲν μέλλω σζα τδ ξ, ὁ δὲ πζα κείμην θ σζα τδ χ.

Ενδργητικά.

- Ο γνεσῶς, πλέκω.
- ὁ πζατατικός, ἐπλεκω.
- ὁ μέλλων α, πλέξω.
- ὁ ἀόριστος α, ἐπλέξα.
- ὁ πζα κείμην θ, πέπλεχα.
- ὁ ὑπορσιωτέλικος, ἐπέπλεχα.
- ὁ ἀόριστος β, ἐπλακω.
- ὁ μέλλων β, πλακῶ.

Μεσα.

- Ο γνεσῶς, πλέκωμαι.
- ὁ πζατατικός, ἐπλεκόμεν.
- ὁ μέλλων α, πλέξομαι.
- ὁ ἀόριστος α, ἐπλεξάμην.
- ὁ πζα κείμην θ, πέπλοχα.
- ὁ ὑπορσιωτέλικος, ἐπέπλόκαμ.
- ὁ ἀόριστος β, ἐπλακόμην.
- ὁ μέλλων β, πλακῶμαι.

Γαθητικά.

- Ο γνεσῶς, πλέκωμαι.
- ὁ πζατατικός, ἐπλεκόμεν.
- ὁ πζα κείμην θ, πέπλεγαμαι.
- ὁ ὑπορσιωτέλικος, ἐπέπλεγμην.
- ὁ ἀόριστος α, ἐπλέχθην.
- ὁ μέλλων α, πλεχθήσομαι.
- ὁ ἀόριστος β, ἐπλακην.
- ὁ μέλλων β, πλακίσομαι.
- ὁ μετ' ὀλίγου μέλλων, πέπλεξομαι.

Tertia.

Τρίτη δὲ ἢ ἦν σζα τδ, δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ τ, ἢ ω κερθαρόν, οἶον ἄδω, πληθω, αἰύτω, φράζω, πλατήω, ἀκούω. ὦν ὁ μὲν μέλλων σζα τδ σ, ὁ δὲ πζα κείμην θ σζα τδ κ.

Ενδργη.

Ενδργητικά.

- Ο γνεσῶς, ἀκούω.
- ὁ πζατατικός, ἤκουον.
- ὁ μέλλων α, ἀκούσω.
- ὁ ἀόριστος α, ἤκουσα.
- ὁ ὑπορσιωτέλικος, ἠκούκαμ.
- ὁ ἀόριστος β, ἤκουμ.
- ὁ μέλλων β, ἀκούῶ.

Μεσα.

- Ο γνεσῶς, ἀκούομαι.
- ὁ πζατατικός, ἠκούομην.
- ὁ μέλλων α, ἀκούσομαι.
- ὁ ἀόριστος α, ἠκούσάμην.
- ὁ πζα κείμην θ, ἠκούα.
- ὁ ὑπορσιωτέλικος, ἠκούεμ.
- ὁ ἀόριστος β, ἠκούομην.
- ὁ μέλλων β, ἀκούομαι.

Γαθητικά.

- Ο γνεσῶς, ἀκούομαι.
- ὁ πζατατικός, ἠκούομην.
- ὁ πζα κείμην θ, ἠκούσμαι.
- ὁ ὑπορσιωτέλικος, ἠκούσμην.
- ὁ ἀόριστος α, ἠκούθην.
- ὁ μέλλων α, ἀκούθήσομαι.
- ὁ ἀόριστος β, ἠκούην.
- ὁ μέλλων β, ἀκούσομαι.
- ὁ μετ' ὀλίγου μέλλων, ἠκούσομαι.

Τετάρτη ἢ ἦ σζα ἦν πεσάρων ἀμεταβόλων, λ μ ν ρ, οἶον ψάλλω, νέμω, λείνω, σπείρω. ὦν ὁ μὲν μέλλων σζα τδ αὐτῷ ἀμεταβόλῳ πζα κείμην θ μετὰ συσολῆς ρι πζα ληγύσις. ὁ δὲ πζα κείμην θ σζα τδ κ.

Ενδργητικά.

- Ο γνεσῶς, σπείρω.
- ὁ πζατατικός, ἐσπείρω.

Υ 3

ὁ μέλλων ἄ, σπερῶ.
 ὁ ἀόριστος ἄ, ἔσπειρα.
 ὁ παρακείμενος, ἔσπαρακα.
 ὁ ὑπερσωτέλιος, ἔσπάρκαμ.
 ὁ ἀόριστος β', ἔσπαρον.
 ὁ μέλλων β', σπαρῶ.

Μέσα.

Ὁ ἑνεῶς, σπείρομαι.
 ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμην.
 ὁ μέλλων ἄ, σπερῶμαι.
 ὁ ἀόριστος ἄ, ἔσπειράμην.
 ὁ παρακείμενος, ἔσπαρα.
 ὁ ὑπερσωτέλιος, ἔσπάρειμ.
 ὁ ἀόριστος β', ἔσπαρόμην.
 ὁ μέλλων β', σπαρῶμαι.

Γαθητικά.

Ὁ ἑνεῶς, σπείρομαι.
 ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμην.
 ὁ παρακείμενος, ἔσπαρκα.
 ὁ ὑπερσωτέλιος, ἐσπάρκαμ.
 ὁ ἀόριστος ἄ, ἐσπάρθην.
 ὁ μέλλων ἄ, σπαρθήσομαι.
 ὁ ἀόριστος β', ἐσπάρθην.
 ὁ μέλλων β', σπαρθήσομαι.
 ὁ μετ' ὀλίγου μέλλων, ἐσπάρσομαι.

Quinta,
 quae est uer-
 borū in mi.
 ἀπείντ.)
 id est siue ex
 εω, siue ex
 αω, siue ex
 οω, siue ex
 υω formen-
 tur. Vr. p4.
 26. 62. 23.

Π Εμπήν δὲ ἢ τῶν εἰς μα ληγόντων ἀπάντων, οἷον ἴσημα, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι. ὧν δ' ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ω καὶ α- ρόν ληγόντων παραγωγῶν τὸ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς αὐ γίνε- τῶν, οἷον ἰσάω ἴσημα. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς αὐ τῶν εω, πιδεω τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς αὐ τῶν οω, οἷον δίδω δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς αὐ τῶν υω, ζεύγνυω ζεύγνυμι.
 Καὶ ὡς τὸ παθητικῶν καὶ μέσου καὶ διυϊκῶν καὶ πληθυν- τῶν, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συσελομῶν, εἰς τὸ πλ ἀρχῆς παραληκτικῶν ὅθεν παράγεται, ἴσημι ἴσημαι. τίθημι τίθημαι.

τίθημαι δίδωμι δίδωμαι. ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. Καὶ ὅπως αὐ αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις ἐκείσιν ἀπὸ τῶν οἰκείων αὐτῶν ἀρ- χικῶ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἴστω ἴσας ἰ- σάντος ἰσάμην. μέλλων ἢ τῶν ἰδῶς, ὁ δὲ εἰς, ὅτε μὲν πα- ρακείμενος ὄσιν. ὁ παρατατικός ἢ καὶ ἀόριστος β', εἰς μ μετὰ τῶν παραλήγοντι ὅν τῶν ἑνεῶν φωνήεντος.

Ενεργητικά.

Ὁ ἑνεῶς, τίθημι.
 ὁ παρατατικός, ἐτίθην.
 ὁ ἀόριστος β', ἔθην.

Μέσα.

Ὁ ἑνεῶς, τίθεμαι.
 ὁ παρατατικός, ἐτίθεμην.

Γαθητικά.

Ὁ ἑνεῶς, τίθημαι.
 ὁ παρατατικός, ἐτίθεμην.
 ὁ παρακείμενος, ἐτίθηκα.
 ὁ ὑπερσωτέλιος, ἐτίθηκαμ.
 ὁ ἀόριστος ἄ, ἐτίθηκα.
 ὁ μέλλων ἄ, τεθήσομαι.

Ἐνεργητικά.

Ὁ ἑνεῶς, ἴσημι.
 ὁ παρατατικός, ἴσην.
 ὁ ἀόριστος β', ἴσηκα.

Μέσα.

Ὁ ἑνεῶς, ἴσημαι.
 ὁ παρατατικός, ἴσημην.
 ὁ ἀόριστος β', ἴσηκαμ.

Γαθητικά.

Ὁ ἑνεῶς, ἴσημαι.
 ὁ παρατατικός, ἴσημην.
 ὁ ὑπερσωτέλιος, ἴσηκαμ.
 ὁ ἀόριστος ἄ, ἴσηκα.
 ὁ μέλλων ἄ, σπθήσομαι.

ὁ ἄντ' τῶν παθ.) Vr. pag. 315. Que quidē. μελ.) Vr. pag. 316. Fut. εσ. ὁ παρατ.) Vr. ibidē, At pract. im perf. εσ. Ex εω.

Ex αω.

Εξ ωω.

Ενόργητικά.
 Ο γνέσως, δίδωμι.
 ὁ πῆρατατικός, ἐδίδωμι.
 ὁ ἀόριστος β', ἐδωμ.
 Μίεσα.
 Ο γνέσως, δίδομαι.
 ὁ πῆρατατικός, ἐδίδομι.
 ὁ ἀόριστος β', ἐδόμι.

Γαθητικά.
 Ο γνέσως, δίδομαι.
 ὁ πῆρατατικός, ἐδίδομι.
 ὁ πῆρακέμιον, ἐδέδομαι.
 ὁ ὑπορωτελικός, ἐδέδομι.
 ὁ ἀόριστος α', ἐδόμην.
 ὁ μέλλων α', δεθήσομαι.

Εξ ωω.

Ενόργητικά.
 Ο γνέσως, ζδύγνυμι.
 ὁ πῆρατατικός, ἐζδύγνυμι.
 Μίεσα καὶ παθητικά.
 Ο γνέσως, ζδύγνυμαι.
 ὁ πῆρατατικός, ἐζδύγνυμι.

σύμφ.) ad
 formales li-
 teras futuri
 singularum
 cōiugationū
 hæc p̄tinēt.
 ψ ad prim.
 ξ ad secund.
 σ ad tert.
 immutabi-
 les ad quar.
 ἰς ἰου.) de-
 bent hæc de

Σύμφωνα τῶν μέλλοντ' ψ, ξ, σ, ἀμετάβολα.
 ἰς ἰου ὅτι τὸ α ε ο ἀρκητικὰ ῥήματ' ὄντα, εἴτε καὶ ἀν-
 τὰ, εἴτε γὰρ διφθόγγω, χρονικῶς ἐφ' ἐκάστου τῶν παρωχημένων
 αὐξετα ὡς α, η, αι, η, αυ, ηυ, ε, η ε, εὔ, ηυ, ο, ω, οι, ω.
 Κλίσις μὲν δ' ἡ χρονικὴ αὐτῶν ῥημάτων. Ἔστω δὲ καὶ δια-
 θετικὴ κλίσις χηματιζομένη διαθετικῶς ὡς δὲ. τύπῳ, τύπῳ-
 μαί, ἐτυπῶ, ἐτυπῶμι. τύψω, τύψομαι, ἐτυψα, ἐτυψο-
 μί. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἀπ' ἀρχῆς δ' ηλονότι τῶν γνεργη-
 κῶν ἀφ' ἐκάστου τῶν ὁμωνύμων, πλὴν τῶν ὑπερωτελικῶν,
 καὶ τῶν α. ἀορίστων, καὶ τῶν μελλόντων τῶν παθητικῶν. Τὸ γε-
 μιλῶ σιώλοισι ῥηματικῆ πρῶτα γορδὸ ἐδω. Ἔστω δὲ καὶ κλί-
 σις ἐγκλιτικῆ, καὶ ἐτῶρα τῆς πρῶτα πικῆ ὡς δὲ.

Ενεργη-

Ἐνικά.
 Τύπῳ
 τύπῳ
 τύπῳ

Δηκὰ.
 τύπῳ
 τύπῳ

Γληθωτικά.
 τύπῳ
 τύπῳ
 τύπῳ

Ἐνικά.
 ἔτυπῳ
 ἔτυπῳ
 ἔτυπῳ

Γαθατάτικός.
 Δηκὰ.
 ἔτυπῳ
 ἔτυπῳ

Γληθωτικά.
 ἔτυπῳ
 ἔτυπῳ
 ἔτυπῳ

Ἐνικά.
 τύπῳ
 τυπῳ

Δηκὰ.
 τύπῳ
 τυπῳ

Γληθωτικά.
 τύπῳ
 τυπῳ

Ἐνικά.
 τύπῳ
 τύπῳ
 τύπῳ

Τὸ ὀριστικόν.
 Δηκὰ.
 τύπῳ
 τυπῳ

Γληθωτικά.
 τύπῳ
 τύπῳ
 τύπῳ

Ἐνικά.
 ἰκὸν τύπῳ
 τύπῳ
 τύπῳ

Δηκὰ.
 τύπῳ
 τύπῳ

Γληθωτικά.
 τύπῳ
 τύπῳ
 τύπῳ

τύπῳ.

Ἐνικά.
 τύψω
 τύψας
 τύψα.

Τὸ ὀριστικόν.
 Δηκὰ.
 τυψῶ
 τυψῶ

Γληθωτικά.
 τυψῶ
 τυψῶ
 τυψῶ

Z

augmento
 præteritorū
 tēporali in-
 telligi. Vrb.
 pag. 95.
 κλίσις χρο-
 νικῆ ad tem-
 pora perti-
 net, διαθε-
 κῆ ad gene-
 ra, ἐγκλι-
 κῆ ad mo-
 dos et perso-
 nas, de qua
 nunc: ac pri-
 mo de adli-
 uo genere.
 Porro de ius-
 to ordine
 modorū, ὅ-
 cognatione
 tēporū quæ-
 admodum
 hic instituit,
 Prisc. lib. 8.
 Vr. pa. 227.
 Sed quon.
 ὅς.

Ενικά.	το θυκτικόν.	Γληθωτικά.
τύφοιμα	Δηκά.	τύφοιμω
τύφοις	τύφοιου	τύφοιτε
τύφοι.	τυφοίτιω.	τύφοιου.

το απαρέμφατον.

τύφου.

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ α.

Ενικά.	το θειτικόν.	Γληθωτικά.
έτυφα	Δηκά.	έτύφαιμω
έτυφας	έτύφαου	έτύφατε
έτυφε.	έτυφάτιω.	έτύφαιου.

το πρῶτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τύφου	τύφαου	τύφατε
τυφάτω.	τυφάτω.	τυφάτωσαν.

το θυκτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τύφαιμα	τύφαιου	τύφαιμω
τύφαις	τυφάιτιω.	τύφαιτε
τύφαι.		τύφαιου.

το ἰσοτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
εάν τύφω	τύφου	τύφωμω
τύφης	τύφου.	τύφητε
τύφη.		τύφωσι.

το απαρέμφατον.

τύφαι.

Π Α Ρ Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ.

Ενικά.	το θειτικόν.	Γληθωτικά.
πέτυφα	Δηκά.	πέτυφαιμω
πέτυφας	πέτυφαου	πέτυφατε
πέτυφε.	πέτυφάτιω.	πέτυφαιου.

το πρῶτακτικόν.

Ενικά.	το πρῶτακτικόν.	Γληθωτικά.
πέτυφε	Δηκά.	πέτυφαιμω
πέτυφέτω.	πέτυφου	πέτυφατε
	πέτυφέτω.	πέτυφάτωσαν.

το θυκτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
πέτυφοιμα	πέτυφοιου	πέτυφοιμω
πέτυφοις	πέτυφοίτιω.	πέτυφοιτε
πέτυφοι.		πέτυφοιου.

το ἰσοτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
εάν πέτυφω	πέτυφου	πέτυφωμω
πέτυφης	πέτυφου.	πέτυφητε
πέτυφη.		πέτυφωσι.

το απαρέμφατον.

πέτυφάται.

Υ Π Ε Ρ Σ Υ Ν Τ Ε Λ Ι Κ Ο Σ.

Ενικά.	το θειτικόν.	Γληθωτικά.
έτετύφην	Δηκά.	έτετύφαιμω
έτετύφης	έτετύφου	έτετύφατε
έτετύφη.	έτετυφέτιω.	έτετύφασαν.

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Β.

Ενικά.	το θειτικόν.	Γληθωτικά.
έτυπου	Δηκά.	έτύπουμω
έτυπός	έτύπου	έτύπετε
έτυπώ.	έτυπέτιω.	έτυπου.

το πρῶτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τύπω	τύπου	τύπετε
τυπέτω.	τυπέτω.	τυπέτωσαν.

Ενικά.	το δυκτικόμ.	Γληθωτικά.
τύποιμι	Δηκά.	τύποιμην
τύποις	τύποιον	τύποιτε
τύποι.	τυποίτω.	τύποιον.

Ενικά.	το ὑποτακτικόμ.	Γληθωτικά.
ἐάν τύπω	Δηκά.	τύπωμην
τύπων	τύπων	τύπωντε
τύπων.	τύπων.	τύπωνσι.
τυπήμ.	το ἀπαρέμφατον.	

Μ Ε Λ Λ Ω Ν Β.

Ενικά.	το οριστικόμ.	Γληθωτικά.
τυπῶ	Δηκά.	τυπῶμην
τυπῶς	τυπῶον	τυπῶτε
τυπῶ.	τυπῶτω.	τυπῶσι.

Ενικά.	το δυκτικόμ.	Γληθωτικά.
τυποῖμι	Δηκά.	τυποῖμην
τυποῖς	τυποῖον	τυποῖτε
τυποῖ.	τυποίτω.	τυποῖον.

τυπήμ.	το ἀπαρέμφατον.	
--------	-----------------	--

Μ Ε Σ Α.

Ε Ν Ε Σ Τ Ω Σ.

Ενικά.	το οριστικόμ.	Γληθωτικά.
τύπωμαι	Δηκά.	τύπωμεθα
τύπων	τύπόμεθον	τύπωντε
τύπωνται.	τύπώμεθον.	τύπωνται.

Γραμματικός.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
ἐτυπώμην	ἐτυπώμεθον	ἐτυπώμεθα
		ἐτύπων

De medio, si
ne cōmuni
genere.

ἐτύπησ	ἐτύπησθον	ἐτύπησθε
ἐτύπησθε.	ἐτυπήσθην.	ἐτύπωντο.

Ενικά.	το προακκτικόμ.	Γληθωτικά.
τύπησ	Δηκά.	τύπησθε
τυπήσθω.	τύπησθον	τυπήσθεσαν.
	τυπήσθωμ.	
	το δυκτικόμ.	

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τυπώμεμην	τυπώμεσθον	τυπώμεθα
τύπώσο	τύπώσθον	τύπώσθε
τύπώσοιτο.	τυπώσθην.	τύπώσονται.

Ενικά.	το ὑποτακτικόμ.	Γληθωτικά.
ἐάν τύπωμαι	Δηκά.	τυπώμεσθον
τύπων	τύπων	τύπων
τύπωνται.	τύπων	τύπων
τύπωνται.	το ἀπαρέμφατον.	

Μ Ε Λ Λ Ω Ν α.

Ενικά.	το οριστικόμ.	Γληθωτικά.
τύφωμαι	Δηκά.	τύφόμεθα
τύφω	τύφόμεσθον	τύφώτε
τύφωται.	τύφώσθον.	τύφονται.

Ενικά.	το δυκτικόμ.	Γληθωτικά.
τύφωμην	Δηκά.	τύφόμεσθον
τύφω	τύφώσθον	τύφώσθε
τύφωται.	τυφώσθην.	τύφονται.
	το ἀπαρέμφατον.	

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ α.

Ενικά.	το οριστικόμ.	Γληθωτικά.
ἐτυφώμην	Δηκά.	ἐτυφώμεθα
	ἐτυφώμεσθον	

ἐτύφω	ἐτύφασθαι	ἐτύφασθαι
ἐτύφασθαι	ἐτύφασθαι	ἐτύφασθαι
Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
τύφαι	τύφασθαι	τύφασθαι
τύφασθαι	τύφασθαι	τύφασθαι

τὸ πρῶτον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
τύφαιμι	τύφασθαι	τύφασθαι
τύφαιμι	τύφασθαι	τύφασθαι
τύφασθαι	τύφασθαι	τύφασθαι

τὸ δεύτερον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
ἐάν τύφωμαι	τύφασθαι	τύφασθαι
τύφω	τύφασθαι	τύφασθαι
τύφωται	τύφασθαι	τύφασθαι

τὸ ἄπαρμφορον.

τύφασθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὄριστον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
τέτυπα	τέτυπα	τέτυπα
τέτυπας	τέτυπα	τέτυπα
τέτυπε	τέτυπα	τέτυπα

τὸ πρῶτον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
τέτυπε	τέτυπα	τέτυπα
τέτυπέτω	τέτυπα	τέτυπα

τὸ δεύτερον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
τέτυποιμι	τέτυποιμι	τέτυποιμι
τέτυποις	τέτυποιμι	τέτυποιμι
τέτυποι	τέτυποιμι	τέτυποιμι

τὸ ἄπαρμφο-

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
ἐάν τετύπω	τετύπω	τετύπω
τετύπων	τετύπω	τετύπω
τετύπων	τετύπω	τετύπω
τετύπων	τετύπω	τετύπω

τὸ ἄπαρμφορον.

τετύπων.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὄριστον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
ἐτετύπων	ἐτετύπων	ἐτετύπων
ἐτετύπων	ἐτετύπων	ἐτετύπων
ἐτετύπων	ἐτετύπων	ἐτετύπων

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
ἐτυπόμην	ἐτυπόμην	ἐτυπόμην
ἐτύπων	ἐτυπόμην	ἐτυπόμην
ἐτύπων	ἐτυπόμην	ἐτυπόμην

τὸ πρῶτον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
τυπῶ	τύπων	τύπων
τυπῶσθαι	τύπων	τύπων

τὸ δεύτερον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
τυποίμην	τυποίμην	τυποίμην
τύποις	τύποις	τύποις
τύποις	τύποις	τύποις

τὸ ἄπαρμφορον.

Ενικά.	Δηκά.	Γληβωπικά.
ἐάν τυπώωμαι	ἐάν τυπώωμαι	ἐάν τυπώωμαι
τύπων	τύπων	τύπων
τύπων	τύπων	τύπων

τὸ ἄπαρμφορον.

τυπῶσθαι.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τυπώμααι	τυπώμεθου	τυπώμεθα.
τυπῶ	τυπῶιδου	τυπῶιδε
τυπῶται.	τυπῶιδου.	τυπῶνται.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τυποίμω	τυποίμεθου	τυποίμεθα
τυποίο	τυποίιδου	τυποίιδε
τυποίτο.	τυποίιδω.	τυποίντο.

τυπῶιδαι.	το ἀπαρέμφατον.	
-----------	-----------------	--

De rasio
generis.

Γ Α Θ Η Τ Ι Κ Α.
Ε Ν Ε Σ Τ Ω Σ.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
Τ υπώμααι	τυπώμεθου	τυπώμεθα
τύπῶ	τύπῶιδου	τύπῶιδε
τύπῶται.	τύπῶιδου.	τύπῶνται.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
ἐτυπώμω	ἐτυπώμεθου	ἐτυπώμεθα
ἐτύπῶ	ἐτύπῶιδου	ἐτύπῶιδε
ἐτύπῶται.	ἐτύπῶιδω.	ἐτύπῶνται.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τύπῶ	τύπῶσθου	τύπῶσθε
τυπῶσθω.	τυπῶσθου.	τυπῶσθωσαν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τυποίμω	τυποίμεθου	τυποίμεθα
τύποίο	τύποίισθου	τύποίισθε
τύποίντο.	τυποίίσθω.	τύποίντο.

τι ὕ.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
ἐὰν τύπῶμααι	ἐὰν τυπῶμεθου	ἐὰν τυπῶμεθα
τύπῶ	τύπῶιδου	τύπῶιδε
τύπῶται.	τύπῶιδου.	τύπῶνται.

τύπῶιδαι.	το ἀπαρέμφατον.	
-----------	-----------------	--

Γ Α Ρ Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τέτυμααι	τέτυμεθου	τέτυμεθα
τέτυψαι	τέτυφθου	τέτυφθε
τέτυπῶται.	τέτυφθου.	τέτυφθωται.

Υ Π Ε Ρ Ε Υ Ν Τ Ε Λ Ι Κ Ο Σ.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
ἐπέτυμω	ἐπέτυμεθου	ἐπέτυμεθα
ἐπέτυψο	ἐπέτυφθου	ἐπέτυφθε
ἐπέτυπῶται.	ἐπέτυφθῶ.	ἐπέτυφθῶται.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
πέτυψο	πέτυφθου	πέτυφθε
πέτυφθω.	πέτυφθου.	πέτυφθωσαν.

πέτυφθαι.	το ἀπαρέμφατον.	
-----------	-----------------	--

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ α.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
ἐτύφθω	ἐτύφθου	ἐτύφθωμι
ἐτύφθης	ἐτυφθῆτω.	ἐτύφθητε
ἐτύφθη.		ἐτύφθωσαν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωτικά.
τύφθητε	τύφθηθου	τύφθητε
τυφθῆτω.	τυφθῆτω.	τυφθῆτωσαν.

αα

το δυκτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 τυφθείω Δυκά. τυφθείκωμ Πληθωτικά.
 τυφθείης τυφθείκωμ τυφθείκωμ
 τυφθεί. τυφθείήτω. τυφθείητε
 τυφθείσω, ή τυφ (θείη).
 το ὑποτακτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 εάν τυφθῶ εάν τυφθῆτωμ, εάν τυφθῶμω
 τυφθῆς τυφθῆτωμ. τυφθῆτε
 τυφθῆ. τυφθῶσι.
 το ἀπαρέμφατον.
 τυφθῆναι.

Μ Ε Λ Λ Ω Ν α.

το δειστικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 τυφθίσμαι Δυκά. τυφθισόμεθω Πληθωτικά.
 τυφθίσωμ τυφθισόμεθωμ τυφθισόμεθα
 τυφθίσωμ τυφθισέδομ τυφθισέδε
 τυφθίσεται. τυφθισέδομ. τυφθισόντα.
 το δυκτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 τυφθισίμω Δυκά. τυφθισίμεθω Πληθωτικά.
 τυφθισίο τυφθισίδομ τυφθισίδε
 τυφθισίτω. τυφθισίδωμ. τυφθισίντω.
 το ἀπαρέμφατον.
 τυφθίσεδα.

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ β.

το δειστικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 ἐτύπωω Δυκά. ἐτύπωκωμ Πληθωτικά.
 ἐτύπων ἐτύπωκωμ ἐτύπωμω
 ἐτύπων ἐτύπητω. ἐτύπητε
 ἐτύπων. ἐτύπωσαν.
 το πρῶτακτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 τύπωδε Δυκά. τύπωκωμ Πληθωτικά.
 τύπωτω. τύπωτωμ. τύπωτωσαν.
 το δυκτι-

το δυκτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 τυπέλω Δυκά. τυπέκωμ Πληθωτικά.
 τυπέης τυπέκωμ τυπέήτω.
 τυπέη. τυπέητε
 τυπέησαν, ὅ τυ- (πέημ).
 το ὑποτακτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 εάν τυπέω εάν τυπέτωμ, εάν τυπέωμω
 τυπέης τυπέτωμ. τυπέητε
 τυπέη. τυπέωσι.
 το ἀπαρέμφατον.
 τυπέηαι.

Μ Ε Λ Λ Ω Ν β.

το δειστικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 τυπῆσμαι Δυκά. τυπῆσόμεθω Πληθωτικά.
 τυπῆσωμ τυπῆσόμεθωμ τυπῆσόμεθα
 τυπῆσωμ τυπῆσεδομ τυπῆσεδε
 τυπῆσεται. τυπῆσεδομ. τυπῆσόντα.
 το δυκτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 τυπῆσίμω Δυκά. τυπῆσίμεθω Πληθωτικά.
 τυπῆσίο τυπῆσίδομ τυπῆσίδε
 τυπῆσίτω. τυπῆσίδωμ. τυπῆσίντω.
 το ἀπαρέμφατον.
 τυπῆσεδα.

Μ Ε Τ' Ο Λ Ι Γ Ο Ν Μ Ε Λ Λ Ω Ν.

το δειστικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 πετύφομαι Δυκά. πετύφόμεθω Πληθωτικά.
 πετύφημ πετύφόμεθωμ πετύφόμεθα
 πετύφεται. πετύφεδομ. πετύφόντα.
 το δυκτικόν.
 Ενικά. Δυκά. Πληθωτικά.
 πετύφοίμω Δυκά. πετύφίμεθω Πληθωτικά.
 πετύφοιο πετύφίδομ. πετύφίδε
 aa 2

κτύφαιτο. κτυφάιδω. κτύφαιτο.
το ἀπαρέμφατον.

Compositio
verborū in
mediis, in
ultimo gene-
re.

κτύφαιτο.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ δειστικό.

Ενικά.
Τίθημι
τίθης
τίθησι.

Δηκὰ.
τίθημι
τίθημι.

Γληθωτικά.
τίθειμι
τίθετε
τίθεισιν.

Παρατατικό.

Ενικά.
ἐπίδω
ἐπίδης
ἐπίδῃ.

Δηκὰ.
ἐπίδωμι
ἐπίδότη.

Γληθωτικά.
ἐπιθειμι
ἐπιθετε
ἐπιθεισαν.

τὸ προσεκτικό.

Ενικά.
τίθειπ
τίθειτω.

Δηκὰ.
τίθειμι
τίθειτω.

Γληθωτικά.
τίθετε
τίθεισαν.

Τὸ δυνκτικό.

Ενικά.
πιδέω
πιδέης
πιδέῃ.

Δηκὰ.
πιδέωμι
πιδέητω.

Γληθωτικά.
πιδέμι
πιδέτε
πιδέισαν.

τὸ ὑποεκτικό.

Ενικά.
ἐάν τιθῶ
τιθῆς
τιθῆ.

Δηκὰ.
ἐάν τιθῶμι
τιθῆτω.

Γληθωτικά.
ἐάν τιθῶμι
τιθῆτε
τιθῆσαν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τιθῆσθε.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'.

τὸ δειστικό.

Ενικά.
ἐθίω

Δηκὰ.
ἐθίωμι

Γληθωτικά.
ἐθειμι

ἐθῆς

ἐθῆς
ἐθῆ.
ἐθέτω.
ἐθέτε
ἐθέσω.

τὸ προσεκτικό.

Ενικά.
θέτω
θέτω καὶ θες.

Δηκὰ.
θέτωμι
θέτωμι.

Γληθωτικά.
θέτε
θέτωσαν.

τὸ δυνκτικό.

Ενικά.
θείω.
θείης
θείῃ.

Δηκὰ.
θείωμι
θείητω.

Γληθωτικά.
θειέμι
θειέτε
θειέσαν.

τὸ ὑποεκτικό.

Ενικά.
ἐάν θῶ
θῆς
θῆ.

Δηκὰ.
ἐάν θῶμι
θῆτω.

Γληθωτικά.
ἐάν θῶμι
θῆτε
θῆσαν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

θῆσθε.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ δειστικό.

Ενικά.
Τίθειμι
τίθεισαι
τίθειται.

Δηκὰ.
τίθειμι
τίθειμι
τίθειμι.

Γληθωτικά.
τίθειμι
τίθειτε
τίθεισαν.

Παρατατικό.

Ενικά.
ἐτιθέμι
ἐτίθεισιν καὶ ἐτίθει
ἐτίθειμι.

Δηκὰ.
ἐτιθέμι
ἐτιθέμι
ἐτιθέμι.

Γληθωτικά.
ἐτιθειμι
ἐτιθειτε
ἐτιθεισαν.

τὸ προσεκτικό.

Ενικά.
τίθεισιν καὶ τίθει
τίθειτω.

Δηκὰ.
τίθειμι
τίθειμι.

Γληθωτικά.
τίθειτε
τίθεισαν.

In medio si-
ne comuni
genere.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
τιθείμην	τιθείμεθον	τιθείμεθα
τίθειο	τίθειον	τίθειοι
τίθειον.	τιθείδην.	τίθειον.

τὸ ἰσοτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
ἐὰν τιθῶμαι	ἐὰν τιθώμεθον	ἐὰν τιθώμεθα
τιθῆ	τιθῆδον	τιθῆοι
τιθῆνται.	τιθῆδον.	τιθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφρατον.

τίθειται.

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Β.

τὸ ὀριστικόν.

Ενικά.
 ἐθέμην καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τῶ ἐτίθειμην ὁμοίως.
 ἐθέσο ᾠ ἐθῶ
 ἐθῶ.

τὰ λοιπὰ)
 Duale sex.
 ἐθέμεθον,
 ἐθειδον,
 ἐθειδην.
 ὁ plurale
 ἐθέμεθα,
 ἐθειοι,
 ἐθῶντο.
 In rasivo
 genere.

Γ Α Θ Η Τ Ι Κ Α.

Ε Ν Ε Σ Τ Ω Σ.

τὸ ὀριστικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
τιθεμαι	τιθείμεθον	τιθείμεθα
τίθεισαι	τίθειδον	τίθειοι
τίθειται.	τίθειδον.	τίθεινται.

Γ ἀρατατικός.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
ἐτιθέμην	ἐτιθείμεθον	ἐτιθείμεθα
ἐτίθεισο ᾠ ἐτίθῃ	ἐτίθειδον	ἐτίθειοι
ἐτίθῶ.	ἐτιθείδην.	ἐτίθῶντο.

τὸ πρῶτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
τίθεισο ᾠ τίθῃ	τίθειδον	τίθειοι
τιθείδω.	τιθείσθον.	τιθείσθωσαν.

τὸ ὀριστικόν

τὸ ὀριστικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
τιθείμην	τιθείμεθον	τιθείμεθα
τίθειο	τίθειον	τίθειοι
τίθειον.	τιθείδην.	τίθειον.

τὸ ἰσοτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
ἐὰν τιθῶμαι	ἐὰν τιθώμεθον	ἐὰν τιθώμεθα
τιθῆ	τιθῆδον	τιθῆοι
τιθῆνται.	τιθῆδον.	τιθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφρατον.

τίθειται.

Γ Α Ρ Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ.

τὸ ὀριστικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
τιθεμαι	τιθείμεθον	τιθείμεθα
τίθεισαι	τίθειδον	τίθειοι
τιθῆνται.	τίθειδον.	τιθῶνται.

τὸ πρῶτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
τίθεισο	τίθειδον	τίθειοι
τιθείδω.	τιθείδω.	τιθείδωσαν.

τὸ ὀριστικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
τιθείμην	τιθείμεθον	τιθείμεθα
τίθειο	τίθειον	τίθειοι
τίθειον.	τιθείδην.	τίθειον.

τὸ ἰσοτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
ἐὰν τιθῶμαι	ἐὰν τιθώμεθον	ἐὰν τιθώμεθα
τιθῆ	τιθῆδον	τιθῆοι
τιθῆνται.	τιθῆδον.	τιθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφρατον.

τιθείται.

Alij legunt
 τίθεμαι,
 etc. ubiq; lo
 co f; e suppo
 nendo. Vrb.
 pag. 65.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Υ Π Ε Ρ Σ Υ Ν Τ Ε Λ Ι Κ Ο Σ .

	τὸ ὄρεισιόν.	
Ενικά.	Δηκά.	Πληθυντικά.
ἐτεθέμεν	ἐτεθέμεθον	ἐτεθέμεθα
ἐτέθεισο	ἐτέθεισοι	ἐτέθειθε
ἐτέθειρε.	ἐτεθείδω.	ἐτέθειρω.

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ ἄ.

	τὸ ὄρεισιόν.	
Ενικά.	Δηκά.	Πληθυντικά.
ἐτέθην	ἐτέθημεν	ἐτέθημεν
ἐτέθησθε	ἐτεθέτητε	ἐτέθησθε
ἐτέθη.	ἐτεθείσθε.	ἐτέθεισθε.

τὸ προσάκλιόν.

Ενικά.	Δηκά.	Πληθυντικά.
τέθητι	τέθημεν	τέθητε
τεθήτω.	τεθήτωσαν.	τεθήτωσαν.

τὸ ὀκτιόν.

Ενικά.	Δηκά.	Πληθυντικά.
τεθείω	τεθείμεν	τεθείμεν
τεθείησθε	τεθείησθε	τεθείησθε
τεθείη.	τεθείησθε.	τεθείησθε.

τὸ ἰσοτακτικόν.

Ενικά.	Δηκά.	Πληθυντικά.
ἐάν τεθῶ	ἐάν τεθῶμεν	ἐάν τεθῶμεν
τεθῆσθε	τεθῆσθε	τεθῆσθε
τεθῆ.	τεθῆσθε.	τεθῶσι.

τὸ ἀπαρέμφρακτον.

τεθῶμαι.		
----------	--	--

Μ Ε Λ Λ Ω Ν ἄ.

	τὸ ὄρεισιόν.	
Ενικά.	Δηκά.	Πληθυντικά.
τεθῆσομαι	τεθῆσομεθον	τεθῆσομεθα
τεθῆσθε	τεθῆσεσθε	τεθῆσεσθε
τεθῆσεσθε.	τεθῆσεσθε.	τεθῆσονται.

τὸ ὀκτι.

	τὸ ὀκτιόν.	
Ενικά.	Δηκά.	Πληθυντικά.
τεθῆσοίμην	τεθῆσοίμεθον	τεθῆσοίμεθα
τεθῆσοιο	τεθῆσοιδον	τεθῆσοισθε
τεθῆσοιο.	τεθῆσοίδη.	τεθῆσοινο.

τὸ ἀπαρέμφρακτον.

τεθῆσεσθε.

Ἐ Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Ἄ .

Ἐ Ν Ε Σ Τ Ὠ Σ .

τὸ ὄρεισιόν ἴσημι.
 Παρατακτικόν, ἴσω.
 τὸ πρῶτον ὀκτιόν, ἴσθη.
 τὸ ὀκτιόν, ἴσθην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν ἴσθ.

τὸ ἀπαρέμφρακτον, ἴσθαι.

Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Β'.

τὸ ὄρεισιόν, ἴσω.
 τὸ πρῶτον ὀκτιόν, ἴσθη.
 τὸ ὀκτιόν, ἴσθην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν ἴσθ.
 τὸ ἀπαρέμφρακτον, ἴσθαι.

Γ Ρ Α Θ Η Τ Ι Κ Ἄ , καὶ Μ Ε Σ Α

Ἐ Ν Ε Σ Τ Ὠ Σ .

τὸ ὄρεισιόν, ἴσθαι.
 παρατακτικόν, ἴσθην.
 τὸ πρῶτον ὀκτιόν, ἴσθη.
 τὸ ὀκτιόν, ἴσθην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν ἴσθαι.
 τὸ ἀπαρέμφρακτον, ἴσθαι.

Γ Α Ρ Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ .

τὸ ὄρεισιόν, ἴσθαι.
 τὸ ὀκτιόν, ἴσθην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν ἴσθαι.
 τὸ ἀπαρέμφρακτον, ἴσθαι.

Coniugatio
uerborū in
με ex αω,
in actiuo
genere

In passiuo et
cōmuni ge-
nere.

bb

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀρειτικόν, ἐσάμλω.
τὸ πρῶτακτικόν, ἐσασσ.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄.

τὸ ὀρειτικόν, ἐσάθλω.
τὸ πρῶτακτικόν, σάθητι.
τὸ δυκτικόν, σάθειλω.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν σάθῃ.
τὸ ἀπαρέμφατον, σάθλωαι.

ΜΕΛΛΩΝ Α΄.

τὸ ὀρειτικόν, σαθήσομαι.
τὸ δυκτικόν, σαθήσοίμλω.
τὸ ἀπαρέμφατον, σαθήσεδα.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀρειτικόν, δίδωμι.
παρατατικός, ἐδίδωμι.
τὸ πρῶτακτικόν, δίδθητι.
τὸ δυκτικόν, δίδθίλω.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν δίδῃ.
τὸ ἀπαρέμφατον, δίδθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄.

τὸ ὀρειτικόν, ἐδίωμι.
τὸ πρῶτακτικόν, δίς.
τὸ δυκτικόν, δίθλω.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν δίῃ.
τὸ ἀπαρέμφατον, δίθωαι.

ΜΕΣΑ καὶ ΓΑΘΗΤΙΚΑ.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀρειτικόν, δίδωμαι.
παρατατικός, ἐδίδίμλω.
τὸ πρῶτακτικόν, δίδδο καὶ δίδθῃ.
τὸ δυκτικόν, δίδθίμλω.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν δίδῃμαι.
τὸ ἀπαρέμφατον, δίδθαι.

Coniugatio
verborū in
με ex ω, in
actiuo gene
re.

In passiuo et
comuni ge
nere.

Γαργ.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὀρειτικόν, δέδωμαι.
τὸ δυκτικόν, δέδίμλω.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν δέδῃμαι.
τὸ ἀπαρέμφατον, δέδδα.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀρειτικόν, ἐδέδωμιλω.
τὸ πρῶτακτικόν, δέδισσ.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄.

τὸ ὀρειτικόν, ἐδέθλω.
τὸ πρῶτακτικόν, δέθητι.
τὸ δυκτικόν, δέθειλω.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν δέθῃ.
τὸ ἀπαρέμφατον, δέθλωαι.

ΜΕΛΛΩΝ Α΄.

τὸ ὀρειτικόν, δέθησομαι.
τὸ δυκτικόν, δέθησοίμλω.
τὸ ἀπαρέμφατον, δέθησεδα.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄.

τὸ ὀρειτικόν, ἐδίμλω.
τὸ πρῶτακτικόν, δίσο καὶ δίθῃ.
τὸ δυκτικόν, δίθίμλω.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν δίῃμαι.
τὸ ἀπαρέμφατον, δίθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀρειτικόν, ζέδυνναι.
παρατατικός, ἐζέδυνναι.
τὸ πρῶτακτικόν, ζέδυννθι.
τὸ ἀπαρέμφατον, ζέδυννῶαι.

ΓΑΘΗΤΙΚΑ, καὶ ΜΕΣΑ

ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀρειτικόν, ζέδυνναι.
παρατατικός, ἐζέδυννίμλω.

bb 2

Coniugatio
verborū in
με ex ω, in
actiuo gene
re.

In passiuo et
comuni ge
nere.

τὸ πρῶτον κπκόν, ζύγνυσθ.
τὸ ἀπαρέμφατον, ζύγνυσθα.

οὐκωῖ ἐγλιλικῶς, καὶ χαίεις ᾧδε.
τὸ δευτικόν, τύπῃω.
πρᾶταλικός, ἐτυπῃω.
τὸ πρῶτον κπκόν, τύπῃε.
τὸ δευτικόν, τύπῃοιμι.
τὸ ἰσοτακτικόν, ἐὰν τύπῃω.
τὸ ἀπαρέμφατον, τύπῃειμ. καὶ τὰ ἄλλα
ὁμοίως.

Hactenus
molorū per
tēpora cōiu
gatio, nunc
simplex co-
rundē sine
temporibus
formatio.
ἰσίου.) Vr.

pa. 325. κα-
θολ. ε. ε. ε.
ἀορ. ὑπ.)
idcm pag.
326. ὄω, etc.
επι τ.) Vr.
pag. 84. ε.
350. ζύγνυ

λω, ε. ε.
ἐλ τὰ.) De
futuro circū
flexionū, Vr.
pag. 301.
πάρε.)
Vr. pa. 38.
Passiones si
ue synere-
ses uerborū
in αω. Vr.
pag. 47.

ἰσίου δὲ ὅτι τῆν εἰς μὲ τὰ τρεῖς ὡς πρᾶτα λήγοντα, ὁμοίως τὸ αὐ-
τῶ ἔχει τὰ τρία γένεωτος καὶ ἀορίσου ἰσοτακτικά, ἐὰν δὲ
δῶ, δίδῃς, δίδῃω. ἐὰν δῶ, δῶς, δῶω.
Ἐπι τῆν εἰς μὲ τὰ τρεῖς ὡς πρᾶτα λήγοντα, ἐγλιτισμὸν ὅτε δευτικῶς
κωῖ, ὅτε ἰσοτακτικῶν οἰκείων ἐαυτοῖς ἔχει.

Γεὶ πῶτα ὠμλῶν ῥημάτων.

Ἐπι τὰ τρία τριπλῆς ἰλιπέως εἰς ὠ λήγοντα κἀθάρον, καὶ
τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο πρᾶτα λήγουσαν ἔχοντα, οἷον βοάω,
ποιέω, χρυσάω, ἀφανομλῶν χροικῶς τ' πρᾶτα λήγουσιν, τ' μέλ-
λοντα ὡς ἂν τὸ πλείον ποιῶ ᾧδε, ποιήσω, βοήσω, χρυσάσω.

Πάρε δὲ καὶ σωμαρείσεις, ἐπί τε γένεωτος ὅ και πρᾶτα τε
κωῖ καὶ δέτε καὶ ὄσασθε.

Καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

Γάθη τῆν α.

αω, ᾧ. αει, ᾗ. αει, α. αο, ω. αοσ, ᾧ. αει, α. αοι, ω.
βοάω. ᾧ.
βοάεις. ᾗς.
βοάειμ. ᾧμε.
βοάοιμ. ᾧσι.
βοάει. ᾧ.
βοάοιμ. ᾧμε.

Γάθη

Γάθη τῆν ε.
αω, ᾧ. αει, α. εε, ε. εο, οῦ. εου, οῦ. εει, η. εοι, οἰ.
ποιέω. ᾧ.
ποιέεις. εἰς.
ποιέειμ. εἰμε.
ποιέοιμ. οἰμε.
ποιέεις. εἰς.
ποιέοιμ. οἰμε.
ποιέει. ᾧ.
ποιέοιμ. οἰμα.

ἰη εω.
Vrb. pa. 39

Γάθη τῆν ο.

αω, ᾧ. σε, ου. σε, οι, ε. οο, ου. οου, οῦ. οει, οι. οω, ᾧ. οει, οἰ.
οει, οἰ. γὰρ διφθόγγω ἦτινιοῦ. πλῶν τῶ ἀπαρέμφατον.
Χρυσάω. ᾧ.
Χρυσάεις. οἰς.
Χρυσάειμ. εἰμε.
Χρυσάοιμ. οἰμε.
Χρυσάει. ᾧ.
Χρυσάοιμ. οἰμα.
Χρυσάωμ. ᾧμε.
Χρυσάωτε. ᾧτε, ὄτε.
Χρυσάειμ. οἰμα.

ἰη οω.
Vrb. pa. 54.
πλῶν τ.)
Vrb. pa. 30.
Verba etiā
ε. ε.

Τότων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ σωμαρείσεως δευτικῶς γίνον-
ται γένεωτος τῶ ληκτικῶ μὲ εἰς ἰω τρεπομένης προ-
φέρονται, ποιοῖμ, ποιοῖλω, ὄθη δὲ καὶ τὰ τῆν πληθυντικῶν
τρίτα πρόσωπα ὁ μόνον εἰς γη λήγοντα ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ
εἰς αν, ποιοῖσαν.

Ἰδίαι δὲ τὰ ε σωμαρείσιμ τῆν πρώτων προσώπων ὁ γένος
πάρε δισύλλαβα ὄντα. Κλίνετ δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα,
τὸ ὡ προσλαμβάνοντα, ὡς ἂν τὸ πλείον, πλέω, πλῆσω.

Ἐπι ἂν τῆν παθητικῶν παραλημμένων εἰς ἔστι ἀκολούθως
ποιεῖμ τὸ τρίτον πρόσωπον τῆν πληθυντικῶν, ἔχοντ ὅ τῶ
τρίτου τῆν ἐνιῶν τῶ λήγουσαν, ὁμοίως συμφώνων δ' οἰμ, οἰμ
πρῶτος, ε. ε.

bb 3

τίτυπται, πλέκεται. διό και ἦτοι τριῖ ἰωνικῶν χρώμεθα τε τυφαται λέγοντες, και περιπλέχεται, ἢ εἰς μετοχῶν και ῥήμα ἰσαρκτικῶν ἀναλόμην, τετυμμεῖται εἰσι λέγοντες, και περιπλεγμεῖται εἰσιμ.

Τό δέ ἰσαρκτικῶν, ὡσε τυγχάνει ἑλινομῶν και γραφομῶν.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικῶν.

Ενικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
εἰμι	ἔσθιμι	ἔσθιμι
εἶ	ἔσθιμι	ἔσθιμι
ἔσθιμι.		

Παρατακτικῶν.

Ενικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
ἴω	ἴωμι	ἴωμι
ἴσθι	ἴσθιμι	ἴσθιμι
ἴω.		

τὸ πρῶτακτικῶν.

Ενικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
ἴδω	ἴδωμι	ἴδωμι
ἴδω.		

τὸ ὀριστικῶν.

Ενικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
εἶλω	εἶλωμι	εἶλωμι
εἶσθι	εἶσθιμι	εἶσθιμι
εἶω.		

τὸ ἰσοστακτικῶν.

Ενικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
εἶαν ᾧ	εἶαν ἦτομι	εἶαν ᾧμι
εἶαν ἦσθι	εἶαν ἦτομι	εἶαν ἦτε
εἶαν ἦν.		εἶαν ᾧσιμ.

τὸ ἀπαρέμφατον.

εἶναι.		Μέλλων
--------	--	--------

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὀριστικῶν.

Ενικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
ἔσομαι	ἔσομεθα	ἔσομεθα
ἔσθι	ἔσεσθε	ἔσεσθε
ἔσεται	ἔσεσθαι.	ἔσονται.

τὸ ὀριστικῶν.

Ενικᾶ.	Δηκᾶ.	Πληθυντικᾶ.
ἔσοίμι	ἔσοίμεθα	ἔσοίμεθα
ἔσθιο	ἔσεσθι	ἔσεσθι
ἔσοιτο.	ἔσοίθι.	ἔσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Εποχὴν ἢ διαρετικῶν ἢ ὡς τὸ ῥήμα, ἑλπίσθαι ἢ ὡς τὸ ὄνομα. καὶ ὅλων τῶν ἢ τὸ ὄνομα ἢ τὸ ῥήμα τὸς μετέχων θετίου. τὰ γὰρ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει, τῶν τε ὀνομάτων τῶν τε ῥημάτων. θεωρεῖσθαι δ' ὅτι τῶν τε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεστώσ, τύπῳ. ὁ παρατακτικῶν, ἔτυπῳ. τὸ ἀρσενικῶν, ὁ τύπῳ. τὸ θηλυκῶν, ἢ τύπῳ. τὸ ὀριστικῶν, τὸ τύπῳ. μέλλων ἄ, τύπῳ. ὁ τύπῳ ἢ τύπῳ. τὸ τύπῳ.

Αόρις ᾧ, ἔτυπα.

ὁ τύπῳ ἢ τύπῳ τὸ τύπῳ.

Παρακείμενον ᾧ και ἰσοστακτικῶν τίτυφα, ὁ πετυφῶς

δαι. λελ.)

Participiū enim (ut docet Don.) recipit à nomine genera et casus: à uerbo tempora et significationes: ab utroque numero et figura. atque ista ita mutuata pro accidētibus habet.

Primo de participijs uerborū gra uitorū, id est, ante finē accentū habentium.

ἢ τετυφῆα
τὸ τετυφός.
 Ἄρσεις Β', ἐτυπη,.
 ὁ τυπῶν
ἢ τυπούσα
τὸ τυπῶν.
 Μέλωρ Β', τυπῶ.
 ὁ τυπῶν
ἢ τυπούσα
τὸ τυπῶν.
 Μ Ε Σ Α.
 Ἐνεώς, τύπωμα.
 ὁ τυπώμενος
ἢ τυπώμενος
τὸ τυπώμενος.
 Μέλωρ Α', τύπωμα.
 ὁ τυπώμενος
ἢ τυπώμενος
τὸ τυπώμενος.
 Ἄρσεις Α', ἐτυφάμην.
 ὁ τυφάμενος
ἢ τυφάμενος
τὸ τυφάμενος.
 Παρακείμενος τίτυπα.
 ὁ τετυπῶς
ἢ τετυπῶσα
τὸ τετυπῶς.
 Ἄρσεις Β', ἐτυπώμην.
 ὁ τυπώμενος
ἢ τυπώμενος
τὸ τυπώμενος.
 Μέλωρ Β', τυπούμαι.
 ὁ τυπούμενος
ἢ τυπούμενος
τὸ τυπούμενος.

Γ Α Θ Η Τ Ι Κ Α.
 Ἐνεώς, τύπωμα.
 ὁ τυπώμενος
ἢ τυπώμενος
τὸ τυπώμενος.
 Παρακείμενος, τίτυμα.
 ὁ τετυμῶν
ἢ τετυμῶν
τὸ τετυμῶν.
 Ἄρσεις Α', ἐτύφθην.
 ὁ τυφθεῖς
ἢ τυφθεῖς
τὸ τυφθῆν.
 Μέλωρ Α', τυφθίσωμα.
 ὁ τυφθισόμενος
ἢ τυφθισόμενος
τὸ τυφθισόμενος.
 Ἄρσεις Β', ἐτύπην.
 ὁ τυπῶν
ἢ τυπῶν
τὸ τυπῶν.
 Μέλωρ Β', τυπήσεται.
 ὁ τυπῶν
ἢ τυπῶν
τὸ τυπῶν.
 Μετ' ὀλίγου μέλωρ, τετύφεται.
 ὁ τετυφώμενος
ἢ τετυφώμενος
τὸ τετυφώμενος.
 Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Α.
 Ἐνεώς, πύθηναι, ἐπίθηναι.
 ὁ πύθεις
ἢ πύθεις
τὸ πύθηναι.

De partici-
pijs uerbo-
rum in me, ex
eo.

Αόρις Β' ἐβλw.

ὁ θεΐς
ἢ θεΐσα
τὸ θεΐν.

Ex αω.

Ενεσῶς, ἐσημῖσω.

ὁ ἰσῆς
ἢ ἰσαῖσα
τὸ ἰσαῖν.

Αόρις Β' ἐσλw.

ὁ σῆς
ἢ σαῖσα
τὸ σαῖν.

Ex ου.

Ενεσῶς, δῖδωμι, ἐδίδωμ.

ὁ δίδως
ἢ διδῶσα
τὸ δίδν.

Αόρις Β' ἐδωμ.

ὁ δως
ἢ δῶσα
τὸ δν.

Ex υω.

Ενεσῶς, ζῶνυμι, ἐζῶνυμ.

ὁ ζῶνυς
ἢ ζῶνυσα
τὸ ζῶνυν.

Participia ἄ
verbo sub-
stantivo εἰμῆ

Ενεσῶς, εἰμῖ, λῶ.

ὁ εἰμ
ἢ εἶσα
τὸ εἶν.

Μέλλωμ, ἐσῆμαι.

ὁ ἐσῆμῶ
ἢ ἐσῆμῶν
τὸ ἐσῆμῶν.

κλίσις.

κλίσις δὲ τὰ μὲν θυλικὰ πάντα ἢ τῶν δυνάμεων ἢ
ὀνόματος κλίσις. τῶν δὲ ἀρσενικῶν καὶ ἄνδρῶν, τὰ μὲν
ἐν ὀργητικῶν ὡς ἢ ἐμπεῖς, τὰ δὲ παθητικῶν ὡς ἢ τρίπι. πλὴν
τῶν ἀσείτων, ἢ ἐμπεῖς δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων. τὰ δὲ με-
σα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται. πλὴν τῶν τῶν παρα-
καμίνων, ἢ ἐμπεῖς δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων.

Declin. par-
ticipiorum.
πλὴν τῶν
ἀσείτων.) ut
τυφθεΐς.
θῆτος.
πῆσακ.) ut
τιτυῶς.
πῆσακ.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Ἄντωνυμία δὲ, ἢ μὲν πρωτότυπος, ἢ δὲ κτιπικῆ,
ἢ δὲ δεικτικῆ, ἢ δὲ ἀναφορικῆ, ἢ δὲ σωῶντος.
ἔχει δὲ καὶ γῆν, καὶ ἀριθμὸς, καὶ πῶσις, καὶ
πρόσωπον ἢ ἐπιπέμνα.

Accidentia.

Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς, ἐγὼ, σὺ, ὅς. κλίσεις δὲ τούτων
θετικῶς αὐτῶν.

Primitiva.
θετικῶς.)
Vrb. pag.
417. Quē-
admodum,
c.

Ενικά.

ἢ θυθεΐα, ἐγὼ.
ἢ γῆνικῆ, ἐμῶ.
ἢ δοτικῆ, ἐμοί.
ἢ ἀπαιτικῆ, ἐμέ.

Δηκῶ.

ἢ θυθεΐα καὶ ἀπαιτικῆ νό.
ἢ γῆνικῆ καὶ δοτικῆ νόμ.

Πληθυντικά.

ἢ θυθεΐα, ἡμεῖς.
ἢ γῆνικῆ, ἡμῶν.
ἢ δοτικῆ, ἡμῖν.
ἢ ἀπαιτικῆ, ἡμᾶς.

Ενικά.

σὺ
σοῦ
σοί
σε.

Δηκῶ.

σφῶ
σφῶν.

Πληθυντικά.

ὑμεῖς
ὑμῶν
ὑμῖν.
ὑμᾶς.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
ὄς	σφέ	σφῆς
ῶ	σφῆμ.	σφῶμ
ὄσ		σφῶσι
ῆ.		σφῆς.

Κπιτικῶς ἢ ἀπὸ τῆς πρωτοτύπου πῆρα γίνονται ὀκτώ, ἑμὸς σὸς, ἐὸς, νωί τῶρ, σφωί τῶρ, ἡμί τῶρ, ἕμέ τῶρ, σφέ τε ρ. ὧν δ' ἡ ἐκάστη τριγῆρως λέγεται, ἑμὸς, ἑμῆ, ἑμὸν. νωί τε ρος, νωί τῶρα, νωί τῶρον. ἢ δὲ λελίθησεται, δ' ἦλον.

Δεικτικῶς δὲ, δύο τριγῆρως καὶ αὐτὰ λεγόμενα, οὕτῃ αὐτῇ ὄσῳ. ἐκείνος ἐκείνη ἐκείνο, καὶ λελιόμενα ὧδε.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
ῶς	τότω	ῶσι
ρούκου	τόπιμ	τότωμ
τότω	ὦ τότω.	τόπις
ῶσῳ		τότως
ὦ ῶς.		ὦ ῶσι.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
αὐτῆ	ταῦτα	αὐτὰ
ταύτης	ταῦταμ	τότωμ
ταύτη	ὦ ταῦτα.	ταύταις
ταύτῳ		ταύτας
ὦ αὐτῆ.		ὦ αὐτὰ.

Ενικά.	Δηκά.	Γληθωπικά.
ῶσῳ	ρούτω	ταῦτα
ρούκου	τόπιμ	τότωμ
τότω	ὦ τότω.	τόπις
ῶσῳ		ταῦτα
ὦ ῶσῳ.		ὦ ταῦτα.

Εκείνος	ἐκείνη	ἐκείνο
ἐκείνος.	ἐκείνης.	ἐκείνος.

ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων λήσεις,

Αναφορῆ

Αναφορικῶς δ' ἐστὶ μία, τριγῆρως καὶ αὐτῇ λεγόμενῃ, αὐ-
 τὸς, αὐτῆ, αὐτό. ἰδίῳ δὲ ταύτης, ἢ τριπρόσωπος σημασία.
 αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τῶ ἐγὼ ἢ σὺ ἢ ἐκεῖνος.

Συμβῆρι δὲ τρεῖς δυνάμεις ἔκ ἔχουσαι, ἑμυτῶ σαυτῶ καὶ
 ἑαυτῶ λεγόμενα τριγῆρως.

Καὶ αἱ μὲν τῶ πρώτου καὶ διδυτῶρ πρῶτον ἂν ποσὶ
 του λελιόμενα, ἑμυτῶ, ἑμυτῶ, ἑμυτῶμ. σαυτῶ, σαυτῶ,
 σαυτῶμ. αἱ δὲ τῶ τρίτου ἐφ' ὅλου. αἱ δὲ καὶ οὐ μόνον σιωδέ-
 τως, ἀλλὰ καὶ διηρημένως λελίνονται ἂν τῶν γληθωπικῶν,
 οἶον ἑαυτῶ, καὶ σφῶμ αὐτῶ. ἑαυτοῖς, καὶ σφῶσι αὐτοῖς. ἑαυ-
 τῶς, καὶ σφῆς αὐτοῖς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἢ δὲ δισύλλα-
 βος. πῆρα πῆρα δὲ ἔχει, τὸ ὀφείνεται, εἰ ἂν δε-
 χεται τόνου. τὸ φιλοῦσθι, πλῆμ τῶν ἀπὸ τῶ υ ἀφ-
 χωμένωμ. τὸ βραχυκαταληκτικῶν πλῆμ δ' οἶμ.
 Θιορέω δ' ἢ τῶ τῶσι, ἢ εἰς, ἔξ, σῶ, πρὸς, πρὸ, ἀνά, κατὰ,
 διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπί, πρὸ, ἀμφί, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Επίρρημα δὲ τὸ μὲν χρόνος, οἶον νῦν, τότε, πότε, ἢ-
 δὴ, ἀρτι, αὐθις, τίως, ἕως, ἡνίκα, ἐπεί, μετέπει-
 τα, σήμερον, αὐριον, χθες, πάλαι, αἰεὶ. τὸ δὲ τό-
 που, οἶον ἄνω, κάτω, ἔσω, ἔσω, πῶρῶ, ἐγὼ, ἢ γὰρ, ἢ γὰρ
 πῶς, χαίρει, ἢ γὰρ, ὄθην, ἐπέκεινα, μακρὰν. τὸ ἢ ποιότητος,
 οἶον ἐν, καλῶς, ἡδύως, σφῶς. αἱ δ' ἢ καὶ μισότητος λέγεται,
 λιμνοδύμ, βοτρυδύμ, ἀγκυδύμ. τὸ δὲ ποσότητος, οἶον ἄ-
 πα, δῖς, τρεῖς, πολλαίς, ὀλιγαίς. τὸ δὲ ἀθεόσεως, οἶον ἄ-
 μα, ὁμῶ, συλλήβδω, ἀθεόως. τὸ δὲ διαρίσεως, οἶον ἀνδύ,
 χωρεῖς, διχῆ. τὸ δὲ ἐξαιρέσεως, οἶον, πλῆμ. τὸ ἢ τάξεως,
 οἶον ἐξῆς, ἐφεξῆς, ὑθέως, ἐξ αἰφνης, ἀντίκα, πῆρα χῆμα. τὸ
 δὲ ὁμοιώσεως, οἶον ὡς, ὡσπερ, καθὰ, καθάπερ. τὸ ἢ ἀρεσέ-
 σεως, οἶον ὡς. τὸ ἢ συγκρίσεως, οἶον μάλλον, ἢ τῶν. τὸ ἢ
 ἂν τῆσεως οἶον λίαν, ἄγαν, μάλιστ' ἂν, σφοδρὰ. τὸ δ' ἢ

CC 3

Relativum
τριπρόσω.)
Vr. pa. 430.

Composita
ἂν τος.)
id est, in tri-
bus casibus
numeri sin-
tantum.
ἐφ' ὅλ.)
id est, in plu-
rali etiam.
Vr. pa. 431.

εί επ.) pro-
pter ἢν eis
ἔξ, que nul-
lum habent
ionum.
ἀπὸ τῶ υ.)
ὑπὸ ὑπέρ.
πλῆμ δ' υ-
οἶμ.) eis et
ἔξ. Vr. pa.
432.

ἀνέσεως, οἰομ ἠρέμα, ἡσυχή, μόγις. τὸ δὲ βεβαιώσεως, οἰομ
 διπλασθῆ, δὴ πούθεν, πάντως, ὄντως, ἦ. τὸ δὲ κατωμόσεως,
 οἰομ νή, ναί. τὸ δὲ καταφάσεως, οἰομ ναί. τὸ δὲ ἀπωμό-
 σεως, οἰομ μᾶ. τὸ δὲ ἀρνήσεως, οἰομ ὄ, ὄδ' αὖτως, ἦκιστα. τὸ ἢ
 ἀπαγορεύσεως, οἰομ μηδ' αὖτως, μὴ. τὸ ἢ εἰκασμῶ, οἰομ ἴσως,
 τάχα, τυχόν. τὸ δὲ ἐρωτήσεως, οἰομ πόθεν, ποῦ ποῦ, πῶ-
 κας, πῶς. τὸ δὲ δειξέως, οἰομ ἰδ' ὄ, ἴνι, ὡς δε, ἐκεῖ, ἐνθάδε. τὸ
 δὲ ἐλέησεως, οἰομ ὦ. τὸ δὲ διασαφήςσεως, οἰομ ἦ γινω, οἰομ, τε-
 τίσιμ, εἴπωμ. τὸ δὲ θέσεως, οἰομ ἀναγνωσέου, γραπτήου.

τὸ ἢ ἔλκῃς, οἰομ εἴθε, ὠφελου. τὸ δὲ σχετλιασμῶ, οἰομ ἄ, ὦ,
 ἰὸ, οἰμοι, φδῦ. τὸ δὲ θανμασμῶ, οἰομ ὦ, φδῦ. τὸ δὲ ἐκπλή-
 ξεως, οἰομ ἄ, ἠράκλεις. τὸ δὲ θειασμῶ, οἰομ ἔνοι, ἔναι.

Ἐχει δὲ πῆρεπόμενα εἰδος καὶ γῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον
 πομ, οἰομ νῦ. τὸ δὲ πῆρα γωμ, οἰομ ἐτρώθεν. καὶ τὸ μὲν ἄ-
 πλοῦ, οἰομ πάλαι. τὸ δὲ σιωβέρμ, οἰομ πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Υνδεδος δὲ ὁ μὲν, συμπλεκτικός, οἰομ μὲν,
 δέ, τε, καὶ, ἀλλά, ἀτάρ, αὐτάρ. ὁ δὲ διαζυκτι-
 κός, οἰομ ἦ, ἦτοι. ὁ δὲ συναπτικός, οἰομ εἰ, εἴπορ,
 εἰδ' ἦ, εἰδ' ἦπορ. ὁ δὲ πῆρασυναπτικός, οἰομ ἐπεί,
 ἐπειδ' ἦ. ὁ δὲ ἀπιλογικός, οἰομ ἴνα, ὅπως, γάρ, ὅτι, διότι.

ὁ δὲ ἀρρηματικός, οἰομ ἄρα, εἴτα, μᾶν, μὴ. ὁ δὲ συλλογισ-
 τικός, οἰομ ἄρα, ἀλλά, ἀλλ' αὖτις, οὐ, τόνινω, τοιγάρτοι, τοιγαρ-
 οῦ. ὁ δὲ πῆραπληρωματικός, οἰομ δ' ἦ, ποῦ, ποῖ, δ' ἦτα, πῆρ,
 πῶ, μὲν, οὐ, γέ. ὁ δὲ διυκτικός, οἰομ αὖ. ὁ δὲ διακρητι-
 κός, εἴτ' οὐ, ἀλλ' αὖτις, οἰομ ἦ. ὁ δὲ ἐλαπτήτικός, οἰομ
 γοῦ, γέ. ὁ δὲ ἐναντιωματικός, οἰομ ὅμως, καί, τοι, καίπορ.

Ἐχει δὲ πῆρεπόμενον, γῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἀπλῶς, οἰομ ἐπεί. ὁ ἢ
 σιωβέρμ, οἰομ ἐπειδ' ἦ.

Περί μὲν οὖν τῶν ὀκτῶ τῶν λόγου μορῶν, τάντη διωρήθω
 τὸ πρῶτον.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
 ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ
 ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΤΑ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρῶ-
 των ἀρξάμενοι, λέγωμεν ποδὶ τῶν αὐτῶν,
 ὡσπερ τινὰς τόπους τῶν ἐπιπέδων πηγε-
 τῶν καὶ πλείω ἄλλα τῶν κατ' ἐκαστον ἐ-
 νάγοντων εἰς αὐτά.

Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν, α η
 ε ο ω, πτωτακτικά. τὰ δὲ, ι υ, ὑποτακτικά. αὐτὰ γὰρ το
 ὑπὸ πλειόμηναι, στωίσις τὰς διφθόγγους. γίνονται δὲ καὶ τὸ υ
 πτωτακτικῶν, ὡς γν' ἔδ' ἴος, ἄρωμα, μῆα. διφθόγγοι γὰρ καὶ
 αἰ, η ω ηυ α γ, καταχρηστικῶς. ἢ δὲ αὐ, ἰώνων. Ἐπὶ τῶν φω-
 νηέντων τὰ μὲν α ε ο, μεταβολικά, μεταβάλλει γὰρ αὐτὰ τῶν
 πῆραχημῶν, τὸ μὲν α καὶ ε εἰς η, ἀδονῶ ἠδ' ἰονῶ, ἐδέλω
 ἠθέλω. τὸ δὲ ο εἰς ω, ὀφέλω ὠφέλω. τὰ δὲ, η ι υ ω, ἀ-
 μεταβάλα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἠγμονόω γὰρ ἠγμόν-
 οῦ, ἰξόω, ἰξόου, ὑβείζω ὑβείζου, ὠφέλω ὠφέλω. μετα-
 βάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε πανταχού, πλὴν τῶν πρῶτων
 καὶ δέκα πινδῶ, ἐφ' ὧν τὸ ι πτωσλαμβάνει.

Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν, ζ ξ ψ, διπλᾶ ἐκ συμφώνων
 δυοῖν σύγκειται, τὸ ζ ἐκ τῶν σ καὶ δ, τὸ δὲ ξ ἐκ τῶν κ
 σ, τὸ δὲ ψ ἐκ τῶν π καὶ σ. τὰ δὲ, λ μ ν ρ, ἀμετάβο-
 λα. ἄτε γὰρ αὐτὰ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει,
 ὅτ' αὐτὰ ὑπὸ τῶν ὀνομαστικῶν κλίσεων. ἄλλω ψαλῶ, νεμῶ νεμῶ,
 κείνω κείνω, σείρω, σείρω, νίστω νίστω, ἐλλῶ ἐλλῶ.

τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δ' αἰετα, καὶ μέση, ὅπως ἔχει, ὡς τε τὸ
 μὲν β μέσον τῶν π καὶ φ, εἴν τῶν φωνῶν. τὸ δὲ γ, μέσον
 τῶν κ καὶ χ. τὸ δὲ δ μέσον τῶν θ καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

ΣΥλλαβῆς δὲ, τὸ μὲν τοι μακρόν, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κρι-
 νόμ. καὶ τῶν μακρῶν, τὸ μὲν φύσει, ἤρω. τὸ δὲ θέσει, ἄ-

τῶν τοίν.)
 In primi li-
 bri uocaliū
 diuisione
 que sit carū
 quāuitas, et
 que diphthō-
 gi ostendit: in
 secundi ue-
 ro huius et
 que sit uo-
 calium in con-
 stituendis di-
 phthōgis ra-
 tio, et que in
 preteritis
 et futuris il-
 larū inuicē
 mutatio tra-
 dit.
 πλήν.) ut
 ἔχω εἶχον.
 Superius ex
 cōsonantib.
 semiuocales
 alias, alias
 duplices po-
 suit, alias im-
 mutabiles.
 nunc quare
 ita appellen-
 tur expōit.
 similiter et
 de mutis.

ὡδ' πλο.)
quid sit syl-
laba.
ἔντ. αὐ.)
Quid accen-
tus. Prisc.
Accentuū tri-
plex inter se
distinctio.
Loca tonon-
tum.

πλῶς. σιωπῆσι δὲ τῶν μὲν λέξις ἢ συλλαβῆ, ὡδ' πλοὶ δὲ
τις αὐτῆ γραμμάτων ὑπερῆρα. τῶν δὲ λόγων ἢ λέξεως.
Λόγος δὲ τῆ μὲν ἔντενον μὲν, τῆ δὲ αὐτῆ μὲν, ταῦς
καλωμῆνας προσφῶδίας τυγχάνει.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσφῶδῶν, ἢ μὲν ὀξεῖα καὶ ἢ βαρεῖα καὶ ἢ πόδι
σπρωμῶν, τόνοι. ἢ δὲ δασεῖα καὶ ἢ ψιλῆ, πονδύματα. ἢ
δὲ ἀπόστροφος καὶ ἢ ὑφῆ καὶ ἢ δασολῆ, πάθη.

Τόποι τῆ μὲν ὀξεῖας, ἢ λήγουσα, ὄθεν τὸ ὄξυτονον, ἀγαθός. ἢ
πρῶτη λήγουσα, ὄθεν τὸ πρῶτον ὄξυτονον, λόγος. ἢ προ-
πρῶτη λήγουσα, ὄθεν τὸ προπρῶτον ὄξυτονον, δίκαιος.

Τῆς δὲ βαρεῖας τόπος, πᾶσαι αἰ δμαλῶς ἀναγινωσκόμε
ναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικός ὀνομάζεται τῶν. τίθει
δὲ ὡδ' μόνων τῶν ὄξυτονον μῶν, ὅταν ἤτ' σιωπῆσαι ἀναγι
νώσκωμεν δμαλῆ, οἷον εὖ πῶδ' ἢ ἀρχόντα.

Τῆς δὲ πόδιασπρωμῶν τόπος, ἢ λήγουσα, ὄθεν τὸ πῶδ' ἀπώ-
μῆνον, ποιῶ. καὶ ἢ πρῶτη λήγουσα, ὄθεν τὸ προπῶδ' ἀπώμῆνον,
ποιῶμαι.

Spirituū.
Passionum.
Vide Prisc.
et Vrb. de
accentibus.

Τῆς δὲ δασεῖας τὴ καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα, αὐ
θρατῶ, ὄμικρον, καὶ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ξῆμα.

Τῆς δὲ ἀκροφῆς, ἔνθα τι ἐπιβιβάζεται, ἀγαθός, ἀρῆτος.

Τῆς δὲ ὑφῆς, ὑπό τοῖς ἐλάδουσι τινῶν, ἢ καὶ πλείονων σιω
πῆσι, οἷον πασιμέλεσσα. Τῆς ἢ δασολῆς, ὑφ' ἢ τ' σιωπῆσαι
μῶν διαλέξεισιν ἕνα δειῖ ἐμποιεῖν, ὅ, τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

ΟΝ δὲ τῶ λόγου μέρῶν ἑνὸς ὀνόμα δὲ παρά τὰ
πρότερον εἰρημῆνα, ἢ ἐθνικόν, ὄξυτονον, οἷον φρῦξ.
καὶ ἀόριστον, ὁποῖός τις. καὶ πῶδ' ἀπῆκτονον,
δῆμος. καὶ ὡδ' ἀπῆκτονον, ἐπῶρον, ἐκάτῳρος,
ἐκαστος, ἄλλος. καὶ πῶδ' ἀπῆκτονον, ἀμπελῶν. καὶ πῶδ' ἀπῆκτονον,
φλοῖστος. ἢ τακτικόν, πῶδ' ἀπῆκτονον, δῶδ' ἀπῆκτονον. καὶ
πῶδ' ἀπῆκτονον, καὶ ὡς πῶδ' ἀπῆκτονον, νύξ, θάνατος.

Τὰ μὲν δὲ λέγουται αἰ μονογενῆ ὄντι, καὶ ἢ τῶν ἀρσενικῶν μῶ-
νον, ἢ θηλυκῶν, οἷον ὄμικρον, καλλιόπων.

De primo
nominis ac-
cidie, gene

τῶν

τῶν πῶδ' ἀπῆκτονῶν, ὅσα σημαντικὰ ζῶων, κινῶν τῶν γῆρας
ὡς ὡδ' ἀπῆκτονῶν ὄξυτονῶν, ἢ μῶν καὶ ἐπίκουνα.

Τὰ δὲ λευκῶς ἐπιθετὰ τριγωνῆ πάντα, σοφός, σοφῆ, σο-
φόν. τὰ ἢ ἐπαμφοτέρηζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπιθετὰ λαμ-
βανόμενα, νῦν δὲ ὡς πῶδ' ἀπῆκτονῶν, οἷον τὸ ὑδρῆγῆτις, ἢ πο-
λιτις, καὶ βασιλεύς, καὶ τὰ κινῶντα, διγενῆ ὄξυτονον, κινῶν δὲ
καὶ τὸ τρήρων καὶ πῶδ' ἀπῆκτονον. Τὰ μὲν οὖν εἰς ὅσ κατὰρῶν, ἀ-
πῆκτονῶν, εἰς αὐτὸ θηλυκῶν πρῶτη ἀπῆκτονῶν, δίκαιος, δι-
καία. Ὡσάντως ἢ καὶ εἰ τῶν ἢ συλλαβίζομεν ἔχει τῶν
λήγουσαν, ἀνθρῶς, ἀνθρῶ. τὸ δὲ σοφῆ, καὶ τὰ κινῶντα,
ἰωνικά. Τὰ δὲ εἰς μὴ κατὰρῶν λήγοντα, εἰς ἢ τὸ θηλυκῶν ἔ-
χει ἀπῆκτονῶν, οἷον ἔρημος, ἐρήμη, φρόνιμος, φρονίμη.

Τὰ ἢ ἐρωτικῶν, εἰτ' ἂν ὡδ' ἀπῆκτονῶν, τριγωνῆ ἢ αὐτῶ ὄξυτονον,
τῆς, τί, ποιῶ, ποία, ποῖον. ἢ κινῶντα, τε εἰ ἔχει λαμβάνειν,
ἢ κατ' ὄξυτονον, οἷον τὸ τίς. ἢ κινῶντα, ποῖον, οἷον ποῖος. ἢ κινῶντα,
οἷον τὸ πόσον, καὶ πηλίκον, καὶ πῶδ' ἀπῆκτονον, καὶ πῶδ' ἀπῆκτονον, ἢ κατὰ
τόπον, πῶδ' ἀπῆκτονον.

Ὡσάντως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγωνῆ ὄντι, ὡς ἐκάτῳρος, ἢ
κάτων τῶν ὡδ' ἀπῆκτονῶν ἀπῆκτονῶν, πῶδ' ἀπῆκτονον, ποῖος,
ἢ ποῖος, πῶδ' ἀπῆκτονον, ὅπῳ τῶρος.

Τριγωνῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποῖον ἢ κινῶντα
τὸ πόσον λαμβανόμενα, πῶδ' ἀπῆκτονον, οἷος, πηλικῶν, ἢ κινῶντα,
τόσον, ὄσον.

Τὰ δὲ πῶδ' ἀπῆκτονῶν, εἰτ' οὖν συνηματικὰ, μονογενῆ, δῶδ'
μῶν, πῶδ' ἀπῆκτονον.

Τὰ γὰρ μῶν ὡδ' ἀπῆκτονῶν τριγωνῆ, ἢ τῶρος ἢ τῶρος ἢ τῶρος,
ἢ ἄλλο ἢ ἄλλο. τετραχῶς δὲ τὰ ὡδ' ἀπῆκτονῶν μῶν. ἢ γὰρ
ἢ ἐκ δυνῶν, οἷον τὸ ἢ τῶρος. ἢ δύο κατ' ἢ κινῶντα, οἷον τὸ ἐκάτῳρος. ἢ
ἢ ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἢ ἄλλο. ἢ πολλὰ κατ' ἢ κινῶντα, οἷον τὸ ἐκαστον.

Τριγωνῆ δὲ καὶ τὰ τακτικὰ, πῶδ' ἀπῆκτονον, πῶδ' ἀπῆκτονον, ἢ
τὰ μετσοσιαστικά, λίθινος, λίθινον, λίθινον. τὰ δὲ καὶ ἀπῆκτονῶν
τῶν ὁμοιομῶν ἀπῆκτονῶν ἀπῆκτονῶν, φύλον γὰρ καὶ ὄσων καὶ
σῶδ' ἢ ὁμοιομῶν, ὄθεν τὸ φύλον καὶ ὄσινον καὶ σῶδ' ἀπῆκτονον
ὡσάντως ἢ καὶ ὡδ' ἢ ἄλλων. εἰς δὲ ὄξυτονῶν δὲ μαλίστα κα-
ταλήξει, ἀναμῶν τῶν. ἢ τοὶ γὰρ εἰς ἢ κινῶντα, πῶδ' ἀπῆκτονον. ἢ εἰς ἢ κινῶντα,
dd

re scilicet:
quod maxi-
me per spe-
cies, ut hic
tradit, apud
Græcos di-
scerni solet.
(ὡδ' ἀπῆκτονον.)
Vrb. pa. 18.
(ἢ τὰ ὄξυτονον.)
ut ὄξυτονον
ἢ ὄξυτονον.
(ἢ τῶν.)
Vrb. pa. 217.
(ὡσάντων.)
Vr. ibidem.
(τῶν.)
Vrb. ibidem.
(πῶδ' ἀπῆκτονον.)
Vr. pa. 218.
(ὡδ' ἀπῆκτονον.)
Vr. ibidem.
(τὰ κινῶντα.)
Vr. ibidem.
(ἢ τῶν.)
Vrb. ibidem.

πυλωδες, γωδες. Των γε μιλ' εκ μεταλλων ιδιαι κρετα-
ληεις εις τον και ου ηη σιωμαριση, χρυσεου, σιδ' ηρεου, χελ-
κου, αργυρεου, οισ και το λεδραμεου η κολεθηση.

Καθολου δε τρι' ονοματι επειται τα προτορον ειρημλια
π' ηντε, ωμ το γη' κατα χηστικως και κοινου τι και επικου-
νου εσαι. το μλν γδρ αρσενικω μονως υποτακος ομλου αρθρου,
αρσενικω, το η θηλυκω μονως θηλυκω, το η δδε τδρω, δδ' ετε-
ρου. το η αμφοιν, αρσενικω τε ιη θηλυκω, κοινου. το η σιωθα-
τδρω, αμφοι τα γενη σιμαανου, επικου, οιομ αετος, χελιδωμ.

Ειδος δε το μλν πρωτοτυπου, οιομ πας. το δε παραγαγου,
οιομ λογι.

πρωτ.) Παραγωγου δε επηε μαλιστα ηδη τα προτερον ειρημλια,
ρα. 166. ωμ το συγκερικω τε και υπορθητικω χηματισμοι ωδε.
De specie, se Tα εις ος ληγοντα ην ωπιδετωμ τριημωμ ονοματων, με
cudo nomi- ταβολη το σ εις τ, και πεσληψει το ιερ' συγκερικω
nis acciden- γινετω, οιομ γνδβξ' γνδβξ' οτατ'. πεσληψει δε το ακρ,
te, ea scilli- υπορθητικω, γνδβξ' γνδβξ' οτατ', παλαιος παλαιωτατος.
cet que pro- Πλω το καλος και κακος, και ετδρωμ πινωμ, καλλιωμ γδρ
pria nomi- κελλις, καικιωμ καικις, βελτιωμ βελτις. αμεινωμ,
niū derivati- λρεισηωμ, αρσις, χειρωμ ελασηωμ, ηοςωμ, μειωμ, ελαχισ.
uorū est: et μειζωμ μειζις, ραωμ ρας.
primo de cō-
paratio et Eι δε εις ης το θετικω, δια το ιος τυχαίως λινωμωμωμ
suplativo. ακρ το ις δδε τδρω το συγκερικω και υπορθητικω γινε'),
Vr. p. 106. μεταβολη και πεσληψει ως ερη'), θυγημης θυγηνης, θυγη-
μεταβ.) σδρος, θυγενεσατος. αληθης, αληθης, αληθεσδρος, αληθεσατος.
σζ. in τ. Eι δε εις υς ειη τριγενες, διηλωμ οπι και αδω ακρ το δδε τε
πεσλ.) ρς ομοίως, βραχύς, βραχύν, βραχύντερος βραχύντατος. πλω
το ηδύς, πολύς, ταχύς. ηδύωμ γαρ ηδύς, πλείωμ πλεί-
το ερος. s, ιη ταχέωμ ταχίς. η και ταύτα πεδιδεσει επι το
τερ' και παρς, ειη αν χηματισσαι, πλω το πολύς, ηδύ-
τερ', ηδύτατος, ταχύτερ' ταχύτατος.

Vr. p. 207. Tων εις υς αρα τα μλν απλωμ το συγκερικω και υπορ
Ex his igi- θετικω ποιηται, τα δε και διπλωμ, απλωμ μλν το δνενς,
tur, et c. θυζυτδρω γαρ και θυζυτκτος μονου, διπλωμ δε το ηδύς,

και γλυκός, και ωκός. ταύτα γαρ ε' μονου εις τδρω, και τα-
τ', αλλα και εις ωμ ιη εις s, γλυκίωμ, γλυκίος, ωκίωμ,
ωκίος. ομοίως δε τδρωις, και ασχρός και εχθρός. ει δε και το
βραόσωμ, και θάσωμ, και πάσωμ ε' ηγαλιωειμ δ' εοι. ειη αν
ετω και ετ' αν τριπλωμ το χημα ηγαλιωειμ. ακρ γδρ τ' βρα-
δύς και βραχύς, το βραόσωμ συγκερικωμ, και ακρ τ' ταχύς,
το θάσωμ, και ακρ το παχύς, το πάσωμ.

Τα δε εις αλλο τι ληγοντα, τρι' εσδρω και εσατ', ως αυλ
τα πλείωμ εις συγκερικω, μεταχηματιζετ', ωδε, σάφρωμ,
σάφρων, σαφρονεσδρω, σαφρονεσατ'. χαιείς, χαιειν-
τ', χαιείσδρω, χαιείσατ'. και χαιείς δε το ε, θυζυς, θυ-
ζυσδρω, θυζυσατ'.

Ου μονου δ' απο ονοματων συγκερικω, αλλα ιη απο με-
ρωχωμ, ερρωμωμλεσδρω. και επι απο προδεδετωμ, προτδρω,
και υπορτδρω, και απο ωπιδετωμ, εγγυτδρω, περρω-
τδρω, ανωτδρω.

Σχηματισμοι πατρωνυμικωμ.

Πατρωνυμικω δε χηματισμοι τοιωτοι, οσοι μλν ην ονομα-
των εις ος κωδωρον ληγει, εις αδης μεταχηματισμωμωμ, το
αρσενικωμ πατρωνυμικωμ ποιει, ηλι, ηλιαδης. εσαι δε
μη εις κωδωρον, εις ιδης, λερονος λερονιδης. εις γεμηνυ λησις
εσαι εμειπης, απο τ' γενικωμ ο χηματισμωμ εις ιδης. γ' ετα δλι
ιη σιωμαριση γινε'), εφ' ωμ το ε ηγαλιωειμ, ιη χηματισμωμ ε'
τδρω, εις ωμ ιωνωμ, πελοψ' πελοπος, πελοπιδης. πηλεος πη-
λειος, πηλειδης, ιη πηλειδης ηη σιωμαριση, και πηλειωμ.

Της η πρωτης, εις αδης, ανειας ανηιδης, ιθις ιθιδης.

Περι θηλυκωμ πατρωνυμικωμ χηματισμωμ.

Τα δε θηλυκα πατρωνυμικα απο ην ιδιωμ αρσενικωμ,
εκβολη το δη, ηλιαδης ηλιας, νεσοιδης νεσοεις. και εσι τα
μλν αρσενικα, λησις πρωτης. τα η θηλυκα, πειμης. πρια
μειδης πριαμειδου, πριαμεις πριαμειδης.

Εσι ιη ετδρω πατρωνυμικω ειδος κατ'αχηστικως. αυλ η αρ-
σενικω εις διος, οιομ υρρα διος. αυλ η θηλυκω εις νη, οιομ αδρασι
νη, και ηετιωμ. ως ε' ετω τριχως αν ειη το, τε αρσενικωμ, ε'
το θηλυκωμ.

Vr. p. 208.
Que autē
est.

Vr. ibidem.
Nō solū autē

Formatio
patronymi-
corū. in mas-
cul. gen. Vr.
p. 209.

In fœmin.
gen. Vr. p. 211.

eis dios.) et
hoc alicce.
Vr. 219.
eis nu.) idē
211.

Σχηματίσμοι ὑποκοριστικῶν.

Formatio di-
minutivorum.
Vrb. p. 1.
212.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικά, ἀπὸ λυγρῶν τε καὶ τροσιγορικῶν σχηματίζονται, οἷον ἀπὸ μὲν τῶ ζυώδωρ ζυῶς, ἀπὸ δὲ τῶ ἀνθρώπου ἀνθρωπίσκος. Εἶδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἔξ. εἰς ὦν διουλλάβως, βάκχωμ ὁ βακχυλίδης. εἰς ὦν παραλήγωμ τρι, μωείωμ, ὁ μωρός. εἰς ἀφ, ῥοδάφ, ὁ ῥόδιος, εἰς ἀσ, ζυῶς, μητῶς. εἰς κω ἀνθρωπίσκος. εἰς λος, ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν, τρία. εἰς ὦν, ὕψωμ, ἡ ὕψιπύλη. εἰς ἰσ, θόρα πτανίς, ἡ θόρα πτανία. εἰς κη, παιδίσκη, ἡ πῦσις.

Τῶν δὲ ὀδεδόρωμ, ἡ εἰς ὦν, μερακύλλιομ.

Σχηματίσμοι λιπτικῶν.

Formatio possessivorum.
Vr. ibidē

Καὶ τὰ λιπτικά δὲ ἀπὸ λυγρῶν καὶ τροσιγορικῶν παραγίνονται. καὶ εἰς εἰομ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς, νηλεὺς, νηλεῖως, νήλειομ. ἀλλ' ὁ μόνον, ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου γάρ, τὸ ἀνθρώπειομ. Τὰ εἰς κος ἢ κή εἰς ὠδες, ἀπὸ τῶ εἰς ος, λόγος, λογικός. ἀλλ' ὁ μόνον. βασιλέως γὰρ βασιλικόν, κή δεκέλεια, δεκελίκον.

γραμματικῶν δ' ἡ καὶ ταῦτά μινδὸν ἕκαστον ἀπὸ τῶ ἀρχήσου παρακωλυόμενον δίδεται, ἀμφω τὰ εἶδη ἀπὸ ἐκάστου τῶ τῶν εἰομ μὲν ὡν πρῶτα γίνονται ἀνθεματικῶν. ὡς γὰρ ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου, ἀνθρωπικόν καὶ ἀνθρώπειομ, ὅτω καὶ ἀπὸ τῶ ὀμήρου, ὀμηρικόν καὶ ὀμηρειομ, καὶ ἀπὸ τῶ αἰαντός, αἰαντικόν καὶ αἰαντειομ, καὶ ἀπὸ τῶ πλατῶν, πλατωνικόν καὶ πλατάνειομ.

Εἰνοι δὲ καὶ τὰ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῶ τῶν λεγόμενα λιπτικά, οἰκειοματικά ὀνομάζονται, οἷον τὸ δρᾶνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὁμοία. ὡς τε καὶ εἴη αὐτῶ τὰ λιπτικά τριχῶς. ἢ γὰρ οἰκειοματικῶς, δρᾶνιομ. ἢ σιωτικῶς, θαλάσσιομ. ἢ μετροσιατικῶς, λιθῶδες.

Σχηματίσμοι πρῶνόντων.

Formatio denominativorum.
Vrb. p. 13.

Παρωνύμοι δὲ τόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἶδη ὀνόματος, καὶ εἴη αὐτὰ ἀπὸ ἐκάστου τῶν ὀνομάτων παραγίνοι. ἀρσενικῶν μὲν εἰς ὦν μονογενῆς, Φίλος, Φίλιωμ. θηλυκῶν δὲ εἰς ὠς μονογενῆς, Φιλότις. οὐδέτερον δὲ εἰς ἰομ, καὶ ὅλως εἰς

ομ

ὦν τριγενῆς, Φίλιωμ, Φιλικόν. ὅχι ἀπὸ τοῦ μὲν τοι τριγενῆς, ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν λιπτικά τε καὶ πρῶτα λιπτικά. ἀνθρωπικόν γοῦν καὶ ἀνθρώπειομ, καὶ ἀνθρωπώδωρ, καὶ πηληνομ, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὅλως ἢ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν εἰδῶν τῶ ὀνόματος. Σιωπῆ δὲ χηὶ καὶ εἰς δεκτικῶν τριγενῆς τὸ ὄνομα. ὅχι γὰρ καθόλου τὰ εἰς ὦν οὐδέτερα τριγενῆ, ζώντιομ γοῦν καὶ μυρακύλλιομ, καὶ λεβήτιομ, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά, μονογενῆ.

Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιπούς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς ἢ τῶν διαφορῶν τῶν εἰδῶν, οἷον ἀπὸ τῶ ὑποκοριστικῶν, λιθῶδες, ἀνθρωπίσκος, * μητῶς. ἀπὸ δὲ τῶ πατρωνυμικῶν, εἰς δ' ἡς.

Vrb. legit
minas.

Σχηματίσμοι ῥηματικῶν.

Τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπῆν, ἀπὸ τῶ παθητικῶν παρακειμενῶν, ἢ τοῦ πρώτου προσώπου, ἢ διδυτῶν, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δ' ἢ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τῶ πρώτου, περιποιμαί ποίημα, λεγόμενα λογισμοί. τὰ δὲ θηλυκά ἀπὸ τῶ διδυτῶν, λείλυσαι λύσις. τὰ δὲ εἰς ὠς τριγενῆ, ἀπὸ τοῦ τρίτου, ἢ κινῶμαι ἀκινῶς. καὶ πῶς τῶ τῶν εἰς κειομ, τροσιγορικά, πέποται ποτήριομ.

Formatio
verbaliūm.
Vr. p. 213

Σχηματίζονται δὲ καὶ τὰ περὶ τὰ πειρημῶν, καὶ τὰ παρασιωπῶν εἰς, οἷον ἀπὸ τῶ σιωπῆτος πρῶτον μὲν, Φίλιππος, Φιλιππῶς.

Detertio
minus acci-
dite, figura.

ΕΦ' ΑΣ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πᾶσι δὲ τῶν ὀνομάτων ἀπὸ τῶν εἰρημῶν κλίσεις, ὡς εἴη ταῦτα ὅπως ἀνάγειται ἀπὸ ἐκάστου καὶ κοινῆ τε καὶ ἰδίᾳ θεωροῦντο αὐτῶδε.

Ad quā declin. unumquodq; nomē secundū terminalem nominat ut literā referri debeat.

ὅσα ἀπὸ τῶν πρώτων.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ἄς καθάρων, ἢ πῶς δύο συλλαβῶν, ἀπλά, βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγειται ἀπὸ τῶν πρώτων, ἀνείας.

Que sint
primæ decli
nationis.

Ἐπὶ τὰ εἰς ἡς βαρύτονα, ἀπλά, μονογενῆ, αωνοδειακά,

dd 3

ἢ μὴ) ut
διμοδιέ-
ως, à sé-
vos. que
sunt quin-
ta. Vrb.
169. Etiam
ἰσπρέσθ.)
denominati-
ua enim
sunt.

Θυτίσιν, ὅσα δὴ ἐπὶ τῶν πῆραλίγουσαν ἔχει μακρὰν, χροῖσις.
καὶ μὴ ἀπλά δέ (ἢ μὴ δὲ δὲ τῶν εἰς ὅς λήγοντος συγκίε-
ται) τελώνης, ὀλυμπιονίκης. Ἐπὶ τὰ εἰς δ' ἡς ἰσηματισμέ-
να, εἴτε πατρωνυμικά, εἴτε λύρια, πριαμίδης πριαμίδου,
παλαμίδης παλαμίδου. πλήρ ἦν ἀπὸ τῶν τῶν εἰς ὅς δὲ τε-
ρσσωθέτων. ὃ δὲ ἰσπρέσθης καὶ ἀριστέδης, καὶ ἰσπρέ-
τα τοῖς πατρωνυμοῖς ἀπολυθοῦντα τυγχάνει. Ἐπὶ τὰ
εἰς φιλιαμβουκαπέλικτα, πούτισι τὰ βραχέα πῆραλίγοντα,
οἶον δεαώτης, δεαώτου. πλῶ τῶν ἰσπρέσθης, ἰσπρέσθης γάρ.

ὅσα ὑπὸ τῶν διδύμων.

Que secun-
da.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκά, μαία, τιμή, ὑπὸ τῶν διδύμων.

ὅσα ὑπὸ τῶν τρίτων.

Que tertia

Τὰ δὲ εἰς ὅς ἀρσενικά καὶ θηλυκά, ἐπὶ τὰ εἰς οὐ δὲ τῶν εἰς ὅς
πὶ τῶν τρίτων, διός, ἐδός, ἀγαθόν.

ὅσα ὑπὸ τῶν τετάρτων.

Que quar-
ta. Vrb. 155.
ἀνάγ.) Vrb.
144.
Nā δὲ ὡς.
158. Si uero.
168. Monof.

Τὰ δὲ εἰς ὡς ἀρσενικά καὶ θηλυκά ἀπὸ τῶν εἰς ὅς
δὲ τῶν τετάρτων, ἀφαιρέσει γάρ τῶν ληκτικῶν
συμφάνης ἰλίνετα, μνίλεως μνίλεω, δύλαω δύλαω.
Ἀνάγειτο δ' ἄνωπος ὑπὸ τῶν τετάρτων καὶ τὰ ἰλινόμνηα διωρι-
κῶς, ἀφαιρέσει τῶν σ, λάας λάα, πιδίης πιδίῃ.

ὅσα ὑπὸ τῶν πέντε.

Que quin-
ta
Hec declin-
quonia finit
lib. literis,
quantum ad
nominatiuū
multiplex,
quātū ad ge-
nitiuū diuer-
sa ab alijs
est, termina-
lib. ex uoca-

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημνία δὴ πάντα ἰσηματισμένα, ἀρ-
σενικά τε καὶ θηλυκά καὶ δὲ τετρα, ὑπὸ τῶν πέντε.
γάρ γενικῶς πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ὅς, διαφόρος μὲν τοῖς ἢ
τὰ μὲν εἰς καθεστῶν, τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ σιωπόντος συμφάνης, ἢ ψι-
λοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου. Τῶν μὲν οὖν φωνι-
γῶν τελικὰ τῶν τοιότων ὀνομάτων, α ι υ ω. τῶν δὲ συμ-
φάνων, σ ν σ λ σ ψ ψ ρ.

Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, τῶν τ ἰλίνετα, ἐπὶ
μα βύματος. πλῶ εἰς η ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεξηματισμέ-
νου ὄσι. τὸ γάρ τοιότων, τῶν τῶν ἀρσενικοῦ ἰλίσμῃ ἔχει, ὄβην
παρῆκη.

παρῆκται. μέγας, μεγαλίου, ὅτι μέγας μεγαλίου. καὶ πλῶ
τῶν ἰσπρέσθης, ἀλφα, βῆτα. ἀκλυτα γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ε, ἰσπρέσθης μὲν ὄντα, τῶν τ, μέλι μέλιτος. πλήρ
τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεξηματισμένων. ταῦτα γάρ τῶν τ
ἀρσενικοῦ ἰλίσμῃ φύλατῆς, ὄβην παρῆκται, τί πινος, ὅτι τις πι-
νός. δυχάειρος, ὅτι δυχάειρος δυχάειρος, βάρβαρος δὲ, τῶν καθα-
ρῶ, σίνυπι σινύπιος.

Τὰ δὲ εἰς υ, τῶν καθαρῶ, γόνυ γόνυος. καὶ μακρὰν τῶν πα-
ραλίγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγυῆ ὄντα, τῶν τῶν υ εἰς ε, πῶ
πῶτος. ἰδύ, ἰδέος. ὄξυ ὄξιος. Τὰ δὲ εἰς ω, τῶν καθαρῶ, λη-
τῶν λυτός.

Ἐπὶ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῆ μὲν τῶν καθαρῶ ἰλίνετα
τῆ δὲ τῶν ψιλῶ, ἢ τῶν θ, δασέῃ, ἢ τῶν δ, μέσω. Τὰ μὲν γάρ
εἰς ε, τῶν καθαρῶ, ἀληθῆς ἀληθῆος.

Ἐπὶ τὰ εἰς ους, ἢ εἰς αυς, ἀρβυλλοῦντα τὸ ἰσοτακτικῶν
αὐτῶν φωνῶν, βασιλεὺς βασιλέως, ναὺς ναός.

Ἐπὶ τὰ εἰς ους, ὁμοίως. βῆς βοός. πλῶ τῶν πόνος ποδός, καὶ
ὄδους ὄδοντος. Ἐκ σιωπαρῆσεως γὰρ μὲν ὄντα, ὑπὸ τῶν τρί-
των ἀνάγειται, νῆς, νῆ, νῆ. ἐστὶ μὲν τῶν καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν
τὰ τοιαῦτα, νοῦς νοός.

Σιωπαρῆσεως δὲ τοῖς τοιούτοις ἐπὶ τὰ εἰς οἰς ἢ τῶν σιωπαρῆσειν.
οἰς γὰρ οἰός, καὶ φθοῖς φθοῖός.

Ἐπὶ τὰ εἰς ὅς δὲ τετρα, ὀδύνης ὀδύνιος, φάος φάεος. καὶ ὀ-
σα ἐκ τῶν σὺγκειτῶν εἰς ης, διμοδύνης διμοδύνιος. καὶ ὀ-
δῶς τὰ εἰς ης λήγοντα, ὡν δὲ τετρα παρῆκται ἰσηματισμένων εἰς
ε, ἀληθῆς ἀληθῆος. τῶν τῶν δ' ἀπολυθῆσε ἐπὶ τὸ ἀρῆς.

Ἐπὶ τὰ εἰς ὡς ἀρσενικά μακρὰ παραλίγοντα, μίνως
μίνως, ἦρος ἦρος, κρινῶς κρινῶσι. ἀπτικῶς γάρ τετάρ-
της γίνετα ἰλίσσεως, μίνως μίνω. Ἐπὶ τὰ εἰς ὡς μονοσύλ-
λαβα ἀπαθῆ, θῶς θεός, δμῶς δμῶς. Τὰ γάρ ἐκ σιωπα-
ρῆσεως, τῶν τ ἰλίνετα, φῶς φωτός. ἐφ' ἧς δ' ἢ ἀναφείροιτ' αὐ-
καὶ τὸ οὖς ὠτός. Καὶ ἄλλως, τὰ εἰς ὡς μονοσύλλαβα,

lib. et confo-
natib. nomi-
natiui offen-
sis, quis cu-
iusq; sit geni-
tius docet.
De his ω su-
pra pa. 166.
et Vrb. 201.

σ finalis an-
te se uocalē
aut diphthon
gū habēs, in
quibus in os
purū geniti
uū terminet

οἰς.) Vrb.
pag. 203.

ἀρῆς.) Idē
169.

De huiusmo-
di in os, ui-
de apud eum
dē pa. 172.
190.

έχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, (ὅθεν καθάρων ἑλίνας), ἁμῶς, βῶς, τρώς. ἔπειτα δὲ τι ἔχοντα σύμφωνα, τῶ τ, χῶς, φῶς. συντετέχθω δὲ τοῖς εἰρημνίοις καὶ τὸ λῶς μονοσύλλαβα. λαῶς γάρ. Ἐπι τὰ εἰς ὡς θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα, ἀδ' ὡς ἀδ' ὅ, πῶς ἠό, βαρύτονα δ' ὄντα ὑπὸ τῷ τετάρτῳ ἀνάγκη, ἕως ἕω, ἕως ἕω.

Βαρύτ.) Idem. 185.

Ἐπι τὰ εἰς ἰς προσωποεικὰ βαρύτονα, μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα, ὅπως ὄμι, ὕβρις ὕβρι, πῶ πῦ χείρις, πῶ πῖς. χείρις γὰρ τοῖς πῖς.

Ἐπι τὰ εἰς υς βαρύτονα, βότρυς βότρυ, πῶ πῦ κῆρυς, κῆρυθος. τότε δ' ἔτι καὶ μεταβολῆς ἢ εἰς ἑλίνας, πῶ πῦ χυς ὠχύς, πῶ πῖς πελέκους. ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ, ἢ μακροῦ ἔχοντα υ, πληθῆς πληθῆς, ἀχλὺς ἀχλὺς, οἶζυς οἶζυς, ἀρεῖς ἀρεῖς. τριγενῆ δὲ ὄντα, καὶ τρωπῆς ἢ εἰς ἑλίνας, ἠδ' ὡς ἠδ' ἕως.

In quibus in os impuri, hoc est aut τ, aut δ, ante os. de quib. omnibus Vr. li. 2. titulis nomi ni m. sc. fac m. neu troru in σ.

Τὰ δὲ εἰς ας ὀξύτερα, ὅθεν τ ἑλίνας, ἑλίνας ἑλίνας, ἕως ἕως. Ἐπι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἢ δ' ἢ τὸ υ πῶ πῦ τ πῶ σλαμβαίνει, ἁίως ἁίως, κέλχης κέλχης. πῶ πῖν ἔχοντων θηλυκὰ εἰς αἶνα μετασηματισμένα, μέλας γάρ, μέλας, ὅτι μέλαινα. ὅθεν ἑπὶ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀρσενικὰ δισύλλαβα καὶ τὸ τυχαῖα συγκέμενα, ὅθεν ἑλίνας, πολυδάμας, πολυδάμας. Παραπλησίως δὲ τῶς, ὅθεν τὰ εἰς ας ὀξύτονα, ὅθεν καθάρων, ἀρσενικὰ, οἶον ἰμῶς ἰμῶς. καὶ τὸ πῶς δὲ πῶς ὁμοίως. πῶς γάρ ὅθεν ἁπλῶς αὐτῶ ὀξύτερον, πῶ.

Ἐπι τὰ εἰς εἰς καθάρων, ἀρβάνοντα τὸ ὑποκακτικῶν αὐτῶν φωνῆν, χεῖρις χεῖρις. συμβαίνει δ' ἀρσενικὰ, ὅθεν τῶς ἀπὸ τῶν πῶς ἑπισηματισμένοις εἰς ἑπὶ ὀξύτεροις, ἑλίνας ὁμοίως. τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον χεῖρις, χεῖρις, χεῖρις.

Ἐφαίρειδω τὸ μῆς, αἰολικῶν μῆς γάρ. Καὶ τὰ εἰς υς δὲ σιωπηρινὰ, ἔτι ἑπισηματισμένα ἔχει τῶν ἑλίνας, πλακῆς πλακῆς, πλακῆς πλακῆς.

Ἐπι τὰ εἰς υς βαρύτονα, ἰαμβικὰ, τῶς τῶς, τὰ βραχέα παραλήγοντα, μὴ ἔχοντα συλλαβῶν τῶς τ, λάχης λάχης.

Ἐπι τὰ εἰς τις θηλυκὰ, ἰαμβοκατάληκτα, ὀξυτοῦς ὀξυτοῦς. Ἐπι τὰ εἰς ὡς ὀξύτονα, ἑπὶ μίαν συλλαβῶν, ἑπὶ ὡς ἑπὶ ὅ.

Ἐπι εἰς ὡς ἀρσενικὰ βαρύτονα, βραχέα παραλήγοντα, γέλως γέλως.

Ἐπι τὰ εἰς αἰς ἀπαθῆ, οἶον δαῖς δαῖς, τὸ σαῖς σαῖς. τὸ γὰρ ὁ πῶς παιδῶς, ἐκ σιωπηρίσεως.

πῶς idem

Ἐπι τὰ εἰς ας ὀξύτονα, παλαιὰ παλαιὰς, τριάς τριάς, ἀρκῆς ἀρκῆς, πῶ πῖς ἑπὶ κρῶς γάρ.

158.

ἑπὶ κρῶς idem

Τὰ δὲ εἰς ἰς ἑλίνας, ὅθεν δ ἑλίνας, ἑπὶ πῶς πῶς.

185.

Ἐπι τὰ εἰς ἰς θηλυκὰ, μακροκατάληκτα, μῶς μῶς, νεαῖς νεαῖς.

Ἐπι τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα, μονοκατάληκτα, πριαμῖς πριαμῖς.

Ἐπι τὰ εἰς εἰς, μὴ καθάρων, ἑλίνας ἑπὶ ὅ, ἀντήρις ἀντήρις.

Ἐπι τὰ εἰς υς θηλυκὰ ὀξύτονα, βραχυκατάληκτα, χλαμῆς χλαμῆς, καὶ πῶ πῖς ὀξύτονα. τὸ ἑπὶ πῶς ἑπὶ πῶς γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ἰς, προσωποεικὰ, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ὅθεν θ, ὄρνις ὄρνις.

In quib. ante os, θ.

σ finalis cū v aut λ cōsonantib. genitiuus.

ἁίως) Vr. b.

ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νο, ἑλμῖς ἑλμῖς.

Τὰ γὰρ εἰς λσ, ἐκβολῆς τῶ σ ὅθεν ἑπὶ ἑπὶ ἀμετάβολον ἑπὶ ἑλίνας, ἁίως ἁίως.

pag. 173

Τὰ δὲ εἰς ξ, τῶ μὲν ὅθεν κ φιλοῦ ἑλίνας, τῶ δὲ ὅθεν χ δαῖς, ἢ ὅθεν γ μῆς, βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς τῶ πῶ ἑπὶ πῶ, τῶ κ, θῶραξ θῶραξ. πῶ πῖν ἑπὶ ἑπὶ τὸ ἑπὶ εἰς ζω, ἢ εἰς ζω. ταῦτα γὰρ τῶ γ. ἀρπᾶξ ἀρπᾶξ, ὅτι ἀρπᾶξ. τέττιξ τέττιξ, ὅτι τέττιξ. σᾶλπιξ σᾶλπιξ, ὅτι σᾶλπιξ. λέλεξ λέλεξ, ὅτι λέξω, καὶ πῶ πῖς ἀναξ, ἀναξ γάρ, ἢ ἀναξ σιωπηρίσεως τῶ ἀναξ.

ξ finalis, genitiuus. Vr. lib. 2. titulis nomin. mascul. et fecm. in ξ terminatiu.

ὀξύτονα δὲ ὄντα, τῶ γ, βῶ πῖς βῶ πῖς, ἁίως ἁίως, ἑπὶ ἑπὶ γῶς. καὶ πῶ πῖς βῶ πῖς, πῶ πῖς. καὶ πῶ πῖς idem. 179.

ἁίως) idem. 179.

ἤν πθ τθ ς σύμφωνοι ἐχόντων, ἑτέρων π τθ γ, οἶον σάξξ, σαξίος γάρ.

Ακρεβέσθρου δέ.

Τὰ εἰς αξ, τθ κ, ἀνθραξ ἀνθρακος, θραξ θρακός. πλὴν τθ κρπαξ, κῆ ἀναξ. Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἀπλά μὲν ὄντα, τῷ κ, μὴ μῆ μύρμηκθ. σιώθετα δέ, τθ γ, βοπλήξ βοπλήγος.

Καὶ τὰ εἰς ιξ δέ, τθ κ. πλὴν ἴ τέτλιξ τέτλιγθ. τὸ θέιξ, τριχός γάρ. Ἐπι τὰ εἰς υξ φύσει μακρὰ πῆρα λήγοντα, καὶ ὅσα δ' οἶμ συμφώνοιμ ποσφάρεται, ὡμ θάτθρου φλ πρώτης συζυγίας, τθ κ, διιδ' υκος, βίβρυκος, ἀμωυκος. τὰ δέ μὴ οὕτως ἔχοντα, τθ γ, ἀντυξ ἀντυγος. Ἐπι τὰ εἰς ωξ ἀπλήξ πλὴν τθ ράξ.

ψ finalis, genitivus. Vr. lib. 2. titulis nominū mascul. et faem. in ψ finalium, genitivus. Vr. li. 2. titulis nominū mascul. neut. in η et ex-cuntium.

Τὰ δέ εἰς ψ, τθ ω κλίνεται, ὡς ὠπτοπλεῖσθ κύκλωψ, κύκλωπος. ἀράψ μάλ' οἱ ἀράβθ, χάλυψ χάλυβθ, λίψ λιβός, φλέψ φλεβός, κίνυψ κίνυφθ.

Τὰ δέ εἰς ν ἢ ρ, τθ ἀντῷ κλίνεται ἀμεταβόλω, ἔλλω ἔλλωθ, νέσωρ νέσωρθ.

Τρέπεται δέ καὶ ἤν εἰς λω βαρυτόνων, τὸ κ αὐτὸ εἰς ἑ πῆρα σχηματισμὸν ἑδεδόξεν ἔχόντων, τέρλω τέρλωθ. τέρρω γάρ. καὶ ἤν ὀξυτονεμλίων, οἷς τὸ μ κλιτικόν, ποιμῶ πιμῶθ. πλὴν τθ μῶ μῶθ. καὶ ἤν μὴ ἔχόντων δέ τὸ μ κλιτικόν, αὐχλῶ καὶ φρῶ ὅτω κλίνεται, αὐχλόνθ, φρῶθ.

Ομοίως δέ καὶ ἤν εἰς ηρ γῆνα μεταβάλλει τὸ κ, οἶον ὅσα βαρυτονα ὄντα, μακρὰν ἔχει ἴ πῆρα λήγουσαν, πίηρ πίηρος. καὶ ἤν εἰς τηρ, ἀσηρ, πατήρ, μήτηρ, θυγάτηρ. καὶ ἤν εἰς θηρ, αἰθήρ.

δικαί' ἀλλοτα, id est, duplicē terminationē habentia. Vr. pag. 173.

Τὰ δέ εἰς ιη καὶ τρωπῆ ἔπι τθ ν εἰς σ θυθυολεκτέα τῶ. ὀθην θ δικατάληκτα ὀνόμασαι, τῆ γαμῶ κλίσσει ἐμμένει τῆ αὐτῆ ὡς γάρ δελφίμ δελφίνθ, ἔτω καὶ δελφίς δελφίνος. ὡς τε καὶ θίς θινός, καὶ σαλαμῆς σαλαμίνθ. καὶ ὠπ' ἤν ἄλλωμ ὁμοίως.

Τόσις ἢ ιγ τὸ τις μονοκατάληκτον πῆρα κλοθεῖ. τινός γάρ. Τὸ δέ κτεῖς ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν γάρ εἰς εἰς λῆγον, κωνωνεῖ τοῖς δικατάληκτοις, ὡς δέ τθ ε κ λινάμωθ, κωνωνεῖ τοῖς ἄς λω, λιτρός γάρ.

Τῶν δέ εἰς ωμ γῆνα καὶ τὸ τ πθσ λαμβάνει, οἶον τὰ πθδωπώμωνα, ξηνοφῶμ ξηνοφῶνθ. πλὴν τθ ποσειδῶμ, ποσειδῶνθ γάρ. Καὶ τὰ ἔχοντα θυλυκὰ εἰς αἶνα μετασχηματισίμωνα, λέωμ γάρ λέοντος, ὅτι λέαινα, καὶ θρόακωμ θρόακοντος, ὅτι θρόακαινα. καθόλου δέ ἑδεδόξεν, λάκωμ γάρ λάκωθ. καὶ τοῖ τὸ θυλυκὸμ ὑπερχομ τὸ λάκαινα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ανάγοιτο δ' ἀν' ὡας καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ὠπ' τῶν πέμ πλῶ. εἰς, ἑνός. τρεῖς, τριῶμ, τρισί. τέσσαρθ, τεσσαρῶμ, τεσσαρσι. πλὴν τθ δ' ὕω, δ' οἶμ. τρίτης γάρ τὸ τοῖδο χῆμα, οἶον καὶ τὸ ἀμφο, ἀμφοῖμ. δ' ὕο δέ ὁ μόνον ὠπ' ἀπιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὠπ' γηρικῆς καὶ δοτικῆς.

De numeribus, Vr. pa. 19.

Generalia quaedam.

Partim. i. ad universas declin. et pari syllabas et impari syllabas pertinetia.

Partim ad parissyllabas tantum.

ω. n. magnū respondet o paruo nominatiui.

Partim ad singulas quasdā inter se.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ἀπασῶμ.

Κοινὸν δ' ἀπασῶμ ἤν κλίσεων, τὸ τῶν γηρικῶν ἤν πληθυντικῶν ἔχειμ λήγουσαν εἰς ωμ. καὶ τὸ, τῶν αὐτῶν ἔχειμ θυθεῖαν καὶ κλιτικῶν ὠπ' ὡαν τὸς ἀριθμῶ, πλὴν ἴσθμ ὠπ' ἢ ἐνικὸ ἀθικῶς, ὠπ' ἢ δ' ἡκοῦ κῆ πληθυντικῶ ὄλωσ.

Κοινὰ ἤν ἰσοσυλλαβῶμ.

Τῶν δέ ἰσοσυλλαβῶμ κοινόν, τὸ τῶν δοτικῶν ἔχειμ εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τθ φωνήεντος φλ θυθεῖας, ἢ ἢτ' μετὰ μείζονθ ἀντισείχου, ἀνείας ἀνεία, λόγος λόγω. καὶ τὸ τῶν ἀπιατικῶν εἰς ν λήγειμ μετὰ τθ φωνήεντος τ' θυθεῖας, ἀνείαν, λόγω. Σεισημειῶδω ὠπ' τ' τεταρτακλίτων, ἀβῶ, κῶ, τῶ, λαγῶ, ἀπιατικολογοῦμωκα ἀνδ' τθ ν ἀθικῶς.

Κοινὰ φλ ἄ, καὶ ε'.

Τῆς δέ πρώτης καὶ δ' οὐτόρας κοινόν, τὸ τ' δοτικῶν τῶν ἐνικῶν λήγουσαν ἢ εἰς α, ὁμοφώνωμ ἑαυτῆ ἔχειμ τῶν θυθεῖαν καὶ ἀπιατικῶν τῶν δ' ἡκῶν, τθ ἀνείας, τῶ ἀνεία. τῆ μείας,

τά μαία. λήγουσαν δέ εις η, μεταβολή τδ η εις α, και αφαιρέσει τδ ανκφωνήτου ι, γίνετα τλῶ θυθείαν και αιτιατικῆν τῶν δ'ηκῶν, τῶ χύση, τῶ χύση, τῆ μέση, τὰ μέση.

Κοινὰ Ϝι α. και β. και δ'.

Τῆς δὲ πρώτης και διδυτῶρας, και τετάρτης κοινόν, τὸ τλῶ θυθείαν και αιτιατικῆν τῶν δ'ηκῶν, προσλήψει μὲν τδ ι και ν, γίνετα γενικῆν και δοτικῆν τῶν δ'ηκῶν, τῶ ανεία τῶν ανείαυ, τὰ μέση ταῦν μέσαιμ, τῶ μνέλεω τῶν μνέλεωμ. προσλήψει δὲ τδ ι μόνον, γίνετα θυθείαν τῶν πληθωτικῶν, τῶ ανεία οἱ ανείαι, τὰ μέση αἰ μούσαι, τῶ μνέλεω οἱ μνέλεω. Ἐπι τὸ τλῶ θυθείαν τῶν πληθωτικῶν προσλήψει μὲν τδ σ, δοτικῆν γίνετα τῶν πληθωτικῶν, οἱ ανείαι τοῖς ανείαις, αἰ μούσαι ταῖς μούσαις, οἱ μνέλεω τοῖς μνέλεω. ἐκβολῆ δὲ τδ ι, και προσλήψει τ' σ, αιτιατικῆν, οἱ ανείαι εἶς ανείας, αἰ μούσαι τὰς μούσαις, οἱ μνέλεω εἶς μνέλεω.

Κοινὰ Ϝι α. και γ'.

Τῆς δὲ πρώτης και τρίτης κοινόν, τὸ τρωπῆ τ' ἐχάτης εἶς ου λίνετα, ανείας ανεία, λόγος λόγου.

Κοινὰ Ϝι α. και ε.

Τῆς δὲ πρώτης, και μέχρι τδ Ϝι πέμπτης κοινόν, τὸ ἀπὸ Ϝι θυθείας, τλῶ κλητικῆν γίνετα, αφαιρέσει τδ σ, ὁ ανείας ὡ ανεία, ὁ χρεῖας ὡ χρεῖαι.

Κοινὰ Ϝι β. και ε.

Τῆς δὲ διδυτῶρας, και μέχρι τδ Ϝι πέμπτης κοινόν, τὸ ὁμοφωνου ὅλως ἔχειμ τλῶ κλητικῆν τῆ θυθείας, ἡ μαῖα ὡ μαῖα, ὁ λάχης ὡ λάχης.

Κοινὰ Ϝι γ' και δ'.

Τῆς δὲ τρίτης και τετάρτης κοινόν, τὸ τλῶ δοτικῆν τῶν ἐνικῶν, ὁμοφωνεῖμ τῆ θυθείας και αιτιατικῆν τῶν δ'ηκῶν, τῶ λόγῳ τῶ λόγῳ, τῶ μνέλεω τῶ μνέλεω. Ἐπι τλῶ θυθείαν τ' πληθωτικῶν προσλήψει τδ σ γίνετα δοτικῆν τῶν πληθωτικῶν.

θωπικῶν, οἱ λόγοι τοῖς λόγοις, οἱ μνέλεω τοῖς μνέλεω.

Κοινὰ Ϝι γ' και ε.

Τῆς δὲ τρίτης και πέμπτης, τὸ ἀπὸ Ϝι θυθείας και αιτιατικῆς, τῶν δ'ηκῶν, γίνετα εἰς ουμ τλῶ γηρικῆν και δοτικῆν τῶν δ'ηκῶν, τῶ λόγῳ τῶν λόγῳ, τῶ ἀναντε ἀναντεμ.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ Α.

Ἰδιου δὲ Ϝι μὲν πρώτης, τὸ τλῶ κλητικῆν γίνετα ὡδὲ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, ὁ μόνον αφαιρέσει τδ σ, ἀλλὰ και τρωπῆ τδ η εις α, ὁ προφήτης ὡ προφήτα, ὁ πῆρ σης ὡ πόρσσε. Τῆς αὐτῆ δὲ και τὸ τλῶ γηρικῆν τδ ἐνικῶν λήγειμ εἰς εω, ἔθει ἰώνωμ, οἰκέτου οἰκέτω, πηλέδου πηλέδω. ὄθην πῆρσσε τ' α, πηλειάδω.

Specialia cuiusq; declinationis persc.

Ἰδιου Ϝι β'.

Τῆς δὲ διδυτῶρας, τὸ προσλήψει τ' σ, λίνετα, μαῖα μαῖας, πημ πημς. Καὶ σώζετα δ'η τὸ α και ὡτ γηρικῆς κεδάρου ὄμ, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ, μὲ οὔτω δ' ἔχειμ, τρεπετα εἰς η, μέση μέσης.

Ἰδιου Ϝι γ'.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τλῶ δοτικῆν τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τῆς γηρικῆς γίνετα εἰς ω, λόγου λόγῳ. Ἐλ τὸ τ' κλητικῆν εἰς ε λήγειμ, ὡ λόγε. Ἐπι τὸ ἐκ Ϝι θυθείας και αιτιατικῆς τῶν δ'ηκῶν, γίνετα εἰς ου διφθογοῦ τλῶ θυθείαν τ' πληθωτικῶν, τῶ λόγῳ οἱ λόγοι. Ἐλ τὸ ἐκ Ϝι θυθείας τῶν πληθωτικῶν, προσλήψει μὲν τῶ σ, τλῶ δοτικῆν γίνετα τῶν πληθωτικῶν, λόγοι λόγοις, εἰς ους δὲ, τλῶ αιτιατικῆν.

Ἰδιου Ϝι δ'.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιου, ἔχαιρέσει πῶ σ, λίνετα, μνέλεω μνέλεω, και τὸ τλῶ θυθείαν τῶν πληθωτικῶν, ὁμοφωνεῖμ τῆ δοτικῆν τῶν ἐνικῶν.

Ἰδιου Ϝι ε.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιου, τὸ τλῶ γηρικῆν τῶν ἐνικῶν εἰς ους ἔχειμ, ἀνας ἀναντε.

Ἐπι τὸ τλῶ δοτικῆν ἀπὸ τῆς γηρικῆς γίνετα εἰς ι, ἀναντε.

Επι τὸ τὴν ἀπαπικὴν ἀπὸ τῆς ὀδοπικῆς εἰς α, ἀναπαι ἀναπαι
ποσειδῶ) τε. τὸ δὲ ποσειδῶ, καὶ κυκλιῶ, καὶ ἰδρω ἔξ ἀκρωπῆς, οἶον C
Vr. p. 166.

De vocati-
one uide etiā
Vr. p. 162.

Επι τὸ τὴν κληπικὴν ὑπὸ μὲν τῆς ὀδοπικῆς ἢ τῆς κληπικῆς ἀ-
παπικῆς, ἀφαιρέσει τῆς γῆς ἢ γῆρας ἢ ἐχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι,
ἀναπαι ὡς ἀναπαι, χρεῖνος, ὡς χρεῖνον. τὸ γὰρ κληπικῆς, C
σιμῶς, καὶ τῆς ὀδοπικῆς, ἀφαιρέσει καὶ τὸ τῆς παραληγουσῆς υ,
σιμῶντος ὡς σιμῶ. ἔξαιρέσει δὲ καὶ τὸ ὀδοπικῆς. μίαν γὰρ τού-
του κληπικὴ ἢ αὐτὴ τῆς ὀδοπικῆς. Ἐπι δὲ τῆς ὀδοπικῆς εἰς ὀδοπικῆς
μελῶν καὶ σωματικῶν εἰς υς, ἀπὸ τῆς ὀδοπικῆς, τρωπῆ τῆς η
εἰς ε, διμοδῶντος ὡς διμοδῶντος. Ἐπι δὲ τῆς εἰς ὡ ἢ εἰς ὡς
θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς ὀδοπικῆς, τρωπῆ τῆς ληκτικῆς ὡ εἰς οἰ, ἢ λη-
τῶ ὡ λητῶ. καὶ ἀφαιρέσει τὸ σ, εἰάν ἢ, ἢ ἀπὸ ὡς ὡ ἀπὸ δῶ.

Ἐπι δὲ τῶν εἰς κν, ἢ εἰς εἰς ληγόντων, ὡν ὑπερῶν πᾶσι
ματισμῶν εἰς γη, τὴν κληπικὴν ἀπὸ τῆς γῆρας γίνεσθαι, ἀ-
ποκοπῆ τῆς ἐχάτης, τῶν τῶν, τῶν τῶν, ὡ τῶν, χρεῖνος, χρεῖ-
νοντος, ὡ χρεῖνον. Ἐπι δὲ τῆς εἰς κρ βαρυτόνων εἰς ὄρ, ἢ κηπῆς
ὡ κηπῆς. πλὴν τῶν πῆρας οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὄφου-
των, πατῆρ, ἀνῆρ, διαπῆρ, σωπῆρ, κῆ γῆ ὡ πατῆρ, ἀνῆρ, δ' ἀνῆρ,
σῶπῆρ. Ἐπι τὸ ὑπὸ μὲν τῆς, ὁμοφωνεῖ τὴν κληπικὴν τῆς ὀ-
δοπικῆς ὅλως. ὑπὸ δὲ τῆς, καὶ χωρὶς τῶ σ πεφίρεται. τῶν μὲν
γὰρ εἰς οἰ, ἢ εἰς υς, καὶ χωρὶς τῶ σ ληγόντων μετὰ διφθόγ-
ου, εἰ μὴ πικῶν, καὶ γὰρ ὡ πους καὶ ὡ ὀδύς μόνως, ἵνα
μὴ σωματικῶν τῶν πους καὶ ὀδύς. Καὶ τῆς εἰς ις πεσιγχο-
κῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν
εἰς ις βαρυτόνων, ὁ ὄδῶς ὡ ὀδῶς. Καὶ τῆς εἰς υς βαρυτόνων, ὁ
βότρως ὡ βότρω, καὶ ὄφουτων δὲ τριγῶν ὄντων, ὁ ἦδῶς ὡ
ἦδῶ. Τῶν δὲ εἰς ὡς ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων ὁμοφω-
νῶν τῆς ὀδοπικῆς μόνως, καὶ ὅλως τῆς εἰς ὡς μὲν ληγόντων, λιλι-
νομῶν δὲ ἢ τῶν κηπῶν, ἢ τῶν τ, (πλὴν τῆς ἠλυκῶν ὄφου-
των) ὁ ἦρως, ὡ ἦρως κῆ τῆς εἰς κρ βαρυτόνων ἰαμβικῶν, κῆ ὅλως
τῶν εἰς κρ μὲν ληγόντων, λιλινομῶν δὲ τῶν τ, ὁ λάχης ὡ λά-
χης. Καὶ τῆς εἰς ας ὄφουτων, ἢ παλλῶς ὡ πάλλας. Καὶ τῆς
εἰς ις ὄφουτων, ἢ πριαμῆς ὡ πριαμῆς. Καὶ τῶν εἰς κρ ὄφου-
των, ἢ χλαμῆς ὡ χλαμῆς. Καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἄλς ὡ ἄλς.

καὶ ὅλως)
In his enim
omnib. uoca-
tionibus simili-
s est nomina-
tione.

Καὶ

Καὶ τῶν εἰς διπλοῦν, ὁ ἀναπῆ ὡ ἀναπῆ. Καὶ τῶν εἰς ἀμετὰ
βολου, ὁ ἔλλω ὡ ἔλλω. πλὴν τῶν αὐατόρω ἀρημελῶν.

Ἐπι ἴδιον τὸ τὴν ὀδοπικὴν καὶ ἀπαπικὴν τῆς ὀδοπικῆς ἀπὸ τῆς
ὀδοπικῆς τῶν ἐνικῶν γίνεσθαι, τρωπῆ τῆς εἰς ε, ἀναπαι ἀναπαι.

Ἐπι τὸ τὴν ὀδοπικὴν καὶ ἀπαπικὴν τῆς ὀδοπικῆς, πεσλῆνται
τὸ σ γίνεσθαι ὀδοπικῆς τῆς πληθυντικῶν, ἀναπαι ἀναπαι.

Ἐπι τὸ τὴν ὀδοπικὴν τῆς πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς ὀδοπικῆς τῶν ἐ-
νικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἢ κη ἢ ἄλλως, ἢ διωάμα, ἀναπαι. φοίνιξι.

Διὸ καὶ εἰ μὲν κηπῶν τὸ τῶ ἐνικῶν ε, τὸ σ δὲ πεσλαμ
βάνεται. διμοδῶντος, διμοδῶντος. Ἐπι δὲ τῆς καὶ τὸ υ, ὡς
εἰς ὡ ἢ ὀδοπικῆς εἰς οἰς ἀπαπῆς, ἢ εἰς οἰς, βοῖ βοῖ, πηλῆι πη-
λοῦσι. Εἰ δὲ μὴ κηπῶν, εἰ μὴ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ γ, ν
συνέζουσι, τρωπῆ εἰς σ, C τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πῶ τῶ τ
λεῖται, ἀναπαι ἀναπαι. Ἐπι δὲ τῆς καὶ τὸ ν ἀντιλαμβάνεται,
ὡς εἰς ὡ ἢ ὀδοπικῆς εἰς οἰς, ληπῆς ληπῆς. Εἰ δὲ τῆς ὀδοπικῆς, ἢ
ἀμετὰ βολου, ἢ φιλόμ, ἢ δ' ἀσῶ, ἢ μέσση πᾶσι τὰ εἰρημῶν, τὸ
ς πάλιν πεσλαμβάνεται, ἀλλ' ἄλλως, πῆρας πῆρας, βηχῆ
βηχῆ, μάστιγι μάστιγι. πλὴν ὅσση τὸ δ' ἀσῶ, καὶ μέσση εἰς τὸ ἀν-
τισηχῶν φιλόμ τρωπῆται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν.

Ἐπι τὸ τὴν ἀπαπικὴν τῶν ἐνικῶν πεσλῆνται τὸ σ γίνε-
σθαι ἀπαπικῆς τῆς πληθυντικῶν. Ἰδια δὲ τῆς ἀπὸ τῆς, καὶ
τὰ κηπῶν σωματικῶν πᾶσι τῶ ὀνομάτων, χρεῖνον τῆς ἀπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὁκτῶ δὲ μέγιστε ἀρημελῶν τῶν σωματικῶν ὑπερῶν ὀκτῶ) (μ
μελῶν ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἀπάντων γῆ, ὑπερῶν ὀκτῶ) (μ
πρα. 165.

Τῶν δὲ ἰκαὶ οἰ καὶ πρώτου υ, κοινόν, τὸ τίς αραρῶ μόνως
σωματικῶν πᾶσι εἰς ε, οἶον τὴν ὀδοπικὴν τῆς ἐνικῶν, καὶ τῆς
ὀδοπικῆς καὶ ἀπαπικῆς καὶ λιλινομῶν τῶν πληθυντικῶν,
πλὴν τῆς ὑπερῶν. Κοινόν δὲ τῶν, καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ
τῆς γῆρας βραχὺ ὁ μεταβάλλει ἀπὸ τῆς, πλὴν τῆς πρώτου
υ. κηπῶν γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς τῶν εἰς οἰς κηπῶν λιλινομῶν πᾶσι
εἰς κῆ ὄφουτων, τρωπῆ τῆς βραχῆς οἰς τὸ μακρὸν, κῆ τῆς πᾶσι

De dativo
plurali Vr.
pag. 164.

γοντος φωνήεντος α η ι, εις ε, προφεριμ ειώθασμ, μινέλαος μινέλεως, ὄμιθ ὄφειως.

Τῶν δὲ κ ε ο καὶ α, κρινόν μιν τό, τε δι ὄλσν στωαιρέθια, (πλημ εἰ πασ τῶ ἐδ'έτορον κωλύοι) καὶ τὸ τὰς χηρικὰς τῶν πληθωτικῶν στωαιρέθια εἰς ω. Διαφθερεθ' η, τὰ μὲν κ ε ο στωαιρέθια εἰς υ ε ι κ ο ι. Τὰ δὲ α εἰς ω, α.

Vr. p. 201.

Ιδιου δὲ τῶν ω, τὸ τὰ ἐνικὰ μόνου στωαιρέθια, τὰ δὲ δ'ηκὰ καὶ πληθωτικὰ ἀστωαιρέθια κλίνεθ' ητ' τῶν τρίτων.

Τῆς αὐτῆ δὲ πάθη, καὶ τὸ τῶν ἐνικῆν ἀτυατικῆν τῶν σνγ κελικῶν, στωαιρέθια εἰς ω ἀτικῶς, ἀμείνονα ἀμείνω, θζαι ρέσει δ'ηλονόλι τ' ν, καὶ κλάσει τοῦ ο καὶ α. καὶ ἔτι τῶν ὀνθείων καὶ ἀτυατικῆν τῶν πληθωτικῶν, εἰς υς, ἀμείνονθ' ἀμείνω, ἀμείνονας ἀμείνω.

Vr. p. 203.

Καὶ τὸ γῆνα τῶν εἰς ις τῶ δ' κλινόμενων, ἰδι τε δ'υθείας ὄ ἀτυατικῆς τῶν πληθωτικῶν, στωαιρέθια φθοῖδες φθοῖς, φθοῖδες φθοῖς. οἶδες οἶς, οἶδες οἶς. ἀτικῶν δὲ καὶ ὄθρ.

Καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀτ' τῶν εἰς ης, καὶ εἰς υς κωθαρῶν ἀτυατικῶν, στωαιρέθια εἰς α, ὑγία ὑγία, πειραῖα πειραῖα. ἰώνων ἢ ἢ πῶθι κῶντα τῶν ὀνομάτων θζαίρεσις τοῦ δ, πάρεος, δέλιος. Καὶ ἢ πῶθι τὰ τῶ τ κλινόμενα θζαίρεσις τοῦ τ, κρέατος κρέατος. Καὶ τὸ τὰ ι, καὶ ὀν, κλίνεθ' τῶ ε καὶ η, πόλιος, βασιλῆος. Τῶν αὐτῶν δὲ κῶτων ὀνομάτων καὶ τὸ τ' ἐνικῶν ἀτυατικῆν, ἀφαιρέσει φ' ἐχάτης, καὶ μεταλήψει τ' ν, γίνεθ', πάρεθ' α πάρεθ, μινίδια μινίω. Καὶ ἔτι τ' κωθουμένων ι, ὄθια ὄθια, καὶ τῶν υ ἐκατόρων, ἠδέα ἠδ' ὠν, βόθρια βόθρια.

υ εἰστ.)
primi & sc
cundi.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΗΝ
παχόντων.

Vr. p. 179.

Παχαι δὲ καὶ τῶν εἰς κρ γῆνα συγχοπῆν, οἶον τὸ αὐθρ, πατήρ, μήτηρ. ἀνδρός γάρ καὶ ἀνδρός, πατρός καὶ πατρός, μητρός καὶ μητρός. ἰαπὶ τ' ἄλλων ὡσάντως πῶστω, εἰ μὴ τι κωλύοι. Καὶ ἢ τοῦ πληθωτικῶν δὲ δ'ηκῶν κῶτων, γίνεθαι μὲν ἀτ' φ' ἐνικῶν, καθ' ἀπὸρ καὶ ἢ τῶν ἄλλων, ἢ τοῖ δὲ ἀτ' κωπονηθῆς ἠδ' η, πζγνθῆσει τοῦ α, οἶον πατ' η

τηρ πατράσιν. ἢ ἀτ' ἀπαθῆς ἔτι, μεταθῆσει, καὶ τρωσῆ τῶ ι, πατῆρι πατράσιν, καὶ ἀνδρι, ἀνδράσιν. εἰρητ' δὲ τῶν ποιητῆ καὶ ἀνδρῶσι.

Τὸ γὰρ μὲν πλῆθ' καὶ νῶς καὶ τὰ κωαῦτα, ἔ πάθη φ' ἰωέμ. Idem p. 16. πῆς, ἀλλὰ φ' τρίτης. ἀτ' γάρ τῶ πλόθ' καὶ νόθ'. Διὸ καὶ βίλ πομ κλίνεθ' ητ' τῶν τρίτων, νῶς, νῶ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Εσπι ἢ καὶ ἂ τῶν ὀνομάτων, ἔ τὸ οἰκείον καὶ ὀμαλόν φη Heteroclitia, λάσσει φ' κλίσσεως, ἀλλ' ἔτόρως πωσ κλίνετ' ὄθρ. ὄθρ. ὄθρ. id est diuer- τῶροκλιτα καλεῖ. οἶον τὸ ζεύς, ὄ γν' διός ζεός, ἀλλὰ μεθαρμο siclinia, Pri ζομθ' κλίνετ'. ἢ τὸ μέγας, ὄ γάρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου, sciano inter καὶ τὸ πολὺς, ὄ γάρ πόλειθ', ὄν τῶν περὶ λόγῳ, ἀλλὰ πολ- prete. λου. ἢ τὰ ἀτ' τῶτων ὄθρ' ἔτορα, μέγα μεγάλου πολὺ πολλῶ.

Επι τὸ φρέαρ, καὶ ἢ πζ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. ὄ γάρ φρέαρθ', ἢ πζθ', δέλεαρθ', ὕδωρθ', ἀλλὰ φρέατος, ἢ πατ'θ', δέλεατος, ὕδατος. τόπου δ' ὠπ' τῶτων καὶ οἶον κενόνα ὄθρ' να ὄθ' λαβείν, ἀλλὰ μόνου τῶν χησιν πζατηρητόν.

Ετόρα δ' αὐ ἀκρωτων, ἢ ἔτόρον π κωπονηθῆ παθῶθ', ἄκλιτὰ ὄθρ, οἶον τὸ δῶδ, ὄ κελ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δ'έμας, καὶ ὄλως τὰ εἰς ας ὄθ' ἔτορα μὴ κωθαρῶν ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δ'έπας, βρέτας.

Vr. p. 186.
190.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ὁ δὲ ρῆμα, διήρηται μὲν πρότορον, ὄ ἄτ' α πα ρεπόμθια ἔχει, δῶοισται.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ
συζυγίω.

Κλίσεω ἢ τῶν τε καὶ τῶ δὲ ὄθω, ἄς δ' ἢ καὶ συζυγί- ας καλῶ μιν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ρη- μάτων, καὶ δὲ τῶν εἰς μι, κοινῶν τῶν τεσσάρων πρώτων ὄθρ, τὸ ὠπ' τῶ δειστικῶν ἔθρ' ἡλικῶ, τῶν πζαταπηθῶν γίνεθαι ἀτ' τῶ γνεσῶς, μεταποιήσει φ' ἐχάτης εἰς ομ, καὶ αὐξήσει ἢ το συλλαβικῆ ἢ χρονικῆ. Καθόλου γάρ εἰ μὲν ἀτ' συμφάνου τὸ ρῆμα ἀρχεθαι, αὐξήσις γίνεθαι συλλαβικῆ, πρῶσλ' α τῶ ε ff

Generalia
quatuor in-
ter se coniu-
gationū gra-
uitonori. et
primo que
ad indicati-
ui modi tēpo-
ra, in actiuo
genere, in
primis tan-
tū personis
ptinet, scz.
ad Præteri-
tū imperfe-
ctū.

ἢ τὴν ἀρχὴν, οἷον τὴν πῶ, ἔτυπον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνῆς ἡ
χροικῆ, μεταβολῆ τοῦ βραχίως ἀρκτικῆ φωνῆς εἰς μα-
κρόν, ἀγαπῶ ἢ γάπω. ἐμὴ ἀπὸ τὸ κατέεφα συλλαβικῆ
ἐγκλίσει αὐξήσει, καὶ ἐάγω, καὶ ἐάλω, καὶ τὰ ὅμοια.
ταῦτα δὲ ὅτ' αὐτῶν εἰν καδόμενα.

Futurum. Εἰτι τὸ πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγω, καὶ σιωάρεθαι τῆ
ἡνεῶτι, καὶ πῶ τῶ ἔχειν τὸ σ, ἢτοι ἡνεργεία, ἀκού-
σω. ἢ δλωάμει, τὴν πῶ, τὴν φω. πλῶ φη τετάρτης ἐκ χήσεως.
ἐπὶ τὸ γε πεφυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ αὐτὸ δέχεται. ὅθεν καὶ ὄρ-
σω, ὄρω, ἢ ἔλω ἐλσω, οἱ δλωεῖς λέγουσι. ἐκὼν ἢ μὲνω μῆ-
σω, καὶ λείνω λείνω, ἀλλὰ ὅσα τὸ δύσφθεγκτον, οὐκ ἔν χή-
σει. τὸ βαδῶ, ἀπῆναι. τῶ γάρ εἰς ἰω ἑσθρῆσι συλλαβῶν, αὐ-
μέλλοντας ἀξαιεῖται τῶ σ πρὸ φθόρου ἀθλωάτοι, βαδίσω βα-

ἐκ παλαιῶν.)

Vr. pa. 254.

**Indefinitum
primum.**

ἀναδ.) idē

pag. 238.

**Præteritum
perfectum.**

Εἰτι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τῶ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοι-
βῆ τῶ ἐχάσθω εἰς α, ἢ αὐξήσει χροικῆ, ἢ συλλαβικῆ ἀκούσω ἢ
κουσα, τὴν φω ἔτυφα, τὸ ἴ ἐλέλιφα, ἢ ἀναδιπλασιασμόν.
Εἰτι τὸ, τὸν πῶ καὶ μέλλοντος ἀπὸ τῶ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α,
καὶ ἀρχσαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῶ πῶ καὶ τικῶ χροικῶς ἡνε-
μῆ, ὁμιλῶ, ὁμίλω, ὁμίλω. συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τῶ ἡνεῶτ
ἀρκτικῶν σύμφωνον πρὸ λαμβάνειν, τὴν φω τίτυφα. Εφ'
ὦν γεμῆ ἀρκτικῶν σύμφωνον διπλῶν, ἢ τὸ ρ, ὅτ' ἐποτε πρὸ
λαμβάνει τὸ τοῖο ὁ πῶ καὶ μέλλοντος, ἢνα μὴ δύσφθον ἢ, ἢ
φαλκα, ἔσφαρκα, ἔρριφα. Καὶ ἐφ' ὦν δὲ δασύ οὐ τὸ αὐτὸ
πρὸ λαμβάνει, ἀλλὰ τὸ παρακείμενον φιλόν, ὅσα τὴν αὐ-
τὴν αἰτίαν, φράζω πῶ φρακα, χωρίζω λῆ φρακα, θῆρδύω τε-
θῆρδύκα. Εφ' ὦν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο, ἀρκτικῶν, ἰδίον ἀτ-
τικῶν πῶ καὶ μέλλοντος παιδοῖ, τὰ ἀρκτικὰ τῶ ἡνεῶτ
ματα, τῶ κοινῶ πρὸ σθῆρδύ, καὶ τὴν τρίτῳ σου ἐλλογῶν
συλλαβῶν, οἷον ἐλδύθω, ἡλδύκα, ἐλῆλυκα. ἀκούω, ἡκουκα,
ἀκίνοκα. ὄρυσσω, ὄρυχα, ὄρῳρυχα. Εἰσι γεμῆ ἐφ' ὦν τῶν ἀ-
πὸ τῶ ὀρχημῶν, ὅτ' ἀρκτικὰ πρὸ σθῆρδύ, ἀλλὰ ἐ μὲ-
νον ὁμοίως τοῖς πῶ καὶ τικῶς τε ὀρχεῖται, ὡσμαι, ἔωσμαι,
ὠνναι

ἀπῆναι)

Vr. pa. 239.

ὠνναι ἔωνναι, ὠρακα ἔωρακα, αὐῶγα αὐῶγα. ὦν δ' ἢ καὶ
ὁ πῶ καὶ τικῶς τὸ τοῖο ἔχει, ἐωνόμω, ἔωρων. ὁμοίως δὲ τῶ-
ποις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. τὸ δὲ ξυῶκα, καὶ πρὸ σθῆρδύ ποιητι-
κά καὶ ὁμοιότητα.

Εἰτι τὸ ἀπὸ τῶ πῶ καὶ μέλλοντος τὸν ἑσθρῆσι πρὸν γίνεσθαι **Præteritum**
ἢ εἰν, καὶ μετ' αὐξήσεως διὰ συλλαβικῆς, ἢ ἀπὸ τῶ συμφῶ **plusquæper-**
νὸ ὁ πῶ καὶ μέλλοντος ἀρχεται, τίτυφα, ἔτετύφην. **fectum.**

Εἰτι τὸ ἀπὸ τῶ πρῶτον ἀόριστου, τὸν δ' ὀνόματι γίνεσθαι εἰς **Indefinitum**
ἢ βραχίως ἀπῆναι, καὶ πῶ τῶ ἔχοντα τὸ ὑπὸ τῶ **secundum**
ἡνεῶτος δ' ἡλωπῶν φη συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ω
καθαρῶν λήγη ὁ ἡνεῶς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ πρὸ φθόρου ἢ,
ἔτυφα, ἔτυπον. ἡκουσα, ἡκουσεν βραχυπαρὰ λήκτως. καὶ εἰ
τῶ ε ὀπωσοῦ πῶ ἀπῆναι ὁ ἡνεῶς διὰ συλλαβῶν τυγχάνει
ἀμεταβόλου δ' ἡλωπῶν, ἢ πρὸ φθόρου ἢ, ἢ ὑπὸ φθόρου ἢ, ὡς ἐ-
πιτοπῆσιν, μεταβολῆ τῶ ε εἰς α, πρὸ φθῶ ἢ πῶ φθῶν, διεκω ἔ-
δαρην, πῶ φῆρω ἔσφαρον, φῆρω ἔφθαρην. τὸ δὲ ἡγαγῶν,
καὶ ἐπὶ πλῆγον, ἢ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔχον, πῶ φθῶν
δίεσι τῶ σ, ἰδιοχηματίσως.

Εἰτι τὸ ἀπὸ τῶ δ' ὀνόματι ἀόριστου τῶ δ' ὀνόματι μέλλοντος γίνε **Futurum se-**
σθαι εἰς ω πρὸ λαμβάνον, ἐκβολῆ φη αὐξήσεως, ἔτυπον, τυπῶ. **cundum.**

Σχηματισμοὶ τῶν μῆσων χρόνων.

Επι δὲ τῶ ὀριστικῶ μῆσου κοινόν, τὸ ἐκάστους τῶν χρόνων **Generalis**
ἀπὸ ἐκάστου τῶν ὁμωνύμων ἡνεργητικῶν γίνεσθαι ὡς δὲ. **formatio tē-**
porū indica-

Ἀπὸ τῶ ἡνεῶτος, τὸν ἡνεῶτα, μεταβολῆ τῶ ω εἰς ο, καὶ **tiui, in me-**
πρὸ λήψαι φημαι, βιάζω βιάζομαι. **dio siue com-**

Ἀπὸ τῶ παρατατικῶ τὸν παρατατικῶν, ἡνεῶσι φημαι, **muni gene-**
βιάζω ἐβιάζομαι. **re, ab iisdem**

Ἀπὸ τῶ πρῶτον μέλλοντος, τὸ πρῶτον μέλλοντα μεταβολῆ **actiui tēpori**
ω εἰς ο, ἢ πρὸ λήψαι φημαι, τὴν φω τὴν φωμαι. ἰδίᾳ γεμῆ ἐ- **bus.**
πὶ τῶ τετάρτης καὶ τὸν πρὸ λαμβάνειν, φαλῶ φαλοῦμαι.

Από τῶ πρώτου ἀορίστου τὸν πρώτον ἀορίστου, καὶ ἀπὸ δὲ
τόρου, τὸν δὲύτερον προσλήψει τῆς μίω, ἐτύφα ἐτύφα
μίω, ἐτυπομ ἐτυπόμιω.

Vr. pd. 282.

Από τῶ πῆρακειμίνος, τὸν πῆρακειμίνου, ἔχοντα πρὸ τῶ α
τὸ φη συζυγίας χαρακτηριστικῶν σύμφωνου, ἢ καὶ μηδ' ἂν φ
συμφώνων ἔχοντα, εἰς ω καθάρου τὸ ῥῆμα. καλεῖσθω δὲ
τὸ σύμφων χαρακτηριστικῶν τέτυφα τέτυπα, ἔφαλλα ἔ
φαλα, ἤκουα ἤκουα. καὶ δύο σύμφωνα ἢ ἢ κὶ γόργεια,
ἢ δωάμαι δὲ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικῶν φη συ
ζυγίας λαμβάνεσθαι, τὴν πῶ τέτυπα. φράζω πέφρασα, πλὴ
τω πέπληγα. εἰάντε ὁ μέλλων παραλήγει τῶ ε ἢ ἢ μόνω ἢ
σιῶ τῶ ε, μεταβολῆ τῶ ποιότου ε εἰς ο τὴν πῆραλήγουσιν
γίνεσθαι, πέσιω πέσιοντα, φθόρω φθόρα, ἔλψω ἔολπα. τῶ
ρο δὲ καὶ τὸ εἶωθα, καὶ εἶκα καὶ εἶκα.

Από δὲ τῶ ὑπορσωτέλιου τὸν ὑπορσωτέλιου, μετα
λαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικῶν, ἐτύφαι ἐτύφαι, ἢ
κύνει κύνει, ἔφαλει ἔφαλει.

Από δὲ τῶ δὲυτέρου μέλλοντος, τὸν δὲυτέρου μέλλοντα,
μεταβολῆ τῶ εἰς ε, ἢ προσλήψει φημαι, τυπῶ τυπῶμαι.

Σχηματισμοὶ τῶν παθητικῶν χρόνων.

Similis for
matio tempo
rum inter se
in indicati
no, in passi
mo genere.

Ἐπὶ δὲ τῶ ορίστου παθητικῶ κοινόν, τὸν μὲν γίνεσθαι φ
παρατατικῶν ἀπὸ τῶ ὁμωνύμων γίνεσθαι γόργικῶν, ὁμοί
ως τοῖς μέσις, γράφω γράφομαι, ἔγραφον ἔγραφόμιω.

Καὶ τὸν πῆρακειμίνου ἀπὸ τῶ παρακειμίνος, τρωπῆ τ' ἔχα
της εἰς μαι, τέτυφα τετύμμαι, πεποίηκα πεποίημαι.

Καὶ ἐπὶ τὸν δὲυτέρου ἀορίστου ἀπὸ τῶ ποιότου, μεταβολῆ
φηγάτης εἰς λῶ, ἐτυπομ ἐτύπω.

Τὸν δὲ ὑπορσωτέλιου ἀπὸ τῶ συσσίχου πῆρακειμίνος, με
ταβολῆ φηγάτης εἰς μίω, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῆ, αὐ
ἀπὸ συμφώνων τυγαῖν ἀρχόμενον, τέτυμμαι ἐτετύμιω.
ὅπως τε αὐξήσεως ὅτι δεκτικῶς, καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἔν ὁ πα
ρακεί-

ρακεί-

ρακείμιω, τὴν μίω αὐξάνεσθαι, εἰ δὴ αὐτῶν, γῆ, εἶκα
εἶκα, ἔολπα ἔώλωπα.

Καὶ τὸν πρώτου δὲ ἀορίστου ἀπὸ τῶ πῆρακειμίνος με
ταβολῆ φηγάτης εἰς θῶ, καὶ ἀπὸ βολῆ φη συλλαβικῆς αὐξή
σεως, ἢ οἷς δ' ἢ ἢ ὅτι ὑπάρχει. ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἢ τὶ συλλα
βικῆ ἢ χρονικῆ, τέτυπῆαι ἐτύφθην, ὄρισται ὄριθῶ. γίνοι
το δ' αὐ καὶ ἀπὸ τῶ πρώτου τῶν πρώτου τῶν γόργικῶν κα
θάρου, εἰς ὁ, ἢ παντὶ μέλλοντι. μεταβολῆ γὰρ τῆς σα εἰς
θῶ, καὶ τῶ ὑπάρχοντος φηλοῦ εἰς ὁ οἰκίου δ' αὐ, ἐτύφα
ἐτύφθην, ἔφαλα ἔφάθην.

Καὶ ἐπὶ τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τῶ δὲυτέρου πρῶ
τώπου ἐφωθεῖται τῶ ομ, τέτυφαι τετύφμαι, πέπλεφα
πέπλεφμαι.

Τὸν δὲ πρώτου καὶ δὲυτέρου μέλλοντα ἀπὸ τῶ συσσί
χου ἀορίστου προσλήψει τῶ ομαι, καὶ ποδαρέσει φη αὐξή
σεως, ἐτύφθης τυφθίσομαι, ἐτύφθης τυφθίσομαι.

Κοινόν φη α. καὶ β'.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δὲυτέρας κοινόν, τὸ ὕδι τῶ γόργικῶ
πικῶ μέλλοντος δωάμαι ἔχθη τὸ σ ἢ τῶ διπλῶ. Κα
πὶ τῶ πῆρακειμίνος τὸ ληκτικῶν α, ἔχειμ συλλαβίζομενον τῶ
δ' αὐ εἰ τῶ ἀντιστοιχοῦν τῶ τῶ μέλλοντος ληκτικῶ διπλῶ,
ὡς δωάμαι τὸ φηλοῦ ἔχοντι, τύψω τέτυφα, λέξω λέλεχα.

Generalia
quedā sin
gularū con
iug. inter se.

Καὶ πὶ τῶ παθητικῶ παρακειμίνος, πρὸ τῶ ληκτικῶ μαι, με
ταβάλλῃ τὸ τῶ γόργικῶ κείνο δ' αὐ, εἰς τὸ οἰκίου μίω,
τέτυφα τετύβμαι, δὲ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι, λέ
λεχα λέλεγμαι. Καὶ ὕδι τῶ ἀορίστου πάλιν τὸ μίω, εἰς τὸ
οἰκίου δ' αὐ, τέτυβμαι ἐτύφθην, λέλεγμαι ἐλέχθην.

Διαφορῶσι δὲ, ἢ φη μὲν πρώτης τὰ, ψ β φ, τύψω, τέτυ
φα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. φη δὲ δὲυτέρας τὰ, ξ χ γ, λέξω,
λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

Κοινόν φη γ. καὶ δ'.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ, τὸν γόργικῶν
πῆρακειμίνου πρὸ τῶ ληκτικῶν α, ἔχειμ τὸ κ συλλαβίζομενον,

Βεβασιλδουκα, εΨαλκα. εΨαφίρσει δε, η η μ τριπτι αυτο εχει
τροπω η τδ σ, βασιλδουβα βασιλδουκα, ε δε τεταρτη πε-
διεσει, ψαλδ εΨαλκα. Τριτωπειτα δ' αυτ η τδ τεταρτης ε
το πεω τδ λικηφντ ε συμβαίνου ν εις γ, εΨα το επαγαμδ η
κ, φανω εφραγκα, και το παθητικου εφραγμα, εΨα το επα-
γμειου μ, ο μλι τοι αορισεισ παλιμ το η εχει, εφραβλιμ.

Ιδια η γ'.

Specialia ali
quatuor coniu-
gationum
per se.

Ιδιου δε η τδ τριτης και το αυτ τδ γινδργητικου μελλοντ ε
γινδργεα εχειμ το σ, γνθα αι προτεραι δυναμει το αυτο
εχουσι, ακουσω, ποιησω. Και ολωσ δ' η εφ' ων ταυτ πετε-
ραισ η τδ διπλδ με ταβολη εις τα διασέα και μεσαι, γνταυθα
το σ η το αυτο ομ φυλάττεται, η εις κ μεταβάλλει, η παντε-
λωδ εκλείπει, μεταβάλλει μλι γαρ αυτ τδ γινδργητικου πα-
ρακειμενου εις κ αι, ηκουα, εκλείπει δε και φυλάττεται ε-
πι τδ παθητικου παρακειμενου, ποιημαι, ηκουσμαι. ε
μλι γαρ το τελικου ω, τδ ιδιου γνιδωτ ε καθαρου η, ωσ ε-
πιτοπλειςου εκλείπει, βοάω βεδωμαι, ρξδω τε τξδωμαι,
εω γνιωμ μλι το ε σωζεται, ελκυω ελκυσμαι, ακουω ηκου-
μαι. και ην α και ε, εφ' ων το λ η παραλήγουσαν συλ-
λαβίξει, γιλάω γεγέλασμαι, τελέω τετέλεισμαι. Σκε-
πθου δε βελπου, ει δε μη καθαρου το ροιδω ω, αι το σ φυ-
λάττεται, αδω ησμαι, πείθω πέπεισμαι, πλάττω επέπλασ-
μαι, φράζω επέφρασμαι. Ανάγκη δ' αρα και του αορισειμ
εχειμ μλι το σ, εφ' ων και ο παρακειμεν εχει, ηκουσμαι η-
κουδλιμ, μη εχειμ δε, εφ' ων ε δ' ο παρ ακέμεν ε, ποιη-
μαι εποιήβλιμ.

Ιδιου δε εδω ταυτης και το αυτ μελλοντας ην α ε ο ρημα
των, τροπω η τδ ε και α εις η, και τδ ο εις ω προφορεδω,
ποιέω ποιήσω, βοάω βοήσω, χρυσάω χρυσάσω, πλιμ τδ και
λιέω, τελέω, επανέω, φορέω, φεω, ακουμαι, και γιλάω, ελάω,
εράω, περδω, γνιάω, ιάομαι, κλάω, πετάω, κδράω, παάω,
ερώω, όμώω, όνόω, γνόω, βόω. Και επαινήσω μλι τοι και φο-
ρησω, και πδρήσω, και περησώ, και ησουμαι εφ ποιητ η ερε-
του ιωνικωδ.

Ιδια

Ιδια η δ'.

Της δε τεταρτης ιδιου, το του γινδργητικου μελλοντα, Vt. pa. 252.
πεω τδ λικητικου ω το συμφωνου εχειμ τδ γνιδωτ ε, και
βραχυπαρλακτεμ, απείρω απδρω. και φέρω γμλιμ
φέρσω, και ορω ορσω. και φθέρω φθέρσω, λεγόμενου εύρη-
του δωρικωδ.

Ιδιου δε επι και το του πρώτου αορισειμ η η μλι παραλή-
γουσ, ει εφ' ε ο μελλωμ. εφ' η δε, ει εφ' α, μλιω εμεινα, ψαλω
εΨαλα. Και το αυτ τδ γινδργητικου παρακειμενου, η δλι
τδρα αορισειμ, μεταβαλλειμ εις α το τδ μελλοντ ε παρα-
ληκτικου ε, απδρω εαπαρκα, φθέρω εφθαρκα, λεγνδ εκτα-
νου. Και το, του μεισου παρακειμενου τριπειμ τλι αι πα-
ραλήγουσαν εις η, χείνω κείλιμα, φαίνω πείφιμα. Και το
αυτ ην ληγόντωμ μλι εις νω, παραληγόντωμ δε εφ' ε, η η η
ει διφθόγγω, μη τριπειμ το μ, αλλ' ακβάλλημ, κείνω κείκειν
κα, τείνω τέτακα. Εφ' ων δ' η και ο παθητικος παρακειμε-
ν ε ακολούθωσ εη εχει αυτο τετραμεινου, κείκειμαι. ε δ' ο
αορισει ε, ατριπειμ εκείβλιμ, εΨα το δ' ύσφειγκτω.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Η δε πέμπτη οτι μλι ην μ ρηματων δζην ακ ην της
τριτης, α ε ο υ, παραγομενιωμ, και οτι ε πάντας ε-
χει αυτ ρηνας εφκται προτερου.

De quinta
coniugatione
que est uer-
borū in με,

Ιδιου δ' εχει το ακ ην γινδργητικου γνιδωτ ε του παραλα-
τικου γινιδωτα, εζαιρέσει η και τροπω του μ εις η, τίθημ
επιβλιμ, ισκιμ ισλιμ, δίδωμ ειδιδωμ, ρδίνγυμ ειρδίνγυνω.

Επι το του πρώτου αορισειμ πεω ην λικητικου α το κ ε-
χειμ συλλαβιζόμενου, πλιμ εη αυτ πάντων, αλλ' αυτ ην ακ
του ε και ο παρσχηματισμενων, τιθω τίθημ εδωκα δι-
δω δίδωμ εδωκα. Ειρηται δε προτερου και οτι τα
εις μι ρήματα αυτ ην παθητικου τε και μεισου, και διγ-
κωμ, και πλδωτικωμ συσλλετται, και η η μη καθόλου ου
εα.

Vt. pa. 315.
Que quidē
εα.

ἀνάγκη .) κὴ δὲ ᾠδῶν, τίθειμαι γὰρ καὶ ἀνάγκημαι, καὶ δίχημαι τῷ πει
idest. 315. τῷ εἴρηται, καὶ ἐκίχημαι, καὶ βητιω, σῆτιω, σιωαντήτιω
ὡς τε πλῶ τῷ δικῶν, καὶ πληθωτικῶν, τῷ ἀπὸ τ' πρώ-
του δούτορον ἀορίσω λεκτίου, ἐσημεν γὰρ, καὶ ἔσηκου, ἔ-
βημεν, ἔβηκου.

Κοινὸν γὰρ ἐν γένεσιν ἀπάντων ἔστι τὸ ποιεῖν, ἢ συζη-
τῆ ἀντι ἀναλογως. ὁ γὰρ τοῖς εἰς ω, ωσ, ἢ εἰ ε, ᾠδῶ τοῖς εἰς
μ, κ, ε, ἢ π, α, ἢ ω, ἢ υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων πού-
των ἢ συζητῆ ἕκαστους δικλονότι εἰς τὸ βραχὺ ἐλίδιαι ἀρχῆς
φωνῆν, ὅθεν πῶ κηται μνηκωμενον τιθεω τίθειμαι, ἔ-
σάω ἔσημι ἔπαμαι. δίδω δίδωμι δίδωμαι, ζεύγνυ ζεύγνυ-
μι ζεύγνυμαι.

Γαθητικῶν καὶ μέσων ἡμετέρας.

Γίνετα μὲν οὖν ἀπὸ τῶν παθητικῶν τῶ ἐ μέσων
ἡμετέρας, ἀπὸ τ' ἡνδργητικῶν ἡνδρητικῶν τ' α, τῶ ληκτικῶ
ι, καὶ συμελομενὴς τ' ἡνδραγωγῆς, τίθειμαι, τίθειμαι. Ὁ δὲ
ἡνδρατικός, ἀπὸ τ' ἡνδρατικός, ὁμοίως καὶ ἡνδ τῶν ἄλλων
συζυγιῶν, ἐτίθει, ἐτίθειμι. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων
πρώτου, καὶ δούτορον ἀορίστος, ἀπὸ τῶν συζυγιῶν, ἔβηκα,
ἔβηκαμ, ἔβηλα, ἔβηλαμι. Ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακειμέν-
νου, ἀπὸ τ' σιωδδεκου ἡμετέρας, πρώτου τ' πῶδ ἡνδ ἀνα
διπλασιασμοῦ ι εἰς ε, τίθειμαι, τίθειμαι, δίδωμαι, δίδωμαι,
ἔπαμαι ἔπαμαι. Ὁ δ' ἀορίστου, ἀπὸ τ' ἡνδρακειμένου ὡς ἡνδ
ἔλ τριτίσης, δίδωμαι ἐδύβηλα, τίθειμαι ἐδέβηλα δὲ εἰς * τὸ δού-
σο φθεγκτον.

**ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ
εἰς ω ἡνδργητικῶν.**

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, πρώτου μὲν ὁ αὐτὸς πῶδ
τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ἡμετέρων συζυγιῶν, διαφερέ
δὲ ἡνδ τῶν χρόνων. οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποκλιποιῦται, οἱ δ'
διαφερέως, τὸ μὲν οἱ ὅθεν ἀπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἕκαστω διάθεσιμι.
Κοινὸν μὲν οὖν ἡμετέρας καὶ μέλλοντος πρώτου ἐλ δεισι-
κῆς, τῶν ἡνδργητικῶν ἡνδρισίως, τὸ, τὸ μὲν δούτορον τῶν ἐνι-
κῶν προσώπου, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσεται τ' ἐ-
χάτης

τοῦ δού-
σονοφου.
Formatio re-
liquarum à
primi per-
sonarū per
singulos nu-
meros et tē-
pora indica-
tiui,
Uti æstivo ge-
nere.

εχάτης εἰς ες, τὴν πῶ τὴν πῆς, τὴν πῶ τὴν πῆς. τὸ δὲ τρίτον,
ἔχ τῷ δούτορον, ἀφαιρήσεται τὸ σ, τὴν πῆς, τὴν πῆς. τῶν δὲ
δικῶν τὸ μὲν δούτορον, ἀπὸ τοῦ δούτορον τῶν ἐνικῶν, μετὰ
ποιήσεται ἐλ ἐχάτης εἰς ἔριμ, τὴν πῆς τὴν πῆς, τὴν πῆς τὴν πῆ-
κου. τὸ γὰρ πῶ τῶν ἀπ' ὁμοφώνως τῶν ἡνδργητικῶν γίνετα.

Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῶν δούτορον. τῶν πληθωτι-
κῶν τὸ μὲν πῶ τῶν, ἀφ' τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν, πρώτου τῶ
εἰς ο, καὶ πῶδεσεται τ' μὲν, τὴν πῶ τὴν πῶ. τὸ δὲ δούτο-
ρον, ἀφ' τ' δούτορον τῶν δικῶν, μεταποιήσεται πῆς ἐχάτης εἰς
τε, τὴν πῆς τὴν πῆς. τὸ δὲ τρίτον, ἀφ' τοῦ τρίτου τῶν δικ-
κῶν, μεταποιήσεται ἐλ ἐχάτης εἰς οἱσι, τὴν πῆς τὴν πῆσιμ.

Ὁφέκετα δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν, τὴν πῆσιμ. καθόλου γὰρ τὰ εἰς
ε, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέκετα τὸ ν ἀπικῶς,
καὶ φωνήντης, καὶ συμφώνως ἡνδρητικῶν. ἰωνδν δὲ ἀνδ-
τ' ν πῶδεσεται. συμείω δὲ τὸ, ἢ τιμκοσ' ἀρνητῆρα, καὶ εἰδ' ὅτε.

Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὴν δούτορον μέλλοντα, πῶ
ἔσσου ὡς ἐκείνης ἀφαιρήσεται τῶν ε, γίνετα τῶν δούτορον τῶν ἐνι-
κῶν, ἀλλὰ τ' τρίτου τῶν δικῶν, ἢ τῶν ἀφαιρήσεται, ἢ μεταθέσεται.
τυπῆς γὰρ τυπῆσιμ, τυπῆσιμ.

Παρατακίς καὶ ἀορίστος Β'

Τῶ δὲ παρατακίς καὶ δούτορον ἀορίστου, τὸ μὲν δούτορον
τῶν ἐνικῶν, ἀφ' τοῦ πρώτου προσώπου, πρώτου τῶν εἰς εδ,
ἔτυπῆσιν, ἔτυπῆσιν. τὸ δὲ τρίτον, ἀφ' τοῦ δούτορον ὡς ἐρη-
ται. τῶν δὲ δικῶν, τὸ μὲν δούτορον, ἀφ' τοῦ δούτορον τ' ἡνδ-
ἐνικῶν, μεταποιήσεται ἐλ ἐχάτης εἰς ἔριμ. τὸ δὲ τρίτον, ἀφ'
τοῦ τρίτου, πῶδεσεται ἐλ πῶ. τῶν δὲ πληθωτικῶν, τὸ μὲν
πῶ τῶν, ἀφ' τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν, πῶδεσεται ἐλ με, ἔτυπ-
κου, ἔτυπῆσιν. τὸ δὲ δούτορον, ἀφ' τοῦ δούτορον τῶν δικ-
κῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἡνδ τῶν ἡμετέρων. τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώ-
πως τῶν πρώτων τῶν ἐνικῶν.

Τὸ ἡλθουσιν, καὶ ἐμάθουσιν χαλκιδικῆς διαλέκτου ἔστι πά-
ρηγματισμὸν, πρὸς τὸ ἔδθουσιν.

Κοινὰ πῶ τῶν ἀορίστου καὶ παρακειμένους.
Τῶ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένους κοινόν, τὸ, τὸ μὲν

Verū ἔρ in hoc loco cog-
natio tēpo-
rum inter se
observanda
est:
ut puta,
Præsenti-
s futuri.

Vr. f. 4. 232.
Quo in lo-
co, ἔρ.

Idē p. 256

Præteriti
imperfectionis
ἔρ indefinite
tī secundī.

Præteriti p-
fecti et inde-
finiti primi.

διδύτρου τῶν ἐνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, πλεονέσει τοῖς, ἔτυφα ἔτυφας, τέτυφα τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, ἔτρυφε ἔτρυφαι, σὺ τρις, καὶ τροπῆ τοῦ α εἰς ε, ἔτυφε τέτυφε.

Τὸ δὲ διγῶν, τὸ μὲν διδύτρου ἀπὸ τοῦ διδύτρου τῶν ἐνικῶν, μεταποιήσεται ἐλεγχότις εἰς ατομ, ἔτυφας ἔτύφατομ, τέτυφας τετύφατομ. τὸ δὲ τρίτον, ἔκ ἐπι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν πῆρακειμῶν ὁμοφώνου ἔλεῖ δίδυ διδύτρου. τὸ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου διδύτρου, μεταποιήσεται ἐλεγχότις εἰς τιω, ἔτυφαστομ ἔτυφάτω. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρώτου κοινόν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν, πλεονέσει ἐλεγχότις, ἔτυφα ἔτύφαμεν, τέτυφα τετύφαμεν. τὸ δὲ διδύτρου, ἀπὸ τοῦ διδύτρου τῶν διγῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ γίνεσθαι. τὸ δὲ τρίτον, ἔκ ἐπι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν πῆρακειμῶν, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν διγῶν, μεταβολῆ ἐλεγχότις εἰς σιν, τετύφαστομ, τετύφασιν.

Τὸ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν, πλεονέσει τρυ, ἔτυφα, ἔτυφαι.

Τὸ δὲ ἑσπερίων πλεονέσει τὸ μὲν διδύτρου ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῆ τρυ εἰς σ, ἔπετύφαι ἔπετύφασιν. τὰ δὲ ἄλλα πᾶσι ταῖς ὁμοίως τοῖς τοῦ πρώτου ἀορίστου. πλὴν τρυ μὴ δὲ γίνεσθαι μεταβάλλει τῶν φωνηέντων, καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν πλεονέσει τρις σιν, ἔπετύφαι ἔπετύφασιν.

Δηλοῦν οὖν ὅτι τοῖς γίνεσθαι, καὶ ἀμφοῖν τῶν μελλόντων καὶ τοῖς πῆρακειμῶν τῶν ἑσπερίων, ἰδίῳ πρὸς τοῦ ἄλλου χρόνου, τὸ τὰ διδύτρου καὶ τρίτου τρυ διγῶν ἀλλήλοισι ὁμοφώνειν. διὸ καὶ λέγεται ὡς ἐὰν εἰς σι λήγη τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφώνειν τὰ διδύτρου καὶ τρίτου τῶν διγῶν.

Συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμοφώνια εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἐνικῶν τρυ πῆρατατικῶν ἀμφοτέρω τῶν ἀορίστων. καθόλου γὰρ τῶν ἑσπερίων πῆρακειμῶν, οἷς ἢ μετοχὴ ἔκ εἰς σ οἴοντο μέλου ληγῆ, τῶν τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικῶν ἔχει τιω ἐλεγχότις γρηκτικῶν πῆραληκτικῶν συλλαβῶν, οἷον, ὁ τῶν τρυ, τρυπῶν, ἔτυφαστομ, ἔτυφαι, τρυπῶν, τρυπῶν, ἔτυφαστομ, ἔτυφαι.

τῶν

Τὸ δὲ μέσῳ ὀριστικῶν, ὁ μὲν πῆρακειμῶν καὶ ἑσπερίων In medio fissu τελικῶν, συμφέρουσι τοῖς ἑσπερίων ὁμοφώνοις, ut communi Enesdit καὶ μέλλοντι κοινόν, τὸ τὸ διδύτρου τῶν genere ἐνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἔτρυφαι σὺ τρις, καὶ τροπῆ τοῦ ε εἰς ε, καὶ ἑσπερίων τρυ εἰς ε, τῶν τρυπῶν, τῶν τρυπῶν.

πλὴν τρυ οἶμαι, βέλομαι, ὄψομαι. τούτων γὰρ τοῖς τοῦ διδύτρου, ἔτρυφαι σὺ τρις, ἑσπερίων τρυ εἰς ε, καὶ ἑσπερίων τρυ εἰς ε, οἶμαι, βέλομαι, ὄψομαι. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ διδύτρου, ἀναλύσει τρυ πῆρακειμῶν, καὶ πῆρακειμῶν τρυ, τῶν τρυπῶν, τῶν τρυπῶν. τῶν διγῶν τὸ μὲν πρώτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τρυ ἐνικῶν μεταποιήσεται ἐλεγχότις, εἰς μίθου, τῶν τρυπῶν τρυπῶν.

τὸ δὲ διδύτρου καὶ τρίτου ὁμοφώνειν, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθαι, μεταποιήσεται ἐλεγχότις εἰς διου, τῶν τρυπῶν, τῶν τρυπῶν.

τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρώτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τρυ διγῶν μεταποιήσεται ἐλεγχότις εἰς θα, τῶν τρυπῶν τρυπῶν τρυπῶν. τὸ δὲ διδύτρου ἀπὸ τοῦ διδύτρου, μεταποιήσεται ἐλεγχότις εἰς διε. τῶν τρυπῶν τρυπῶν. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ παραλήγοντι ε, εἰς ο, καὶ πῆρακειμῶν τῶν ν, τῶν τρυπῶν τῶν τρυπῶν.

Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν διδύτρου μέλλοντα, πλὴν ὅσον ὑπὸ τῶν τῶν διδύτρου τῶν ἐνικῶν, καὶ ἔτρυφαι σὺ τρις γίνεσθαι, τῶν τρυπῶν τρυπῶν τρυπῶν, μαχῶμαι μαχῶμαι μαχῶμαι.

καὶ τὸ τρίτον, πῆρακειμῶν τρυ εἰς ε, διφθογγίον, τῶν τρυπῶν τρυπῶν. καὶ ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τῶν τρυπῶν τρυπῶν εἰς διφθογγίον εἰς οὐ τῶν τρυπῶν.

τῶν δὲ παρατακτικῶν καὶ διδύτρου ἀορίστου κοινόν, τὸ τὸ διδύτρου τῶν ἐνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτρυφαι σὺ τρις καὶ ν, καὶ τροπῆ τρυ εἰς ε, καὶ διφθογγίον τρυ ο καὶ ε εἰς ον, ἔτρυπῶν ἔτρυπῶν ἔτρυπῶν. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ διδύτρου ἀναλύσει τρυ εἰς εο, καὶ πῆρακειμῶν τρυ τ, ἔτρυπῶν ἔτρυπῶν. τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως ἀπὸ τοῦ γίνεσθαι. πλὴν ὅσον τῶν διγῶν, τὸ διδύτρου καὶ τρίτου οὐχ ὁμοφώνειν, ἀλλὰ τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν, μετα-

ποιήσει ρι ληγούσης εις διλω. η̄ ἀρ̄ τοι ιδίς δ'δυτῶρ, ἐτύπη
το ἐτύπηδιον ἐτυπήδιω.

Τὸ δὲ πρώτου ἀορίσου, τὸ μὲν δίδυτον τῶν ἐνικῶν ἀρ̄ τ̄
πρώτου ἀφαίρειται τοι μ̄ καὶ ν, καὶ μεταβολῆ τοι κ̄ εἰς ε, ὅ
τούτου παλιμ̄ εἰς ο, καὶ σιωαίρειται τοι α καὶ ο εἰς ω, ἐτυψά
μιω ἐτύψαο ἐτύψω. τὸ δὲ τρίτου ἀρ̄ τοι δίδυτῶρ ἀναλί
σει τῶν σιωημελῶν, καὶ πῆρνεῖται τοι τ, ἐτύψαο ἐτύψα
ο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῶν δίδυτῶρ ἀορίσω, πλὴν ὅσων ἐ
κεῖ μὲν τὸ πῆραλῆγορ ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε παλιμ̄ εἰς
ο. ἔνταυθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον ποδὶ πάντα.

Ρ Α Θ Η Τ Ι Κ Ω Ν.

In praesio
genere.

Vr. pag. 267

Τὸν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἔνεσῶς, καὶ οἱ μέλλοντες ἄμα
φω, τῶν ἔνεσῶν τῶν μέσων συμφέρονται, ὁ δὲ πῆρατα
πικὸς τῶν παρατατικῶν, οἱ δὲ ἀορίσοι τῶν ὑπορρωτελικῶν. ὁ
δὲ πῆρακέμελον ὅ καὶ ὑπορρωτελικὸς ἰδίαν εἰλήχασι κα
τατομῶν, τοι μὲν γὰρ πῆρακέμελον τὸ δ'δυτῶρ ἀρ̄ τοι πρῶ
του, τρωπῆ τοι ληκτικῶ μ̄ εἰς σ, ἢ τοι ἔνδργεία, ἢ διωάμει.
ὧν γὰρ ὁ μέλλων εἶναι τοι ψ, ἢ ξ, τότε μὲν ὁ ἔνεσῶς τῶν αὐ
τῶ διπλῶ γίνεται, πῆραπλεγμα πῆραπλεφαί, τέτυμμαί τέτυ
ψαι. τὸ τρίτου ἀρ̄ τοι δίδυτῶρ, τρωπῆ τοι σ εἰς τ, ὅπως
αὐ̄ εχρ̄, εἶτ' ἔνδργεία, εἶτε διωάμει. σιωῖσι δ' ἔνδργεία καὶ
τὰ πρότερον διωάμει σιω̄ αὐτῶ θεωρούμενα ἔν τῶν διπλῶ,
οἶον τὸ π ἢ κ, τέτυψαι τέτυψαι πῆραπλεφαί πῆραπλεκταί, ἐ
σπαρσαι ἐσπαρται. καὶ τὸ σ δὲ πῆραπλεγμα βάνετ' ἰδιόλογος,
ἢ τ̄ πρώτου ἢ λήγουσα τῶν σμ συλλαβίζονται, ἢ κρουσαι ἢ
κρουσαι ἢ κρουσαι. τῶν διηκῶν τὸ πρῶτον, ἀρ̄ τ̄ πρώτου τ̄
ἐνικῶν, ὁμοίως τῶν ἔνεσῶν, καὶ τὸ δ'δυτῶρ, καὶ τρίτου ὁμο
φώνως ἀρ̄ τοι δίδυτῶρ μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς διου,
ἔν οἷς δ' κλονότι τὸ σ ἔνδργεία, ἢ κρουσαι ἢ κρουσδιον. ἔν οἷς ἡ δ' ἠ
νάμει, ὅ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πῆρα τ̄ θ συλλαβισίον, ἐάν τὸ ψ ἢ
τέτυψαι τέτυψω. ἢ τὸ χ, ἐάν τὸ ξ, πῆραπλεφαί πῆραπλεκδομ.

τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τ̄ πρώτου τῶν διηκῶν,
μεταποιήσει ρι ἐλάτης εἰς θτα, ὁμοίως τῶν ἔνεσῶν, τετύμμε
θωμ τετύμμεθτα. τὸ δὲ δ'δυτῶρ, ἀπὸ τ̄ δ'δυτῶρ ἐκβολῆ
τ̄

τοῦ ν, καὶ τρωπῆ τ̄ ο εἰς ε, τέτυψωμ τέτυψθε. τὸ τρίτου
κοινῶς μὲν γηέδιαι, ἔχ οἶον τε ἔντα τὸ τρίτου τ̄ ἐνικῶν συλ
λαβῆ ληγῆ δισυμφώνω. ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου, τῶν ἐνι
κῶν τρωπῆ τ̄ ψιλῶ ἔν οἷς αὐ̄ ἢ, εἰς διασῶ, καὶ πῆρνεῖται τ̄ α,
τέτυψαι τετύφαται, πῆραπλεκταί πῆραπλεχταί.

Καὶ τὰ τ̄ ὑπορρωτελικῶν δὲ ὁμοίως τῆς τοῦ πῆρακέμε
νω γίνεται πλὴν ὅσων φωνῆν ἔνταυθα ληκτικῶν τὸ ο, ἔντα
εἰς ἐκείνους τὸ α. ἔνεσῶν δ' ἀρ̄ καὶ τὸ τρίτου τῶν διη
κῶν τῶν εἰς διω ἀρ̄ τοι δίδυτῶρ, καθόλου γὰρ πινικῶντα
μόνον τὸ δίδυτον καὶ τρίτου τῶν διηκῶν ἀλλήλους ὁμοφωνεῖ
το, ἔνταυθα τὸ τρίτου τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αὐ λήγει.

ΙΑΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ενδργητικῶν ἔνεσῶς.

Ιδιον δὲ τῆς πῆραπλεγμα τὸ αὐτὸ τῶν ὀριστικῶν ἔνεσῶν καὶ τῶν
μὲν δίδυτον πρῶτον τοι ἔνεσῶν τ̄ γίνεται ἀρ̄ τοι
πρώτου, ἀφαίρειται τοι ι, καὶ τρωπῆ τοι μ̄ εἰς σ, τίθημι τίθης.
τὸ ἡ τρίτου ἀπὸ τοι δίδυτῶρ, πῆραδίσει τ̄ ι, τίθης, τίθισι.

τῶν δὲ διηκῶν τὸ δ'δυτῶρ καὶ τρίτου, ἀπὸ τοι δίδυτῶρ
τῶν ἐνικῶν, τρωπῆ τοι σ εἰς τ, καὶ πῆραδίσει τοι ου, καὶ με
ταβολῆ ρι πῆραληγούσης εἰς τὸ πῆραληγορ φωνῆν τοι ἔνεσῶ
τ̄, ὅθεν αὐτὸ πῆραληγῶντα τὸ εἰς με, τίθημι τίθης τί
θου, ἰσάω ἰσημι ἰσης ἰσαου, δίδω δίδωμι δίδως δίδου.

τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοι πρώτου τῶν
ἐνικῶν μεταποιήσει ρι ληγούσης εἰς μιν, καὶ μεταβολῆ τῆς
πῆραληγούσης, ὡς εἶρηται, τίθημι τίθμεν. τὸ δὲ δ'δυτῶρ
ἀπὸ τοι δίδυτῶρ τῶν διηκῶν ἀφαίρειται τοι ν, καὶ τρωπῆ τοι
ο εἰς ε, τίθου τίθετε. τὸ τρίτου ἀπὸ τοι τρίτου τ̄ διηκῶν
ἀφαίρειται τ̄ ν, καὶ μεταποιήσει ρι τὸ εἰς σ, καὶ πῆρνεῖται τ̄
α, τίθου τίθεσσι, δίδου δίδουσι. τὸ δὲ ἰσάω, καὶ ἰσάω,
καὶ τὰ ὁμοία, ἐκ σιωαίρεισως.

τῶν ἡ πῆρατατικῶν καὶ δίδυτῶρ ἀορίσω, ὁμοίως τῆς πρῶ
της, καὶ δίδυτῶρ ἀορίσω τῶν παθητικῶν, ἐτίθω ἐτίθης,
ἔθω ἔθης. πλὴν ὅσων ἔνταυθα ἢ τῶν ἐνικῶν πῆραληγούσαι συ
εἴλεται, αὐτὸ τῶν διηκῶν καὶ πληθυντικῶν ὡς εἶρηται.

Αὐτὸ δὲ τῶν εἰς με ὁ ἔνεσῶς, ὡς ἀπλῶς εἶπεῖν, ἢ

Coniugatio
personalis
uerborū in
μ, in acti
uo genere

Vr. pag. 315.

Est igitur.

ἀναδιπλασιασμόν ἔκτε Ἔ ἀρλεπικῶν συμφώνων, Ἐ Ἔ ε, εἰ μὴ
τὸ ρι πρῶτος δὲ δύσφθεγκτῶν λωλοῖσι, δὴ δὲ δ' ὠμ. βδ, τίθη-
μι, σῶ μλντοι, γε ἴσημι, δὴ τὸ δύσφθεγκτον.

Μέσα καὶ παθητικά.

In medio Ἔ Ἐπί δὲ Ἔ μέσῳ τε καὶ παθητικῶν ὀρεισικῶν, τὸ μλν ζῶ ε-
ραβίμο gene νεισῶτ Ἐ καὶ παρακειμένῳ δὲ δὲ τέρῳ ἀπὸ Ἔ πρώτου, μετα-
re. Βολῆ ρι μαι εἰς σαι, τίθειμαι τίθεσαι, τίθειμαι τίθεσαι.

Τὸ δὲ Ἔ παρατακτικῶν καὶ δὲ δὲ τέρῳ ἀόριστου μεταποιήσῃ
ῥι ληγούσις εἰς σσ, ἐπιδήμιω, ἐτίθεισ. τὰ δ' ἄλλα πάντα
κινῶ πρὸς τὴν τρίτην.

Vr. pag. 328 Ἐσι δὲ καὶ εἰς η πρῶτον τὸ δὲ δὲ τέρῳ Ἔ ἦνισῶτ Ἐ, τῶν
ἀπὸ Ἔ ε καὶ α, τίθειμαι τίθη, ἴσημαι ἴση.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡ-
γητικῶν.

Coniugatio per modos uerborū gra uitorū, in actiuo gene- re, de qua su pra pag. 175. Τῆς δὲ ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μλν ὀρεισικῆ ἐγκλισις.
αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς δέ.

Ενεσῶς.

τὸ ὀρεισικόν, τὴν ἦω.

ὁ παρατακτικὸς, ἐτυ ἦσθ.

τὸ πρῶτακτικόν, τὴν ἦε.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἰσοτακτικόν, εἰάν τὴν ἦω.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦεμ.

Μέλλων πρώτῃ.

τὸ ὀρεισικόν, τὴν ἦω.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦεμ.

Ἀόρις Ἐ πρώτῃ.

τὸ ὀρεισικόν, ἐτυ ἦα.

τὸ πρῶτακτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἰσοτακτικόν, εἰάν τὴν ἦω.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦα.

Γαγ α.

Γαργικῶν.

τὸ ὀρεισικόν, τὴν ἦα.

ἰσορσωντελικὸς, ἐτυ ἦεμ.

τὸ πρῶτακτικόν, τὴν ἦε.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἰσοτακτικόν, εἰάν τὴν ἦω.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦεμ.

Ἀόρις Ἐ δὲ δὲ τέρῳ.

τὸ ὀρεισικόν, ἐτυ ἦοιμι.

τὸ πρῶτακτικόν, τὴν ἦε.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἰσοτακτικόν, εἰάν τὴν ἦω.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦεμ.

Μέλλων δὲ δὲ τέρῳ.

τὸ ὀρεισικόν, τὴν ἦω.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦεμ.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΣΩΝ.

τὸ ὀρεισικόν, τὴν ἦοιμι.

ὁ παρατακτικὸς, ἐτυ ἦοιμι.

τὸ πρῶτακτικόν, τὴν ἦε.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἰσοτακτικόν, εἰάν τὴν ἦοιμι.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦεδα.

Μέλλων πρώτῃ.

τὸ ὀρεισικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ δὲκτικόν, τὴν ἦοιμι.

τὸ ἀπαρέμφατον, τὴν ἦεδα.

Ἀόρις Ἐ πρώτῃ.

τὸ ὀρεισικόν, ἐτυ ἦοιμι.

τὸ πρῶτακτικόν, τὴν ἦα.

In medio ge-
nere. supra
pag. 178.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

τὸ δουκτικόν, τυψάιμι.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν τυψωμαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τυψάδα.

Παρακείμενον Θ.

τὸ δουκτικόν, τέτυπα.
 ἰσορσωντέλιος, ἐτετύπα.
 τὸ πρσακτικόν, τέτυπε.
 τὸ δουκτικόν, τετύποιμι.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν τετύπω.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπῶμαι.

Αόριστος δ' εὐτερο Θ.

τὸ δουκτικόν, ἐτυπόμι.
 τὸ πρσακτικόν, τυπῶ.
 τὸ δουκτικόν, τυποίμι.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν τυπωμαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέδα.

Μέλλων δ' εὐτερο Θ.

τὸ δουκτικόν, τυπούμαι.
 τὸ δουκτικόν, τυποίμι.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέδα.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

τὸ δουκτικόν, τύπῃμαι.
 καὶ τ' ἄλλα, ὡς εἴρηται.

Παρακείμενον Θ.

τὸ δουκτικόν, τέτυμμα.
 ἰσορσωντέλιος, ἐτετύμι.
 τὸ πρσακτικόν, τέτυφα.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφαι.

Αόριστος πρώτο Θ.

τὸ δουκτικόν, ἐτύφθην.
 τὸ πρσακτικόν, τύφθητι.
 τὸ δουκτικόν, τυφθέην.

τὸ ἰσο

In passivo
 genere, su-
 pra pa. 182.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν τυφθῶ.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῶμαι.

Αόρις Θ' εὐτερο Θ.

τὸ δουκτικόν, ἐτύφην.
 τὸ πρσακτικόν, τύφθη.
 τὸ δουκτικόν, τυπέην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν τυφῶ.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τυφῶμαι.
 Μέλλων πρώτο Θ.
 τὸ δουκτικόν, τυφθήσομαι.
 τὸ δουκτικόν, τυφθησόμεν.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεδα.
 Μέλλων δ' εὐτερο Θ.
 τὸ δουκτικόν, τυπήσομαι.
 τὸ δουκτικόν, τυπησόμεν.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεδα.

Μετ' ὀλίγου μέλλων.

τὸ δουκτικόν, τετύφομαι.
 τὸ δουκτικόν, τετυφόμεν.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφεδα.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεσῶς.

τὸ δουκτικόν, τίθημι.
 παρατακτικόν, ἐτίθην.
 τὸ πρσακτικόν, τίθει.
 τὸ δουκτικόν, ἰδέην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν ἰθῶ.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τιθήναι.
 Αόρις Θ' πρώτο Θ.
 τὸ δουκτικόν, ἐθήκα.
 Ἐτ' ἄλλα, ὡς ἰθὶ τ' ἐτυφα.
 Αόρις Θ' εὐτερο Θ.
 τὸ δουκτικόν, ἔδην.

hh

Coniugatio
 per modos
 uerborū in
 μ, in actiuo
 genere . su-
 pra pa. 186.

τὸ προσκλιτικόν, διέλι και δις.
 τὸ δυκτικόν, θέλιω.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν θεδ.
 τὸ ἀπαρέμφατον, θείναι.

Μ Ε Σ Α Κ Α Ι Π Α Θ Η Τ Ι Κ Α .

Ενεώς.

τὸ δεισικόν, τίθειμαι.
 παρατακτικόν, ἐτιδέμην.
 τὸ προσκτικόν, τίθεσο, και τίθη.
 τὸ δυκτικόν, ἠδέμην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν τιθώμαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον, τιδέδαι.

Αόρις θ' δ'εύπερ θ'.

τὸ δεισικόν, ἐδέμην.
 τὸ προσκτικόν, θέσο και θε.
 τὸ δυκτικόν, θείμην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν θεώμαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον, θείδα.

Γαλακτικόν θ'.

τὸ δεισικόν, τίθειμαι.
 ἰσορροπικόν, ἐθείμην.
 τὸ προσκτικόν, τίθει.
 τὸ δυκτικόν, θείμην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν θεώμαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον, θείδα.

Αόρις προδ' θ'.

τὸ δεισικόν, ἐπέθην.
 τὸ προσκτικόν, τίθητι.
 τὸ δυκτικόν, θείμην.
 τὸ ἰσοτακτικόν, ἐάν θεδ.
 τὸ ἀπαρέμφατον, θείωμαι.

Μέλλων προδ' θ'.

τὸ δεισικόν, θεθείμαι.
 τὸ δυκτικόν, θεθούμαι.
 τὸ ἀπαρέμφατον, θεθούδαι.

In medio ἑ
ραβίνο γενε
re, supra pa.
187.

Μετ' ὀλίγου μέλλων.
 τὸ δεισικόν, τιθέσμαι.
 και τ' ἄλλα, ὡς ὑπὸ τὸ πτύψομαι.

Κοινὰ ἀπασοῶν τῶν ἐγκλίσεων.

Κοινόν δ' ἀπασοῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ πλὴν αὐξήσιμ φιλάρ- Communia
χῆς ἀζαιρέϊδαι, πλὴν τὸ πῶρακεμλίω, ἐτυπῆου, τυπῆ. ἐτυ- quaedam om-
ψα, τυψου, τυψαίμ, ἐάν τυψω, τυψαι. τέτυφα γμῶν, τέ- mniū inter
τυφε, τετύφοιμ, ἐάν τετύφω, τετυφῆναι. se modorum

Ο δὲ πῶρατακτικὸς ἔσθ' ἑνεώς πωρεζουκται, και ὁ ἰσορ- Priscian. li.
ροπικὸς ἔσθ' ἰσορακεμλίω. ὡς τε σὺν ἀκ' θατόρων τότων 8. de tempo-
ρηματισμὸς κωινὴν και πῶρε θατόρων ἔχειν πλὴν σημασίαν. rib. uci b. ἑ

Δύλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος πῶραρηματισμὸς ἔσθ' ἰσορακε- Vr. pa. 228.
κὸς ἔσθι, ἔσθ' ἰσορακτικὸς. σημασία ἡ ζύζου ἢ ζῶς ἀκ' τ' ἀοεί
Σ Χ Η Μ Α Τ Ι Σ Μ Ο Ι Τ Ω Ν Π Ρ Ο Σ - (σωμ.

τακτικῶν ἑνδργητικῶν.

Γίνεταί δὲ τῶν εἰς ὠ ἑνδργητικῶν, τὸ μὲν πῶρατακτικόν Formatio re-
ἀκ' τ' τρίτου πῶρασοῦ φιλκίαις ἀρχῆς, ἐτυπῆ τυψω liquoῶ ab
τε, τέτυφε τέτυφε. ὄγι μὲν προτ' ἀόρις και φιλκίαι- indicatio
της μεταποιήσει εἰς ορ γίνεταί, ἐτυψι τυψω. modorum,
In actiōe ge-
νερε.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ δυκτικὰ ἀκ' φιλκίαις ἑνδργητικῆς μεταποιήσει τῆς
εἰς μ, και ἀζαιρέσει τὸ κλιτικὸν μ, και πῶραλίψαι τὸ εἰς
δύφθογγον, ἢ και προτ' φιλκίαις εἰς οἰ, ἢ εἰς πῶραλίψουσα ἰσορα-
χαι, τυπῆοντ' τυπῆοιμ, τυψαντ' τυψαίμ, τετυφῶτες
τετύφοιμ, τυπῶντ' τυπῶιμ, τυπῶντ' τυπῶιμ.

Τῶν δὲ σωρηματικῶν τὰ δυκτικὰ, και προτ' τῆς μ εἰς
λω αἰολικῶς λέγεται, ὡς ἔσθ' ἀκ' πῶρα, ἀξιοίμ, ἀξιοίμ. Vr. pa. 305
τὸ δὲ ἀξιοίμ, και βιώμ, δ' αἰολικόν, προτ' τῆς οἰ εἰς ω. ἀεολ.) Idē
αἰολικόν δὲ και τὸ τυψαι, τυψαι, τυψαίμ. 260.

Τῶν ἰσοτακτικῶν.

τὰ δὲ ἰσοτακτικὰ, ἀκ' τὸ πῶρασοῦ πῶρασοῦ τῶν ἰδίων
ἀρχῶν, μεταποιήσει φιλκίαις εἰς ὠ, ἐτυπῆου ἐάν τυπῆω,
ἐτυψαι ἐάν τυψω, τέτυφα ἐάν τετύφω.

Τῶν ἀπαρέμφατων.

τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἑνεώς θ' μὲν ὄντα και μέλλοντ' θ'

πρώτου, ἀπὸ τῶ τρίτου πρῶτου φιλῶν, πρῶτος τὸν
τύπῃ τῶν τῶν, τῶν. καὶ παρακειμένου ἀπὸ τῶ αὐτῶ
πρῶτος φιλῶν, τίτῃ τε τυφῶν. ἀορίστου δὲ πρώτου,
ἀπὸ τῶ πρώτου, πρῶτος τὸν ἰ, ἐτυφῶ τῶν. καὶ δὲ δὲ
δὲ ἀπὸ τῶ αὐτῶ, μεταποιήσεται φιλῶν εἰς αἶ, ἐτυφῶ τυ-
φῶν. ὁ αὐτὸς δ' ἀπὸ τῶ πρώτου, καὶ τῶ δὲ δὲ μέλλοντος,
μεταποιήσεται φιλῶν εἰς αἶ, τυφῶ τυφῶν.

Τ Ω Ν Μ Ε Σ Ω Ν.

In medio genere.

Τὰ ἢ μίση προσεκτικῶν, τῶ μὴ πρῶτα κενῶ ἢ δὲ δὲ ἀο-
ρίστου, ἀπὸ τῶ δὲ δὲ τῶ ἀρχῆς, ἐτύπῃ τῶν ἐτύπῃ τυφῶ.
Τὸ δὲ πρώτου ἀορίστου, ἀπὸ τῶ πρώτου ἀπὸ φιλῶν,
καὶ πρῶτος τὸν ἰ, ἐτυφῶ μὲν τῶν. ἢ ὅπως αὐτῶ ἄλλως δὲ
βούθῃ γίνονται εἰκόσῃ. τὸ δὲ πρῶτου κενῶ, ὁμοίως τῶ
ἐνδρῶντικῶν.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικῶν, ἀπὸ τῶ πρώτου φιλῶν, τῶ φιλῶν
εἰς μὲν, καὶ πρῶτος φιλῶν εἰς δὲ φιλῶν πρῶτα λαμβαν-
ομένου, τῶ πρῶτου τυφῶν, ἐτυφῶ μὲν τυφῶν. πληρῶ
τῶ πρῶτου κενῶ, ὅδε γὰρ ὁμοίως τῶ ἐνδρῶντικῶν.

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικῶν, ἀπὸ τῶ πρώτου εἰς αἶ φιλῶν ἀληθῶ-
σιν τῶ ἀρχῶν, ἐφ' ὧν τὸ μὲν κενῶ μεταβαλλούσης εἰς ω,
τύπῃ αἶ εἰς τῶν, ἐτυφῶ μὲν εἰς τῶν.

Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπὸ φιλῶν, ἀπὸ τῶ τρίτου φιλῶν, μεταποιήσεται
φιλῶν εἰς δὲ, τῶ πρῶτου τῶν, ἐτύπῃ τῶν τῶν.
πληρῶ τῶ πρῶτου κενῶ, ὅδε γὰρ ὁμοίως τῶ ἐνδρῶντικῶν.

Γ Α Θ Η Τ Ι Κ Ω Ν Π Ρ Ο Σ Τ Α Κ Τ Ι Κ Ω Ν.

In passivo genere.

Τὰ δὲ παθητικῶν, τὸ μὲν ἄριστον ὁμοίως ἢ ἄδῃ τῶ μέ-
σων. τῶ δὲ ἀορίστου ἀμφοτέρω, ἀπὸ τῶ τρίτου πρῶτος φιλῶν
φιλῶν, ἐτύπῃ τῶν. ἐφ' ὧν γὰρ τὸ αὐτὸ δὲ δὲ ἄριστον,
οὐ τὸ δ, ἀλλὰ τὸ τ πρῶτα λαμβάνεται συμβαίνει, ἐτύπῃ
τύφῃ, δὲ τὸ δὲ δὲ. τὸ δὲ ἀπὸ τῶ πρώτου κενῶ ἀπὸ
τῶ δὲ δὲ, ἐτύπῃ τῶν.

δὲ πρῶ-

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικῶν ἄριστον ὁμοίως καὶ
ὡς τῶ μέσων. πρῶτου κενῶ δὲ ἀπὸ τῶ σύμφωνου ἢ πρῶ-
τῶ μ, μὴ ὄντος δὲ, καὶ διφθόγγῃ μὲν μὲν εἰς μὲν, πρῶ-
τῶν εἰς ἀπὸ διφθόγγῃ τῶ παραλήγουστος φωνήεν-
τος, τὸ εὐκτικῶν γίνεται, πεποιήμην, μεμνημῆν. ἀορι-
στος ἢ ἀπὸ φιλῶν κενῶ γνηθῶν, μεταποιήσεται τῶν ληθῶν εἰς
λω, καὶ ἀπὸ τῶ κενῶ, καὶ μεταλήψεται τὸν εἰς
διφθόγγῃ, τυφῶντος, τυφῶντος.

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικῶν, ἄριστον ὁμοίως.
ἀορίστου δὲ ἀπὸ τῶ τρίτου φιλῶν, μεταποιήσεται τὸν κενῶ
καὶ φωνήεντος εἰς ω, ἐτύπῃ, εἰς τυφῶ. καὶ πρῶτου κενῶ
δὲ ὑποτακτικῶν γίνονται αὐτῶ, εἰς τὸ μὲν κενῶ ἔχῃ ὡς εἰ-
ρηται, ἢ διφθόγγῃ εἰς μὲν, τῶ φιλῶν τῶ παραλήγουστος φω-
νήεντος εἰς ω, πεποιήμην, μεμνημῆν.

Απὸ φιλῶν.

Τὰ δὲ ἀπὸ φιλῶν ἄριστον καὶ μέλλοντος ὁμοίως ἢ ἄ-
πὸ τῶ μέσων, καὶ πρῶτου κενῶ ὁμοίως ὁ γνηθῶν, πληρῶ
ὅσον τὸ σ ὅ πρῶτα λαμβάνεται, τίτῃ τῶν τῶν, με-
ταβολῆ δὲ κενῶ καὶ τῶ γνηθῶν φιλῶν εἰς δὲ. Καθό-
λου γὰρ τὰ μὲν φιλῶν ἄριστον φιλῶν, τὰ ἢ δὲ δὲ δὲ δὲ.
ἀορίστου δὲ ἀπὸ τῶ πρώτου φιλῶν, πρῶτος τὸν αἶ-
κηνῶ, ἐτύπῃ τυφῶντος.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Μ Ι Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Ω Ν

προσεκτικῶν.

Τὸ μὲν εἰς μ, τὰ μὲν ἐνδρῶντικῶν προσεκτικῶν, ἀπὸ φιλῶν
μετῶν γνηθῶν, ἀπὸ τῶ κενῶ, καὶ μετα-
ποιήσεται φιλῶν εἰς δι, πρῶτος τῶν τῶν, ἴσαντος ἴσαντος,
δὲ δὲ δὲ. ἢ ἀπὸ τῶ δὲ δὲ τῶν ἄριστων, τῶ φιλῶν
τῶ φιλῶν εἰς τὸν ἀληθῶν τῶ ἀρχῶν,
δὲ, εἰς, δὲ, δὲ, εἰς, δὲ, δὲ.

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικῶν, ὁμοίως τῶν παθητικῶν ἀορίστων
τῶν εἰς ω, ἐτύπῃ, εἰς τῶν. τὸ δὲ δὲ τῶν τῶν, καὶ

Formatio
post indicati-
vum aliorum
quosq; modo
in uerbis
in mu termi-
nantibus.

δύοσι, ποιητικά, πῶς παράδειγμα τῶ τρίτου ἦν ἐνικῶν
τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θείω, σῶ, δῶ, δισύλλαβα γὰρ ὄντα
καὶ ποσειδάωνια τὰ θῶ, σῶ, δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτονα
ποιητικῶ ποιῶσι, πρὸς τὴν οἰκείωσ τὰς διαύτας ἦν συλ-
λαβῶν. ἐκείτω γὰρ τὸ ἴδιον ἀρχικῶν ἀφαιρόντες πρῶσι δέσσι.

Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ θυκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς ἦν αὐτῶν θυατικῶσι.

Ἀπαρέμφατων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἕως ἄνω τῶ μὲν ἀπὸ φῖ μεροχῆς γρη-
κῆς καὶ ταῦτα, ἀφαιρέσει τὸ λιλιτικῶν μ, καὶ μεταποιήσει
φῖ ἐχάτης εἰς ναί, τίθηται πῖθμα, δίδόνται δίδοναι. καὶ ἡ
διδούμαι ἢ ποιητικῶν ἀδείων.

Τὰ δὲ μέσσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως καὶ αὐτῶν ἦν εἰς ω.

In iisdē mo-
dis post indi-
catium for-
matio cate-
rariū per su-
os numeros
ersonarum.

Τόποι δὲ σχηματιστικῶ κλίσεως πρῶσι πικῆς ἦν ἐγγλι-
σεων τῶτων, τοῖσιν.

Τῶν πρῶσι πικῶν ἑνὸς ἑνικῶν, τὸ τρίτου ἦν ἐνικῶν ἀ-
πὸ φῖ ἴδης δίδυτον, πρῶσι δέσσι τῶ, τὴν τε τυπῆτω. πλήν
ἦν εἰς δι. ταῦτα γὰρ εἰς πρῶσι δέσσι, ἀλλὰ μεταποιήσει φῖ ἐχά-
της, καὶ αὐτῶν ἔχει πρῶσι σχηματισμὸν, τίθηται πῖθμα, τὴν τε
τυπῆτω. Τὸ δὲ πρῶτου ἀορίσου καὶ μεταποιήσει τὸ φῖ
ληγούσης ἰσοστακτικῶν εἰς α, πῶσι τῶ, τὴν τε τυπῆτω.

Τῶν δὲ δὲ ἑνικῶν τὸ δίδυτον ἀπὸ τῶ δίδυτον ἦν ἐνικῶν,
προσλήψαι φῖ, τὴν τε, τὴν τε. τὸ δὲ τρίτου ἀπὸ τῶ
τρίτου προσλήψαι φῖ μ, τὴν τε, τυπῆτω, τυπῆτω. Τῶν
πληθυντικῶν, τὸ μὲν δίδυτον, ἀπὸ τῶ δίδυτον τῶν ἐνι-
κῶν, προσλήψαι φῖ τε, τὴν τε, τὴν τε, τὴν τε, καὶ
μεταποιήσει ὡς εἴρηται. τὸ δὲ τρίτου, ἀπὸ τῶ τρίτου, προ-

Vr. p. 257.

δίδουσι πῖσσαν, τυπῆτω τυπῆτωσαν. Τὸ δὲ τυπῆτων,
ἀντὶ τῶ τυπῆτωσαν, ἢ συγκοπῶν ὡς γαργάσαι, ὅ με-
ταβολῆν τῶ πρῶσι ληγούσης εἰς μακρῶν, ὅτι τὰ τρίτα ἦν πλη-
θυντικῶν ἐξαποσυλλαβῶν τῶ τ, μακρῶν ὁπωσούτων πρῶσι
λάγει. ἀφαιρέσει τὸ ἰωνικῶν τετύφατο. ὡσαύτως δὲ καὶ
τῶ τυπῆτωσαν ἀντὶ τῶ τυπῆτωσαν, ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν ἐστὶν
Μέσσω

Μέσσω καὶ παθητικῶν.

Τῶν δὲ μέσσω τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτου ἦν ἐνι-
κῶν ἀφαιρέσει τὸ διφθογοῦσιν ἰσοστακτικῶν φωνήεντος,
καὶ προσῶν τῶ ο εἰς ε, εἰάν ἰσάρακα, καὶ προσλήψαι φῖ δῶ,
τύπῆ, τυπῆτω. πλήν ἦν εἰς δι ἀορίσου. ταῦτα γὰρ διόλου
τοῖς εἰς δι ἑνὸς ἑνικῶν ὁμοίως. Τῶν δὲ ἑνικῶν τὸ δίδυτον,
ἀπὸ τῶ τρίτου ἦν ἐνικῶν, μεταποιήσει φῖ ἐχάτης εἰς διου,
τυπῆτω, τὴν τε. καὶ τὸ τρίτου δὲ ἀπὸ φῖ αὐτοῦ, προ-
δίδουσι τῶ μ, τυπῆτω, τυπῆτω. Τῶν ἡ πληθυντικῶν,
τὸ μὲν δίδυτον, ἀπὸ φῖ δίδυτον ἦν δὲ ἑνικῶν μεταποιήσει
φῖ ἐχάτης εἰς δι, τὴν τε, τὴν τε. τὸ δὲ τρίτου, ἀπὸ
τοῦ τρίτου, πρῶσι δέσσι φῖ σσαν, τυπῆτω, τυπῆτωσαν.

τὸ τυπῆτωσαν ἀντὶ τῶ τυπῆτωσαν, ὡς πρῶσι τῶ τυπῆτων
εἰρηκαμέν.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ ΜΙ.

Τῶν δὲ θυκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς με, τὸ δίδυτον ἦν ἐ-
νικῶν ἀπὸ φῖ πρῶτου ἀφαιρέσει τῶ ι, καὶ προσῶν τῶ μ εἰς σ,
τύπῆμι, τὴν τε. τὸ δὲ τρίτου ἀπὸ τῶ δίδυτον, ἐκβολῆ
τοῦ σ, τὴν τε, τὴν τε. Τῶν δὲ δὲ ἑνικῶν τὸ μὲν δίδυτον ἀ-
πὸ τοῦ δίδυτον ἦν ἐνικῶν, μεταβολῆ τῶ σ εἰς τ, ἢ προσ-
λήψαι φῖ ομ, τὴν τε, τὴν τε. τὸ τρίτου ἀπὸ τοῦ ἴδιου
δίδυτον, μεταποιήσει φῖ ἐχάτης εἰς τῶ, τὴν τε, τυπῆτω,
τύπῆτω. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῶ πρῶ-
του τῶ ἐνικῶν, μεταποιήσει φῖ ἐχάτης εἰς μῶ, τὴν τε, τὴν τε,
τυπῆμι. τὸ δὲ δίδυτον ἀπὸ φῖ δίδυτον τῶ δὲ ἑνικῶν μεταποιή-
σει φῖ ἐχάτης εἰς τε, τὴν τε, τὴν τε. τὸ τρίτου, ἀπὸ φῖ
ἴδης πρῶτον, ἀφαιρέσει τὸ λιλιτικῶν μ, τὴν τε, τὴν τε.

εἰς μ) ut in
actiuo gene-
re.

ληγόντων δὲ εἰς λω, τὸ μὲν δίδυτον ἦν ἐνικῶν, ἀπὸ τῶ
πρῶτου, προσῶν τοῦ ληκτικῶν ν εἰς σ, τυπῆμι, τυπῆμι. τὰ
δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς ἦν εἰς με. πλήν ὅσον τὰ τρίτα
ἦν πληθυντικῶν καὶ εἰς σσαν σχηματίζεται, τυπῆτωσαν.

εἰς λω) in-
definitive
passivi.

καὶ εἰς σν δὲ, ἀφαιρόντα τὸ πρῶτον ληγῶν, τυπῆμι.
ληγόντων ἡ εἰς μμ, τὸ μὲν δίδυτον τῶ ἐνικῶν ἀπὸ φῖ πρῶ-
τον μεταποιήσει φῖ ἐχάτης εἰς ο, τὴν τε, τὴν τε. τὸ δὲ τρί-
του ἀπὸ φῖ δίδυτον, πρῶσι δέσσι τῶ τ, τὴν τε, τὴν τε. Τῶν

εἰς μμ) ut
in medio ge-
nere et passi-
uo.

διηκῶν, τὸ μὲν πρότερον, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἴνικιδου, μεταποιήσει ἐπὶ ἐσχάτης εἰς μέθου, τυπώμιλω, τυπώμιεθου. τὸ δὲ δύν τερον ἀπὸ δ' δύντερον, μεταποιήσεις ἐπὶ ἐσχάτης εἰς διου, τύπιοι, τύπιοιδου. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου δ' δύντερον, μεταποιήσεις ἐπὶ ἐσχάτης εἰς διω, τύπιοιδου, τυπώιδιλω. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρότερον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἴνικιδου, μεταποιήσεις ἐπὶ ἐσχάτης εἰς θα, τυπώμιεθου, τυπώμιεθα.

Τὸ δὲ δύν τερον ἀπὸ τοῦ δ' δύντερον, μεταποιήσεις ἐπὶ ἐσχάτης εἰς διε, τύπιοιδου, τύπιοιδε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου ἴνικιδου, πῶν γνέσει ἴ μ, τύπιοιτο, τύπιοιτο.

Υ Ρ Ο Τ Α Κ Τ Ι Κ Ω Ν.

Τῶν δὲ ἰσοτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς ἴνικιδου ἔκεινται. πλὴν ὅσον, ῥῖθνα μὲν ἐκεῖνα τὸ εἰς λιπιτήριον ἔχου, ῥῖθνα δ' ἐκεῖ τὸ ο, ῥῖθνα δ' ο, ῥῖθνα δ' ω, τυπώομαι εἰαι τυπώομαι.

*τῆς π. μ.)
de uerbis in
mi intelligit*

πλὴν ἴνικιδου ἐπιπέτης παραληγόντων ἄρα ω, διδάωμι. ῥῖθνα δ' ἔστι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φυλάσσεται, εἰάν διδάω, διδάως, διδάω.

Vr. pag. 350

Ανάγκη δὲ εἰς τὴν ἐπιπέτην συζυγίαν καὶ τὸ εἰς ἴσασσιν κτιῶν ῥῖθμα. καὶ ὅλων οὐδ' ῥῖθνα εἴη ἕξω ἴνικιδου εἰρημίας. τὰ δὲ ἐπιπέτης πᾶραληγόντα ἄρα υ, παρατάτιον μόνου εὐεῖσκειται ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δ' ἴνικιδου, ἔφυ, ἔδου. πᾶρα κείμηνου δὲ καὶ τ' ἄλλα τὰ πᾶρα αὐτὸν χρόνον οὐκ ἔχει τοῖς συζυγίαι ὁμοίως, ὅτε μὲν ἔγκλισιν ἰσοτακτικῶν ἔχει, ὅτε δὲ ἴνικιδου εἰ μὴ τις ζυγιῶν λέγει, καὶ ζυγιῶν μὲν διφθόγγου πᾶραληγούσιν ἰσώμι, ἰσώμι, οἶον καὶ τὸ μινύμιλω, καὶ πεποιήμιλω αὐτὸ καὶ τεδύμιλω λέγειν αὐτὰν τι ὄζειν.

Π Ε Ρ Ι Τ Ω Ν Σ Υ Ν Η Ρ Η Μ Ε Ν Ω Ν.

De uerbis contractis

Οσα δὲ ἐπὶ τρίτης λήγοντα εἰς ω καθάρα, ἄρα α, ἢ τῶ ε, ἢ ἄρα ο, πᾶραληγεί, ὅπῃ μὲν συμμαρῖται ταῦτα εἴρηται πρότερον. κῶν δὲ πᾶρα τὸ γνέσῳ τὰ καὶ παρατακτικῶν μόνου συμβαίνει.

Κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἢ γουμλίνω ἀτύτισσῳ ἴνικιδου α ε ο, ἢ ἴνικιδου ἄρα ω, ἀεὶ τὴν συμμαρῖται εἰς ω γίνεσθαι. ἴδου δὲ τὸ, ἢ γουμλίνω ἄρα, ἐπομλίνω δὲ τῶ ο, εἴτε καὶ αὐτὸ, εἴτε ῥῖθνα διφθόγγου.

δόγγω, ἀεὶ τὴν συμμαρῖται γίνεσθαι εἰς ω, οἶον βοάωμι, βοάωμι, βοάω βοάω, βοάωμι βοάωμι. ἐπομλίνω δὲ ἴ ἢ ε, ἢ ἴ ἢ η, εἴτε ῥῖθνα διφθόγγου, εἴτε καὶ αὐτὸ, ἀεὶ εἰς α, βοάωις βοάωις, βοάωι βοάωι, βοάω βοάω. ὅθην δ' ἢ κῶν τὰ ἰσοτακτικὰ ταῦτα, ὅλως τὰ ἐκ συμμαρῖταιως συμβαίνει μὴ ἴσοκαῖσθαι τοῖς λεχθένσι πᾶρα ἴνικιδου ἀπαθῶν.

Ἐπὶ ἢ γουμλίνω ἴ ἢ ε, ἐπομλίνω ἢ ἴ ἢ ο, εἴτε καὶ αὐτὸ, εἴτε ὡς ῥῖθνα διφθόγγου τῆ ο, ἀεὶ ἢ συμμαρῖται εἰς ου, ποιήωμι ποιήωμι, ποιῶ ποιῶ. ἐπομλίνω ἴ ἢ ε, εἴτε καὶ αὐτὸ, εἴτε ῥῖθνα διφθόγγου ἀεὶ ἢ συμμαρῖται εἰς ει, ποιῶις ποιῶις, ποιῶτε ποιῶτε.

ἐπομλίνω ἴ ἢ η, εἴτε καὶ αὐτὸ, εἴτε ῥῖθνα διφθόγγου. ἢ συμμαρῖται εἰς η, εἰάν ποιῶις, ποιῶις, εἰάν ποιῶις ποιῶις. ἐπομλίνω ἴ ἢ ο, ὡς ῥῖθνα διφθόγγου τῆ οι, ἢ συμμαρῖται εἰς οι, ποιῶοιμι ποιῶοιμι.

τὰ γουμλίνω δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρότερον ἢ συμμαρῖται πρόσωπον, πλῆω, νῆω, ῥῖθνα, πλῆις δὲ καὶ πλῆις, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

Ἐπὶ ἢ γουμλίνω τῶ ο, ἐπομλίνω μὲν τῶ ο, εἴτε καὶ αὐτὸ, εἴτε ῥῖθνα διφθόγγου (πλὴν τῆς οι) ἢ συμμαρῖται εἰς ου, χυσοῶμιλω χυσοῶμιλω, χυσοῶ χυσοῶ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπομλίνω τῶ ε, χυσοῦμαι χυσοῦμαι. ἐπομλίνω δὲ ἴ ἢ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου, ἢ εἰς οι, ἐπομλίνω ἢ εἰάν χυσοῦμαι εἰάν χυσοῦμαι ἢ χυσοῦμαι, εἰάν χυσοῦμαι χυσοῦμαι. Vr. pag. 312.

ἐπομλίνω δὲ τῶ ι, ὡς ῥῖθνα διφθόγγου δεικνόντι, ἢ συμμαρῖται εἰς οι, χυσοῦμαι χυσοῦμαι, χυσοῦμαι χυσοῦμαι. πλὴν ἐπὶ ἴ ἢ ἀπαρῖται φάκου, χυσοῦμαι γὰρ τῶ χυσοῦμαι.

Κοινὸν δὲ τῶν ἀπάντων, καὶ τὸ τὰ δεικνόντι πᾶραληγούσιν εἰς ω, καὶ μεταποιήσεις ἐπὶ ἐσχάτης εἰς λω ἔθει ἀολέω, ποιῶμι ποιῶμι, βοῶμι βοῶμι, καὶ ὅτως εἰς τὴν ἴνικιδου εἰς λω λήγοντων ὀγκλιῶν λίσιν μεταβαίνειν δόλου.

Π Ε Ρ Ι Ρ Ι Μ Α Τ Ω Ν Ε Τ Ε Ρ Ο Κ Λ Ι Τ Ω Ν.

Ωσπὸρ δ' ὀνόματα τὰ μὲν ἐπεροκλιτα, τὰ δὲ ἀκλιτα, ἄρα πᾶρα τῶ τε καὶ ἴ τῶ, ὅτῳ καὶ ῥῖθματι ἔτεροκλιτα αὐτὸ λέγοιτο, πᾶρα τῶ πᾶρα τῶ, πᾶρα τῶ περὶ μα, ἐλίσσω, ἐλίσσω, ὅρῃμα ἐλίσσωμαι. πολλὰ δὲ τὰ κοινὰ αὐτὰ, καὶ τὴν χῆσιν δὲ παρατηρητέον γινώσκοντα. ὡς καὶ δόλου μὲν ἴ ἢ εἰ ἢ εἰ, τῶ εἰς δόλου σύμφωνοι διάφορα ἐκ παρα-

*eis huiusmodi
pag. 305.*

De uerbis heteroclitis

Vr. pag. 392.

γογῆς λήγονται, μάλιστα δὲ μέλαινα ἔχει οἰκῆαν. **χηματισμός** δὲ τῶν κοίτων τῶν τ, ἢ τῶν συγγενῶν σ, πλὴν τῶν τεταρζύζου, ῥέτω ῥίπῳ, τέκω τίκτω, ἔχω ἔχω, ἔπω ἔπω, πῶτω πίπῳ, ἔσκα σίσκω, βέβοκα βοσκω, τέλεκα τελίσκω. βόλεται ἢ πῶσλαμβάνειν ἐκ χηματισμοῦ σύμφωνου ἢ τῶν δυνάμεων, ἢ τῶν τριῶν πῶσώπου, τῶν παθητικῶν πῶσκειμένων. διὸ καὶ τῶν τεταρζύζου ἐκ τῶν μὲν ἐχηματίζονται μίμνω, ὡς τῶν μὲν σ ἀσωτάκτου καὶ αὐτῶν ὄντως, τῶν δὲ ν ἀσυνεχῶν τῶν μὲν καὶ αὐτῶν ἔχοντες, οἰκείως δὲ καὶ μεταβάλλονται εἰς τὸ μ, ἀσφῶρετω δὲ γε μὴδ' ἔν, καὶ εἰς τὸ μ ἐκ μεταβολῆς εἰς τὸ μ ἀξιοί, ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρώτων μεταλαμβάνονται, μίμνωμαι, μίμνω, καλείδω δὲ πλεονασμῶ.

Συνηρημένα.

Ἀκλιτὰ ἢ τὰ συνηρημένα πάντα, ποιῶ, βῶ, ὡς πεποιηθῆται.

Ἐφετικά.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ ἀκλιτὰ τὰ ἐφετικά πάντα, μαθητιῶ, βασιλείῳ, πολεμισεῖω, ὄψείω. Τούτοις δ' αἰμασιωντὰ ἤδη οἰκείον, καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων, τύποι μὲν ἔχου τριῶν πῶσώπου, εἰ δὲ ἄδ' ἄρτος. ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ἀνομάζεται, οἷον τὸ δ' εἶ, καὶ χῆ, καὶ δοκῶ, καὶ συμβαίνω, καὶ μέλαι, καὶ ἔξοδι, καὶ ὅλων τὰ μὴδ' ἔν ἐμφαίνοντα πρόσωπον.

Τούτων δὲ τὰ μὲν ἑνὸς ἑνὸς πῶσώπου ἔχοντα, ὅσων ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. τὰ δὲ παθητικῶν πλείστα, ὅποσα δὴ καὶ τὰ πῶσώπου τῶν παθητικῶν. τὸ γὰρ τῶν ἐνικῶν ἐκείνου ἵσῳ τῶν χείνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβάνονται σημασίαν, ὅτε πῶσώπου, ὅτε δ' ἄρτος ἔχου πρόσωπον, ταῦτα αὖ θεωροῦντο, οἷον λέγεται, εἴρηται, γέγραπται, εἰρήδω, πεποιήδω.

Π Ε Ρ Ι Μ Ε Τ Ο Χ Ω Ν.

Participia

Ὁμ δὲ μετοχῶν οἱ χηματισμοὶ ἀπ' ἐκείνων γίνονται χείνων. πλὴν τῶν πῶσάκων καὶ ἰσορῶν τελίσι. οὗτοι δὲ σωεζῶν μὲν, ὡς εἴρηται, ὄντων, ὁ μὲν τῶν ἐνικῶν, ὁ δὲ τῶν πῶσκειμένων, κοινῶς δ' ἔχουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν μετοχάς. Κοινῶν δὲ καὶ ταῦτα

ταῦτα τῶν πῶσκειμένων ἀπάντων ἢ τῆς ἀξίσεως ἀρβολῆ πλὴν τῶν πῶσκειμένων.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ.

Ενεσῶς, μέλλων.

Πινεταὶ δὲ αὐτῶν τῶν εἰς ὧν ἑνὸς ἑνὸς ἀπὸ μὲν τῶν πρώτου τῶν ἐνικῶν ἐνεσῶν καὶ μέλλοντων ἐκαστῶν μετρή, πῶσλήνεται τῶν, τύπῳ ὁ τύπῳ, τύπῳ ὁ τύπῳ. **Θηλυῶν** δὲ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν θυθείας, τῶσῳ τῶ λήγοντων εἰς ου, καὶ τῶν εἰς σ, καὶ πῶσλήνεται τῶν ἀληκτικῶν, ὁ τύπῳ ἢ τύπῳ, ὁ τύπῳ ἢ τύπῳ, ὁ τυπῶν ἢ τυπῶν. τὸ δὲ ἐδέτερον ἀπὸ τῶν γρηκῶν, ἀρσενικῶν τῆς ἐχάτης, τῶν τύπῳ τῶν τύπῳ, τῶν τύπῳ τῶν τύπῳ, τῶν τυπῶν τῶν τυπῶν.

Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τῶν διδυτῶν ἀορίστου, τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶν, μεταβολῆ τῶν ἐχάτης ο εἰς ὦ, ἔτυπον ὁ τυπῶν. τὸ δὲ θηλυκῶν, καὶ ἐδέτερον, ὡς εἴρηται.

Ἀπὸ δὲ τῶν πρώτων ἀορίστου, τὸ μὲν ἀρσενικῶν πῶσλήνεται τῶν σ, ἔτυπα ὁ τύπας. τὸ δὲ θηλυκῶν καὶ ἐδέτερον, ὡς εἴρηται, πλὴν ὅσων ἐν ταῦτα ἢ πῶσάκων μακρῶνται, μὴδὲ νὸς ἔξωθεν πῶσλαμβανόμενοι συμφώνως, ὁ τύπας, ἢ τύπας, τὸ τύπῳ.

Ἀπὸ δὲ τῶν πῶσκειμένων τὸ μὲν ἀρσενικῶν, μεταβολῆ τῶν τε λιθῶν α εἰς ὦ, καὶ πῶσλήνεται τῶν σ, τέτυπα ὁ πετυφῶς.

τὸ δὲ θηλυκῶν, ἀπὸ τῶν γρηκῶν τῶν ἀρσενικῶν, ἀρσενικῶν τῆς ἐχάτης, καὶ μεταλήνεται τῶν α, καὶ ἐξαιρέσει μὲν τῶν πῶσάκων τῶν σ, μεταλήνεται δὲ τῶν διδυτῶν ἢ, τῶν πετυφῶν ἢ πετυφῶν. Καὶ τὸ ἐδέτερον δὲ αὐτῶν ἐξαιρέσει τῶν ρ.

τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἐσῶσα, καὶ τὰ καὶ ταῦτα ποιητῶν συνηρητῶν γὰρ ποιῶνται μεταχηματίζουσι, καὶ τὸ θηλυκῶν πῶσ τὸ πάθῳ. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν γεγαα. ὅθεν τὸ γεγαῖα, τὸ γεγῶς, ὅθεν τὸ γεγῶσα. καὶ πῶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. οἷς δ' ἢ ἠκούσθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα, καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τέθνεα, ἀπαθῶς παθοῦς ὄν.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΘΗΤΙΚΑ.

Passiva et composita. **Ε**πί δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μιλίτικον, μεταποιήσεται τῆς ἐσχάτης εἰς μένος, ἢ τὸ ἀρσενικῶν μετοχήν γινέσθαι, τὴν πῆλομαι ὁ τυπόμενος, ἐτύψαμην ὁ τυψάμενος. τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, ἀλλὰ εἰς λωλίχουσι, μεταβολῆν ἐλθέσθαι εἰς εἰς, ὁ γηματισμός, ἐτύπωλον ὁ τυπώεις. τὸ δὲ θηλυκὸν καὶ εὐδέτερον, γίνεσθαι μὲν τὸ μιλίτικόν, ἀπὸ τῶ ἀρσενικοῦ μεταποιήσεται ἐλθέσθαι εἰς νη, κίχου, ὁ τυπόμενος, ἢ τυπόμελην, τὸ τυπόμενον. γίνεσθαι δὲ μὴ, ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν, πλὴν μιλίοντες τὸ λήγοντες τὸ αὐτὸ φωνήονται, ὡς ἔχει ὁ τυφθεῖς, ἢ τυφθεῖσα, τὴν τυφθῆναι, τὸ τυφθῆναι. τὰ γὰρ μὲν τῶν μέσων παρακειμένη ὁμοίως πωτάσεται τοῖς τῶν γυναικῶν, τέτυπα, ὁ τέτυπας τὸ τέτυπός, ἢ τέτυπας, τὸ τέτυπός.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΘΗΤΙΚΑ

τῶν εἰς με.

Verborū in me. **Τ**ὼν δὲ εἰς με, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἴρηται, τίθεμαι ὁ τιθέμενος, ἐδέμην ὁ θέμενος, ἐτέβην ὁ τεβέεις. τὰ δὲ γυναικῶν, ἀορίστους μὲν πρώτους ὁμοίως ταῦτα τοῖς τῶν εἰς ὀληγόντων γηματισίον. Ἄδυτέροις δὲ καὶ πᾶσι ταῖς, εἰς σ μὲν ὀφυτονούμενον πᾶσι ὁ γηματισμός, εἰς σ μὲν συλλαβῶν δὲ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. τὸ γὰρ ἴδιον ἐκάστους ἀρχικῶν φωνῶν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἢ καὶ δίχρονον, ἢ βραχὺ καὶ δίχρονον μὲν ὄμ, μα κροκατελικτεῖται, βραχὺ δὲ ἀρσενικὸν γίνεσθαι, πρὸς λήψιν τῶν ε, ἢ τῶν υ, ἰσῶν ὁ ἰσῶεις, ἐζδύγην ὁ ζδύγην, ἐδιδῶν ὁ διδῶεις, ἐτίβην ὁ τιβέεις. τὸ δὲ θηλυκὸν καὶ εὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς λω παθητικῶν, ὁ τιβέεις, ἢ τιβέισα, τὸν τιβήναι, τὸ τιβῆναι, ὁ ἰσῶεις, ἢ ἰσῶισα, τὸν ἰσῶναι, τὸ ἰσῶναι, ὁ διδῶεις, ἢ διδῶισα, τὸν διδῶναι, τὸ διδῶναι, ὁ ζδύγην, ἢ ζδύγην, τὸν ζδύγηναι, τὸ ζδύγηναι.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

Impersonalia. **Ε**ἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετὰ ἀπροσώπων, καὶ αὐτὸν δὴλον ὅτι τῶν γῆρας εὐδέτερος, δέου, προσήκον, δεικνύω, καὶ εὐφραν, συμβαίνω, ἀκουσθῆναι, γνωσθῆναι, ἀρδαιχθῆναι, καὶ

καὶ τὰ ρηαῦτα, ἢ δὲ γηματισίον ἀδύκλον. καὶ ταῦτα γὰρ τοῖς τῶν προσώπων εὐδέτεροις. αἰ δὲ τῶν προσώπων ἀπασαί τρίτου προσώπου εἰσὶν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Α δ' ἀρθρα διηρεται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικά καὶ ὑποτακτικά. καὶ λύνει δ' οὐδὲν καὶ τῶν ὑποτακτικῶν οὐ σωτάρονται τὸ προτακτικόν τῶν, καὶ τῶν, καὶ τῶν, προφορεῖται ὅπου ὑπὸ γημικῶν, καὶ ὅπου ὑπὸ δεικτικῶν ἐνικῶν, καὶ ὅπου ὑπὸ γημικῶν πληθυντικῶν. ὅν δὲ πρότερον εἰς τὸ τίς ὄνομα προσιδέμενον κλίθεται, συνηματιζόμενον αἰετῆ τῶν ἀρθρῶν πῆσσει, οἶον ὅστις, ὅτιν, ὡτιν, καὶ τὰλλα ὡσάντως. πῆσσει δὲ καὶ τὸ ἀπῆσσει. λαμβάνεται δὲ τὰ ἀρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ ἀντι τῶν ὅτι, καὶ τὸν ἀντὶ τῶν ὅτι. ταῦτα δὲ ὅτι παρεμφαίνει καὶ τῶν δὲ σωδέσμων ὑπὸ πλειόμηνον, οἶον ὅδε, ἢδε, ὅδε πόδε. ἀντωνυμικά γὰρ καὶ ταῦτα.

Articulus

Vr. pa. 416

τὰ δὲ προτακτικά καὶ προτασσόμενα τῶν ὑπερθεματικῶν καὶ πᾶσαν πῆσσει, καὶ ἀριθμῶν ἀντὶ ὑπερθεματικῶν λαμβάνεται ὀνοματικῶν, φυλαττομένων τῶν ὑπερθεματικῶν ἀκλίπτου, ὁ πάλαι, τῶν πάλαι. ἢ πάλαι, τῆς πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνου, ὁ αἶνω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Α δὲ ἀντωνυμιῶν, ἢ ἐγὼ τῶν γε προσλαβεῖσθαι σωδέσμων, ἐγὼ γε ὑπερβιβασμῶν τῶν πῆσσει προφορεῖται, καὶ ὁ μόνου μείωσιν τινὰ ταῦτα εἰς τὸ τῶν σωδέσμων μῆστικῶν δεικνύει, ἀλλὰ καὶ κατὰ φασιν γίνεσθαι, οἶον τὸ ναί. ταῦτα δὲ ἢ σύζυγος γημικῶν ἐμῶν, καὶ δεικτικῶν ἐμῶν, καὶ ἀντιαιτικῶν ἐμῶν. ἐγκλιόμενα ἀρβάλουσι τὸ ε, οἶον, τὸν τόμου σιφῶσαι τὸν τόμου λέγε, τὸν τόμου δειδέσσει.

Pronomen

ἐγὼ γε

τὰ δὲ διγὰ καὶ πληθυντικὰ σωμημελῶς μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσωμαίετος ἢ ὡς λέγομεν, νῶι, νῶι, ἢ μείδου, ἢ μέω, ἢ μέας, ἢ μῆν γὰρ δεικτικῶν μοναχῶς πωτάσεται, ὡσάντως καὶ τῶν εὐδέτερος προσώπων. σφῶι, σφῶι, ὑμέεις, ὑμέειν, ὑμέας. καὶ τὰ τῶν τρίτου, σφῶι, ὑπὸ ἀντιαιτικῶν μόνως, ὡς εἰ σφῶι ὑπὸ δεικτικῶν, σφῶι, σφῶι, σφῶας.

Μοναδικὰ ἑπιπικὰ.

Ἡ δὲ μίμ, καὶ νίμ, καὶ σφί μοναδικὰ τῶν φωνῶν, αἱ δὲ ἀπὸ τῶν τριῶν ἑπιπικὰ, οἷον ὁ ἐὸς, ἡ ἐή, τὸ ἐόν. καὶ χωρεῖς τῶν ἐ λέγονται, ὁς, ἡ, ὄν. Κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδέ μίαν ἠρωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θεικῶς. Ὡσάντως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμὸς.

Συῶθετοι.

Τῶν δὲ συωθέτων καὶ ἑαυτῶ, καὶ χωρεῖς τῶν ἐ μεταλαμβάνονται τῶν δ' αὐτοῦ καὶ αὐτῶ.

Κτιπικὰ.

Καδύλου δὲ αἱ ἑπιπικὰ ὁμοίως κτὶς εἰς ὅς τριηγήσιμ ἄπλοῖς ὀνόμασι πᾶσα γνηματίζονται, ὡς γὰρ ἐκάνα μετὰ μὴ ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυτὸν παράγει εἰς κ, ἔρημῶ δὲ ῥήμη, φρόνημῶ φρονίμη, μέσομῶ μέσιμ, μέθυσομῶ μεθύσομ. μετὰ δὲ τῶν εἰς α, λαμπῶς λαμπρά, σφάτῶν σφάτῶρα. ὕτω καὶ αὐτῶ, ὁ ἐμὸς ἡ ἐμή, ὁ σὸς ἡ σή, ἡμέτῶν ἡμέτῶρα, σφέτερος σφέτῶρα. τὸ δὲ ἡμέτῶν, καὶ σφέτῶν, ἰωνικῶ. Τῶν ἧ δεικτικῶν, ὁ ἐκείνῶ, ἐκείνη, ἐκείνο, καὶ αὐτῶ τοῦ ἐ λέγεται ἀολεῶν ἔθει. Ἐπὶ δὲ τοῦ διδυτῶν πρῶτον δεικτικῶν, καὶ τὸ ἐ γίνιστε πρῶτον τελευτῶν, ἐφ' ἐκάστης ἠρώσεως καὶ ἀριθμῶ τε καὶ γήρους λέγουμεν, οὐκοσί, οὐκοσί. ὡσαύτ' ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ὑπὸ πλοκῆν τῶν συνδέσμων ἀρθρικῶς ἀντωνυμίας, ὅσθι γὰρ φαμεν καὶ τοδί. λέγεται δ' ἡ γνηκὴ Ἐπὶ διδυτῶν πρῶτον πρῶτον, καὶ σέω, καὶ σείω, καὶ σέβην, καὶ σδί. ὡσαύτ' ἀπὸ κατὰ τῶν πρῶτον πρῶτον, ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ, καὶ τὰς τῶν ἀλεκτικῶν ἀσφοράς. τὸ μὲν τοῦ πρῶτον διδυτῶν ἀσφάδω δ' τῆ παρῶση πρῶθίσει οἰκείον.

ἑκείνος
aeolic.

Π Ε Ρ Ι Π Ρ Ο Θ Ε Σ Ε Ω Ν.

Prepositio
ἔνι pro
ἔνδοτι.

Ὁ μὲν δὲ προθέτων, ἡ γν, καὶ γνὴ εὐρητὴ γνὸς πείμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένων, γνὴ μὲν τοῦ μετὰ θέσει τοῦ τόνου, ὅτι ἐπὶ προθέσει, ἀλλ' εἰς ῥηματικῶν

καὶ μεταβαίνει. ὡσαύτ' ἀμέλει καὶ ἡ παρὰ. παρὰ γὰρ αὐτῶν τοῦ παρῶσι, καὶ ἐπὶ αὐτῶ τῶν ἐπῶσι. ἡ δὲ εἰς, καὶ ὄν λέγεται ἀπὸ τῶν. καὶ ἡ πρῶς, ποτὶ, καὶ πρὸς διωρικῶς, καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπῶ. καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπῶ.

Vt. p. 4. 33.

Π Ε Ρ Ι Ε Π Ι Ρ Η Μ Α Τ Ω Ν.

Ὁ μὲν δὲ ὑπερθετικῶν γνηματισμὸς ἀπὸ πάντων ῥήτων τοῦ λόγου μεθ' ὧν γιγνόνται. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμου ὀνόματι, φρονίμως. ἀπὸ δὲ τῶν ἀρωγῶν ματῶ, ἀρῶδω. ἀπὸ δὲ τῶν εἰδῶν μετοχῆς, εἰδῶτως. ἀπὸ τῶν ἀρθῶν, τῆδε. ἀπὸ τῶν ἀντωνυμίας, ὅτως. ἀπὸ δὲ τῶν ἀνά προθέσεων, ἀνω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγύς ὑπερθετικῶς, ἐγγύθεν. ἀπὸ δὲ τοῦ δικῆ καὶ ποῦ καὶ θην συμδυσμῶν, δίκῆθεν. εἰμὸ δ' αὐτῶ καὶ θεματικὰ ἄτῃα, οἷον τὸ ἐγγύς καὶ χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνος σηματικῶν καὶ τὸ ἀπὸ, ἐπὶ, πάλιν, μεχρὶ.

Adverbium

Τὸ πῶν δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπαντικῶν. ἡ εἰς δὲ τῶν ποτικῶν, τρεῖς, γν τῶν, ἐκ τόπου, εἰς τόπον, οἷον οἴκω, οἴκῃδε, οἴκῃθεν. Ομοιώσεως δὲ ἡνύ, ἡνύτε. Αθροίσεως δὲ διωρισμῶν τοῦ, καὶ τὸ πᾶνδ' ἡμῶν, καὶ πᾶσινδ' ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἰα, καὶ ἴθι. Καὶ ἐκπληκτικῶν ἐπὶ τὸ εἶα. Καλέσθω δὲ καὶ τὸ πᾶσα τῶν ἐπιρῆμα, οἷον τὸ χρονίως ἐκταδύμ. Καὶ διαρετικῶν ὠρισμῶν, ἀκονητῆ, ἀπονητῆ, ἀμελητῆ. Καὶ ἀορίστως, αὐδύ, ἄτερ. Καὶ ἀσχετικῶν, τὸ πλὴν. Καὶ ἀρετικῶν τὸ ὡς τε. Καὶ ἀσκαλυτικῶν τὸ ἐμποδῶν. Καὶ ὑπερθετικῶν τὸ καθ' ἑαυτῶν. Καὶ ἐμφαντικῶν, τὸ ἀναφανδῶν, ἀναφανδῶν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρῶς τὸ σηματικῶν ὀνομάζου κατ' ἑκάστην ἀπεφόντε καὶ ὀνομαθετεῖν ἀνάγκη. διὸ γνὴ ἀμφοῦ ἴσως δ' ἐκαὶ καὶ τῶν ἐπιρῆματων γένη θεῶν ἐκείνα, οἷον, ποιῶν, ποσῶν, πρὸς ἡ, πῶ, τότε, ποιῶν, πᾶσι, καὶ εἰδῶ, ἐχρῶν. ἐκαστὰ ἐπὶ τῶν πρῶτων ἀνάγκη. οἷον ὅσοδ' ἡμῶν, ἐμφύχως, φυσικῶς, ἀναφῶρεται αὐτῶ τῶν οἷον. Εὐ, ἡσέως, ῥεδ' ἡσέως λευκῶν, ὡσαύτ' ὡσε, λίαν, πάντων, ἡρεμα, πάντως, ἡ, δ' ἡλαδ' ἡνύ, νῆ, νῆ, ἡκιστῶ, δ', μῆ, μῆ, ἴσως, εἰδῶ, ὡ

νομοθετεῖν

ἀναγνωστοῦ, εἴθε, ἡδ, φδὺ, α, ἰδαν, ἄγ, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ ποιόμ. Απαξ, δεις, τρις, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ ποσοῦ. Διασο-
τικῶς, δουλικῶς, ἰσῶς, ὁμοίως, πολλακίς, ὀλιγακίς, μεγάλως,
μαῖλλον, ἢ ἦομ, ἄμα, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ πρὸς τι. Ἀνω, κά-
τω, ὠδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόρρω, ἐγγύς, χωρὶς, ἔξω, ἔσω, ἦναντί-
ομ, χωμαί, ἄψ, ὄθην, ἐνθα, ἐπίκεινα, πέραν, μεταξὺ, ἐνθην, ὄ-
θι, ἴνα, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὔθεις, τέως, ἠνί-
κα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, πάλιν, οὐθέν, ὑς ὄρον, παραχρῆ-
μα, ἀξάφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ πότε.

Δρασηκῶς, θεωρητικῶς, τμήσιν, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ ποι-
εῖν. Γαθητηκῶς, ποιητικῶς, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ ποιῶν.
Συλλήβδῳ, ἀθρόως, ἀνδύ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μέγιστον, ἀναφί-
ρεται ὑπὸ τὸ λέειν. Ὀπλισμένως, ὑποδεσμένως, ποδεικ-
τικῶς, σεφανοφόρως, διαφνοφόρως, ἀναφέρειται ὑπὸ τὸ ἔχειν.
Σκεπτικῶς δὲ βέλτου τὴν ἀσφράξ.

Π Ε Ρ Ι Σ Υ Ν Δ Ε Σ Μ Ω Ν.

Υνδεσμοὶ ἢ συμπλεκτικοί, ἐν ἢ ἢ, ἡδ, ἄτερ, αὐ-
τάρ, ἢτοι. Διαδοκτικὸς ἢ, ἔ, ἢ. Αἰτιολογικὸς
ἐν, ὄφρα, ἐνθάδε, ὅτε. Παραπληρωματικὸς ἢ,
ἔ, ὄν, ὅς, ἔ, νῦν λέγει, ἐνθὺν, ἀν, ἄρ, κἄν. Ἐναν-
τιωματικὸς ἢ, ἔ, ὄτι, ἢ, ὅτι. Καὶ πολλοὶ ἢ οἱ αὐτοὶ
πολλασίμως λέγον, οἶον ὃ μὲν ἄλλα, καὶ συμπλεκτικῶς ἐν
συλλογιστικῶς. ὃ δὲ γέ, πῶς πληρωματικῶς ἐν μεθολογῶς ἐν
αιτιολογικῶς. ὃ ἢ ἢ, πῶς πληρωματικῶς ἔ, συμπεπλεκτι-
κῶς ἔ, διωκτικῶς. ὃ ἢ ἢ, ἄσθεντικῶς ἔ, ἄσθεντικῶς ἔ,
πλεπλεκτικῶς ἐν ἀναρετικῶς. ὃ ἢ δὴ, ἐν πῶς πληρωματικῶς
ἐν συλλογιστικῶς ἐν ποδηρατικῶς. ὃ ἢ πρ, ἐν ἐναντιωματι-
κῶς ἐν μεθολογῶς. ὃ ἢ ὅτι, ἐν αἰτιολογικῶς ἐν ὑπεθετικῶς.
ὃ ἢ δὲ, ἐν συμπλεκτικῶς, ἐν συλλογιστικῶς ἐν ποδηρατικῶς.
Καὶ πῶς ἢ ἢ ὅκτω τῶν λόγῶν μερῶν, ταῦτα ἐν εἰς ἐκείσιν
καὶ χηματισμῶν συμμέτρως εἰρήδω, καὶ ἰκανῶς, ὡς ἐν
διδύμῳ ἐσαγωγῆς.

Τ Ε Λ Ο Σ

τῶν διδύμων ἢ εἰς τῶν ἑσάρων ἐν διωκτικῶν χημα-
τικῶς ἐσαγωγῆς.

Continctio.
ἢ μὲν, ἢ δὲ)
Vt. p. 443

Χ Ο Ι Ρ Ο Β Ο Σ Κ Ο Υ,

πῶς ἂν ἐν ἑσάρων τῶν ῥήμασι κανόνες ἑκείνῶν
τῶν καὶ ὁμοιότητες.

Ὁὗ ἕκαστὸν ἑν ἑσάρων τῶν ῥήμασι ὁμοιότητας ἀσπασί-
σους καὶ κανόνες ἀσφαλεῖς, καὶ τύπους ἀκρεβεῖς. πρότερον
μὲν γὰρ εὐρίσκειται τοῖς ἀνθρώποις αἱ λείψεις, ὅσας ἀναγκη-
τῶς πῶς ἀλλήλων ὁμοιότητες. ὕστερον ἢ ἀποκαταστασθὲν ἢ τῆσιν, τὰ
μὲν ἢ ὀλιγακίς ἐνθίμῳ, ἐν εἰς εἰκόνα πινά ἀναγερῶν. τὰ δὲ, μὲν
δυνηθεῖσα, εἰσαγγὲν ἐφ' ἢ εἰς ἑσάρων συνηθείας. καὶ ὅρα ἐκ τῶν κατὰ
ἐκάστων πινά.

Ὁ μὲν κανὼν ἀπαγορεύει μὲν ἐξαιρῶν τὸν διδύμον ἀόριστον
τὸ, σύμφωνον ἐν ἀποκαταστασθῶν τῶν πρῶτον ἀόριστον, μόνον δὲ τῶν
μέσων παρακειμενῶν. οἶον τῶν ἐπιτῶν ἐπιτῶν. ἀλλὰ τὸ ἑπείσω
πῶς ἐν τῶν κανόνα.

Πάλιν ὁ κανὼν φησὶν, ὅτι ἢ διωκτικῶν μελλόντων ἢ
τῶν ἐπιτῶν ἀποκαταστασθῶν, μόνον ὁ μέσος πῶς κεκεμενῶν ἔχει ἐπὶ
ἀόριστος τῶν ἐπείσω, ὑπὸ τῶν ἀποκαταστασθῶν αὐτῶν οἶον
πλέω πεπλοκα. ἀλλὰ τὸ ἐπιτῶν, καὶ ἐκκεμενῶν, καὶ ἀνα-
τίτῶν ἐκ τῶν ἀνατῶν πῶς κεκεμενῶν ἢ καὶ οὐ μέσος,
πῶς ἐν τῶν κανόνα.

Ἐπιτῶν ὁ κανὼν, ὡς ἐν πῶς ἑσάρων ὁ μέσων, ἢ πῶς ἀλλή-
λων ἐκταίει ὁ ἀόριστος μόνον. οἶον ἑσάρων, ἑσάρων ἑσάρων.
ὁμοίως καὶ ἐφίνας, καὶ ἦρα, καὶ ἐπείσω μνησῶν. ἀλλ' ἔστι ὅτε ἐν
ὑπὸ τῶν πῶς κεκεμενῶν εὐρίσκειται ἑσάρων, ὡς τὸ πῶς ἐπείσω, καὶ με-
μνησῶν, καὶ ἐκκεμενῶν, καὶ ἐπείσω.

Πάλιν τὰ ἀπὸ φησὶ τὰ ἀπὸ βραχέων ἀποκαταστασθῶν ἐν τῶν
πῶς κεκεμενῶν ἑσάρων μελλόντων ἐν τῶν ἑσάρων ἑσάρων.
οἶον ὀλιγακίς ἀπὸ φησὶ, ἀπὸ φησὶ ἢ κησῶν. ἀλλὰ τὸ ἐκκεμενῶν
ἐκκεμενῶν, καὶ ἐπείσω ἐπείσω πῶς ἐν τῶν κανόνα.

Ἐπὶ μὲν οἱ ἀόριστοι ὀφείλονται ἀποκαταστασθῶν ὑπὸ τῶν μετῶν ἢ
ἀποκαταστασθῶν αὐτῶν. οἶον ἢ ἑσάρων ἑσάρων, ἑσάρων ἑσάρων. ἀλλὰ
τὸ ἐπιτῶν ἐπείσω, καὶ ἢ ἢ ἢ ἀποκαταστασθῶν αὐτῶν.

Ἐπὶ ἢ κοινῇ διάλεκτος ὑπὸ τῶν ἑσάρων συνηθείας ἢ βαρυ-
τόνων μόνος, ὀφείλει πῶς ἑσάρων ἑσάρων μελλόντων. οἶον ἑσάρων,
kk

ψαλω. πώρω πωρω. ἀλλ' ἔστιν ὅτι ἰσορραῖα καὶ μίμησις
 τῶν δ' αὖτε πώρω καὶ ἰσορραῖα συζυγίῳ μέλλοντας. πωρω
 γὰρ καὶ πωρωμαι, καὶ ἰσορραῖα καὶ ἰσορραῖα, καὶ βαδίσω καὶ βαδίσ-
 μαί. καὶ ἀγωνισῶ καὶ ἀγωνισμαί, καὶ ἔτρω. ὁ μόνον δὲ ἀπὸ μέλλον-
 των ποιεῖ τὴν κρινοτομίαν, ἀλλ' ἡδ' ἔτι καὶ ἀπὸ γίνεσθαι. οἷον
 μαχῶμαι, ὁμιῶμαι, καθεδύμαι, καὶ ἔτρω, ἀ γίνεσθαι ὅτι ὄν-
 τος μέλλοντος ἔχουσι σημασίαν.

Επιφυσίμ' ὁ κενῶν, ὡς ἐφ' ὧν ῥηματολογῶ ὁ γινόμενος γίνε-
 σθαι γινόμενος σημαίνει μεταβατικῶς, ὡς τὸ τῶν ἀκροῦσθαι
 καὶ ὁ γινόμενος σημαίνει μεταβατικῶς, καὶ ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος ἀό-
 ριστος γινόμενος σημαίνει μεταβατικῶς. οἷον τὴν πῶν τέτυ-
 φαι, καὶ ἔτυφαι ἔτυπον. ἐφ' ὧν δ' ὁ γινόμενος γίνεσθαι ἀμε-
 τάβατον ἔχει τὴν σημασίαν, ἀπὸ τούτων καὶ ὁ γινόμενος
 σημαίνει καὶ ἀόριστος ὁμοίως ἀμετάβατον ἀπὸ τῶν ἑ-
 χαι. οἷον δύνει ὁ ἥλιος, ἀπὸ γίνεσθαι, δ' ἐδύκει, ἀπὸ σημαίνει
 νει. καὶ ἐδύ, ἀπὸ δ' ὄντος ἀορίστου. ἀλλὰ τὸ ἕρπειν ἀπὸ τῶν ἑ-
 πεισε, καὶ ἕρπειν ἀπὸ τῶν πωρω παρ' ὁ μὲν πολλοὺς λέ-
 γομεν, παρὲς βῆ τὸν κανόνα. ἀμετάβατον γὰρ ἔχει τὴν σημα-
 σίαν γινόμενος ἐκ τῶν ὄντων τὸ μεταβάλλω γίνεσθαι γινόμε-
 νῶν ἔχουσι σημασίαν καὶ μεταβατικῶς.

Εἰ δ' ἐπιφυσίμ' διπλῶς ἔχου λέγων ὅτι τὴν σημα-
 σίαν, μεταβατικῶς φημι καὶ ἀμετάβατον ἀπὸ γίνεσθαι,
 τὸ ὄντων ἀπὸ τῶν πῶν δ' ἡλεσθαι, καὶ ἀπὸ τῶν μεταβάλλω
 εἰ ἂν ἔχει. καὶ ὅτι ἂν εἴη ὅτι ἡλεσθαι.

Ἐπει καὶ ἔτερα πολλὰ καὶ ἄλλα εὐρίσκονται. ἰδὺν γὰρ τὸ ἑ-
 πω, ἀχρηστον μὲν ὄντι, σημαίνει δὲ ὅμως τὸ λέγω, καὶ τὸ ἀκροῦ-
 σθαι, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς γίνεσθαι, τὸ ἕπον ἀπὸ τῶν ἑλεξα. ἐκ δὲ
 τοῦ ἑτρω, τὸ ἔπομαι, καὶ τὸ μέθεω. καὶ ἕφειω κλονέω, πα-
 ρὰ τὸ ποιητῆ.

Ὁμοίως καὶ τὸ τείνω ἀχρηστον ὄντι, σημαίνει δὲ ὅμως τὸ, πε-
 κατασκόπειω καὶ τὸ ὑπὲρ γινόμενος. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἑνὸς λέγε-
 ται τείνω, καὶ τεινέω, καὶ ὑπὲρ γινόμενος, ἕφα ὅτι ποιητῆ. ἐκ δὲ
 τοῦ ἑτρω γίνεσθαι τὸ ἔτυχε. καὶ πῶς τε τείνω φησι ὁ με-
 λωδός, καὶ θύας παρρησίας ἀπὸ τῶν τετυχώς. Καὶ πῶς ἂν
 τις ἀκριβέστατον εἴη τέχνης, τὸ ὑποδοιτρειῶν τε καὶ ἄσπε-
 ρον,

πρὸς οἴκῳ γὰρ δόγμα ὅτι καὶ αὐτὴ ἀνθρώπινον φθορὰ ἰσοκείδης
 καὶ αὐτῆ καὶ μεταβολῆ καὶ τροπῆ, οἷα δὲ καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀν-
 θρώπων πράγματα. εὐροὶ γὰρ αὐτῆς σιωπῶν λέξεις πλείους
 ἀλλ' ἄλλως ἢ οἱ πάλαι ἔχοντο ἀνθρώπων, ἄλλως δ' οἱ νῦν. καὶ
 αἱ τοῖς πάλαι ὄσαι γινόμεσαι, πρὸς ἀνάθεσιν καὶ ἀπερρίφθη-
 σαν ὑπόρου. ἰδὺν γὰρ τὸ τυραννέω βασιλέω ὅτι ὄνομα πρὸ
 τερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ χυδαῖοι οἱ περιπληθυσμένοι,
 ἀπὸ τοῦ χυδαῖοι λεγόμενοι, νῦν ὡς ὄνειδος μου λαμβάνεται.
 καὶ τὸ πανδύρος ὡς φρονίμων λαμβανόμενος πρότερον, βλασ-
 φμηεῖται νῦν. καὶ τὸ ἄλυστον καὶ ἐκδητον, τὸ ἔξω τοῦ αἵσιου καὶ
 τοῦ δικαίου ἐλέγχο, νῦν δὲ ὡς ἄκαλον λαμβάνεται. καὶ τὸ ἀ-
 νόσιον, πάλαι μὲν τὸν ἀτακτον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀσεβῆ.
 καὶ τὸ καθωσιμῶν, πάλαι μὲν τὸν ὄσιον ἐδήλου, νῦν δὲ
 τὸν ἀκατωσιμῶν. καὶ τὸ κἀταρμα ἀπὸ τοῦ καθάϊρω. καὶ τὸ ἄ-
 γος, καὶ τὸ γινόμενος ἀπὸ τοῦ ἄζω τὸ σδύομαι γινόμενος, πάλαι
 μὲν ὡς ἑπείνετο ἐλαμβάνοντο, νῦν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων, τὸ δὲ πανα-
 γής, ἀπὸ τῶν ἑπείνετο μόνον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντο. καὶ μείλα
 ἔπερα εὐροὶ τις ἀντιπῶντα ἕτερον, ἀ χηρὴ τὸν πρῶτον
 κωντα λόγον ἐκαστῶ ἀνάγει, ὡς εἰς λιμένας τινὰ, εἰς ὅσον προ-
 σέποντας ἐκ τῶν τεσσάρων εἰς ὄρθογραφίας κανόνων.

ἀναλογίαν φημι διάλεκτον, ἔτυμολο-
 γίαν καὶ ἰσορίαν.

ΤΕΛΟΣ.

